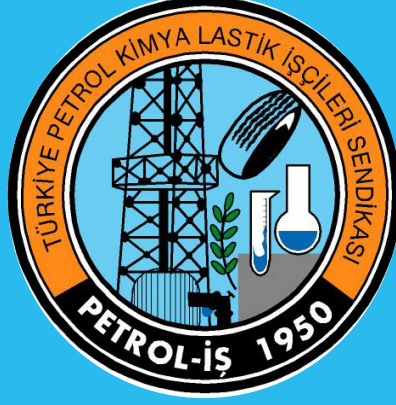

PETROL-İŞ SENDİKASI
AKTİF ÜYE EĞİTİMLERİ

BAHAR 2013

İKİNCİ KADEME

ÖDEVLERİ

İÇİNDEKİLER

1. İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR!	4
2. BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR; BİZİMDİR!	105
3. İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!	140
4. KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ! KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!	197
5. BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN, BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ!	219
6. İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!	235
7. HAK ALMAK İÇİN ALANLARA, EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!	271
8. YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ, HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!	307
9. HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER! ÜCRETİLİ KÖLELİĞE SON!	362
10. HEM FABRİKALAR HEM DE TOPRAK HER ŞEY EMEĞİNİN MALI! ASALAKLARA TANIMAYIZ HAK, HER ŞEY EMEĞİN OLMALI!	385

**Eğitimciler: İsmail Hakkı KURT
Erhan KAPLAN**

*Bu kitapçık Petrol-İş Sendikası bünyesinde hazırlanmıştır.
Grafik Tasarım ve Uygulama : Zeynep ALTUN*

Nisan 2013

Petrol-İş Sitesinde dijital olarak yayınlanmıştır.

Değerli Arkadaşlar,

Sendikamızın en temel eğitimlerinden biri olan Aktif Üye Eğitimleri örgütümüzün ihtiyaçlarına göre farklı adlar alarak 1978 yılından bugüne dek sürmektedir. Zaman zaman ülkemizin politik koşullarından dolayı kesintiye uğrasa da örgütümüzün kadro ihtiyacının karşılanması ve aktif üyelerin yetiştirildiği, sendikamızın en çok önem verdiği eğitim türlerinden biridir.

Eğitim bir örgütün haklarını daha iyi savunması, sadece kendi üyelerinin değil, tüm toplumun geleceğini garanti altına alabilmesinin en önemli araçlarından birisidir.

Elinizdeki bu kitap 2013 yılı Birinci Kademe Aktif Üye Eğitimlerine katılan arkadaşlarımızın birinci kademedan ikinci kademeye geçmek için hazırladıkları ödevlerden oluşmaktadır. Sınavsız, belli kıstasları karşılayan her üyemizin gönüllü olarak gelebildiği Birinci Kademe eğitime toplam 151 arkadaşımız katıldı. Bu arkadaşlarımızın 121'i (%80.1) ödevini yaptı. Bu oran, bilinen eğitim türleri arasında son derece yüksek bir sonucu yansıtmaktadır. Bu hem şubelerimizin uygun arkadaşlarımızı eğitime gönderdiğini hem de yapılan eğitimlerimizin başarısını göstermektedir. Bu yıl yeni bir karar ile ikinci ve üçüncü kademe eğitimlere katılacak üyelerimiz özveri göstererek kendi yıllık izinlerini kullanarak gelmektedirler.

Gönüllü olarak sınavsız geline Birinci Kademedan, yine gönüllü ancak bu kez bir ödev şartı bulunan İkinci Kademe eğitimlere geçerken, her yıl örgütün ihtiyaçlarına göre farklı ödevler vermeye gayret ediyoruz.

2013 yılı İkinci Kademe eğitimleri için, arkadaşlarımıza verilen ödev işçi sınıfımızın çeşitli mitinglerde eylemlerde kullandığı 10 slogandan ikisinin kendisi için ifade ettiği anlamı açıklamasını istedik.

Bu ödevin amacı katılımcıların ödev yapma disiplini ölçmenin yanı sıra, üyelerimizin attıkları sloganların ne ifade ettiğini içselleştirmelerini ve anlamları üzerine düşünmelerini sağlamaktı. Kitabı incelediğinizde de göreceğiniz gibi arkadaşlarımızın çoğunluğu gerçekten çok başarılı gerekçelendirmeler yapmışlardır. Bu geleceğimiz açısından son derece umut vericidir.

Merkez Yönetim Kurulu olarak arkadaşlarımızın bu başarılı çalışmaları örgütümüz adına geleceğe olan umudumuzu güçlendirmektedir.

Bu çalışmanın gerçekleşmesinde emeği geçen sendikamızın değerli Eğitim Servisine çok teşekkür ediyoruz.

MERKEZ YÖNETİM KURULU

***KONU: İŞÇİ SINIFININ
KURTULUŞU KENDİ
ELLERİNDEDİR!***

Abdurrahman ERTUĞRUL

TPAO / BATMAN ŞUBESİ

KONU : İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR!

İşçiler haklarını ararken sağa-sola şuna buna gitmeleri yersizdir. İşçiler haklarını ararken kendi içlerinden gelen kuvvet ile haklarını alırlar. Bunu yaparken de kendilerini her zaman ve her yerde savunacak hakkını arayacak düzeyde bilgili, donanımlı, atılğan ve adam gibi adam olan insanları içlerinden seçecek ve bunların görünmeyen ama çok güçlü olan işçi kitlesinde arkalarına alarak haklarını savunabilirler.

Hakkını başkasına bırakan işçi hakkını alamaz çünkü bu zamanda kimse kimseye hakkını vermez ancak hakkını kendi mücadelesiyle alır. Burada kastedilen mücadele yalnız anarşi, terör, yıma, kırma vb.. değil bunların içinde olan akıllı hareket neyin hak olup neyin hak olmadığını bilip her türlü kozunu kullanmasıdır.

İşçilerin en büyük avantajları; çok olmak, birlik olmak, ve çalışmadıkları zaman işverenin çokça maddi ve manevi zarara girmesidir.

Şunu unutmayalım ki işveren bizi sev-

diği için değil bize muhtaç olduğu için bizi çalıştırıyor ve elinden geldiğince kendimizi savunmazsak bizi ezip hakkımızı bize vermez.

Abdurrahman TEKMEK

PETKİM- ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Bizler yaşamak için çalışmak-
emek ve gücümüzü satmak zo-
runda olan insanlarız. Her ne-
reye gitsek biz bizle karşılaşırız. Sabah-
ları otobüs bekleyen koca yığınlar, fab-
rikalarda üretim yapanlar, devlet işlet-
melerinde çalışanlar , attığımız çöple-
ri toplayanlar kısacası yiyecek ekmegi
için emegini 'Her daim yorgun bede-
ninde miras gibi taşıyanlar....

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi elindedir.
Çünkü bir emekçinin emekçiden baş-
ka sığınacağı bir yeri yoktur. Patronla-
rın; siyasi partileri, satın aldıkları siya-
setçileri ve yüksek trajlı gazeteleri, te-
levizyonları ve radyoları vardır.unu-
tulmamalıdır ki işçi haklarını bu denli
görmezden gelen işveren ve işbirlikçi-
leri karşısında ancak örgütlendiğimiz
ölçü ve büyüklükte sözümüzü dinletip
haklarımızı alabiliriz.

Oysaki: her şeyi üreten temelde bizler
varız. Tüm zenginlikleri bizler üretiyo-
ruz. Malum olunan şudurki ; hiçbir za-
man hak ettiğimizi alamadık alamıyo-
ruz.

Haklarımızı almak için Güçlü olma-
mız, gücü ortaya çıkarabilmek için bir-
lik olmamız esastır.

Bunun içinse örgütlü yapıyı yaygınlaştı-
rılmamız yani ortak çıkarlar temelinde
birlikte hareket etmeli, işçiler arasında-
ki ayrıştırmaya son vermeli ve var olan
gücümüzün bölünmesine izin verme-
meliyiz.

İnsanların yaşamında kullandıkları te-
mel maddelerin üretimini sağlayarak
dünya döngüsünün devamını oluşturan
süreçteki en etkili faktör olan emekçiler
yani biz bütün zenginlikleri ve değerle-
ri üretenler olarak bu değerlerden refah
ve gelişmeden hakkımız olan payı al-
mak istiyoruz. Tüm çalışanların anaya-
sal hakkı olan sendikalı olmak ve toplu
sözleşmeye kavuşması gerekmektedir.

Her işçinin, her çalışanın sendikalı ol-
ması kadar önemli olan diğer bir nok-
tada sendikalar arası birlik ve bütünlü-
ğün sağlanması ' bana dokunmayan yı-
lan bin yaşasın veya benden uzak ol-
sunda ne olursa olsun zihniyetinden ta-
mamen çıkılmalıdır.

Çünkü küresel kapitalizm yapısını tamamen değiştirmiş buna karşın sendikal yapılar hala eski dönem yapılarını sürdürmektedir. Söz gelimi ulusal şirketler kurdukları maden ,enerji veya imalat sektöründe artık ayırım gözetmemekte ancak bu alanlarda oluşturulan sendikal yapılar birlikte hareket edememektedir. Nihayetinde bir bütünü oluşturan parçalarıdır. Puzzele tamamlanmadıktan sonra resmi göremezsiniz. Ve sadece hayal edersiniz. Oluşmamış bu resmi yüksek bir umutla hayal ediyorum. Görmüş olduğum

resim; tüm işçilerin kol kola girdiğı, kaybedilmiş bütün hakları geri alındığı, hak edilen ancak ulaşılamayan haklarımıza kavuştuğumuz, iş garantisinin esas olduğu, kazasız, köle olmadan özgürce hak ettiğimiz ücreti alarak yaşayan onurlu işçilerdir...

İŞÇİNİN KURTULUŞU YİNE
KENDİ ELİNDEDİR....

Abmet ÇALIK

TÜPRAŞ KOCAELİ ŞUBESİ

KONU: İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR

İşçiler yani emekçiler bir ülkenin bel kemiği gibidir. İnsan vücudunun ayakta dimdik durabilmesi için belinin sağlam olması gerekirse bir ülkende ayakta durabilmesi üretebilmesi ve ilerleyebilmesi için işçilerin yani emekçilerin payı çok büyüktür. Günümüzde işçilerin emekleri ucuzlatılmaya hak ve özgürlükleri ellerinden alınmaya çalışılmaktadır. Sendikasız, iş güvencesiz, az ücretle fazla saat çalıştırılması, işçilerin haklarının gasp edildiğinin apaçık örneğidir.

Taşeronlaştırma ülkemizin en büyük sorunlarından biridir. İşverenin taşeron firmalarla daha az ücretle anlaşıp firmasında kadrolu olarak çalışan işçilerinde haklarını çalmaktadır. Taşeronlaştırma başlamadan önce işçiler işlerini düzgün ve layığı ile yaptıkları halde işverenler daha az ücretle işçi çalıştırmak için taşeron firmaları tercih etmişlerdir. Bu durum kadrolu larak çalışan işçileri nasıl etkilediyse taşeron firmalarda çalışmak zorunda olan emekçilerde o kadar etkilemiştir. Sendikasız çalışmaları, iş güvencelerinin olmaması, kıdem tazminatı almamaları iş-

çilerin nasıl köleleştığının göstergesidir. Sendikaya üye olmak öncelikle evrim niteliğindedir. Hiç kimse bireysel olarak güç sağlayamaz atalarımızda söylediği gibi “Birlikten kuvvet doğar”. Sendikalı olarak çalışan işçiler sendikasız çalışanlara göre çok daha öndedirler. Ancak işverenler sendikasız işçi çalıştırma taraftarı oldukları için işçinin bir sendikaya bağlı olması halinde işten çıkarılması gibi durumlar ülkemizde hala devam etmektedir. İşçiler sendikaya üye olduğu takdirde işveren tarafından işsizlikle korkutulmaktadır. Günümüz Türkiye’sinde asgari ücretle bile geçinilmediği düşünülürse işsiz kalan bir işçinin durumunun nasıl olacağı tahmin bile edilemez. Ve bu yüzdendir ki sendikasız çalışan işçilerin sayısı gün geçtikçe artmaktadır.

Buna hep beraber dur demeli işçinin gücünü göstermeliyiz. Her çalışan işçiyi emekçiyi sendika konusunda bilinçlendirmeliyiz. Güç birliği olduğunda bütün engeller ortadan kalkar. Çünkü kurtuluş işçi sınıfının kendi elindedir. İşçilerin hak ve özgürlüğü için mücadele eden sendikamızı destekleme-

li bir işçi arkadaşımızın bile zarar görmemesi için mücadelemizi sürdürmeliyiz. Bir işçinin hakkının gasp edilmesi diğer işçilerinde haklarının gasp edilmesinin önünü açacak, alınmış ve kazanılmış haklar olsa bile elden bir bir gidecektir. Sendikalı olarak çalışan işçilerin artması, iş güvencesiyle çalışmaları, köleleşmeden emeklerinin karşılığını almaları durumunda 1 Mayıs layığı ile kutlanacaktır. Gerçek manada İşçi Bayramı olacaktır. Aksi halde bu durumların düzelmemesi halinde işveren “İşçisin sen işçi kal” diyecektir. Hakkın

hiç kimse tarafından verilmeyeceğini , alınacağını, muhtaç olduğumuz kudretin emeğimiz olduğunu asla ama asla unutmamalı unutturmamalıyız....

Abmet GÜLSEVER

BOTAŞ BATMAN

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi sınıfı çok çeşitli sorunlara ve haksızlıklara maruz kalmaktadır. Özellikle köle gibi çalışmanın karşılığını alamamaları, açlık sınırının altında asgari ücret, enflasyon ile paralel bir zammın olmaması(buna yoksullaşma da diyebiliriz), çocuk işçiliği, iş kazaları, sağlık ve eğitim hizmetlerinin parasal olması ve bir çok sorun daha...

Bu sorunlar, haksızlıklar varken işçi sınıfının bunların bilincinde olması, bilinçlendirilmesi ve örgütlenmesi gerekiyor ki bunlara çözüm üretebilsin üstesinden gelebilsin.

Bizlerin akıllarından çıkarmaması gereken en birinci bilinç nerede olursak olalım işçi olduğumuzdur. İşçi demek güç demek dayanışma demek çoğunluk demek. Bu konuda sınıfsal bakış açısı kazanmadığımız sürece en iyi en ileri hareketlerimizde veya eylemlerimizde bir toz bulutu ibi dağılmaya ve sistem içerisinde erimeye mahkumuz. Bununla birlikte be gücün farkında olmak tek başına yeterli değildir. Önemli olan bu gücü doğru ve etkili bir biçimde örgütlemektir.

İşçi sınıfı birlik olarak ve bu gücü kullanarak hakkını araması gerekir. Gerekirse alanlara, meydanlara hatta mahkemelerde. Bilinçlenme, örgütlenme ve bilinçlendirme sağlanmalı ki kurtuluş sağlansın. Yani işçi sınıfının kurtuluşu kendi ellerindedir.

Bekir KILIÇ

TÜPRAŞ -KIRIKKALE

KONU : ‘İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR’

12 Eylül 2010 tarihinde yapılan referandum da yeni iş kanunu çerçevesinde kısıtlı bulunan işçi hakları iyiden iyiye darboğaz hale getirilmiştir. Bu darboğazdan çıkabilmek için tüm işçi kardeşlerimizde birlik ve beraberlik içerisinde bulunmamız gerekmektedir. Bu mücadele kapsamında karşımıza olumsuz yönde birçok engel çıkacaktır. Tüm olumsuzluklara rağmen birlik ve beraberliğimizi muhafaza etmek durumundayız unutulmamalıdır ki. Zincir en zayıf halkası kadar güçlüdür...

Bu deyimden de anlaşılacağı üzere tüm mücadeleleri birlik ve beraberlik içerisinde zayıf halka olmadan kurtuluşumuzu ellerimizle yakalamış oluruz...

Bekir VURAL

BOTAŞ /ADANA

KONU: İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Bilindiği gibi işçi sınıfının sorunları ücret ve ayrımcılık gibi temel konulardan ortaya çıkmıştır. Kimileri ise uzun iş gücünün kısaltılması içermektedir.

Tüm bu sorunlar ve bu sorunlar karşısındaki bir işçinin yapmış olduğu grevlerin ortak nedeni işçilerin daha iyi ücret ve çalışma şartlarına kavuşma isteğidir.

İşçi sınıfının kurtuluşu örgütlü bir zeminde kendi kimliğini yakalamasıyla oluşur. Örgütlenme ise sendikal bir temelde şekillenir. Burada ise benim bahsetmek istediğimiz esas konu sendikal hareketlenme ve bu hareketlenmenin önemi.

Günümüzde sendikaların sivil toplum örgütleri içerisine yerleştirilme çabaları mutlak suretle hem iş verenin hemde dolaylı olarak mevcut hükümet denetimine açılması demek olacaktır. Bu da sonuç olarak sendikaların esas ekseninden kaymasına sebep olabilir.

Birde şunu unutmamak lazım sendika

bir sınıf mücadelesidir. Kapitalizm kavramına karşı oluşan bir sınıf mücadelesidir. Kapitalizm dediğimiz kavram tarihi ise emek-sermaye çelişkisinin tarihidir. Kapitalist toplumlarda en büyük geliri elde eden en çok çalışan değil en fazla şeye sahip olanındır. Biz İşçi sınıfı giderek kolektifleşmekte olan üretime karşı mülkiyetin küçük bir azınlığın elinde toplanmasına, üretim araçlarına sahip olan sınıfın giderek asalaklaşmasına karşı mücadele içinde bir sınıf olarak kendini var edebilmiştir.

Sendika biz işçilerin ekonomik anlamda mücadelesinden çok bizlere demokratik hayat ve idare tarzını öğreten liderlik vasıf ve sorumlulukları elde etme yollarını öğreten bir kuruluş olmuştur.

Burada bir başka deyişle sendika biz işçi sınıfının; gerçek kazanımlarının işveren karşısında ekonomik-sosyal hak ve çıkarlarının savunucu olmalıdır. İnsanın özgürleşmesi temel hedefine bağlı olarak , insanlar arası eşitsizliği ortadan kaldırmak, her türlü ezme ezilme ilişkisine son vermek için üretenlerin aynı zamanda yöneten olmalarını sağlama-

lıdır. Ve sendika sınıf mücadelesi içerisinde işçi sınıfının birliğini sağlamayı temel amaçlarından biri olarak görmeli, sınıfın birliğine engel oluşturan ve sınıfın kendi kendine yabancılaşmasına

neden olan her türlü ayrıma karşı mücadele etmelidir.

Cihan GÜRKAN

TÜPRAŞ - KOCAELİ

KONU: İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Geçmişten günümüze kadar düşünüldüğü zaman işçilerin mücadeleleri ile ne kadar çok hak kazandığını görmekteyiz. Peki onlar bu mücadeleleri vermeselerdi, biz bugünkü koşullara erişebilir miydik? Gerçi mükemmel koşullar içerisinde değiliz, fakat neticede küçümsemeyecek mücadeleler verilip büyük özgürlükler ve haklar kazanılmış geçmişte. Bu yüzden işçinin en büyük gücüdür tepki! Bu yüzden işçi sınıfının kurtuluşu kendi elindedir.

Düşünsenize onlarda sussalardı, boyun eğselerdi, korksalardı, köle gibi çalışmaya devam edeceklerdi ve edecektik. Onlar susmadılar, onlar boyun eğmediler, onlar korkmadılar, bir nevi savaştı onların mücadelesi, kaybetselerdi köleliğe devam edeceklerdi. O yüzden onların daha korkusuz oluşu; korkuları kölelikten çünkü!

Korkuları onları daha da güçlü kıldı ve daha korkusuzca savaşmalarını sağladı, kaybedecek bir şeyleri yoktu, köle gibi çalışmaktansa, insan gibi yoksulluğu göze aldılar. Ve bize çok şey öğret-

tiler. Şimdi bizim kendimize şunu sormamız lazım "modern köleliğe esir olmamak için biz ne yapıyoruz?"

Belki şartlar değişti, fakat işin özü aynı. Kölelik düzeni kalktı gibi görünsede modern haliyle tamamen devam ediyor. Nedir bu modern kölelik? İnsanları gereksiz tüketimlere yönlendirerek borç batağına sürüklemek, ödeyemeyeceği halde kazancından çok krediler sağlayarak tamamen onu borçlara bağımlı hale getirmek. Yani özetle insana ihtiyacı dışındaki şeylere yönlendirip, tüketmesini sağlamak ve borçlandırmak sonuç olarakta insanı borcunun kölesi yapmak. Peki bizler bu kölelik düzenine karşı verilmesi gereken mücadelenin neresindeyiz?

Bu soruya cevap verebilmemiz için bilinçli olmamız gerekir. Yani gücümüzün bilincinde olmamız gerekir. "Dünya yerinden oynar işçiler birlik olsa" sloganı aslında gücümüzü özetliyor. Evet işçiler birlik olsa dünya yerinden oynar, ama bu birlikteliği sağlamak için insanları bilgilendirmek ve uyandırmak gerekiyor. Çoğu işçi kesimi "bana dokun-

mayan yılan bin yaşasın” mantığı güdüyor. Özellikle maaşı onun için yeterliyse, işi çok ağır koşullarda değilse, aman ben işimi kaybetmeyeyim, eylemlere ve mitinglere katılmayayım, sendikaya fazla yakın durmayayım , göze batarım, işimden olurum korkusuyla susup hiçbir eyleme veya mitinge katılmayıp kenardan izlemeyi tercih ediyor. Ama o yılan gelip bir gün onlara da dokunacak. Dokunduğunda ise çok geç olacak bunun farkında değiller.

Günümüzde hükümet açık ve seçik olarak işverenin yanında. İşverene her türlü kolaylığı sağlamayı vaat ediyor. İstihdam sağlayacaksa vergi almıyor, yatırım yapacaksa teşvik veriyor, yeni işçi aldığı anda sigorta primini bile kendisi ödüyor. Bizim bunları görerek seçim zamanı geldiğinde bile tepkimizi belli edemememiz ne kadarda üzücü. Üstelik seçim sürecinde bile işçiler için hiçbir vaatte bulunmayan bir hükümeti, nüfusunun yarısından fazlası işçi olan bu memlekette açık ara iktidar olarak seçebiliyoruz. Buradan anlamalıyız aslında ne kadar bilinçsiz olduğumuzu. Eğer biraz bilinçli olabilsek, o iktidarın dizleri titrer seçim zamanında bu işçiler uyanıyor galiba diyerek.

Burada en büyük görevler sendikalarımıza düşüyor. Üyelerimizi sürekli bilgilendirmek, hükümetin gizliden gizliye yaptığı işçi aleyhinde bir çalışma varsa üyeleri ve toplumu uyarmak, tepki verebilmek için mitingler, eylemler, yürü-

yüşler organize etmek ve “biz uyumuyoruz arkadaş” imajını vermek gerekmektedir. Eğer biz susar tepki vermez isek “bunlar uyuyor” deyip üzerimizde yine kirli oyunlar oynanmaya devam edilecektir.

Öncelikle kendi gücümüzün farkına varmalıyız. İşçi topluluğu TÜRKİYE ve Dünya’da büyük bir nüfusa sahip kesimdir. Eğer bunun bilincinde olursak, kendi kaderimiz sadece kendi elimizde olacaktır. Burada bahsettiğim sadece eylemlerle tepki vermek değil, tepki dediğimizde çok geniş bir yelpazeye sahibiz. Örneğin hükümete tepki göstereceksek; bizi yönetenleri seçebilme gücümüz var, bir kuruma veya şirkete tepki göstermek istediğimizde; satın alma gücümüzü kullanarak tepki verme şansımız var, işverene karşı bir tepki göstereceksek; iş yavaşlatma, grev, eylem gibi tepki yöntemlerimiz var. Yeter ki bunları etkin bir şekilde kullanmayı başarabilelim. İyi organize olduğunda hiçbir kurum yada kuruluş işçinin önünde duramayacaktır.

Sonuç olarak eğer biz işçiler olarak gücümüzün bilincinde olursak ve organize olursak, istediğimiz hakları kazanmak hayal olmayacaktır,bize karşı hiç bir güç baskı kuramayacaktır.Ve neticede “ kurtuluşumuzun anahtarı her zaman bizim elimizde olacaktır “

Dilek BEYCUR

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Dünyada işçi ve emekçilerin sömürüye ve baskıya karşı mücadelelerinde belirgin bir artış yaşanıyor. Bu durum dünyayı değiştirmenin asıl motor gücü olan işçi sınıfının anlam ve önemini hatırlatmayı her zamankinden daha gerekli kılıyor. Bu bakımdan robotlara dayalı üretim gibi sözde teorilerini çürütmek gerekiyor. Eylemlerde işçi sınıfının sergilediği kitle inisiyatifini değerlendirecek ve kitle grevlerini işçi sınıfının son derece etkin bir mücadele silahı olacaktır.

İşçi sınıfının bileşiminde kadınların, çocukların, göçmenlerin ve azınlıkların oranı daha önceki dönemlere göre ciddi bir boyut konumuna gelmiştir.

Sosyal haklar bakımından bu işçi kesimlerinin ezici bir çoğunluğu hiçbir iş güvencesine sahip olmadan, sık sık işten atılarak, yani işyeri değiştirerek, çoğunlukla sigortasız/sendikasız, düzensiz çalışma saatleriyle ve yasal çalışma sürelerinin çok üstünde sürelerle çalıştırılması doğru değildir. Yeni işçi kesimlerinin önemli bir bölümü gençtir ve küçük işletme yapısı, düzensiz çalış-

ma biçimleri, sık sık iş yeri değiştirme gibi nedenlerle dağınık ve sınıf bağları zayıf bir yapıya sahiptir.

Öte yandan büyük fabrikalardaki taşeronlarda çalışanlardan, evde iş yapanlara, 11 yaşındaki çocuk işçiden, 60 yaşında çalışmak zorunda kalmış emekli babaya kadar bütün özellikleriyle olağanüstü bir çeşitliliğe sahip olan yeni işçi kesimleri işçi sınıfının gövdesini oluşturmaktadır.

İşçi sınıfının çıkarlarını korumak ve geliştirmek, ancak güçlü bir mücadele ile olmalıdır. Mücadeleyi tek tek sendikaların yürütmesi ayrıca işçilerin ele ele vermesi birlik ve beraberlik içinde sendikayla beraber olmak işçiyi daha güçlü kılacaktır. Her şey biz işçilerin elindedir.

Duygu BAYDUR

FAURECLA - BURSA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçiler kendi haklarını kendisinden başka kimse savunamaz. İşçilerin bir araya gelmesiyle alamayacağı ve yapamayacağı hiçbir hak yoktur. Birlik ve beraberliğin olduğu bütün işçi sınıfında huzur ve güven olur. Örneğin; fabrikamızda 2010 da iş veren tarafından işçi kardeşlerimiz kapının önüne kondu. İşçilerin birlik ve beraberliği ve yaptıkları mücadele sonucu kardeşlerimizin hepsi iş haklarını kazandılar. Günümüzde ise işçi sınıfının geneli haklarını alma mücadelesinde çok zorlanmaktadır.

cadelesine karşı herkes taşın altına elini sokmalı ve mücadeleye sonuna kadar devam etmelidir.

Bu mücadelede birlik ve beraberliğin sağlanmasında konfederasyonlar birleşmeli tek çatı altında toplanmalıdır. Tek çatı altında toplanan konfederasyonlar tek karar alacaklarından işçilerin mücadelesi kolaylaşacak haklarını daha çabuk alabileceklerdir. Günümüzde hak arama mücadelesi o kadar çok zorlaştırılmıştır ki hak mücadelesi verenleri terör sınıfına koyulup hapse atılmaktadır. Anayasa değiştirilmeli ve işçi hakları genişletilmelidir. Bunu yapmakta biz işçilerin birlik ve beraberliği ile sağlanabilir. Yasanın şuan ki mü-

Emrah BAŞDAL

TÜPRAŞ - KOCAELİ ŞUBESİ

KONU: İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Sermaye devleti işçiler ve emekçiler üzerinden yaptığı haksızlıklara hız kesmeksizin devam ediyor. Sendikaların Sosyal Sigortalar, Sosyal Güvenlik ve Özelleştirme yasa tasarılarına karşı nispeten gösterdikleri eylemlilik yerini bulmamakta, bu mide bulandıran yasalar hala masalara yatırılmaktadır.

Bu yasalardan doğrudan etkilenecek olan bizler ise hala sessizliğimizi korumaktayız.

Bizlere dayatılan bu kirli pazarlıklar el altından, gün yüzüne çıkarılmadan da yürütülüyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın çoktan toplaması gereken Asgari Ücret Tespit Komisyonu gündeme dahi getirilmiyor.

Yeni hayat pahalılıkları diz boyu, hayatımızı idam ettirmeye çalışırken, değil komisyonu toplamak bir de asgari ücreti indirmeye çalışıyorlar. Bu bize yapılan büyük bir saldırıdır. Bu susturma politikasıdır. Bu 'ücretli köleler' haline getirildiğimiz mevcut sistemde boyunlarımızı asılan ilmiğin daraltılması-

dır. Gerekse kapitalist barbar düzenin hüküm sürdüğü her toplumsal sistemde işçi sınıfı, kendi öznel bilincine varamadığı için yani ne olduğunun farkına varamadığı için hep en çok ezilen sınıf olmuştur.

Bizlerin akıllarından ve bilincinden çıkarmaması gereken en birinci bilinç, Türkiye de yahut dünyanın başka bir yerinde işçi olduğumuzdur. Bu konuda sınıfsal keskinlik ve bakış açısı kazanmadığımız sürece en ileri hareketliliklerimizde bile bir toz bulutu gibi dağılmaya ve sistem içerisinde erimeye mahkumuzdur. Gücün farkında olmak tek başına yeterli değildir. Önemli olan o gücü doğru devrimci örgütlülükle bileyeabilmektir. Tam da bu nedenle taban örgütlülüğüne bu süreçte daha fazla değinmekte fayda görünüyor. Her şeyden önce bu örgütlülüğü yaratabilmek için binlerce ya da onlarca işçinin aynı yerde çalışması gerekmiyor. Üç kişilik bir atölyede dahi bir taban oluşturulabilir. Taban insiyatifi denen şey sınıfın benliğini alayıp, bilinçlenmesinde ve bunu eylemsel kazanımlara götürmesinde biricik öneme sahiptir. Bulunduğumuz

her alanda kendi tabanlarımızı oluşturabilmeliyiz. Eğer bir işyerinde devrimci sınıfsal bilinçle taban inisiyatifi oluşturulursa orada günün sonunda kazançlı çıkacak işçiler olacaktır. İşçilerin hak ve taleplerinde doğru adımları atılabilecek, sınıfsal öfkenin, geçici çözüm yollarıyla ya da aldatmacılıkla dindirilmesini önleyecektir. Bugün işçilerin sınıf devrimcilerinden başka güvenebilecek ne bir hükümet yetkilisi, ne bir işadamı ne de bir bizlere ulu önder gibi atfedilen sendika başkanları vardır. Bu nedenle işçiler daha fazla örgütlenmeli, zincirlerini kırmak için taban inisiyatiflerini geliştirmelidirler.

En gerici sendikalarda dahi işçilerin varlığı gözardı edilmemelidir. Bu nedenle sendikalaşmalı hatta sendikaların içerisinde de taban inisiyatifi oluşturulmalıdır. Taban örgütlülüğüne bir son-

raki sayıda daha ayrıntılı değinilecektir. Ancak bir kez daha yinelenmelidir ki, işçi sınıfının kurtuluşu yalnızca kendi ellerindedir.

Hocam kusura bakmayın facebook da yayınlanmıştı Muhammed arkadaşımız tarafından tatsız bir kaza geçirdiğim için yazıyı gönderemedim. Muhammed arkadaşımız sizinle konuşmuş sanırım ödevlerim tamamdır hayırlı akşamlar dilerim.

Ender KELEŞOĞLU

POLİFEN KİMYA / GEBZE ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Sosyalizm işçi sınıfının kendi eseri olacaktır. Sosyalizmi ancak işçi sınıfının kendi kitlesel eylemi yaratabilir. İşçi sınıfını kapitalizm yaratır. Ve kolektif üretim yapan bir sınıf olarak yaratır. Ticaret sermayesinin üretim sermayesine dönüşme sürecinde milyonlarca köylü ve küçük zanaatkar topraklarından ve küçük atölyelerinden koparılır, fabrikalara, büyük işyerlerine, madenlere doluşturulur - bazen açıkça zor kullanarak, bazen karınlarını doyurmak için ellerinde başka bir imkan bırakılmayarak. Bu işyerlerinde binlerce, hatta on binlerce işçi birlikte çalışarak üretim yapar, bir lokomotif veya konserveyi tek bir kişinin üretemeyeceğini öğrenir. İşçi sınıfı maddi koşulları gereği bu özelliklere sahip tek sınıf olduğu için, sosyalizmi inşa edebilecek tek sınıftır.

Sınıf bilincini sadece maddi koşullar, kolektif çalışma koşulları etkilemiyor. İşçi sınıfı, aynı zamanda, içinde yaşadığı ve kendini şekillendiren toplumun tüm çarpıklık ve sakatlıklarını da taşıyor. Egemen sınıfın görüşlerini, mücadeleyi dönemlerde daha az, sessiz dö-

nemlerde daha çok, şu veya bu ölçüde kabul ediyor

İşçi sınıfının kendi iktidar organlarını kurması, kendini devlet olarak örgütlemesi, açık ki, bir başkasının işçi sınıfı adına yapabileceği bir şey değil. Hemen yapmıyor çünkü çoğu zaman egemen sınıfın fikirleri topluma egemen. İşçilerin bilinci egemen sınıfın dünya görüşünden etkileniyor. Bu etkinin kırılması ise, ancak uzun mücadele dönemlerinde gerçekleşmeye başlar. Mücadeleler hep vardır. Her işyerinde her zaman önemli önemsiz, irili ufaklı mücadeleler yaşanır. Bu mücadeleler zaman zaman genişler, yaygınlaşır, siyasileşir. Hemen hemen her zaman ekonomik nedenlerle patlak veren küçük bir grev, önceden tahmin edilmesi hemen hemen her zaman çok zor olan bir şekilde komşu fabrikaya, komşu sendikaya, komşu kente yayılır. Uzadıkça örgütlülük düzeyi artar, devlet güçleriyle çatışma keskinleştikçe talepler siyasileşir, mücadele sürdükçe egemen fikirlerin etkisi kırılmaya başlar, sınıfın kendine güveni yükselir, kendi gücünün bilincine varır.

Tarihte bundan başka devrim senaryosu yoktur. Türkiye’de ise pek çok mücadeleyi “ekonomik” olduğu için küçük görenler çok yaygın. Sanki birden bire işçi sınıfı sosyalizm için greve çıkacakmış gibi! Bugün örneğin Mesut Yılmaz’a oy veren bir işçi hemen yarın sovyet kurmaya kalkışacakmış gibi! Tam da bu anlayıştır ki, işçileri ekonomik kaygılardan başka derdi olmayan bilinçsiz bir kitle olarak küçük görür ve onların adına parlamentodan sosyalizmi getirmeye çabalar veya yine onların adına silaha sarılıp devrim yapmaya kalkışır.

Uzayan, genelleşen mücadele içinde, işçi sınıfı bizzat mücadelenin doğurdu-

ğu ihtiyaçları karşılamak için kendi kurumlarını, organlarını yaratmaya başlar: fabrika komiteleri, grev komiteleri, işçi konseyleri. İşçi sınıfının tüm ayaklanmalarında, böylesi organlar doğmuştur. Devrimi sosyalistler yapmadığı gibi, bu organları da tarihte sosyalistler kurmamıştır, kurdurtmamıştır.

Bu organlar olmadan sosyalizm olmaz. Ve bu organları başkaları kurup işçi sınıfına hediye edemez.

Ercan GÜLTEKİN

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Toplumsal bir sınıf olarak işçi kesimi, tarih boyunca sermaye kesimiyle bir çatışma içinde yaşayagelmiştir. Bu çatışma sürekli bir çekişme ve işçi sınıfı tarafından bir hak arama kendini koruma aynı zaman da yeni kazanımlar elde etme şeklinde devam etmiştir ve etmektedir.

Emekçi kesim zaman ciddi hak-sız saldırılara maruz kalmıştır ve kalmaktadır. Bu saldırılar karşısında çok ciddi bedeller verilmiştir.

Tarih göstermiştir ki birlik ve bir arada olmama durumu beraberinde yenilgileride beraberinde getirmiştir. İş sınıfı da sermaye karşısında ayakta durabilmek için örgütlenmiştir.

Bu örgütlenmenin adı sendikal örgütlenmedir. İşçi sınıfının birliğini, tekliğini, ortak hareket etme iradesini ortaya koyan kurumlardır sendikalar.

Değişen dünya koşullarında zor bir süreçten geçen işçi sınıfı, tarih

aynasın da kendisiyle Yüzleşme durumundadır. Bu yüzleşme aynı zamanda kendisiyle bir hesaplaşma şeklinde olmalıdır. Yeni dünya düzenin de ayakta durabilme iradesini gösterebilme ve bunun gereğini yerine getirme durumun da hatta zorundadır. Değişen dünyada işçi sınıfıda değişime ayak uydurmalı ve kendini yeniden tanımalı, tanımlamalıdır. Kendi doğası gereği emekçi yaşadığı yeryüzünde kendi elleriyle, bedeniyle kendi gücünü ve emeğini yarattı. Bu yeryüzünün en büyük dinamiği durumuna geldi. Bu dinamiğin farkın da olmalı kendi gücünü bilmeli egemenler karşısında kendini yenilemeli ortak hareket alanları oluşturmalı. Bu büyük değişime ayak uydurmalı yenilenmeli ve unutmamalı ki bu değişim içinde kendi kurtuluşunu kendi elleriyle inşa durumuyla karşı karşıyadır.

Erdinç ERDOĞAN

TPAO - TRAKYA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İŞÇİ SINIFI günümüzde toplumun neresindedir? Hakettiği yerdemidir? Nerede olması gerekir? Yazımıza bu soruları irdeleyerek başlamak istiyorum. İşçi sınıfı günümüzde toplumun en alt tabakasında hakları her geçen gün gasp edilen, sömürülen, örgütlü güçleri elinden alınmaya çalışılan ülke ve global bazda ortaya çıkarılan ekonomik krizlerin faturalarının ödettirildiği sosyal bir sınıftır. Oysa toplumda ve sosyal hayatta olması gerektiği yer burası değildir.

İşçi sınıfının olması gerektiği yer ise güçlü bir ekonomik gücü olan siyasi gücü ve yaptırımını olan ve hükümetlerin çekindiği oy potansiyeli olarak muhtaç olduğu bir toplumsal sınıftır. İşçi sınıfı bu güçleri elinde tuttuğu ve iyi yönetebildiği zaman siyasette de, hükümetlerde de bürokraside de ve devlet yönetiminin her kademesinde saygın bir noktada olur toplumda saygın bir sınıf haline gelir. İşçinin en önemli davası iş ve ekmek.davasıdır. İşçinin sabit bir siyasi görüşü ve partisi olmamalıdır. İşçi haklarını en iyi şekilde koruyacak, ücret ve sosyal haklar olarak daha da arttıra-

cak, siyasi görüş ve partiye daha yakındır. Olaki işçiye şirin gözükersen, kandırarak bir siyasi irade iktidara gelir ise işçi sınıfı bu iradeyi Legal eylemler ve ilk seçimlerde oyları ile iktidardan indirecek kudrete ve güce sahip olmalıdır. Yani işçi sınıfı devlet yöneten bir güç olmalıdır. Çağımızın vebasası olan kapitalist sistemle devamlı mücadele halinde olmalıdır. Çünkü kapitalist sistemde 2 olgu haricinde herşey pahalıdır. Sadece 2 olgu ucuzdur.

Bunlar 1- insan hayatı, 2- emektir. Kapitalist sistem bu 2 olguyu sömürdüğü sürece ayakta kalabilmektedir. Bizler işçi sınıfı olarak eylemlerle, üretici ve tüketici yönlerimizle kapitalizm ile mücadele etmeliyiz. Bu mücadele işçi sınıfı olarak bizim ellerimizdedir. Kurtuluş esaret ve işgal altındaki toplum ve sosyal sınıfların amacıdır.

Günümüzde maalesef işçi sınıfı kurtuluş mücadelesi vermektedir. Bu sebeptendir ki, İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR!..

Ergin DİŞBUDAK

SÜPERLAS-GEBZE ŞUBESİ

KONU : 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Öncelikle işçi sınıfı; toplumun geçim araçlarını herhangisi bir sermayeden elde edilen kârdan değil, tamamıyla ve yalnızca kendi emeğinin satışından sağlayan;sevinci ve üzüntüsü, yaşaması ve ölmesi tüm varlığı emek talebine, dolayısıyla işçinin iyi gittiği dönemler ve kötü gittiği dönemlerin birbiriinin yerini almasına, sınırsız rekabetten doğan dalgalanmaya dayanan sınıftır.Tamamıyla mülksüz olan bu sınıf emeklerini ,karşılığında zorunlu geçim araçları edinmek için sermaye sahiplerine satmak zorundadır.işçi sınıf, 18. yüzyılın ikinci yarısında İngiltere de ortaya çıkan sanayi devriminin sonucu olarak ortaya çıkmıştır.İşçiler, ilk aşamada , dağılmış ve rekabet yüzünden dağılmış bir kitle durumundadır.

Sınıflı toplumların ortaya çıkmasından bugüne kadar yaşanan uzlaşmaz çelişkiler toplumsal hayatların kaderini belirlemiştir. ezen ve ezilenler , sömüren ve sömürülenler arasındaki uçurumları günümüze kadar netleştirmiş ve sınıfsal farklılıkları derin uçurumlarla ortaya koymuştur.

Bu nedenle işçi sınıfının doğuşu - ortaya çıkışı bir bütün olarak örgütlenmesi en doğal insani ve tabi haklarını savunması; gerektiğinde savaşıarak özgürlüğünü kazanması gerekmektedir. Peki bunu kiminle yapacak;Hali hazırda var olan partilerlemi , gelip geçici hükümetlerlemi yahut yaşama hakkını yalnızca bir sonraki günün sömürsünü yapabilecek kadar patronlarıyla yapacak.Elbette HAYIR.Tarih bize binlerce kez düşmanca tavırlarla ve düşmanca saldırılarla Dünya yaşamını doğayı ve herşeyi yok eden bu sistemli yapıyı yani kapitalist sermaye sistemini gözümüze sokarcasına gösterdi ve gösteriyor.aldığımız nefes, yediğimiz ekmek içtiğimiz su gibi seçtiğimiz herşeyi belirleyen kapitalist sermaye sistemidir.

16. yüzyıllardan bugüne kadar yaşanan sınıf savaşimleri işçi sınıfının canıkanı ile elde ettiği sosyal hakları örnek; 1789 fransız devri 1871 paris komünü, 1917 rusyda ekim devrimi dünya işçi sınıfının örgütlü mücadelesi sonucunda neler başarabileceğini gösterdi. her şeyi üreten işçiler, toplumsal yaşamı

değiştirebileceğini her şeyin ve her ke-
sin özgürce ve sömürülmeden yaşaya-
bileceği bir dünyanın kapılarını arala-
dı. Sendikal mücadelenin büyük katli-
amlardan sonra kazanılması ve bu mü-
cadelenin ayakta tutulması gerek özü-
nü koruması hiç kolay değil öylede ol-
madı.türkiye işçi sınıfı Avrupa işçi sınıfı
kadar şanslı değil 1950 yıllarda ya-
salaşan sendikalar yasası karşısındaki
Kapitalist sermaye sisteminin saldırıla-
rını beraberinde getirdi.Türkiyede ya-
şanan üç adet askeri darbe işçi sınıfının
sosyal haklarını elinden alan örgütlen-
meye çalışan sendikacı ve işçi üyelerini
işkence ve mahpuslarda ölüme sürük-
leyen, sendikaların kapısına kilit vurur-
ken Kapitalist patronların sırtını sıvaz-

layarak sömürüsüne sömürü katması-
na uşaklık ettiğini işçi sınıfına göster-
miştir.

Dolayısıyla işçi sınıfı yalnızca ve yal-
nızca kendi sınıfsal duruşuna mücade-
lesine ve örgütlük ve öncülüğüne gü-
venebilir her şey işçi sınıfının dünyada
bir bütün olarak örgütlenip kımıl-da-
masına bakıyor.

**ZİNCİRLERİMİZDEN BAŞKA
KAYBEDECEK HİÇBİRŞEYİMİZ
YOK.**

Erkin UZUN

BOTAŞ – ANKARA ŞUBESİ

KONU: İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Konuya öncelikle bireysel olarak bakmamız lazım. Kişilerin davranış ve tutumlarını pekiştirdikçe yaygınlaşarak tek bir ses tek bir vücut tek bir yumruk haline gelmemiz gereklidir ve kaçınılmaz bir durumdur. Buna istinaden kendimize olan saygımızla başlar her şey. Kendisine saygısı olan birey çevresine, astına ve üstüne de saygılı olacaktır. Her ortamda saygıyı üstünden eksik etmeyen kişi mutlaka etrafından ilk zamanlarda olmasa bile karakterini öğrenen çevresindeki insanlar mutlaka bu kişiye saygıda duymaya başlayacaklardır. Bu durum karşısında işverenin bakış açısı değişecektir.

İşçilerin bu duruma gelmeleri taşeronlaştırılması sendikasılaştırılması konusunda hiç kimsenin kabahati yoktur. Tek kabahatli yine biz işçilerdir. İşimize saygımız hiç olmadı, yanımızdaki ne hor gözle baktık, işvereni öcü niyeti ne gördük ve işyerinde yılımız arttıkça basit işleri yapmamaya başladık ve herkes daha işin başındayken her anlamda kolayına kaçtık. Hiç kimse işin, işçinin ve emeğin önemini bilmedi. Hal

böyle iken işverende basit işlerde çalıştıracak insan bulamadığı için taşeronlaşmaya yönelmek zorunda kaldı. Öncelikle herkes kendi özeleştirisini yapması lazım.

İşçi olmazsa işverende olmaz, işçi olmazsa patronlar patron olmaz, işçi olmazsa patronlar para kazanamaz. Aslında ülke ve dünya üstünde çok büyük etkimizin olması gerekirken maalesef ama maalesef tam tersini yaşıyoruz. Neden mi? Bir işyerinde elli kişi çalışıyorsa ellisi de aynı düşüncelerle hep birlikte hareket etmesi lazım. İçinde on kişisi işveren yanlısı olunca maalesef zamanla bu sayı çoğalacaktır.

Çoğaldıkça işverenin işçiler üzerinde ki etkisi de artacaktır. Hele bir de bu işyerinde sendika da yoksa işveren işçi kardeşleri resmen sömürecektir. İlk paragrafta önemle değindiğim saygı işte burada lazım olacaktır. Saygın saygılı bireylerden oluşan bir işçi topluluğunun olduğu işyerinde herkes birbirine saygılı ve arkadaşının ekmeğine de saygılı olacağından işçiler bir bütün içinde hareket etmekte sıkıntı çekmeyecektir.

Biz işçiler belki bir işyerine bağımlı değiliz başka işyerlerinde de iş bulabiliriz ama işveren işçiye mecburdur. Bir yörede her çalışan ya da çalışacak bireylerin eğitilmiş, sendikal faaliyetlerden haberdar ve haklarını savunan bir toplum olursak o bölgedeki işçiler kurtarılmış olacak. Patronlar tarafından bu yöredeki işçiler sömürülemeyecek, haklarını almış olacak ve insanca yaşantısını sürdürecektir.

Yukarıda yazılanlara istinaden bir örnek verecek olursak, geçenlerde bir tv dizisinde işçiler grevde, işverenler sıkıntıda, işler durmuş ve işyerlerinde üretim yapılmıyor. Bir sendikanın genel başkanını görüşmeye ve bu grevi bitirmek için anlaşmak üzere toplantıya davet ediyorlar. Ancak sendikanın örgütlü olduğu birkaç işyerinin sahibi işçinin direnişini kırmak için sendika ile bağlantısı olmayan üç beş kişiyle anlaşıyor ve genel başkan toplantıya giderken yolda kısıtılarak öldürülüyor. Şimdi bu eylemi gerçekleştiren kişiler yarın başka bir yerde çalışmak durumunda kalacaklar yahut bu işyerlerinde çalışan yakınları mevcuttur. Sonraki zamanlarda kendileri ve çevresindeki yakınları bu olaydan dolayı zararlı çıkacaklarını bile bile bu eylemi gerçekleştirdiler. Neden mi? Sırf üç beş kuruş para alabilmek ve patronların yanında olabilmek için. Genel başkan öldürmek için o işveren tarafında bulunan üç beş kişiyi bulamıyorsa sonuç ne olacaktı. Genel başkan yaşayacaktı ve örgütlü oldu-

ğu yerlerde sözleşme imzalanacak ve işçiler birçok kazanım elde edecekti. Ancak eylemi gerçekleştiren kişilerin kendi menfaatleri uğruna yüzlerce binlerce işçinin ve ailelerinin gelecekleriyle oynamıştırlar. Bu kişiler işçiye emeğe saygısı olsaydı bu eylemi gerçekleştirmezdi. İşverende böyle bir eyleme kalkışamazdı.

Bu durumda ülkemize 1970'li yıllarda bazı yasal düzenlemeler yapmaya kalkışarak örgütlü işçilerin haklarında bazı tırpanlamalar başlayacaktı. Evet o günkü şartlarda ve koşullarda belki yapılmadı ama günümüze gelindiğinde hakim sınıflar tarafından o gün düşünülenler bugün gerçekleşmiş oldu. Her geçen gün yasal düzenlemeler ile birçok haklarımız gasp edildi. Neden? İşçilerin ve sendika yöneticilerinin de dönem dönem siyasetin içine girme sevdası ile bunlara göz yumarak işçi haklarının kısıtlanmasına çanak tuttular. İşçilikten geldiler işçinin karşısına geçtiler. Oysaki herkes kendi çizgilerinde ilerlese hiçbir üye veya yönetici sendikal ruh ile örgüt içinde etkin ve faal bir şekilde üstüne düşeni büyük bir özveri ile yapsa bugünkü işçinin düştüğü duruma düşmeyecektik.

Son olarak ise; bütün çalışan işçiler, işçi adayları, sendikalılar, taşeron işçiler, müteahhit işçiler, sendika yöneticileri herkes işsiz kalmaya veya sendikalı ya da sendikasız birer işçi olmaya aday insanlardır. Kurtuluşumuz için herke-

sin bir olması, birlikteliğin kalıcı olması, sendikamızı aşağılayacak, emeğimize laf edecek, emeğimizden bir şeyler kırpmaya çalışan siyasilerin karşısında duracak, herkes üstüne düşen görevi yerine getirecek ve bu güne kadar olmadı ise bizim suçumuzdur ama bundan sonra her şey bizlerin elindedir. Bunun bilincinden asla sapmamamız gerekir. Hayat mücadeleye değer, mücadelesiz bir işçi hiçtir. Bir işçinin aynası haksızlıklara birlik ve bütünlük içinde göğüs germesidir.

İşçi; emektir, ekmektir, aştır, aştır, paradır,

Geçmişten beri gelen içimizdeki yara-
dır,

İşçi kardeş bilesin bu laflarım sanadır,

Ezilme dik dur benliğini ve varlığını hissettir

Bugün bana ise bu sıkıntı yarın sanadır.

Saygılarımla...

Erkin UZUN 07.03.2013 Ankara

Fatih BULUT

TOROS TARIM - ADANA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçisini kurtuluşunun seçimlerle kendi içinde birlik ve beraber olarak birbiri içinde tek yürek tek birlik olarak belirleyebilir. Nasıl sermayenin dini,dili,ırkı olmazsa bu işçi içinde geçerli olmalıdır.

işçi bir araya geldiğinde iş verenin elindeki kamçı işçinin eline geçecektir. işçinin sömürülen hakları fazlasıyla iade edilecektir.İşverenin elindeki en büyük silah işçiye verilen bilinçli olarak yapılan ücret eşitsizliğidir. Bununda önüne geçecek tek bir şey vardır. O da örgütlenmek ve sendikashmaktan geçer.

Sendikanın kanunlar çerçevesinde işçinin bir araya gelerek oluşturduğu çok büyük bir güçtür. bu gücü işçi iyi kullanır ise fabrikalardan tutun yönetimlere devlet yöneticilerine kadar her birimi kendisi tahsis edebilir. Unutmamak gerekirse bu ülkeyi biz işçiler oluşturuyoruz.

kendi haklarımızın altalanmaması çocuklarımızın geleceği için, yarınlarımızın geleceği için,bu ülkede yediden yetmişe kadar bilinçli toplum yetiştirme-

miz gerekmektedir. Onlara insanların renkleri, ırklarıve dinleri ne olursa olsun kardeşçe ve barış içinde yaşamının güzel olduğunu ve işçi denildiğinde hep bir arada düşünceleri,fikirleri emek denildiğinde yüreklergeldiğini göreceğizi aynı çarpan toplumlar yetiştiğinde sorunlar tek tek aşılmış huzur,esenlik içinde güzel günlerin geldiğini göreceğiz.

Fatih GÖDE

POLİMER - İSTANBUL 1 NOLU ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçinin kurtuluşu kendi elindedir. İşçi pasif kalıpta verilen hakları tek tek elinden alınıyorsa ,sesini çıkartamıyorsa, ezilmeye her zaman mahkumdur. İşçiler birlik olupta herşeyine sahip çıkıyorsa,birbirlerini tutup kolluyorsa yani dayanışma içerisindeyse kurtuluşu kendi elindedir.

Alınan kararlarda eylemlerini tam anlamda gerçekleştire biliyorsalar kolkala yürüyorlarsa demekki birliklikteliklerinin kopmadığını anlatıyordır.

İşçi sınıfı birbirlerine tutkun ve bağlı olmak zorundadır.

Çünkü işçilik bir gün deyildir, işveren olduğu sürece işçilik var olacaktır,bu yüzden kardeşliğe birlik ve beraberliğe gölge düşürecek davranışlarda bulunmayacaklardır işçi sınıfı.

Fuat ÖZKARA

ALPLA PLASTİK - GEBZE ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Bu sloganı açıklarken aklıma ilk gelen gecen 2012 senesinde bizlere dağıtılan sendikamız petrol iş tarafından 1950'den bugüne bir mücadele öyküsü adlı cd'den aklımda kalanları ifade etmek istiyorum,eskiden günümüze işçi yada halk arasında bir çok farklılıklar meydana gelmiştir nasıl yani eskiden işçi sınıfı yada halk kendine yapılan haksızlıkları ogünün pekte iyi imkanı olmamasına rağmen iyi bir tespitle yada iyi bir organize olmayla vede arkalarında sivil toplum örgütleriyle birlikte iş kolu ne olursa olsun emekçi kardeşlerinin yanlarında olmuşlardır.

Beni en çok üzende eskiden çok çok iyi olan komşuluk vede insanlık davranışları günümüzde çok çok düşük seviyelere inmiştir ve bu sebeple insanda bir güven kaybı,işsizlik, eve ekmek götürememe korkusu sarmıştır.

Bu nedenle günümüzde maneviyat kaybı olduğu gibi bilinçsizlik en yüksek seviyeye ulaşmıştır mesala bugün bir arkadaşımıza sendika nedir dediğimizde aklına ilk önce maddiyat gelmek-

te ve sadece onlardan beklemektedirler ve bu nedenle işçi sınıfının kurtuluşu sadece kendini geliştirmekte bilinçlenmekte ve öğrenme gayreti en yüksek noktada olmalıdır eski büyüklerimiz ogünün şartlarında en iyi organize olma hak alma mücadelesini bizlere göstermiş oldular, Peki günümüzde bizler neler yapabiliriz biraz araştırmacı birazda kendi haklarında meraklı olsalar vede kendilerine herhangi bi nedenden dolayı haksızlık yapıldığında savunmaya geçtikleri gibi işçi kısmında yapılan haksızlıklara karşı hep birlik içinde hareket etme kabiliyetine de kavuşmalıdırlar.

Günümüzde bu çok kolay bi şekilde yapılabilir sosyal paylaşım siteleri aktif şekilde kullanılabilir başka bi kanalda sendikalı aktif bi arkadaşından yardım alınabilir, İŞÇİ kendi haklarını bildiği sürece kurtuluşu kendi elindedir tabi bu günümüzde sendikalar sosyal paylaşım siteleri vede gücü varsa yerel gazeteler aktif kullanıldıkça mümkündür. dolayısıyla işçi kendi haklarından haberdar olduğu müddetçe inatla üstüne yürüdükçe kurtuluşu kendi ellerindedir

vede haksızlıklar karşısında susup kal-
mamalıdır. kendi sınıf kitlesinin bir
bütün olduğunda neler yapabileceğinin
iktidar partileride işverenlerde farkın-

da olduğu için inatla mücadelesini sür-
dürmelidirler.

Gökhan ŞENOZAN

GEMLİK GÜBRE - BURSA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi sınıfı kavramı Avrupa'da ortaya çıkan ve daha sonra tüm dünyayı saran sanayileşme ve sanayi devrimiyle ortaya çıkan bir kavramdır.

Sanayileşmeyle ise sektörün en büyük ihtiyacı olan 'nitelikli eleman' yani işçiler büyük önem kazanmıştır. Sanayinin yapı taşını oluşturan işçiler bu kadar önemli olmasına karşın emeklerinin karşılığını alma konusunda yıllarca çetin uğraşlar verseler bile hala tam olarak başarıya ulaştıkları söylenemez.

Sanayileşmenin gelişmesiyle birlikte önce Avrupa sonrasında da dünyada işçi sınıfının çilesi inanılmaz güç boyutlara ulaşmıştır. Günün neredeyse 3/4 nü çalışarak geçiren işçiler bunun karşılında yalnızca karınlarını doyurabiliyorlardı.

İş güvenliği, sigorta gibi kavramların adı dahi yoktu. Her büyük zulmün sonunda olduğu gibi işçi sınıfı da koşullardaki yanlışlığı kavramış ve buna dur demek için birşeyler yapılması gerektiğini fark etmiştir. Yaptıklarının üç-

retli kölelikten farklı olmadığını, kendilerinin de bu pastada payları olduğunu ve en önemlisi de kendi haklarının olduğunu fark ettiler. Tek başlarına ses getiremeyeceklerini anladılar ve örgütlenmek gerektiğini anlayan işçiler birleşip bütünleşerek kendi haklarını duyurabilecekleri bir platform oluşturma yoluna gittiler. İlk sendika 1824 yılında İngiltere'de sanayileşmenin başladığı yerde kurulmuştur. Yapılan eylemler, yürüyüşler yavaş yavaş etkisini göstermeye başlamıştır.

Yerel sendikaların yanı sıra uluslararası işçi örgütleri de kurulmaya başlanmıştır. 1831 yılında Emeğin korunması için ulusal dernek' ve 1834 yılında Robert Owen tarafından 'Büyük ulusal sendikalar birliği' kuruldu.

Sanayi devrimini tamamlayan ve sanayisini geliştiren devletlerde bu tip işçi hareketleri devam etti.

1 Mayıs 1886 yılında Amerika'nın Chicago eyaletinde işçilerin eyleminde bir çok kişi yaralandı ve pek çok kişi hayatını kaybetti. Büyük etki yaratan bu olay

günümüzde İşçi Bayramı olarak kutlanmaktadır. Ve bu olay dünya üzerindeki ilk ve en büyük işçi eylemine örnek gösterilebilir.

Sanayi devrimin geç tamamlayan ülkemizde ise; bu tip hareketler daha sonra ortaya çıkmaya başlıyor. Tüm dünyadaki işçiler gibi ülkemizdeki işçiler de kendi kaderlerinin kendi ellerinde olduğunun artık farkındaydılar. 1866 yılında başka amaçlar için kurulan ancak 1871 yılında Ameleperver Cemiyeti adını alan kuruluş ülkemizde ilk sendikal örgüt olabilir. Ancak tam anlamıyla sendikalaşan ve bu görevi yerine getiren sendika Amele_i Osmani dir. Cumhuriyet döneminde de iyileştirmeler uygulanmıştır.

İşçi sınıfı bugün sahip olduğu haklara yüzyıllarca uğraşarak, didinerek çok büyük mücadeleler vererek sahip olmuştur. Eğer işçi sınıfı kurtuluşunun kendi ellerinde olduğunu anlamış olmasaydı hiçbir hakka sahip olmadan 'ücretli köle' olarak çalışmakta olacaktı.

Tüm bunlardan daha önemlisi bu büyük zorluklarla kazanılan hakların korunması unutulmaması ve geliştirilmesidir. Günümüzde sendiklaşma ilk başlangıcına göre çok daha etken ve öndedir. ama işçi buna rağmen işçi sınıfı emeğinin karşılığını yine de alamamaktadır.

harcanılan emek karşılığında elde edilen alınabilmesinin tek yolu birlik ve

uyanık olmaktır. Bize diretilenlere boyun eğmek değil hakkımızı, hak edileni talep etmekten geçmektedir. Şimdi birlik olmak zamanıdır.

İşçi sınıfın kurtuluşu kendi ellerindedir. Çünkü başarmak için ,kurtuluş için önce birey olarak sonra da kurum olarak mücadeleye devam edilmelidir.

'Hiç kimse başkasının kavgasında kendi davası gibi yumruk atmaz!'

Göksel SERPEN

TÜPRAŞ / ALİAĞA ŞUBE

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Bizler işçi kardeşleri olarak üzerimize düşen görevi tam yapmalıyız. İşimize, ekmeğimize ve kendimize olan saygıyı yitirmemeliyiz. İşyerlerinde birlik beraberlik ve dayanışma içinde olmalıyız. geleceğimize ve çocuklarımıza güzel yarınlar bırakmak için hakkımıza sahip çıkalım. çalıştığımız işyerlerinde taşeron işçileri kazanmaya çalışalım.

İşyeri içi ve dışı işlerin gidişatı ve haklarımız için örgütlenelim. güvencesiz, kalitesiz ve ucuz çalışma hayatına son verelim. burada bize sendikalı çalışanlara büyük rol düşüyor aktif sendika görevinde bulunacağız ve pasif olmayacağız.

Örneğin ağlamayan çocuğa emzik vermezler tabirini örnek alırsak eğer, aktif sendikalı çalışan isek ve örgütlenme işini tam yaparsak istediğimizi daha yolun başındayken ele geçirmiş oluruz. inanacağız, çünkü inanmak başarmanın yarısıdır. pasif olursak eğer, elimizdeki haklardan da oluruz.

İşte bu yüzden eğitimimizi ihmal etmeyeceğiz, kitap okuyacağız, güncel haber

ve olaylardan haberdar olacağız. sözleşme zamanı mesela 30 maddemiz mi var buna daha kazandığımız haklardan ek silmeden ilave madde almaya bakacağız. Niçin birkaç madde daha kazanamayalım. Çalışan olarak en doğal hakkımız. Çünkü; yeri geliyor sağlığını satıyoruz, yeri geliyor her türlü fedakarlığı yapıyoruz. işte bizler hakkımızı tam olarak almıyoruz. Çünkü çalışan olarak iliklerimize kadar sömürülüyoruz.

Birlikten kuvvet doğar misali, direne direne kazanacağız. yoksa kurtuluşumuz kendi ellerimizde değil, tam tersine boğulmamız kendi ellerimiz ile olur.

Hakan ÇELİK

TÜPRAŞ / KIRIKKALE ŞUBE

KONU : ‘İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR’

İşçilik emek ister, alınteri ister. Her işçi evine ekmek götürebilmek için çalışır ve hakkını almak ister. İşçilik her dalda olabilir, inşaattan petrole, tekstilden deriye vs. İşçi topluluğu hakkını alabilmek için mutlaka sendikalı olmalıdır. Sendika hakkında bilgisi yok ise bilgilendirilmelidir. Her sendikalı topluluk bir arada hareket edip sesini ilgili yerlere duyurabilmelidir. İşçi sınıfının kurtuluşu sendikalı olmaya bağlıdır.

Sesimizi tek başına duyuramayacağımız için sendika ile birlikte el ele kenetlenerek ve büyük bir beyin fırtınası yaratarak sorunlarımızı, isteklerimizi, sıkıntılarımızı, dertlerimizi ilgili yerlere ulaştırmamız mümkün olacaktır.

İşçi sınıfı kabuğuna çekilmemelidir. Biz işçileri en iyi bizim gibi olan işçi kardeşlerimiz anlar. O yüzden işçi sınıfı olarak hep birlikte hareket edip ayaklanmalıyız.

Birlikten ve sendikalı olmaktan güç doğar.

Hasan ÇOKKAÇAN

TÜPRAŞ / KOCAELİ ŞUBESİ

KONU : 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Çalışanların haklarının korunması, daha ileri iyi seviyelere taşınması ve söz sahibi olmaları açısından, bir araya gelerek sorunlar tartışılarak, isteklere belirlenerek, işveren ve hükümetlerle görüşme sağlanması amacıyla işçiler örgütlenmeye gitmiş ve sendikalar oluşmuştur. sendikalar işçi sınıfını temsil etmektedir.

Sloganımızın asıl anlatmak istediği giriş metninden aslında çok açık bir şekilde anlaşılmaktadır. İsteklerimiz; yani haklarımız, sıkıntılarımız, ücret ve sosyal haklarımız, bireysel olarak vereceğimiz istekler karşısında bize geri dönmeyecektir. Birlik olup, güçlenerek, örgütlenerek, sosyal platform oluşturarak, hep birlikte hareket ederek kazanımlarımızı elde ettik. Bütün çalışan işçilerin sendikaya bağlı olması, sendikasız çalışan işçilerin örgütlenmesdi sendikalı olması gerekmektedir. İster sendikalı, ister sendikasız çalışan olsun, bulunduğu bölgede işçilerin ortak sorunlara karşı ortak hareket edebildiği bir toplum bilinci oluşturulmaya çalışılmalıdır.

İşçiler bir olup, üreten emek gücünü, sayı çoğunluğunu, haklı istekleri kullanarak, şu an bulunduğu durumun çok daha ileri gitmesinde etkin bir rol üstlenip başarıya ulaşacaktır. Her çalışan sendika üyesi olmalı, iş ortamında ve sendikada aktif olmalı, sorunlar karşısında kendi haklarını savunmalıdır. Eğer biz haklarımızı savunmaz ve ortak hareket etmezsek kimse bize hak vermez ve daha çok haklarımızı elimizden almaya çalışır.

Hüseyin AKÇAKAYA

MKEK BARUTSAN ROKET VE PATLAYICI FABRİKASI - ANKARA

KONU : 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Patronların en büyük korkusu, işçi sınıfının örgütlenerek büyük bir kitle haline dönüşmeleri ve emeklerinin karşılığını almak için etkin bir şekilde mücadele etmeleridir. Bu nedenle, var güçleriyle bu sınıfın biraraya gelmesini, örgütlenmesini engellemek için çalışıyorlar.

İşçi sınıfı olarak, sahip olduğumuz haklar ve kazanımlar uzun ve çoğu zaman acılarla dolu mücadelelerin birer ürünüdür. Patronlar ve mevcut hükümetler zorunlu hale gelmedikçe, asla bu tür hakları vermiyorlar.

Peki bizler, işçi sınıfı olarak, patronların bu acımasız sömürülerine, bitmek bilmeyen saldırılarına karşı, ne kadar bilinçli ve etkin bir şekilde karşılık verebiliyoruz? Eksikliklerimiz neler? Patronların oyunlarını nasıl bozabiliriz?

İşçi sınıfı, cehaletin birçok önyargısını, tabusunu, kompleksini bünyesinde taşır. Bu tabular ve cehalet ancak iyi bir eğitimle giderilebilir. Bu nedenle işçi sınıfı olarak, daha çok okumaya, araştırmaya, kendimizi geliştirmeye, bu bil-

giler ışığında daha çok düşünüp, yeni fikirler üretmeye mecburuz. Ancak bu bilinçle yapılan mücadeleler başarıya ulaşabilir.

Bir sınıf olarak, bütünsel olarak düşünmek ve tek bir vücut olarak hareket etme mecburiyetimiz vardır. Bireysel mücadeleler, işçi sınıfını pek bir yere götürmeyeceği aşıkardır. Aramızda kimi arkadaşlarımız, değişik nedenlerle kendisini işçi sınıfına ait olmama duygusuna kapılıp, patronlarla aynı saf- ta görüyor. Bu durumdaki arkadaşlarımızda, bilgilendirip, teşvik ederek, potansiyel gücümüzü sınıf bilincini anlatmalıyız.

Toplumsal hayatın temeli üretimden geçer. Peki biran için dünyadaki bütün üretimin durdurulduğunu düşünelim. Ne olur biliyor musunuz? Mevcut sistemin bütün çarkları durur. Bu çarkı yeniden harekete geçirecek olan tek bir sınıf vardır. O da, aşağılanan, sömürülen, hakları elinden alınan, "İŞÇİ SINIFI" DIR. Bu sınıf, öyle bir güce sahiptir ki, mevcut sistemi çökertebilir ve yerinede yeni bir sistemi inşa eder. Bu

sınıfta, bu güç vardır. Yeterki inanalım. Bu inançla, bilgiyle, kitle haline gelmiş örgütlerimizle, gücümüzün farkına varalım.

Mevcut sistemi değiştirmeden, işçi sınıfının kurtuluşu pek mümkün görünmüyor. Bir hedefimizin olması gerekiyor. O hedef, işçi sınıfına yapılan acımasız sömürüyü, saldırıyı yumuşatmakla yetinmeyip, ortadan kaldırıp yok etmek için, sınıf bilinciyle, var gücüyle mücadele etmesidir. Bu mücadeleyi yaparken her türlü ihtimali hesap etmelidir.

Bu mücadeleyi birde siyasi tabana oturtmak gerekir. Yani; Mücadele sonunda elde ettiğimiz kazanımları, yasalaştırmamız, kanunlaştırmamız gerekir. Ancak bu şekilde egemenliğimizi pekiştirmiş oluruz. Bunların yanısıra, sosyal ağlar, yazılı ve görsel medyanın gücünden de etkin bir şekilde yararlanmayı bilmemiz gerekir. Farklı sendikalar sosyal ve kültürel etkinlikler oluşturarak, çok yönlü kitle örgütlenmesinin, yolunu açmayı başarabilmelidir. Bu örgütlenme ça-

lışmalarını, örgütün üst organları sağlamalıdır. Sendikalar, işçilerin tümünü birden kucaklayan, tümünün ortak taleplerini birleştiren, plan ve programlar geliştirmelidir. Örgütlenmeler tabana yayılmalı, farklı işyeri, farklı işkolu demeden, fabrika ve işyerinin tümünü kucaklayan, işyeri örgütlenmeleri sağlanmalıdır. Çok önemli bir noktada şudur ki; İşçi sınıfı, kendi içerisindeki rekabeti bir kenara bırakmalı, patronlara karşı dayanışma ruhuyla, azmiyle, inancıyla ortaklaşa hareket kabiliyetleri geliştirilmelidir.

İşçi sınıfı, kendi geleceklerini, kendileri belirleyeceklerdir. Bunun içinde, kitleler halinde örgütlenip, işçi sınıfının hedefine giden yolda, inançla, azimle mücadele etmelidir.

İdris KARABULUT

TOROS TARIM - MERSİN ŞUBE

KONU : 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi sınıfı kurtuluşu kendi ellerindedir! Sloganından benim anladığım; Bu sınıfın bir Ya da birden çok sorunu olduğu ve bu sorunlaRı yaşayan topluluğun sorunlarıyla mücadele etmediği, aslında mücadele etme azmiyle birlikte hali hazırdaki problemlerin çözümünde ellerinde olduğudur.

İşçi sınıfı dediğimiz bu topluluğa yani bizlere kanıtlanması gereken karmaşık bir teori olmadığı gibi, ezberletilmesi gereken bir formülde yoktur. Çözüm üretmenin: Ağustos sıcaklığında olgunlaşmış başakları derlemekten, yerin metrelerce altında bir avuç kömüre, ömrünce kazma-kürek sallamaktan, Ya da sabahlara kadar bir makinenin başında ömür törpülemekten de daha basit ve biz insanları diğer canlılardan ayıran en temel özellik olan DÜŞÜNMEKTEN geçtiği açıktır. Düşüncenin eyleme geçirilmesi noktasında elbette zorluklar olacaktır. Bu zorluklar: Bulunduğumuz coğrafyadan kaynaklı toplum çatışmaları, yaşamaya zorlandığımız ekonomik bağımlılık, sermayeyi elinde bulunduran burjuva toplumu ve onların kahyalığına soyunmuş,

kırbaçlarını kendi ellerimizle teslim ettiğimiz ,siyasiler(iktidar sahipleri) olabilirler. Bütün bu saydığım ve çoğalta bileceğim engelli parkuru bizlerin ekmeğimizi kazandığımız ellerimizle aşmamız zor görünsede, dünya tarihindeki Berlin duvarı gibi yıkılıp, metrelerce yükseklikteki heykelleriyle kentlerini süsleyen diktatörlerin rejimleri gibi yok edilmeri elbette mümkündür.

Sonuç olarak bütün bu sorun söylemlerinin çözümü: İster ellerimizle oy vermek olsun, ister hak aramak, Ya da uzun vade de geleceğimizi inşaa etmek adına çocuklarımızı yetiştirmek olsun, ne yaparsak yapalım “Tek el ile el çırpılma’nın” mümkün olmadığını bilerek beraberce sınıf bilincini almış bir toplumun elinde bulunan kitlesel gücün kullanımını sağlamakla olacaktır.

İlker ÖZYURT

PLASCAM - GEBZE ŞUBE

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Türkiyede işçi olmak kolay değil.1950'başlayan başta almanya ve diğer avrupa ülkelerine başlayan göç hareketleri günümüzde olan türkiye'de işçi olmanın zorluğunu beraber getirmiştir. O dönemden bu güne gelindiğinde kapitalist yani giderek zenginleşen bir grup olmuştur. benim düşüncem yıllardır özellikle türkiye de toplumun zenginleşmesi gerekirken maalesef bizim ülkemizde bireyler zenginleşmeye başladı.bundan dolayıda gerçek emekçi olan biz işçiler asgari ücretlerle çalışmaya zorlandık ve diğer grup olan zenginlerde bizim sırtımızdan geçinerek akla hayale gelmiyecek servete kavuştular.

Bizim alın terimiz olan ekmeğimiz onların kasasına servet olarak girmeye devam etti.bir gerçekte avrupada en çok dolar milyoneri olan 2.büyük ülke türkiyedir.malesef bir gerçek te vardır dünyanın sen yoksul ülkelerin başında gelmekteyiz.1950 ve 1960 yıllarında kırsal kesimlerden başlayan göçler şehirlerde sanayileşmeye beraber getirmiştir. artn nüfusla beraber işçi sınıfının gücü giderek artmaya başlamıştır. Patronlar

bizim sayemizde kazandıkları paralarla daha da gözleri açılarak zenginleşmek istemişlerdir.bununla beraber gerçek emeğin sahibi olan işçilerin ücretlerini masraflarını maliyet muhasebesi adı altında biz işçilerden çıkarmaya başlamışlardır. Artan işçi masraflarını kısmak daraltmak için hükümetler va yasalar adı altında işçi toplumuna yani gerçek emeğin sahipleri yapıtırlar başlamıştır.

Bununla gelen başlıca sorunlar; çalışma koşullarının zorlaştırılması, düşük ücretle çalıştırmak, fazla mesailer, sigorta güvencesinin yapılmaması, hakların alınması ve en önemlise de yıllardır birikimimiz olan kıdem tazminatlarında göz dikmiş olmalarıdır. Bunun önüne geçmek bizim ellerimizdedir.

Boyun eğmiş bir toplum haklarını kaybetmiş bir toplumdur. Bu bir vatani kurtarmak gibidir. Sonunda bizim haklarımız olan refah, huzur ve geleceğimiz için bunları yeniden kazanmakta ve kaybetmek de bizim ellerimizdedir. İşçi sınıfının kalabalıklaştığı ve işçilerin yığınsal olarak çalıştığı fabrika ve işlet-

melerin artığı bu dönemde korumak bizim kararlılığımıza bağlıdır. Bunun için bireysel düşünmeyip toplum olarak düşünmeliyiz.bireysel olarak hiçbir şey yapamayız.ancak toplum olarak bilinçlenerek hareket eden emekçi ordusu olmalıyız.bir bütün olmalıyız.işçi sınıfı olarak dünü bugünü ve geleceğimizi iyi analiz etmeliyiz.1960,70'lerde işçi ha-

rektlerini grevlerini canı pahasına koruyan emekçi arkadaşlarımızın peşinden gitmeliyiz.kaybetmekte bizim elimizde kazanmakta....

İsmail AYDIN

TPAO / BATMAN

KONU : ‘İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR’

...Ve işçi, işçi olduğu için
ona başkası vermez özgürlüğü.
Onu kurtaracak başkaları değil,
bu iş işçinin kendi işi.

Nazım Hikmet

İşçilerin kurtuluşu işçilerin ellerindedir.
Bunu kimse elinden alamaz ve bu kurtuluşu herkes görecektir. Peki bu nasıl olacaktır?

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nın “2011 Çalışma Hayatı İstatistikleri”ne göre, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası’nın “sigortalı sayılanlar”a ilişkin 4. maddesinin “a” bendine göre, Türkiye’de 11 milyon 30 bin 939 kişi hizmet akdi ile çalışmaktadır. Bu rakam ile haksızlıklara karşı uyanacak işçi sınıfının ülke kaderini değiştirecek bir güce sahip olduğunu göstermektedir. İşçi sınıfının kurtuluşu için, uyanışı için yakılacak kibrit iktidarları da tarihi de değiştirebilecek güce sahip olacaktır.

Türkiye’de işçi sınıfı sahip olduğu gücün farkında olmasa da bu gücün farkında olan kapitalizm, kendi ihtiyacına

göre şekillendirdiği yasalar ve yönetmeliklerle sömürsünü devam ettirmekte; işçi sınıfının özgürlüğü gerçekleştirebilecek olanaklarını kendi egemenliğinin sınırlarına hapsedmektedir. Bunun için elindeki bütün araçları bu yönde kullanma yolunu seçiyor. Sermaye çevrelerinin beklentilerini karşılamaya yönelik geliştirilen atraksiyonlar kısa sürede işçi sınıfını köleleştirmiştir. Bu modern köleler yapılan haksızlıklara, emek sömürsüne karşı birlik olmadıkça kölelikten kurtulamayacaklardır.

Modern köleler olarak yaşamını sömürülerek devam ettiren işçi sınıfı için derhal birlik olma zamanıdır. Birlik olmanın, kurtuluşun birincil koşulu örgütlenmektir. Kısacası, ya örgütleneceğiz ya sömürüleceğiz. Unutulmamalıdır ki; Örgütlenen işçi sınıfını iktidar veya sermaye çevreleri sömüremeyecektir ve işçi sınıfının kurtuluşu, emek sömürsünün sonu yaşanacaktır.

İzzet GÜNAY

TÜPRAŞ - KOCAELİ ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Bir toplumun gerek siyasal gerek sosyal olarak kişisel hak ve özgürlüklerini koruması için öncelikli olarak kendisini anlatabilmek ve uygulayabilmek yeteneğine sahip olabilmesi gerekmektedir.

Biz işçiler diğer deyimi ile emekçiler kendi kurtuluşumuzu sağlayabilmek için kendi hedef ve niteliklerimizi belirlemek ve bunlar için gerek örgütsel gerek siyasal gerekse sosyal olarak aktif faaliyetlerde bulunmalı ve unun yanında emeğimizin hakkını belirlemeli bunu elde edebilme yeteneğini kendimize aşılmalıyız.

Aşılabilmek için öncelikli olarak eğitime önem vermeli bilgili ve bilinçli adımlarla ilerlemeliyiz. Bunları sağlarken etnik yolları seçmeli tüm sivil toplum örgütlerine, sendikalara bunun nasıl ve ne şekilde olacağını bilen kişi ya da kişiler aracılığı ile bilgilendirmeli yasal yollarla seminerler vererek hedef ve niteliklerimizi anlatmalıyız.

Biz ulus olarak istenildiğinde istediği noktaya çekilebilen bir kişiliğe sahip

olup iki hüznün getiren tav olan işi yanlışymış gibi gözüken ama aslında işveren yandaşı bir yönetim sistemi ile yönetilmeye devam ediyoruz. Öncelikli olarak bunun bilincine varıp bu site me dur diyebilecek cesareti ve özgüveni kendimize edinmeliyiz.

Sonrasında biz içi sınıfı yani emekçiler birlik ve beraberliğimizi sağlama yolunda gayret göstermeliyiz. Örgütleşmelere yoğunluk vererek belirginlik kazanmalıyız. Sonrasında gerek eylemlerle gerek mitinglerle sesimizi siyasal partilere, yönetici ve işveren kitlelerine duyurmalıyız. Bu işveren yandaşlığı işçilere emeklerini yok sayarcasına yapılan bir yanıltır, emeğe saldırıdır. Bunun kısaca bir diğer tabiri emekçiyi susturma politikasıdır. Bizleri ücretli köleler haline getirilmekteyiz. Boynumuza takılan ilmeğin gitgide daraltıldığını bir sistemin içerisindeyiz.

Bu sistemi yenmek ve kendi kurtuluşumuzu dile getirip faaliyete geçmek için birlik ve beraberliğimizi tek bir amaç için değerli kılıp bunun için bizler emekçiler mücadele etmeliyiz.

Ülkemizi baz alarak yola çıkarsak ülkemizde örgütlü örgütsüz toplam çalışan sayısı yaklaşık 12 milyon üzerindedir. Bu sayıyı bir amaç için örgütleştirip hedeflerimiz anlatırsak kullanabilir ve bir siyasal parti adı altında toplayabilirsek ve bunu yaparken kişisel görüş, dil, din gözetmemeyi başararak tek bir amaç için işçi ve emekçilerin özgürlüğü

için mücadele vermeliyiz

İnanıyorum ki biz emekçiler kendi kurtuluşumuza ermiş olacağız. Her ne kadar mümkün görünmese de örgülü ve bilinçli eğitime ve gelişime açık olarak yapılan her mücadele bir gün mutlaka hedefine ulaşır.

Kerem BULUT

TÜPRAŞ / KIRIKKALE ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Kurumlar arasındaki çatışmaların ayyuka ya çıkması buna karşılık her geçen gün sosyal kazanımlarını bir bir yitiren işçi sınıfının önderlikten yoksun oluşu ortaya genel bir toplumsal kriz çıkartmaktadır. Emek cephesinde ki toplumsal kriz, emeğin dayandığı teorinin gerek iş veren gerekse devlet tarafından revizyona uğratılması nedeniyle, toplumsal yaşamda bir boşluğa neden olmuştur.

Onlar için devrim, kurulu düzene tepki duyan, ezilenlerin kurtuluşunu isteyen ve bu amaç için gerekirse kendini feda etmeye hazır bir avuç insanın kafalarında şekillendirdikleri baştan sona kahramanlık olan eylemler bütünüdür. Onlar bu temel de işçi sınıfının devrimdeki öncü gücünün ekonomik ve politik ilişkilere dayalı bir gerçeklik olduğunda görmeyerek işçi sınıfı yerine, sınıf kavramını da unutturmak adına soyut bir halk kavramı koyarlar.

Tabi ki bu teorik sefalet, kendini bu düşünceye uygun bir örgütlenme anlayışıyla da gösterir. Bu örgütlenme anlayışı bağlamında ortaya konan eylemler

çoğunlukla işçi sınıfından kopuk bireysel eylemlerdir. Küçük burjuva devrimcileri, kendilerini işçi sınıfının bir nefe-ri olmaktan daha çok işçi sınıfının kurtarıcısı olarak görürler. Oysa işçi sınıfının kurtuluşu kendi ellerindedir. İşçi sınıfının kurtulmak için, bir avuç kurtarıcıya ihtiyacı yoktur.

İşsiz ve güvencesiz kalma korkusu yaşamadığım, yoksulluğa ve açlığa mahkum olmadan, insan onuruna yaraşır bir ortamda çalıştığım, taşerona, iş cinayetlerine, köleliğe teslim edilmediğim, patronların karşısında el pençe divan durmak zorunda kalmadığım, sendikal hak ve özgürlüklerimi sınırsızca kullanabildiğim, üretimde söz, yetki ve karar sahibi olduğum daha az çalışıp kendime daha fazla zaman ayırdığım güvenceli, onurlu bir çalışma hayali istiyorum. Bu da işçi olarak kendi ellerimizde. Biz işçi sınıfı olarak kurtuluşu bir bütün olarak kabul edip üstesinden geleceğiz.

Kerem Kamil UYSAL

BAYER CROPSCIENCE - GEBZE ŞUBESİ

KONU: İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR

Bir yerde kurtuluştan bahsediliyor ise orada savaş ortamı, huzursuz ve olumsuzlukların var olduğu bir durum ve bunlar ile mücadele edilmesi gerektiği anlatılmak istenir. Herkesin bildiği “Ne ekersen onu biçersin” atasözü bu bağlamda bizim ne gibi mücadele gösterirsek karşılığının o olacağı aşikar olan bir sözdür.

Peki, nasıl mücadele edeceğiz kurtuluşa giden bu yolda? İşte şimdi uyandık demektir. Fakat şunu unutmamalıyız. Hazırlanmadan yapılan hiçbir işte başarılı olamayız. Aktif üye eğitimi aldığım sırada; Sayın İsmail Hakkı Kurt hocamızın bir örneklemesi aklıma geldi. “-Bir işe bir eyleme başlamadan önce iyi hazırlanmalısınız. Futbol maçına benzetmek gerekirse; ulaşmak istediğiniz sonuca, çok iyi geçireceğiniz antrenman ile başarıya ulaşabilirsiniz.” İşte bu bağlamda kurtuluşa giden yola çıkmadan önce iyi bir donanım sahibi olmalıyız peki ama nasıl...

Bazen TV bazen gazete ya da dergilerde karşımıza çıkan, enflasyon, ekonomik büyüme, bütçe açığı vs. gibi söy-

lemeler ile karşılaşırız. Bunlar hakkında detaylı bilgi sahibi olamayabiliriz ama en azından bilen birilerinden yardım alır kafamızda fikir oluşabilir ve kendimizde ufak bir araştırma yapabilir bunları birleştirerek kendi fikrimizi ortaya atabiliriz. Geçen gün şubemiz olan Petrol-iş’in sitesinde Marmara üni. İng. İkt. Böl. Öğretim üyesi prof. Dr. Hayri Kozanoğlu hocamızın, Meksika ile birlikte gelir dağılımı en bozuk olan ülke olduğunu dile getirdiğini. Birde ekleme yaptığını, Meksika’nın bu durumunu kademeli olarak düzeltme eğiliminde olduğunu, Vergi dağılımına baktığımızda ise; kurumlar vergisi oranının, toplam vergiler içinde %6’nın altında kalmasını esefle anlattığını okumuşumdur. Ekonomik büyümeden ise aldığımız pay nerede ise yok demiş. Örnek olarak; %10 enflasyon oranı ve %8 de ekonomik büyümeden bahsedilir ise; %30 ila 40 oranında zam almak gerektiğinden bahsetmiştir.

Enflasyon hesabı yapılırken hangi kıstas dikkate alındığı konusunda dert yanarız. Her ne kadar bizim için inandırıcı gelmese de onun sonucunda zam

oranları belirlenir. Fakat bu durumda sayın bizi yöneten idarecilerin diğer kavramları yani ekonomik büyüme, işsizlik, özelleştirme, kar zarar cetvelleri vs. bunları neden anmazlar? Bunlar alacağımız zamlarda etken olarak ön plana çıkan kıstaslardır aslında.

Bir sorun incelenirken kök nedenlere inmek gerekir. Bizleri zorlayan şeyler aslında yönetim biçimimizi seçerken, takım tutar gibi parti tutmamız bizi zor durumlara iten etkilere sebep olmaktadır. Örneğin iş yerinde işsiz kalma korkusu, piyasadaki işsizlik oranları yüzündendir. İşte bu durumda sendikal faaliyetlerin eli kolu bağlanmış, bu gibi durumları ortadan kaldırmak için mücadele etmişler ve hala da mücadele etmektedirler. Bu mücadelede bizleri de arkalarına alma istemleri ne denli önemli bir durum olduğu anlatır.

Başa getirdiğimiz gibi, yanlış giden şeylerde sesimizi çıkarıp tabi kanunsuz ya da yasa dışı eylemlerden kaçınarak yanlış giden şeyleri önceden gördüğümüzü ve bunların düzeltilmesini güzel bir dille istememiz bizim en doğal hakkımızdır. Bu gibi durumların her alanımıza yayılmasını istememiz gerekir. Biz tepki veren bir birey olmalıyız ki bizi yönetenler ister şube başkanı, genel başkan ya da politikacılar olsun bu bilinçte olan birinin öncülüğünü yapmak isterler. Şimdi olmasa dahi, ileride yatacağını düşünen mücadele etmelidir. İşte bu bağlamda sendika yönetimi, bu bilinçte olmamızı ister. Teknik konula-

rı zaten eğitimli personeli ile başarabilir. İktisatçı ya da ekonomist olmamızı beklemez. Yalnız istedikleri bu konuları irdeleyen soru soran birilerini görmektir. Arkasına baktığında, Timur'un karşısına çıkan Nasrettin hoca gibi kimseyi göremediğindeki duruma düşmek istemez. Şunu duyar gibi oluyorum. "Bizde işimizden olmak istemiyoruz." Doğrudur ama şunu da unutmamalıyız. Hoca bile filleri çok sevdik birkaç tane daha gönderebilirsiniz demesini hatırlamalı ve durum değerlendirmesi yaparken bunu da dikkate almalıdır.

İşte bu yüzden "İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDİR." Hadi her Müslüman birey gibi ellerimizi Allaha açıp dua edelim. Ama unutmayalım ki tevekkül bilinci olan önce mücadeleni yap sonrasını yaratana bırak olduğunu ve şubemizin diğer bir sloganı olan "HAK ALMAK İÇİN ALANLARA, EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR! Diyerek sözlerimi bitirmek istiyorum.

Koray YILDIZ

FAURECIA - BURSA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Biz üç beş senede bir ekonomik krizle karşılaşan işçi kesimi yada maaşlı olarak çalışan, beyni uyuşturulmuş, şükürcü, kaderci, AL-LAH daha beterinden korusun diyen, teslim olmuş, dinin teslimiyetçi yanını kabullenmiş, mücadelecî yanını unutmuş bir milletiz ve türk işçisiyiz.

Türk insanı ve maaşlı çalışan, kısacası dar gelirli, ekonomik gücü sınırlı olan insanlar olarak, bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın mantığıyla, benim anam ağlayacağına onların anası ağlasın diye düşünerek, biraz sivri fikirli olduğunda bunlar komonist, ataist, dinsiz, bunlar yoldan çıkmış diye düşünülen bir toplumuz. aslında hiçte öyle değiliz. Bunu yazan ben, bir sürü ekonomik kriz atlatmış, zor günler yaşamış birisi olarak, zor günlerde kendi kendini tedavi etmek ve mücadeleden yılmamak adına. geçmişimi inceleyerek, dünyada yaşanmış zor ve başarılı mücadeleleri örnek alarak üç beş bin lira borç için yaşama son verildiği düzende inanarak, birlik olarak, imkansızın başarılabilceğini gördüm ve birey olarakta yaşadım.

Toplum olarak bunu daha mükemmel bir şekilde daha kısa sürede başarabiliriz. Çünkü, birlikten kuvvet doğar. İşçiler çalışma ortamında bir kere bunu kesinlikle kabullenmelidir. Biz burada 8 saat beraber çalışıyoruz. Yeri geliyor arkadaşlarımızı ailemizden fazla görüyoruz. Başımıza bir kaza gelse ilk önce burdaki arkadaşlarımız yardıma koşacak, diye düşünürsek, 15 milyonluk gücün enerjisiyle hareket edersek, ne enflasyon yüzde üç çıkar ne işten atılmalar olur nede biz hakettiğimiz paranın altında çalışırız. Bunun gibi daha bir sürü örnekler var. bu konuları birde farklı şekilde ele alalım. Türkiyede 15 milyonluk gücün beyni uyuşturulmak isteniyor. Birbirlerine düşmeleri için çeşitli senaryolar üretiyorlar. Bizde bizimle oynamalarına seyirci kalıyoruz. Biz millet olarak inandık, organize olduk, istanbul'u aldık. İnandık kurtuluş savaşını yaptık yedi düvele meydan okuduk. Başbakanı, muhalefeti, askeri, halkı inandık Kıbrıs'a çıkarma yaptık. Şimdi bitab düşmüş 15 milyonluk güç olmasına rağmen, kaderci olmuş, birbirinden kopmuş, kapitalist düzenin verdğiyle yetinen, üç otuz pa-

Mecit AKGÜN

SUPERLAS A.Ş - GEBZE ŞUBESİ

KONU : 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Çalışanlar arasında birlik beraberliği sağlamak gerekir. İşyerlerinde Mütahhit ve Taşeron olarak çalışan arkadaşları Sendikalaşması için bu arkadaşlara gerekli desteği verip Sendikalı olmalarını sağlamalıyız.

Çalışanlar arasında bilgi alış-verişin hızlı-doğru ve sağlıklı yürütülmesi için iletişim araçlarını kullanmalıyız.Biz ; ALIN TERİYLE AKIL TERİ dökenler bir arada tek vücut olmaktan geçer.

Mehmet ÖZBAY

BAYER İLAÇ – İSTANBUL 1NOLU ŞUBE

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Yukarıdaki slogandan da anlaşılabilir gibi işçi sınıfının işçi sınıfından başka dostu yoktur. Hiçbir işveren yoktur ki işçi hiçbir şey istemeden bütün sosyal haklarını versin. Hiçbir işveren yoktur ki çalışma saatlerini günde 8 saat yapsın

Bildiğim kadarıyla 1978 yıllarına kadar işçiler köle gibi çalıştırıyorlardı. İşçileri bir araya toplayıp köle olmadıklarını hatırlatana kadar... İşçiyi sınıf oluşturarak kendi haklarını aramaya bilinçlendirildi. O yıllardan sonra işçi sınıfı büyük bir ivme kazandı. Bir işçi tek başına bir hiç gibi gözükebilir ama genel olarak işçi sınıfına bakıldığında ne kadar büyük bir güç olduğunu işverenler de biliyor. İşçinin birlik ve beraberlik oluşturmaması için elinden gelen gücü kullanıyor.

Bir iş yerini ele aldığımızda çalışan işçilerin birliği demek o iş yerinin patronu anlamın gelir. Her istediği sosyal ve parasal imkanı almak artık kendi ellerindedir... Tabi ki işçinin çalışma saatleride işçi sınıfının ellerindedir. İşçi , sınıf oluşturmazsa işe giriş saati belli ,

çıkış saati belli olmayan bir köle düzeninde çalıştırılır. Bunun içindir ki işçiyi , sınıf oluşturma için örgütlemek gerekmektedir. Örgütlenme birimi olarakta tabi ki karşımıza sendikalaşmak çıkıyor. Bu işleri yürütecek ve örgütleyecek bir birimin olması gerekmektedir... Böylelikle işçi sınıfının birlik ve beraberliğini yükseltecek ve kenetleyecek yerler tabi ki sendikalardır. Son söz olarak "Bir elin nesi var iki elin sesi var"

Melih ÇINAR

PETKİM - ALİAĞA ŞUBE

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi sınıfı birlik beraberlik içinde olması gerekir. İşçi sınıfı haklarını bilmeli ve haklarını aramalıdır. İşçiler bilgisiz, birbirlerine bağlı olmazsa, örgütlenmes-
se zulüm eden, eziyet cektiren, çok çalıştıran ezen hor gören her zaman ola-
caktır.

İşçi sınıfı tüm bunlardan kurtulmak için örgütlenmeli birlik olup zafere ulaşma-
lıdır. Biz işçilerin kurtuluşa erebilmeleri birlik, bütünlük ve örgütlenmekle elde
edilebilir. Bu bakımdan işçi sınıfı birlik beraberlik gücünü göstererek kurtulu-
şa erebilir. İşçi sınıfı biz işçilerin, emekcilerin ellerindedir, bunun bilincinde olup
tek bilek tek yumruk olarak iyi bir örgütlenmeyle çıktığımız eylemlerde işçi sınıfı-
nın kurtuluşu bizim elimizdedir sloganlarıyla morel ve motivasyonuda sağlayıp
birbirimize sahip çıktığımızı ve gücümüzü göstermek amaçlı yaptığımız bir slo-
gandır...

Mevlüt ÇINAR

PETKİM - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi sınıfının kurtuluşu yani bizlerin kaderi kendi ellerimizdedir.Ama ilk önce biz işçiler olarak kendi gücümüzün farkında olmamız gerekiyor. Kendimize güvenmeli, arkadaşlarımızla güvenmeli ve güven duygusunu arkadaşlarımıza hissettirmemiz gerekir.Sendikalı,sendikasız tüm işçi sınıfını bilinçlendirerek tek çatı altına toplamaya çalışmalıyız. Birimizin canı yandığında kendi canımız yanmışcasına anında tepkimizi koymalıyız.Yani yılın bizide sokmasını beklemeden anında ve etkili ama organize bir şekilde müdahale etmeliyiz. Bu organizeyide tüm işçi sınıfını birleştirdiğimiz tek çatı altında buluşarak karalaştırmalıyız. Bu çatıların can damarı da sendikalar olmalıdır.

İşçi sınıfı olarak bizleri bölmek isteyenlere,haklarımızı elimizden almak isteyenlere fırsat vermeden tek vücut haline gelerek hepimizin işçi olduğunu bilerek dayanışma içinde kocaman bir aile olabilmeliyiz.

Bizler üretiyorsak, bizler emek veriyorsak, bizler alın teri akıtıyorsak o za-

man bizlerin de yani işçi sınıfının da söz hakkı olmalıdır.Haklarımızı gasp edenlere karşı yeri geldiğinde üretimden gelen hatda bazen de tüketimden gelen gücümüzü kullanmalıyız.

Çağdaş toplumlarda bunların örneklerini çok iyi görmekteyiz. Bu konularda uluslararası örnekleri alarak uygulamaya koyabiliriz.Görüyoruz ki en ufak işçi hak kaybına veya yaşam koşullarını zorlaştırdıklarında ,en küçük bir zam karşısında tüm sendika ve sivil toplum kuruluşları tepkilerini meydanlara taşıyabiliyorlar. Bunun karşılıklarınıda kendilerine hizmet veya sosyal hak olarak alabiliyorlar. Bizler de işçi sınıfı olarak bu bilinci kazanmalıyız.

Dediğim gibi bizler tüm işçi sınıfı olarak kendi gücümüzün farkında olmalıyız.Şu da bir gerçek ki kontrolsüz güç,güç değildir. Tek yumruk olur ve ne istediğimizi bilerek hareket edersek. İşçiler olarak kurtuluşa gideriz. Yani işçi sınıfının kurtuluşu kendi ellerindedir. Kurtuluş derken kimse-den sadaka talep etmiyoruz. İnsan gibi yaşamak,emeğimizin alın termizin kar-

şılığını almak istiyoruz. Siyasi partilerde işçi sınıfı olarak taleplerimizin olması gerekir.

Siyasi partilerin seçim bildirgelerini okumalı ve bildirgelerde işçi haklarıyla ilgili olumlu projelerin olup olmadığını incelemeliyiz. Şayet seçim tahütlerinde biz işçilerle ilgili olumlu vaatler yoksa onlara müdahil olarak yönlendirmeli ve taleplerimizi anlatmalıyız seçim bildirgelerine taleplerimizi ekletmeliyiz. Eklemiyorlarsa tavrımızı aleni bir şekilde göstermeliyiz.

Sendikal eğitimleri önemseyip eğitimlere katılarak destek vermeliyiz. Sosyal faaliyetlere 1 MAYIS BAYRAMIMIZ gibi coşkulu bir şekilde katılmalıyız. İşçi sınıfı olarak kendi gücümüzün farkına varmalıyız, kurtuluşun kendi ellerimizde olduğunu görmeliyiz ve bunu dosta düşmana da göstermeliyiz.

M.Salih BULUT

T.P.A.O. – BATMAN ŞUBESİ

KONU : ‘İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR’

İşçi sınıfı kendi hakları için direnmek, mücadele etmek ve yönetmek zorundadır. Günümüz şartlarında işçilere yapılan haksızlık göz ardı edilemez, bu haksızlık karşısında mücadele edecek ve karşı çıkacak olan işçinin kendisidir. Bu mücadelede bizim birinci görevimiz işçiler olarak “BİZ” olmayı bilmek ve bu doğrultuda hareket ederek ezilen sınıf olmaktan kurtulmak için elimizden gelenin fazlasını ortaya koyarak haklarımızı yedirmemektir. Bu bağlamda bizim kurtuluşumuz ve kimisine göre “ikinci sınıf” kategorisinden çıkmamız için kendimiz için kendimizin çaba sarf etmesi lazımdır.

Bunun yanında bazı işveren yandaşlarının geçici olarak kendilerine tanınan hakların ‘geçiciliği’ni göz ardı edip, bulunduğu çalışma şartlarını beğenmektedir ve bunu kabul etmektedir ama unutulmamalıdır ki bugün başkasına yapılan haksızlık yarın bana yapılabilir. Bu arkadaşlarında ‘ban dokunmayan yılan bin yıl yaşasın’ felsefesinden kurtulup, ‘KURTULMAK YOK TEK BAŞINA, YA HEP BERABER YA HİÇ’ diyebilmelidirler...

Murat KARAKUŞ

TPAO / BATMAN ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Kavramları iyi irdelemek gerekir. İşçinin ve işçi sınıfının ne anlama geldiğini bilmek lazım. İşçi yani bizler emeğimizi çoluk çocuklarımızın rıskı için satan kişileriz. Bu emeği satan topluluğuda işçi sınıfıdır.

Emek olmadan üretim olmaz. Bizler zenginlerim üretimden gelen gücüyüz. Üretimi elimizde tuttuğumuz sürece bizler varız. Biz hep ürettiğimiz sürece güç bizde üretelim ki isteklerimizi ve karşılaştığımız haksızlıkları bu üretim gücümüz sayesinde kazanalım. İsteklerimiz yaptırtmak sadece üretmekle olmaz örgütlenerek ve eğitilmiş olarak olur. Boşuna bir elin nesi var 2 elin sesi dememişler bizler üreterek haklılığımızı ortaya koyacağız. Birleri,yüzleri, yüzbinleri ve milyonları örgütleyerek ve örgütledikten sonra eğiterek isteklerimizi yaptırtabiliriz.

Düşüncemiz, ırkımız, cinsiyetimiz, dinimiz ne olursa olsun bizler işçiyiz. emekçiyiz. ekmeğimiz için çalışırız. Ortak paydamız emek. Bu zihniyetle hareket ederek birlik beraberlik içinde olursak eğitilmiş örgütlü çalışanlar olursak ortada ne bir istek nede bir haksızlık.

Murat KARAYOL

ARTENIUS – ADANA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi sınıfının bilinçli olması gerekiyor. Kendisini kısa süreli rahatlatacak gibi görünen, fakat kendisinin geleceğini tehlikeye atacak olan her türlü oluşumda ve icraatta sendikasına destek olası gerekiyor. Bunların en tehlikelilerinden olan taşeronlaşma, iş güvenliği, işçi sağlığı vb. konular işçilerin geleceğini tehdit ve huzursuz eder. Aynı işyerinde aynı işi yapan işçiler arasında sosyal haklar ve ücretler arasında çok farklar var. Biz sendikalı çalışanlar mütahit arkadaşlarımızı hor görmeyip onların bizim gibi çalışan olduğunu unutmamalı ve onları bilinçlendirerek sendikanın ne olduğunu kendine nasıl haklar sunduğunu güzel bir dille anlatmalı hoşgörüyüyle yaklaşmalı hakların verilmediğini, nasıl alındığı anlatılmalı.

Elbette bu arkadaşların en büyük korkusu işten atılmak bu korkularını Birlik beraberlik olduklarında üstesinden geleceklerini bilmeleri gerektiğini anlatmalıyız. Sendikalı işçiler haklarımızı sonunu kadar ararız bize yapılan haksızlıklara karşı bizim birlik beraberlik içerisinde yasalar çerçevesinde bizi koruyan sendikamız var. Ancak diğer ça-

lışanların hakların verilmediğini alındığını ve bu hakların ancak ve ancak birlik beraberlik içerisinde sendikalı olmaktır. Bu konuda petroliş sendikası elinden gelen bütün gücüyle çalışmaktadır. Sendikalı ol huzurlu ol mutlu ol sloganı çok güzel bir sloganlardandır.

Mütahit çalışan arkadaşlarımızı her şeyden önce bilinçlendirmeliyiz işyerinde çalışan herkesin sendikalı olmak anayasal hakkıdır. Tabi bunu bireysel bazda sendikalı olmasının yanı sıra tüm çalışanların birlik beraberlik içerisinde sendikalı olmaları tek vucut olarak hareket etmelerini sağlamalıyız.

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU SENDİKALI olmaktan geçer. Bütün çalışanların sendikalı olmasını canı gönülden isterim.

Murat ÖZŞİMŞEK

TETRAPAK- İZMİR ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi sınıfının kurtuluşu için öncelikle örgütlenmesi gerekmektedir. Bu örgütlenme din, dil, ırk, messep gözetmeksizin birlik içerisinde olmalıdırlar. Eğer işçi sınıfı Örgütlenmediği taktirde emeğini alamayacaktır. Patronların kendi isteği doğrultusunda ve istedikleri gibi işçileri çalıştıracaklardır. Örgütsüz yada birlik içerisinde olmadığı için patronlardan hiç'bir hak iddia edemeyecek çünkü teksin ve güçsüzsüzsün.

Gücünün farkında olmak tek başına yeterli değildir. Önemli olan o gücü doğru örgütlülükle bileyebilmektir.

Tam da bu nedenle taban örgütlülüğüne bu süreçte daha fazla değinmekte fayda görünüyor.

Her şeyden önce bu örgütlülüğü yaratabilmek için onlarca,yüzlerce yada binlerce işçinin aynı yerde çalışması gerekmiyor. Üç kişilik bir atölyede dahi bir taban oluşturulabilir.

Taban insiyatifi denen şey sınıfın benliğini alayıp, bilinçlenmesinde ve bunu

eylemsel kazanımlara götürmesinde biricik öneme sahiptir.

Bulunduğumuz her alanda kendi tabanlarımızı oluşturabilmeliyiz. Eğer bir işyerinde örgütlü sınıfsal bilinçle taban insiyatifi oluşturulursa orada günün sonunda kazançlı çıkacak işçiler olacaktır. İşçilerin hak ve taleplerinde doğru adımları attırabilecek, sınıfsal öfkenin, geçici çözüm yollarıyla ya da aldatmacılıkla dindirilmesini önleyecektir.

Bugün işçilerin örgütlenme yada sendikadan başka güvenebileceği ne bir hükümet yetkilisi, ne bir işadamı ne de bir bizlere ulu önder gibi atfedilen biri vardır.

Bu nedenle işçiler daha fazla örgütlenmeli, zincirlerini kırmak için taban örgütlenmelerini geliştirmelidirler.

Örgütlü yada sendikalı işçiler hakları için ne gerekiyorsa yapmalı ve insiyatif kullanmalıdır. Bunun karşılığında ortaya çıkan zorluklara ve engellemelere birlik ve beraberlik içerisinde örgütlenme veya sendika birliği içerisinde

de mücadele vermelidir. Bu mücadelenin iki önemli getirisi olacaktır birincisi mücadelenin kazanılması verilen hak almaktan çıkacak ve bir kazanım olacaktır. Böylelikle kazanılan hakkın geri alınması ve istenmesi taktirde mücadelelerin devam edeceği için böyle bir istek yada teşebbüs edemiyeceklerdir.

İkinci önemli getiri ise birlik ve beraberliğini geliştirmeye neden olacaktır ve birlik beraberlik sayesinde emeğin karşılığını alacaktır ve emeğin ve

birlik, beraberliğinin gücüyle söz sahibi olacaktır.

Bu itibar ile her zaman işçi işçi sınıfı kurtuluşu birlik ve beraberlikte aramalı ve kurtuluşun kendi elerinde olduğunu anlamalıdır. Bu sayede örgütlü çalışma yaygınlaştırmalıdır. İşçinin en büyük silahı Emeğidir işçinin Emeğinin karşılığını birlik, beraberlik içerisinde almalıdır.

Murat YILDIRICI

TÜPRAŞ-KOCAELİ ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi sınıfının kurtuluşundan önce öncelikle işçi sınıfının ve sınıf bilincinin ne olduğu akla gelen ilk soru olmalıdır. Eğer ki biz bu tanımı doğru bir şekilde açıklayıp anlatabilsek kurtuluş sürecinde en önemli engeli aşmış olacağız.

İşçi denilince akla ilk gelen; emeğini bir ücret karşılığı işverene veya dolaylı yoldan patrona satan grup veya topluluk gelir. Gelişen ve değişen dünya kapitalist düzeni bize uzun çalışma saatlerine düşük ücret, sosyal hak ve olanaklardan yoksun, örgütsüz bir şekilde çalışmaya mahkûm edilmiş, hayatı yalnızca eve gelmek ve işe gitmekten oluşan bir yaşam modeli hatta tabir yerindeyse yaşayamama modeli sunuyor biz işçilere.

Örgütsüz işçi tüm bu zor koşullar içerisinde kendini sosyal toplumda bir birey olarak görememeye, toplumsal sorunlardan çalışma şeklinde ki zorluklardan dolayı bir haber yaşamaya ve bunun sonucunda kendini kapitalizmin acımasız çarklarının arasında ezilip, yok olup gitmekten kurtaramamaktadır. İşçi bir sirkelenip kendine gelir ve şu soruyu

sorar; bu zulüm ve işkence olan eziyet nereye kadar devam edecek der ve kurtuluş için çözüm yolları aramaya başlar. Bu bozuk düzende çalışan sadece kendisinin olmadığını ve genel olarak tüm işçilerin aynı sıkıntıları yaşadığını anladığı an bu işçi de yavaş yavaş sınıf bilinci oluşmaya başlar.

İnsanlık tarihini ve toplumlar tarihini incelediğimizde ilk önce ilkel toplum vardı. Bu topluluk bilgisi olmayan kültürü olmayan sadece insani sezgilerle ve yemek ve barınma olanaklarını hayatta kalmak için öldür mantığıyla yaşayan topluluktu.

Daha sonra ateşin, tekerleğin ve diğer toplumsal yaşam aletlerini keşfederek kendi kabuğunu yavaş yavaş kırmaya ve kendi aralarında yerleşik bir toplum düzeninde yaşamaya başladılar. Bu kabuklar kırılmaya başlanıp toplum düzeninde yaşamaya başladıktan sonra güçlü güçsüz, ezen ezilen kavramları ortaya çıkmaya başladıkça ilkel toplum yerini köleci topluma bıraktı. Daha detaya girmeden çeşitli değişimler ve etkileşimler sonucu köleci toplumun bir

sonraki ve kendisiyle hemen hemen eş değer olan yerini feodal yapıya bıraktı. Feodal yapıdan sonra da kapitalist düzene geçildi.

Kapitalist düzenle birlikte çeşitli ülkelerde çeşitli iş kolları oluşmakta, çalışma koşulları insani yaşam koşullarından uzaklaşmaktaydı. Patronların karına kar katma hırsı işçileri her geçen gün daha çok çıkmaza sürüklemekteydi. Bu sıkıntılar içerisinde işçiler arasında kişisel olarak en ufak bir başkaldırı da işten atılmaktaydı. Diğer çalışanların bu gibi işten atılma olaylarına sessiz kalmaları patronları her geçen gün daha güçlü hale getirmekteydi.

Bu işten atılma süreçlerinin ardı arkası kesilmemesiyle birlikte işçiler kişisel olarak başkaldırmanın boş bir çaba ve sonunda olumsuz sonuçlar doğuracağı artık işçiler arasında su götürmez bir gerçek haline geldi. Patronun karşısında ancak onlar gibi örgütlü bir mücadele ile durulabileceğinin işçiler farkına varmıştı. Artık yavaş yavaş sınıf bilinci oluşmaktaydı.

İşçi sınıfı çalıştıkları iş kollarında yavaş yavaş örgütlenmeye başlar. Önceleri bu örgütlenmelerden doğacak sorunlar dolayısıyla kendi aralarında kendi aralarında özellikle evlerde toplanırlar ve örgütlenebilme üzerine tartışmalar yaparlar. Azim ve inanç dolu bu toplanmaların artık çalıştıkları fabrika ve diğer iş kollarında da yapılması gerektiği fikrinde ortak bir görüşe varırlar. İnançla-

rı işçi sınıfını öyle bir noktaya getirmiştir ki “işçinin zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmadığı” kanısına varırlar.

Nasıl ki patronların üye oldukları kuruluşlar var ise işçilerde patronlara karşı direniş için sınıf olarak öncelikle sendikalarda ve daha sonra bu sınıf bilinciyle birlikte siyasal partilerde örgütlenirler. Gün geçtikçe iş yerlerinde direnişler baş göstermeye başlar. İnsanca şartlarda yaşamak için grevlere ve çeşitli protesto eylemlerine başlanır. İstenilen şartlar yerine getirilmediği takdirde işe geri dönmeyeceklerini bildirirler. Patronda bu durum karşısında zarar etme kaygısı içerisinde işçilerin isteklerini kabul etmek zorunda kalmıştır.

Emek sermaye çelişkisi içerisinde işçi sınıfının sloganı bellidir.

**ÜRETEN BİZSEK YÖNETENDE
BİZ OLACAĞIZ**

Mustafa ÇALIŞKAN

ETİBOR - BANDIRMA ŞUBE

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi başkasının yararına kafa gücünü ve el beceresini kullanarak ücretle çalışan kimseye denir.

İşçi kavramı insanoğlunun mülkiyet kavramını geliştirmeden sonra ortaya çıkmıştır. Daha önceleri toplayıcı ve avcı olan insanın tarımla uğraşmaya başlaması ve buna bağlı olarak yerleşik düzene geçişiyle mülkiyet kavramı gelişmiş ve bununla birlikte işçi kavramı gelişmiştir. Fakat günümüzde işçiye verilen önem bununla paralel gelişmemekte genellikle alt kademedeki çalışan ve asıl üretimin kaynağı olan işçiler birçok sorunla karşı karşıya kalmasına rağmen bu sorunların çözümü için yeterli kadar desteği yanında bulamamaktadır. Bu da işçileri sendikal mücadeleye yöneltmiştir.

Çünkü sendika demek topluluk ve güç demektir. Birlikten kuvvet doğar atasözü tam da bu durumu açıklamaktadır aslında. İşçinin üretimdeki payı gün geçtikçe artmasına rağmen üretimin karşılığında aldığı ücret giderek azalmaktadır. Günümüz koşullarında hayat şartları zorlaşmış, geçim derdi bü-

yük bir dert olmuşken işçinin aldığı ücret ve sahip olduğu haklar bu zorluklara karşı koymak için yeterli olmamaktadır. İşçilerin gerek aldıkları ücretler, gerek çalışma koşulları ve şartları gerekse işyeri ortamları günümüz çalışma koşullarına uymadığı gibi işverenler tarafından da bu sorunların çözümü için hiçbir adım atılmamaktadır. Bu şartların iyileştirilmesi, sorunların çözümü, işçi haklarının kazanılması yine işçilerin bilinçlenmesi ve örgütlenmesi ile aşılabilir. Örgütlenmek de sendika ile sağlanabilmektedir.

Sendikalar işçilerin haklarını arayan, sorunlarını çözen tek ve yegane kurumlardır. Sendika demek birlik demektir, birlik demek güç demektir, güç de sorunun çözümü demektir. İstedikini alabilmek demektir. İşçi sınıfı her zaman ezilen, hor görülen, hatta önemsenmeyen bir sınıf olmuştur. İşçinin ürettiği üründen aldığı pay, üst sınıfın aldığı paydan kat kat aşağıdadır. Bu dengesizliğin çözülmesi gerekir. Çünkü işçi üretendir. Bu pastanın en fazla payı alacak olan kişi de işçidir. İşçilerin karşılaştıkları bunca zorluğu anlayan ve ya-

şayan yine işçi olduğuna göre, çözümü de bulacak olan yine işçidir. Bir olmak, birlik olmak, zorluklar ve yaptırımlar karşısında dik durabilmek, kararlı durabilmek için sendikal mücadeleye hız vermek gerekir. İşverenlerin karşısında sendikal mücadeleyle kararlı şekilde durabilmek, işçinin istediği hakları alabilmesi için birlikte hareket etmesiyle gerçekleşebilir.

Sonuç olarak işçinin halinden anlayan sadece ve yine işçidir. işçinin sorununu çözecek olanlarda işçilerdir. Birlikte tek yumruk olabilmek çözüm için şart-

tır, bunun için sendikaya, sendikal mücadeleye ve sendikal örgütlenmeye sahip çıkmak, bunun için teşviklerde bulunmak gerekir.

Mustafa SOYKAN

KIBRIS TÜRK PETROLLERİ LTD. / KIBRIS (DEV-İŞ)

KONU : İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Dünya tarihinde günümüze gelene kadar geçen sürede her zaman işçi sınıfları ekmek kavgası veren kesim olmakla kapitalist yapıya karşı durmakta en önde gelenidir.

İşçilerin birlik ve beraberliğini sağlayan sendikalar tüm dünyada işçi kesiminin sürdürebilir hayatının devamı , insanca yaşamalarını sağlamak için ezene karşı mücadeleleri ile her zaman işveren kesimi tarafından istenmeyen kuruluş olmaktadır. Ne yazıktır ki tüm dünyada işçi sınıfının sömürülmesine karşı duran sendikalar her geçen gün azalmakla işveren yanlısı sendikalar kurularak işçilerin köle zihniyeti altında çalıştırılmasına çanak tutan işveren ve işveren sendikalarını ortadan kaldırmak yine biz işçilere düşmektedir.

Küresel dünyamıza bir bakıldığı zaman işçi sınıflarındaki çalışanların yaşadığı zorluklar ve haksızlıklar zirve yapmış durumdadır . Her ülke ekonomisindeki kötü gidişin faturası işçi kesimine kesilmektedir. Acımasız bu tutumun karşısında en önde mücadeleyi veren sen-

dikalar gücünü her zaman için işçilerden almaktadır . Var olan dünyamızda insanlar eğer açsa , işsizse ,göç yollarını düşünüyorsa bu dünya nimetlerinden adil faydalanamadıklarından dolayıdır . Ancak kapitalizime boyun eğip kader diye çekmeye kalkarsak biz ve bizden sonra gelen nesillere ihanet etmiş sayılırız .Tüm bu yapıya karşı duruş bana göre 1886 yılında Amerika'daki işçi sınıflarının çalışma saatlerine karşı kafa kaldırması tüm dünya ülkelerinde yankı uyandırmış ve işçi örgütleri oluşturulmuştur. Bu ayaklanmada dil , din, ırk ve siyah beyaz ayırımı yapılmamış oluşu işçi kesiminin kapitalist yapıya karşı tek ortak noktada birleşmesi biz işçi sınıfına örnek bir davranış olmuştur. Dünyada işçi örgütleri hızla bir çatı altında toplanmaya başlamıştır , bunun en önemli nedenleri işçilerin sesini daha çok ve etkili duyurabilmesi içindir . İşçiler bilmelidir ki , birliğin beraberliğin en üst seviyede olması sömürüye karşı her zaman dur diyebilmenin yoludur.

Mevcut dünya yapısında ne yazıktır ki Afrika'da yaşayan insanların açlık ve yoksulluktan hayatlarını kaybetmesi-

ne anlam verememekteyim . Bir düşünelim ABD Irak'ı işgali için ne kadar para harcadı. Harcadığı bu parayı yardım yapmış olsaydı onlarca hayat kurtulacaktı. Her yıl dünyanın zengin ülkelerinin Afrika'ya yapmış olduğu az ve komik yardımın üzerine eklemiş olsaydı bence tüm ülkelerde örnek olmuş olurdu. Ama iş dönüp dolaşıp sömürüye gelmektedir. Ve insan oğlunun hayatı ezen ve ezilen arasında geçmektedir.

Seçmiş olduğum konu başlığına ve yukarıda yazdıklarına bakıldığında zaman

kapitalist sistem ve sermayedar kesime karşı işçilerin birlik beraberlik ve mücadelesi devam etmesi durumunda sürdürebilir hayatlarının ve işçi sınıfının kurtuluşu olarak görmekteyim.

Nuri ÇİÇEKÇİ

POLİMER - İSTANBUL 1 NOLU ŞUBE

KONU : 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Evet arkadaşlar işçi denince işverenlerin gözünde köle olarak görünüyoruz. Biz bu köleliği sona erdire biliriz, elele omuz omuza vererek.

Gelin birlik olalım din, dil, ırk ayrımı yapmayalım. Birlik olalım bu kapitalizm rejimine dur diyelim.

Uyanın artık her gelen elimizden birşeyler alıyor, nereye kadar gider bu devran bırakın bu sağ sol kavgasını bu bizim kavgamız, ekmeğin kavgası işçilerin kavgası olmalı, çalışanların kurtuluşu kendi elindedir.

**GELİN BİRLİK OLALIM BİZİMDE YAŞAMA HAKKIMIZ VAR
KÖLELİĞE SON VERELİM.**

Oktaý GAYRETLİ

TPAO – BATMAN ŞUBESİ

KONU : İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR

İşçi olmak zor iştir. Aslına bakacak olursak insanlığın tamamı birer işçidirler.

Ailesi olsun olmasın herkes çalışmak zorundadır. İşçi demek üretmek demektir. Üretmeden tüketen milletler tarihin karanlıklarına gömülmek zorundadırlar. Üretmek için emek ve alın-teri gerekiyor. Hiçbir iş yoktur ki işin içinde işçi sınıfı olmasın . İşçinin olduğu yerde birde işçi patronları (para baronları yada patronları) vardır. İşte bu patronların bir çoğu sövmürmeyi hayatın olağan akışı olarak görürler. Cimrilik esasına dayalı politikalar sayesinde İşçiyi ezerler.

Malesef günümüzdeki işçi tanımını ; sövmürülmek, ezilmek yada köle olmakla eşdeğer olarak görülmeye başlamıştır. İşin en tehlikeli kısmı ise taşeron - müteahhitlerdir. İşlerin artık götürü usul olarak yapıldığı, mevsimlik olarak işçilerin çalıştırıldığı ve hatta çoğu zaman işi başında çalışan bir işçinin çağrılıp pervasızca hesabının kesilmesi ve kapı dışına konulmasıdır. Günümüzün en tehlikeli sayılan işler bile, maalesef dev-

let eliyle artık taşeron – müteahhit leştirme yoluyla işçi düşmanlarına verilmektedir.

Evet tabiri caizse düşmanı algıladığımız halde düşman karşısında saf tutamıyoruz.

Birlik olamıyoruz “BİR ELİN NESİ VAR , İKİ ELİN SESİ VAR ” atasözü-müzdeki gibi iki eli bir araya getiremiyoruz. Sesimizi ellerimizle haykıramıyoruz. El olmadan üretim olmaz. Her şey biziz aslında ama bunun farkında değiliz. Çocuklarımıza kötü bir gelecek miras bırakmak istemiyorsak sesimizi yükselteceğiz.

Haykırmak gerekiyorsa haykırmak , ses gerekiyorsa ses getirmeliyiz alanlarda, meydanlarda, sokaklarda her yerde ve her zaman. Kurtuluş bundadır, kurtuluş birlik olmaktadır, kurtuluş korkmamaktadır. Bunun için iyi bir örgütlenme yani sendikalarımıza ihtiyacımız vardır. Sendikalarımızın durumu pek iyi olmadığı acı bir gerçektir. Güvenmek, ikileme düşmemek için sendikalarımızın başındaki insanları dürüst

güvenilir ve akıllı insanlardan seçmemiz gerekiyor. Bizden önceki işçi sınıfının birlik olmaması yüzünden maalesef sendikalı işçi sayısının, her on işçiden birinin sendikalı olmakla sonuçlandığını göz önünde bulundurursak olayın ne derece mühim olduğunu daha iyi kavrarız.

Sonuç olarak işçi sınıfının kurtuluşu : bilinçlenmek için ; kitap gazete dergi okumak, toplumsal olaylara müdahil olmak, sosyal faaliyetlere katılmak , sivil toplum kuruluşlarını tanımak, ken-

di işyerlerindeki işçi arkadaşlarıyla birlik olmak, farklı fikir üreten insanlara değer vermek, demokrasiyi kalplerimize yerleştirmek, insan olmanın bilinci-ne varmak ve en önemli şeylerden biri olan "ben yerine biz demek"ten geçiyor.

SAYGILARIMLA

Oktay GAYRETLİ

T.P.A.O BATMAN ŞUBESİ

Onur İŞGÜZAR

TÜPRAŞ - KOCAELİ ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi sınıfı Cumhuriyet tarihinden beri sermayenin ve kapitalist hükümetlerin kendi haklarını aramak ve korumak amacıyla kurmuş olduğu örgütlerden hiçbir fayda sağlayamamış bilakis; örgütlenmemeleri için kandırılmış, uyutulmuş, ezilmiş ve hep zarar görmüşlerdir.

1960 ve 1970'li yıllar arasında ne kadar çok örgütlenmişlerse de bağlı bulundukları kuruluşların önünde çok fazla yol kat edememişlerdir. Ancak; bu durumda dahi örgütlendiğinde birlik olduklarında nasıl bir güce sahip olduklarını görmüşler birlik hareketi ile kitle-sel başarılar yakalayabileceklerinin farkına varmışlardır.

İşçi sınıfı büyüyen sanayi ve tarım gibi iş kollarında haklarını koruma ihtiyacı duymuş bu ihtiyaçları doğrultusunda da zaman zaman direniş göstermiş fakat tam anlamıyla birlik olup örgütlenemediklerinden dolayı emperyalist ve kapitalist sermayenin kölesi haline gelmiş devlet tarafından susturulmuştur.

Günümüzde işçiler ve emekçiler kendi kurmuş oldukları sendikalara nesilden nesile sahip çıkmış olsalarda çok fazla ileri götürememişlerdir. Çünkü hala işçilerimizde ve insanlarımızda sendikalara karşı bir güven eksikliği olduğundan işçilerimiz ve emekçilerimiz sermayenin korkusuyla kendi haklarını bireysel olarak aramaya ve korumaya çalışmışlardır.

Oysa ülkemizin nüfusunun büyük bir çoğunluğunu tarım ve sanayi kollarında çalışan işçiler ve emekçiler oluşturmaktadır. İşçi; belli bir ücret karşılığında belli bir işi yapan kişidir. Yani sermayeyi ve devleti ayakta tutan en önemli unsurdur. Fakat ülkemizde işçilerimizi ezip geçen bir enflasyon ve ücret krizi yaşanmaktadır. Bir kısım işçinin yaşam standartları yüksekken, bir kesiminde aileleriyle birlikte açlık sınırının altında mucizeyi yarattıklarını yakın çevremizde ve her bir tarafta görebiliyoruz ya da bugün yaşam standartları yüksek iyi bir işi olan işçilerimizin yarın işsizlikle boğuştuğu da gözler önündedir.

Bu sebepten dolayı her kesimden iş-

çinin bireysel menfaatlerini bir köşeye bırakıp, hep birlikte işlerini yaşamlarını haklarını ve özgürlüklerini güvence altına almak için çaba göstermelidirler. Bugün bir işçi arkadaşı haksızlığa uğrarken "BANA DOKUNMAYAN YILAN BİN YIL YAŞASIN " diyerek seyreden insan yarın sıra ona geldiğinde arkasında hakkını savunacak birilerini bulamaz. Elde etmiş olduğumuz haklarımızı elimizde tutabilmek, koru-

yabilmek için dil, din, ırk, mezhep ayrımı yapmaksızın, kimliğe bakmaksızın hatta tüm dünyadaki işçi sınıfı kardeşlerimizle sınımsız kenetlenip, örgütlenmeliyiz. Bir kimlik altında işçi, emekçi kimliği altında toplanmalıyız ve sakin unutmamalıyız ki " İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLE RİNDEDİR..."

Osman ASLAN

MKE ELMADAĞ BARUTSAN - ANKARA ŞUBESİ

KONU: İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İnsanlar ihtiyaçlarını karşılamak için üretmek ve ürettiğinin karşılığında kazanç elde etmek zorundadır. Bugün işçiler çok ağır şartlarda çalıştırılmakta karşılığını alamamaktadır.

Karşılığını alamayan işçiler huzursuz olmakta gün geçtikçe ağırlaşan piyasa karşısında ihtiyaçlarını karşılariken zorlanmaktadır.

Aslında bu sorunun çözümü çok basittir. Çözüm işçilerin kurdukları sendikalar altında güç birliği yapmaktadır. Her ne şartta olursa olsun işçiler tek yumruk olduğunda ,çözümleyecek sorun, aşılamayacak engel ve kazanılamayacak hak yoktur. Yeter ki işçiler kendi güçlerinin farkına varsın.

80 İhtilalinden günümüze kadar baktığımızda, özellikle işçilerin birçok kazanımlarının elinden alındığı görülüyor. Bugüne kadar ülkeyi yönetenler yetkiyi halktan alırken ülkenin idaresini yaparken aklı sermayeden almıştır. Günümüzde hayal bile edemeyeceğimiz işverenle masaya oturduğumuzda asla alamayız dediğimiz talep-

lerin ,çok değil 35_40 yıl önce fazlasıyla alınmakta idi.

Peki ne değişmişti de bugün dünden gerideyiz.

Dünden farkımız , işçilerin kendi aralarında bölünmüşlüğü, bunu fırsat bilen sermayenin daha fazla Söz sahibi olması ve en kötüsü işçilerin bu duruma sessiz kalmasıdır

Özellikle son iki yıl ülkeyi yönetenler bugüne kadar dokunamadıkları ,ama sermayeden aldıkları destekle kıdem tazminatlarına göz diktiler.

Bir işçi için kıdem tazminatı bugün aldığı maaş kadar önemlidir.

Kıdem tazminatı işçilerin bu ekonomik şartlarda yapabildiği tek birikimdir. Üzerine hayaller kurabildiği az sayıdaki varlıklarından birisidir. Kimisi çocuğunu evlendirmek için kullanır kimisi ev almak için.

Artık sıra insanların hayallerine yani kıdem tazminatlarına geldi. Ben yap-

tım olur diyen sermayeye ve siyasile-
re dur demenin vakti geldi hatta geç-
mektedir. Buradan yola çıkarak sen-
dikaların çatısı altında gücümüzü bir-
leştirmeli ve tek yumruk tek vücut ol-
malıyız.

Hayallerimizin yıkılmaması için daha
iyi şartlarda çalışmak ve daha fazla
kazanç için ve en önemlisi de daha
iyi bir gelecek için birleşmeliyiz.

Oytun ERDEN

PETKİM - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU : ‘İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR’

Avrupada 18. ve 19. yüzyıllarda yeni buluşların üretime etkisiyle, sanayii devrim olmuştur. Bununla beraber işçi sınıfıda ortaya çıkmıştır. İlk olarak birleşik krallık ardından batı avrupa, kuzey amerika ve japonyada başlamıştır.

Tabii ki bunların hepsi birer sömürgeci imparatorluklardır. Öz kaynaklarını kullandıkları ülkelerin varlıklarını alıp kendi ülkelerinde işleyip tekrardan sömürdükleri ülkelere satmışlardır. Bununla beraber küçük burjuvazi gelişmiş ve orta sınıf zenginleşmiştir.

Elde oluşan kapitallede yeni yatırım alanları aranmaya başlanmış. devamında teknolojik gelişmeler daha büyük taşıma (sömürü) gemileri rahat sömürbilmek adına bütün dünya ülkeleri ürettikleri en ufaktan en büyüğüne kadar bütün malların bu kapital sahibi ülkelere kayması sağlanmıştır.

Vede o küçük burjuvazi artık başımızdaki patronları temsil eder olmuştur. Orta sınıf diye adlandırılan bizlerse hem siyasal hem de sosyal haklardan mahrum

bırakılmışızdır. kavga dövüş bu zamanlara kadar gelinmiş fakat sistem bir türlü yıkılamamıştır. Kapitalizm bu bizim sınıfımızın sistemi değildir. Bu sistem kapital sahiplerinin yani kendilerini tanrısalılaştıran gözlerini hırs bürümüş diğer insanlardan toplumlardan üstün görenlerin sistemidir. “kazan kazan” gibi modelleriyle orta sınıfı sürekli aldatan kendi ceplerine yöneltmeye çalışan insanlarıdır. Bizler sanayi devriminin yarattığı işçi sınıfı haklarını alabileceği tek gerçek sistem sosyalizm düşüncesinin tetiklediği komünist sistemdir.

Önemli olan neyi istediğimizi bilmektir. Fakat şunu da söylemeden geçemiycem dünya üzerindeki insanlardaki ben duygusu biz olmadığı sürece bu sadece ütöpik bir düşünce olarak maalesef kalacaktır. Sosyal bir toplum olabilmek için sosyal bilinç gereklidir.

Sonuç olarak işçi sınıfının (insanlığın) kurtuluşu kendi ellerindedir!

Sami YEŞİL

ETİMADEN - BANDIRMA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçilik hayatımızda bir çok sıkıntılar yaşıyoruz, bunların başında, taşornlaşma, düşük ücret, iş güvencesinin olmayışı, uzun çalışma saatleri, iş güvenlik önlemlerinin alınmaması gibi.

İşçilerin bu çekmiş olduğu sıkıntılardan uzak huzurlu bi çalışma ortamında çalışabilmesi için birlik olması, yanlış olduğunu düşündüğü konularda sözünü çekinmeden söyleyebilmesi gerekir. Bunları yapmak ve huzurlu bir yaşam sürebilmek (kurtuluş) işçilerin kendi ellerindedir. Nezamanki birlik ve beraberlik içinde olduğumuzu işverene gösterirsek ve bu beraberliğin yıkılamayacak kadar kuvvetli olduğunu hissettirirsek, direnirsek bir süre sonra direnen değil istediğini alan işçi sınıfı oluruzki işte budur işçinin kurtuluşu.

İşte sloganda bahsedilen kurtuluş budur. Bu kurtuluşa ulaşmakta tamamen işçi sınıfının ellerindedir.

Sedat SÖZER

ETİMADEN - BANDIRMA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi sınıfının kurtuluşu birlik ve beraberlikten geçer. farklı çalışma gruplarındaki işlerin ortak hareket etmeleriyle daha iyi çalışma koşulları ve hak edilen ücretler alına bilir. Sadece ortak sorunlarda ortak hareket etmemek gerekir her türlü sorun ve sıkıntıda işçilerin bir arada olması gerekir.

Sorunların ve işçilerin dil din ırk gozetilerek kişiselleştirilmemesi gerekir. Sendikaların şubeler arası iletişimi artırıp farklı iş kollarında çalışan işçi arkadaşlarla iletişimi arttırıp arkadaşlık duygularını fazlalaştırması gerekir. Bir araya gelmemiz için önce arkadaşlık duygularımızın gelişmesi gerekir bunun içinde bağlı bulunduğumuz sendikaların sosyal faaliyetler düzenleyip farklı illerde bulunan farklı iş kollarında çalışan kişilerin bir araya getirmesi gerekir.

Semih KÜÇÜKGÖKSEL

ZENTİVA İLAÇ SANAYİ - TRAKYA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Türkiye ekonomisi iki yıl üst üste gelen %8 i aşan oranda büyümesine karşın ciddi zaaflar ve kırılğanlıklar yaşamaktadır. İktidar partisi ülkemizde ki işveren ve sömürgeci güçlerin etkisinde haddinden fazla kalarak işçi sınıfının gerilemesini sağlamakla birlikte düşük ücretle çok iş yaptırmasına kol kanat gererek ülkemizi ve işçi sınıfını 3.dünya ülkesi yapmak için her türlü kolaylığı sağlamaktadır.

Buna en yakın zamanda yaşanan örnek olarak verebileceğimiz kıdem tazminatı olayıdır.Ülkemizde kıdem tazminatı uygulamasının iki gerekçesi bulunmaktadır. Bunların 1.si; işverenin çalıştırdığı işçileri geçerli bir sebebe dayanmaksızın işten çıkartılmasını zorlaştırmaktır. 2.gerekçe ise; işçi işten çıkarılması durumunda yeni iş bulana kadar geçen sürede alacağı tazminat sayesinde yaşamını devam ettirebilmesidir.

Yani kıdem tazminatı emekçiler için olmazsa olmazıdır. Hükümet gerek nabız yoklanarak gerekse işverenin üzerinden bir yük olarak ülkemizdeki yabancı sermaye arttırımını daim ve sürekli

hale getirmeyi amaçlamıştır. Ne güzel- dir ki bu ülkede on bir milyon emek- çinin var olduğu hükümetin bu hamle- sine sendikalı emekçi kesimi zamanı iyi kullanarak,iyi örgütlenerek dur demiş- tir.Sendikalı emekçi kesim ülkemizde- ki işçi sayısının onda birine tekabül et- mektedir.İşveren ve hükümet işçi sını- fının kendi gücünün farkına varmasını kendi yöntemlerince engellemiştir.

İşveren emekçiyi işsiz bırakma kozunu ön planda tutarak,hükümet ise işvere- nin bu tavrını destekleyici yasalar çıkara- rarak bütünleşmemizi engellemeyi ba- şarmıştır.

İşçi olarak sendikaların bir bütünleş- me yeri olduğunun farkında olmamıza rağmen bir sepet yumurtanın içinde bir tane yumurtanın çürük çıkması misali biz emekçilerin içinde de işveren yanlı- sı arkadaşlar mevcuttur.

Bu arkadaşlar işverenin tutumunu ör- gütlenmek üzere olan özel ve kamu sektörlerinde işçi arkadaşlarımıza karşı baskılı bir şekilde hissettirdiğinden olsa gerek bütün örgütlenmelerimizi giz-

li yapmak durumundayız. Fakat aşikar olan bir şey varsa o da işçi sınıfının kuruluşu yine işçi sınıfının elindedir.

TULUŞ TAM ÖZGGÜRLÜK TAM
BULUŞMADAN GEÇER...

İyi bir sendika, iyi bir sendikacı bilmelidir ve anlatmalıdır ki; TAM KUR-

Serdar CİYHAN

PETKİM/ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR

- Sermaye devleti işçiler ve emekçiler üzerinden yaptığı haksızlıklara hız kesmeksizin devam ediyor.
- Sendikaların Sosyal Sigortalar, Sosyal Güvenlik ve Özelleştirme yasa tasarılarına karşı nispeten gösterdikleri eylemlilik yerini bulmamakta, bu mide bulandıran yasalar hala masalara yatırılmaktadır.
- Bu yasalardan doğrudan etkilenecek olan bizler ise hala sessizliğimizi korumaktayız.
- Bizlere dayatılan bu kirli pazarlıklar el altından, gün yüzüne çıkarılmadan da yürütülüyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın çoktan toplaması gereken Asgari Ücret Tespit Komisyonu gündeme dahi getirilmiyor.
- Bizler 1300 TL gibi bir rakamla, Kıbrıs şartlarında ki, yeni hayat pahalılıkları diz boyu, hayatımızı idam ettirmeye çalışırken, değil komisyonu toplamak bir de asgari ücreti indirmeye çalışıyorlar. Bu bize yapılan büyük bir saldırıdır. Bu susturma politikasıdır. Bu 'ü-

retli köleler' haline getirildiğimiz mevcut sistemde boyunlarımızı asılan ilmiğin daraltılmasıdır.

- Yıllardır gerek Kıbrıs özelinde gerekse kapitalist barbar düzenin hüküm sürdüğü her toplumsal sistemde işçi sınıfı, kendi öznel bilincine varamadığı için yani ne olduğunun farkına varamadığı için hep en çok ezilen sınıf olmuştur.

- Bizlerin akıllarından ve bilincinden çıkarmaması gereken en birinci bilinç, Kıbrıs'ta yahut dünyanın başka bir yerinde işçi olduğumuzdur. Bu konuda sınıfsal keskinlik ve bakış açısı kazanmadığımız sürece en ileri hareketliliklerimizde bile bir toz bulutu gibi dağılmaya ve sistem içerisinde erimeye mahkumuzdur.

- Gücün farkında olmak tek başına yeterli değildir. Önemli olan o gücü doğru devrimci örgütlülükle bileyebilmektir.

- Tam da bu nedenle taban örgütlülüğüne bu süreçte daha fazla değinmekte fayda görünüyor.

- Her şeyden önce bu örgütlülüğü yaratabilmek için binlerce ya da onlarca işçinin aynı yerde çalışması gerekmektedir. Üç kişilik bir atölyede dahi bir taban oluşturulabilir.

- Taban insiyatifi denen şey sınıfın benliğini alayıp, bilinçlenmesinde ve bunu eylemsel kazanımlara götürmesinde biricik öneme sahiptir.

- Bulduğumuz her alanda kendi tabanlarımızı oluşturabilmeliyiz. Eğer bir işyerinde devrimci sınıfsal bilinçle taban insiyatifi oluşturulursa orada günün sonunda kazançlı çıkacak işçiler olacaktır. İşçilerin hak ve taleplerinde doğru adımları attırabilecek, sınıfsal öfkenin, geçici çözüm yollarıyla ya da aldatmacılıkla dindirilmesini önleyecektir.

- Bugün işçilerin sınıf devrimcilerinden başka güvenebilecek ne bir hükümet yetkilisi, ne bir işadamı ne de bir bizlere ulu önder gibi atfedilen sendika başkanları vardır.

- Bu nedenle işçiler daha fazla örgütlenmeli, zincirlerini kırmak için taban insiyatiflerini geliştirmelidirler.

- En gerici sendikalarda dahi işçilerin varlığı gözardı edilmemelidir. Bu nedenle sendikalaşmalı hatta sendikaların içerisinde de taban insiyatifi oluşturulmalıdır.

- Taban örgütlülüğüne bir sonraki sayıda daha ayrıntılı değinilecektir. An-

cak bir kez daha yinelenmelidir ki, işçi sınıfının kurtuluşu yalnızca kendi ellerindedir.

İşçiler Sermayeyi Yenmelidir.Eğer Tüm Dünyada Ve Ülkede İşçilerin Sendikalı Ve Sendikasız Olarak Bir Bütün Halinde Dayanışması Birlik Olması Halinde Patronu İşvereni Patronu Dize Getirebilirler

Sınıf Olarak Her zaman Bunu Söylememiz Gerekir Kurtuluş İşçilerin Ellerindedir.

Serkan GÜRCÜHAN

MKEK-ANKARA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Bilindiği üzere fabrikaların açılması, sanayinin gelişimi ve çeşitli sanayi dallarının kurulması yavaş yavaş çeşitli meslek kollarını ortaya çıkarmıştır.

Bu doğrultuda işçi sınıfı diye bir sınıf toplumda yerini almaya başladı. Aylık ücrete bağlı geçimini sağlayan her insan işçi (proletarya, alt tabaka) adıyla nitelendirilmektedir. İşçi sınıfı sanayi ile paralel olarak günümüze kadar artarak gelmiştir yani tarımla uğraşan kesimlerin çoğu fabrikalara yönelmiştir. Dolayısıyla işçiler her zaman bazı haksızlıklara maruz kalmıştır. işçi sınıfının en büyük düşmanı kapitalizm ve emperyalizm'dir.

Kapitalizmin en güçlü savunucuları, Friedrich Engeles ve Karl Max'dır. Max Kapitalizmi şöyle tanımlıyor; emekçinin 3 gün kendi ücretine çalıştırılıp 27 günde patronuna çalıştırılmasıdır. Bu açıklama aslında her şeyi açıklamaya yetmektedir.

Ülkemizde, 1923 yılında yapılan İzmir iktisat kongresinde 'Türkiye'nin izleye-

ceği yol kapitalizm olarak belirlenmiştir. Ülkemizin kalkınması üretime dayandırılmış, üreten güce sadece yaşayabileceği kadar ücret verilmek suretiyle yaşama hakkı tanınmıştır.

Halk bu kongrenin amaçlarını ve ne anlama geldiğinin daha farkına bile varmadan 1925 yılında takrir-i sükun kanunu ile işçi sınıfının siyasal ve sendikal örgütlenmesi yasaklanmıştır. Bunun üzerine daha önce işçi bayramı olarak kutalanan 1 mayıs yine 1925 yılında yasaklanmıştır. Bu kanun isyancılarla birlikte işçi sınıfında aynı kefiye koyuyor ve cemiyet kurma yasağı getiriyordu. 1938 yılında cemiyet kurma yasağı her ne kadar kaldırılada işçiye örgüt kurma yasağı kalkmamıştır. 1933 ve 1936 yıllarında ceza kanunlarında iki defa değişiklik yapılmış, değişikliklerin özünde yine işçiye dabe niteliğinde olan maddeler konmuştur. 1933 yılındaki değişikliğinde grevleri teşkil edenlere ağır cezalar getirirken 1936 yılındaki değişikliğinde ise Sendikalar dahil, her türlü sınıfsal örgütlenme ve propaganda yasaklanmıştır. Bu yasaklar 1946 yılına kadar sürmüştür.

Anlaşılabacağı üzere işçi sınıfı hep yasaklarla sindirilmeye çalışıldı. işçilerin bir araya gelme yasağı her ne kadar kalksada yürüyüş yapmaktan ileri gidemiyorlardı. Nihayet toplu sözleşme ve grev hakkı 1961 anayasasına girdi.

1963 yılında maden-iş'e bağlı Kavel kablo çalışanlarının grevleri ve örgütlü mücadelesi, 274 sayılı Sendikalar Yasası'nı ve 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasası'nın çıkmasına neden olmuştur. Bu yasa Anayasa'da yer almamasına rağmen lokavt hakkını da getiriyordu. Yasa bu olumsuzluğu içinde taşısa da, sendikal hareketin gelişip güçlenmesini sağlayan olanakları bünyesinde barındırmaktaydı.

24 Ocak 1980 kararları Türkiye'nin emperyalist-kapitalist sistemle yeniden bütünleşmesini amaçlayan bir içeriğe sahipti. İstikrar programı, yeni zamlar, baskı ve şiddet demektir. Bu süreçten de en çok etkilenecek kesim işçi sınıfıydı. Fakat işçi sınıfı ve toplumsal muhalefet güçleri kendileri için yokluk, işsizlik, baskı demek olan programa karşı kayıtsız kalmadı. Tepkilerini açığa çıkardı.

25 Ocak 1980 tarihinde grevdeki işçi sayısı 6.414'ken Haziran sonunda bu sayı 60 bine yaklaştı. Yeni grevler, erteleme kararlarıyla engellenmek istendi. İşçi sınıfının yanında değişik toplumsal muhalefet güçleri ayakta idi. Egemen güçlerin "istikrar" programı, suskun ve tepkisiz bir toplum gerektiriyordu. Bunun yaratılması için ülke hızla şiddet ve

kaosun içine sürüklendi. Bu süreç, bir anlamda askeri darbenin gerçekleştirilmesi süreciydi. Yaratılan kaos ortamı, askeri darbenin meşruluk zeminini hazırlıyordu.

Dünyanın birçok ülkesinde uygulanan ve destabilizasyon (hedefin sindirilmesi korkutulması) adı verilen bu taktikler sonucunda 12 Eylül askeri darbesi yapıldı. 12 Eylül faşist darbesi, sendikal hareketi ezerek, işçi sınıfının kazanılmış ekonomik ve demokratik haklarını gasp etti.

Bilindiği üzere Türkiye IMF'ye 1947 yılında üye olmuştur. IMF'nin raporları, 1983 yılında yapılan Washington uzlaşısı ve AB uyum yasaları sonucunda nihayet özelleştirmeler başlamış, halkın olan cumhuriyet kazanımları bir bir özel ve yabancı sermayenin eline bırakılmıştır. Bunlar sonucunda oluşan yağmalamalar istismarlar ve gelir kayıplarından doğan cari açıklarda vatandaşın ve vatandaşın bir parçası olan işçi sınıfından çıkarılmaya başlanmıştır. Bununla bağlantılı olarak da sosyal güvenlik yasasında işçilerin aleyhine olan değişikliklerin yapılmak istenmesi, çok kısa aralıklarla yapılan zamlarla ve buna benzer bir çok haksızlık işçi sınıfının belini bükmüştür.

Geçmişte yapılan işten çıkarmalar, çatışmalar, işçi ölümleri, yasaklamalar, darbeler, işçiler aleyhine yapılan kanunlar ve her seferinde yasaların arasına sıkıştırılan işçi aleyhtarları maddeler

vb. gibi bu olayların tümü işçilerin bir araya gelerek örgütlenmemesi, haklarını savunamaması, bir nevi sindirme ve korkutma hareketleriydi.

Sermayenin işçiler üzerindeki baskıları, haksızlıkları, emek hırsızlıkları ve sömürgecilikleri her zaman emperyalist siyasetçiler ve hükümetlerce desteklenerek günümüze kadar süregelmiştir.

Günümüzde hala işçilerin hakları talan edilmektedir. örneğin; kıdem tazminatı, emeklilik yaşı, malülen emeklilik prim gün sayısı, kayıt dışı ve taşeron işçi çalıştırılması vb. gibi örnekler günümüzdeki sorunlardan bazılarıdır.

Kapitalizm ve Emperyalizm dayanışması öyle bir çalışmaktadır ki, ellerindeki manevi silahlarını çok iyi kullanmaktadırlar.

Bu dayanışma sermaye ile istediğini köleleştirebilmekte devlet gücü ile de her türlü haksızlık ve yolsuzluk işini kılıfına uydurarak, emrinde bulunan medya aracılığıyla toz duman olan ortalığı çeşitli asılsız ve gereksiz gündem maddeleriyle halkın kafasını karıştırarak ve pembe dizilerle, halka süt liman olarak göstererek halıkı çoğunluğunu esas mücadele verilmesi gereken meselelerden uzak tutmaktadırlar.

Tüm bu haksızlıkların temelinde, halkımızın büyük çoğunluğunun siyasal alandaki bilgi eksikliği, bencilliği, geçim

sıkıntıları, ve en önemlisi işçi sınıfı olarak birlik beraberlik olamamamızdır. Aslında, işçi sınıfının kurtuluşu kendi elindedir! mantığını işçi toplumu olarak bir kavrayabilirsek kapitalist ve emperyalistler istediği gibi hareket edemez ve işçi sınıfının dediği olur.

Bu mantığı kullanmak lafta çok basittir ama icraatte çok özveri isteyen bir harekattır. Bu özveriyi kazanmamız için işçi sınıfının en küçük parçası olan bizler işe ilk önce kendimizi düzene koymaktan başlayabilir, bencilliği bir kenara atıp herhangi bir haksızlığa karşı yapılan eylemlere 1000 kişi değil milyonlarca kişi olarak katılırız. Olaylara kişisel değil onbir milyon emekçinin gözüyle bakar ve o şekilde görürüz.

Seçimler yaklaştığında kapımıza gelen siyasetçilerden kişisel isteklerde bulunmayıp işçi sınıfı olarak haksızlıklar konusunda ortak çözümler ve ortak taleplerde bulunarak günümüzde çok gelişmiş olan sosyal medya aracılığıyla taleplerimizin takipçisi olabilir ve geçmişte işçi sınıfının çektiği ezyetleride unutmadan icraatlerimizde başarı elde edebiliriz.

Geçmişte, 1963 yılında İstanbul İstinye'deki Kavel kablo direnişi, 1969 yılındaki Çorum Alpagut maden işçilerinin yönetime el koymaları, 1990 yılındaki Zonguldak yürüyüşü, 1991 yılındaki Türk-iş'in işe gitmeme eylemi, eylül 1995 tarihinde yapılan eylemler sonucu koalisyon hükümetinin yıkıl-

ması ve son olarak 15 ekim 1995 günü yapılan eylemler sonucunda Tansu Çiller hükümetinin güven oyu alamaması, birliğe, beraberliğe ve işçi sınıfının örgütlü dayanışmasına örnek olarak verilebilecek başarılarından bazılarıdır.

mize gelip örgütlü mücadelemize sahip çıkmalıyız.

Bugün neden olmasın? Neden daha fazlası olmasın? diye düşünerek kendi-

Selvet GÖRGÜLÜ

BOTAŞ - ADANA ŞUBESİ

KONU : 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi sınıfının bütün bir yaşami kurtuluşunu yapılaşını düzenleyen ,İnsan olan her İnsanda görünür görünmez biçimde, tepkinin çeşİtlİ tohumlarını ekmektedir.

Herzaman İşçinin dik duruşu birlik beraberliğini devamlılığını sağlayan ortam hazırlamak, sendikal eğitimlerde alınan kararları tek yumruk halinde, siyasal idoloji karşısında sağlam durmak olmalıdır. Ne varki: İşçinin sağlam durması yeterli olmuyor, arkasındaki güçünde sağlam duruşuda önemlidir. Sendika yöneticileri işi bilen eğitilmiş, doğru kararlar alabilen yöneticilerin seçilmesi, ve sendikal birlikteliği (diğer sendikalar arası diyalogu kurabilenlerle çalışılmalıdır.

İşçi sınıfının kurtulu kendi elinde olamkla birlikte amacın, toplumun birlik, beraberlik, ulusal değerler,İşçi bilinci, vatan, bayrak, devlet İdoliyesi üçlemesi, halkcılık devletçilik, anlayışına ne kadar sahip çıkılırsa bütünleşme o kadar sağlam olur, önümüze çıkan yasal engeller ne olursa olsun yıkılmaya mahkum olur.

herzaman görüyoruz ki, toplumsal yaşamın tüm alanları kapsayan İdolojiyi bağlayan farklılıklar, İşçi kurtuluşuna dünya görüşü ve patron, işçi arasında siyasal, işletme yöneticileri iktidara dayalı ilişki sürdürülür durumdadır.

Toplumsal dayanışma İşçi birliği sağlam temel yapı üzerine etkin sorunları paylaşıp sendikanın almış olduğu kararların arkasında sağlam durur paylaşım yaşadıkça sınıflar arasında İşçinin gücünü gösterirsek kurtuluşumuzda kendi elimizde olmaktadır..

Servet ORUC

STAR RAFİNERİSİ - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

1- Geline nokta itibari ile İSCİ den çok EMEKCİ tabirini kabul edlyorum. Sakin yanlış anlasılmasin tabirden değil anlamlardan memnun değilim. Bir emekçi emek veren üreten olmanın hazzini yaşamayı istiyorum bu nedenle kendimi eğitmek ve sürekli değişen teknolojiye yetişemesemde ayak uydurmaya çalışıyorum iş veren destekli basta yabancı dil olmak üzere bir çok eğitimi talep ediyorum. Sadece söylenilene yapan değil eğitilmiş donanımlı kalifiye bir emekçi olarak hak ettiğim değeri isterken dahada güçlü ve haklı olacağımı düşünüyorum.

Seyfettin DELİGÖZ

PETKİM - ALİAGA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Bu slogan bütün işçilerin kalben inanarak ve yaşamlarına çalışmış olduğu yerde hayata geçirerek uygulamak lazım.

Bu slogan aklıma geldiğinde birlik beraberlik akla geliyor. Biz eğer birlik olamazsak, işçi sınıfı ve sendika kurtuluşu olamaz. Kim işyerinde huzursuz ve sorunla çalışmak ister! Tabi ki hiçbir işçi istemez bunun içinde birlik ve beraberlik içinde birbirimizi sevip saymamız lazım.

Sendikalı bir işyerinde işçilerin birliği o sendikayı güçlendirir o gücü işçiden alan sendika ise işçinin kurtuluşu demektir. Örnek verecek olursak almış olduğum eğitimde birçok petrol iş şubeleriyle tanışıp fikir alışverişi artıları eksileri konuştuk ve ne garip ki çok şaşırtıcı bilgilere ulaştık.

Bazı şubelerimizde işçi birliği işçi dayanışması güven sadakat kalmamış yani İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDE kalmamış. Bu kötü örnekleri görüp düzelip düzeltmemiz lazım. Güç için birlik olup na-

sıl isterlerse öyle yönetilmeyi değil nasıl istersek öyle yönetilmeyi hak edelim.

Amaç işvereni yıkmak değil işimizi en son hedefe getirip ekmeği büyütme sağlıklı güvenilir huzurlu bir ortamda çalışmaktır.

Bunun için her ferdin din, dil, ırk, cinsiyet gözetmeksizin aynı çatı altında sınıfsız kenetlenip sendikamızı en iyi yere taşımaktır. Kurtuluş ellerimizde Gücümüz sendikamızda olmalıdır.

Süleyman DOĞAN

DYO - GEBZE ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Günümüzde işçi sınıfı işverene karşı çok pasif kalmakta pasiflikten kurtulmanın tek yolu da İşçilerin birlikte hareket edip etle tırnak gibi olmaları gerekir. İşçi birbirine ne kadar kenetlenirsek işveren gerekli imkanları işçiye sunacağına inanıyorum.

Birliği beraberliği tetikleyecek şeyleri biz aktif insanlar için en önemli görevdir. 'BİR ELİN NESİ VAR İKİ ELİN SESİ VAR' örneği de böyle bir kavram için geçerlidir.

İşveren işçiye istemedikçe birlik ve beraberliği sağlamadıkça hiçbir hak vermez. Yanı sıra kendi verdiklerini de geri almaya başlar bunların yaşanmaması için işçi kardeşlerimizi sendikal harekete ikna etmemiz gerekir. Sendikalı olan bir iş yerinde birlik ve beraberliğin yanı sıra sevgi, hoş, görü ve saygı vardır. Biz işverenden değil iş veren bizden korkması gerekir.

Ben diyorum ki kesinlikle cesaretin ilacı bizlerde yani işçilerde. Birlik beraberlik her zaman ileriki yıllara baktığımızda çocuklarımız için düzenli bir ha-

yat ve güzel bir gelecek demektir. "sendikalı ol ömrünün sonuna kadar mutlu ol."

Bu konuda devletin bir hareketi yoktur. Ama biz herkese sesimizi duyuracağız bu ülkeyi kalkındıran işçidir. İşçi olmazsa ekonomi olmaz. İşçi olmazsa yaşam şartları zorlaşır ve hayat durur. İşçiyi her zaman el üstünde tutmak gerekir. Eminim ki bunun karşılığını işveren de alır devlet de alır.

Süleyman ÖZENİR

TPAO- TRAKYA ŞUBE

KONU : 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Sermayenin emekçilere yapmış olduğu saldırılar geçmişten günümüze kadar daima devam etmiştir ve devam etmektedir. Dünya üzerinde bulunan bütün ülkelerde emekçiler baskı altına alınmaya çalışılmış ve saldırılar olmuştur. Fakat ne olursa olsun işçi sınıfı birlikte kol kola olduğu sürece kurtuluşu kendi elindedir. Sermaye karşısında dik duracaktır.

Biz emekçiler dünyanın güzelliklerini ve zenginliklerini , üreten olarak emegimizin karşılığını alacağımız insanca ve onurlu bir yaşam istiyoruz. Omuz omuza ve el ele örgütlü olarak bu yaşamı alacağız. Emekçilerin ürettikleri güzellikleri ve zenginlikleri paylaşacağız.

Bunun içinde kapitalizmi ve sermayeyi yıkmamız işçinin emekçinin dünyasını kurmamız gerekiyor. Emegün dünyasını kurmamız içinde biz işçilerin ve emekçilerin güçlü ve sağlam örgütlenmeye ihtiyacımız vardır. İşçiler, emekçiler örgütlenerek kavgada yerini alıncaya kurtuluşlarının kendi örgütlü güçlerinde olduğunu daha iyi anlayacaktır. MARX'ın da dediği gibi "işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır"

İçinde bulunduğumuz sosyal ve ekonomik koşullara baktığımız da sermayenin işçi sınıfın kazanılmış haklarına saldırıları tüm hızıyla devam etmektedir bu koşullar karşısında birliğe ve beraberliğe işçi sınıfının dayanışmasına her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyuyoruz.sermaye güçlerinden aldığı destekle siyasi iktidar çıkardığı yasalarla pervasızca saldırılarına devam ediyor.

Ancak ne yaparlarsa yapsınlar işçi sınıfının dayanışması haklarımıza olan saldırıları bertaraf edecektir" yaşasın işçi sınıfının dayanışması ".Sermaye için en korkulu rüya işçilerin, emekçilerin örgütlenmeleri ve hakları için mücadele etmeleridir.

Bu nedenle kapitalist sistem her yolu deneyerek işçilerin, emekçilerin örgütlenmelerini dağıtmak isteyecektir. Sermayenin oyunları karşısında uyanık olmalıyız. İşçilerin, emekçilerin yapması gereken sınıfımızın mücadele birliğini sağlamaktır. Bizi kurtuluşa götürecek şey kendi ellerimizdedir. Örgütlenerek sermayeye karşı onurlu ve dik durmalıyız.

Kendi geleceğimizi kendimiz belirlemeliyiz, geleceğimiz bizim eserimiz olmalıdır.

Bir kez daha vurgulamak istiyorum biz işçilerin emekçilerin elinde gücün bilincinde olmalıyız. Türkiye’de milyonlarca çalışan işçi emekçi bulunmakta hizmette, üretimde kısacası yaşamın her alanında biz işçiler emekçiler bulunmakta. bunlarda bir kaç aksadığında Türkiye ne hale gelir tahmin edebilirsiniz.

Örneğin çöp toplayan işçi kardeşlerin çöpü 5-6 gün toplamadığında şehirler hastalık yuvasına döner. Buna benzer bir çok alanda aksadığını düşünürsek yani kısacası işçiler emekçiler çok büyük bir gücüz, bunun bilincinde olduğumuz sürece biz çalışanlar kapita-

lizm karşısında daima galip geliriz .İşte biz işçilerin emekçilerin aklından ve düşüncelerinden çıkarmaması gereken en birinci şey Türkiye de yada dünyanın başka bir noktasında işçi olduğumuzu unutmamamızdır.

Bu konuda sınıfsal bilinç ve bakış açısı kazandığımız sürece bir toz bulutu gibi dağılmayız ve kurtuluşa ulaşırız. Bu gücün farkında olmak tek başına yeterli değildir. Önemli olan o gücü sendikal örgütlülükle pekiştirmektir.

Şükür SARI

TPAO – TRAKYA ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

İşçi kardeşlerim bilmelidirler ki, kendi problemleri, kendi sorunları en başta kendilerini ilgilendirmekte olup, yine çözüm kendi ellerinden olacaktır. Bir atasözümüz maalesef derki, el elin eşeğini türkü çağırarak arar. Ötelediğimiz, umursamadığımız ve görmemezlikten geldiğimiz sorunlar için gün gelir hatırı sayılı bedeller ödeyecek olan başkası değil, bizleriz. Bunun bilinci ile işçi kardeşlerim birinin veya bir kesimin karşılaştığı sorunlarda kendilerini de pay sahibi görmeli, sendika marifeti ile diğer işçi kardeşlerimize sahip çıkmalıdır.

Sermaye çevrelerinin beklentileri daima maksimum kar olduğundan dolayı, sistemlerinin en önemli ayağının birini işçi emeğinin sömürülmesi üzerine kurmuşlardır. Ülke ekonomilerinin çok uluslu şirketlere bağımlılıklarından dolayı, birçok zaman işçi hakları hiçe sayılmış, acımasız rekabet ortamı, lobi çalışmaları vb. faaliyetler ile sermaye çevreleri hükümetleri günübirlik politika yapmaya itmişlerdir.

İşçi hakları ve gururlarını okşayan cümleler seçimden seçime gündeme gelmiş,

daha ileriye taşınmamış, sözler icraatlara dönüşmemiştir.

İşçi kardeşlerim bilmelidirler ki; kendi kurtuluşları en başta eğitim seviyesi ve eğitime bakış açıları olmak üzere en başta eğitimden geçmektedir. Her bir işçi bireyi iyi eğitilmiş, her duyduğuna, her gördüğüne hemen inanmaktan ziyade, analiz yapabilme, neden-sonuç ilişkisi kurabilme, olayların arka planlarını görebilme kabiliyetine sahip olmalıdır. Bunlarda ancak iyi bir eğitim ile köklü bir sendikal kültür ve bilinçle mümkün kılınabilmektedir.

En başta sendikaların görevi olarak veya kendilerine görev olarak addetmeleri gereken, ülkenin milli eğitim politikalarında, söz sahibi olabilmeleridir. İşçi kardeşlerimizin kendi kurtuluşlarının kendi ellerinde olması bilinciyle, kendi kurtuluşlarında nasıl söz sahibi olacakları ne tür faaliyetler içerisinde aktif olarak yer alacakları milli politika olarak, sendika marifetiyle tüm işçi kardeşlerim eğitime tabi tutulmalı ve bu eğitimler gerek çalışma hayatı boyunca gerekse hayat boyunca devam etmelidir.

İşçi kardeşlerim uyanık olmalıdır, sivil toplum örgütlerinde en önlerde yer alıp, kamuoyu oluşturulmasında söz sahibi olmalıdırlar.

Buradan çıkarılacak sonuçlar her bir işçi bireyinin sorumlulukları ve görevleri bulunmakla beraber, kastedilen sendikal bir güç birlikteliğidir. Tabii ki bu birlikteliğin gücünü, yıkmak isteyen, yıpratmak-değersizleştirmek isteyen, ulusal ve uluslararası başta sermaye çevreleri olmak üzere bir çok güç odakları dün vardı, bugünde var ve muhak-

kak yanında olacaktır. Bizlere düşen bilingli işçi bireyleri olarak, önce doğuştan gelen sonra çalışma hayatımızdan kaynaklanan haklarımızı sonuna kadar savunmak ve bu güçlerin haklarımız üzerindeki emellerini bertaraf etmektir.

Yazımı bitirirken son söz olarak diyorum ki: “Her koyunun kendi bacağından asılması bir gerçektir amma, işçi koyun değildir! Kopmaya gelir, çekmeye gelmez boynumuz!

Tayfun METİN

NOVARTİS - İSTANBUL 1NOLU ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Hepimizin bildiği gibi hayatımızda değiştiremeyeceğimiz şeyler vardır mesela kaderimiz gibi diğer bir deyişle alınyazımızda deriz. ne zaman doğacağımız ne zaman hakkın rahmetine kavuşacağımız an ve an yazmaktadır. Bu iki çizgi arasında neler yaşayacağımız, nelerle karşılaşacağımız yazmaktadır ve bunları değiştirmek bizlerin elinde değildir.

Yalnız unutmamamız gereken birşey vardır! hayatı idamemizi daha iyi sosyal imkanlarla, daha iyi çalışma şartlarıyla ve daha uygun maaş ücretiyle kısacası tüm haklarımızı işverenden en iyi şekilde alarak geçirmemiz kendi ellerimizdedir.

Çalışma hayatımız boyunca bize gerekli olan sağlık koşullarının uygunluğunu, askari ücretin tabanının yukarı çekilmesini, prim alınmasını iş sürekliliğini, daimi çalışma garantisini, çalıştığı yerde emeklilik garantisini, uygun çalışma saatlerini, taşören olarak çalışmayı, yıllık ve sosyal izinlerin kıdeme göre arttırılıp kullanım özgürlüğünün sağlanmasını, resmi tatillerde bayram-

larda ücretli izin kullanılmasını, aksi durumlarda daha yüksek mesai ödemesi, yani aklınıza gelebilecek her türlü maddi ve sosyal hakları, imkanları elde etmek işçi sınıfının kendi ellerindedir, bu gibi imkanları kazanmak biz işçigurubunun elindeyse niye bu imkanlara sahip olmak için birlik beraberlik içerisinde mücadele etmeyelim sesimizi neden duyurmayalım neden hakkımızı aramayalım gerek devlet yöneticilerine gerek işveren gurubuna neden direnmeyelim birlikten kuvvet dorag atasösünden yola çıkarak neden haklarımız için mücadele etmeyelim unutmayalımki kazanacağımız her hak evimize bir ekmek odamıza bir ışık çocuklarımıza daha iyi bir gelecek demektir Bizden sonraki işçi ve emekçi kardeşlerimize daha iyi ve daha güvenli çalışma imkanı demektir.

Gelelim buhakları kazanabilmek için neler yapmalıyız'a tabiki işçinin en büyük silahı olan iş gücünü kullanarak, gerektiğinde örgütlenerek, sosyal paylaşım sitelerinde işçi gurubunu ilgilendiren tüm haberleri tüm mitikleri birbirimizle paylaşarak işçi ve emekçi arkadaşlarla iyi ve daimi iletişim kurarak, tüm iç-

cileri biliçlendirip sendikal ve sendikali hakkında eğitimler vererek.nerde olursa olsun birbirimizi destekleyerek.kendimize biryol belirliriyip oyolda hedefe ulaşanakadar yılmadan,bıkmadan, kormadan önuümüze çıkacak engellerden yılmadan omuz Omuza ederek,birlik ve beraberliğimizi her zaman her yerde koruyup göstererek.işte bunları laikiyle yerine getirdigimizde işçigurubunun önünde hiçbir devlet hiçbir işveren duramaz, yaşasın işçi birliği yaşasın iş gücümüz.

Bu birlik ve beraberlige bir örnek vermek istiyorum bir eli düşünün tekparmagı kapalı buparmagı açmak çokkoylaydır buparmagın karşıdan gelebilecek aksi güçlere karşı direncide çok sayıf olacaktır oyuzden hemen yenik düşecektir.şimdide farklı bir el düşünelim tüm parmakları kapanmış olsun bu eli acabilirmisiniz çok zor hatta imkansız niye parmakları kapalı el artık bir yum-

ruk olmuştur acmak için fazla zorlarsanız tepenize balyoz gibi iner acmaya çalışan kişi acacagınada açmaya çalıştığında pişmanolur.

Kısacası emekçi arkadaşlarım bazı haklarımızı, imkanlarımızı, çalışma koşullarımızı değiştirmek bizlerin elindeyse, gelin hepberaber her zaman, her yerde birlik beraberliğimizi din, dil, ırk, renk, parti gözetmeden koruyalım ve haklarımız için geleceğimiz için her zaman, her yerde beraber mücadele edelim.

Yaşasın işçi kardeşliği

Vedat ÇELEBİ

T.P.A.O. – Batman Şubesi

KONU: ‘İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR’

Bu yazımızda ele alacağımız temel argümanlar “işçi sınıfı” ve “işçi sınıfının kendi kurtuluşunun verebileceği mücadelenin” sonuçları olacaktır. Öncelikle “işçi sınıfı” kavramını anlayabilmek için bu kavramın temel bir tanımını yapmamız gerekmektedir. Komünizmin kuramsal kurucusu Karl Marks işçi sınıfını şöyle tanımlamaktadır: Belirli bir ücret karşılığında emek gücünü satan ve üretim araçlarına sahip olmayan sayıca fazla birey yığınlarına işçi sınıfı veya proletarya denir.

İşçi sınıfı tarihsel mücadelesiyle var olan emek ve alın teri sömürüsüne daima direnmiş ve karşı çıkmıştır. Özellikle coğrafi keşifler ve hemen ardından sanayi devrimi ile birlikte kapitalizmin yükselişi işçi sınıfının daha fazla emeğinin sömürülmesine neden olmuştur. Sanayi devriminden önce özellikle Avrupa kıtasında toprak sahiplerinin boyunduruğu altında sömürülen işçiler modern dünyada da kapitalist düzende sömürülmeye devam edilmektedirler. Niceliği itibari ile büyük bir kitleyi oluşturan işçi sınıfı niteliği itibari ile de büyük bir güce sahiptirler. Bu bü-

yük gücün kanalizasyonunun doğru yapılması ve yönlendirilmesi halinde dünyadaki vahşi kapitalist düzeni değiştirebileceği muhakkaktır. Bu büyük güç ancak ve ancak “proleter diktatorya” ile mümkündür. Yani esas itibari ile işçi sınıfının kendi kendisini yönetebilmesidir. Karl Marks’ın tarihi nitelikte değer taşıyan “Dünyanın bütün işçileri birleşin, zincirlerinizden başka kaybedecek hiçbir şeyiniz yok.” sözü emekçilerin birlik olmasında ve topyekun mücadele etmesindeki faydaya atıf yapmaktadır. Karl Mark zincir kelimesiyle tutsaklıktan ve kölelikten bahsetmektedir. Yüzyıllarca sermayenin elinde bir tutsak gibi yaşamış olan, emeği ve alın teri hiçe sayılmış olan, köle gibi çalıştırılmış olan işçi sınıfının kurtuluşunun yegâne yolu birlik olmakta ve beraberce mücadele etmekten geçiyor.

İşçi sınıfının kendi hakkını, emeğini, alın terini almasının yolunun nasıl olacağıyla ilgili de elbette bazı metod veya yöntemleri ele almakta fayda vardır. Öncelikle örgütlü çalışmanın önemine vurgu yapmamız gerekmektedir. Peki, örgütlü çalışmanın metod ve yöntemleri nelerdir. İşçi sınıfı esasen kurtulu-

şunu veya kurtuluş mücadelesini sendikal örgütlenmeyle başlatmıştır. Sendikanın genel bir tanımını yapacak olursak; emekçilerin ortak hak ve çıkarlarını korumak, sorunlarını çözmek için kurulmuş ekonomik ögeler taşıyan, devlet, siyasi parti ve iktidar örgütlenmelerinden bağımsız örgütlerdir. Tanımdan da anlaşılacağı üzere işçilerin kendi hak ve hürriyetlerini savunabilmek, koruyabilmek ve elde edebilmek için sendikal örgütlenmeye kesinkes katılması gerekmektedir.

İşçi katiyen tek başına kapital düzene ve bu düzenin koruyucu ve kollayıcılarına karşı savaşılamayacaktır. Özellikle modern kapitalist sistemde teknolojik üretim araçlarını, büyük güç odaklarını, iktidarlara, hükümetlere hatta ve hatta gerekirse devletleri arkasına alabilen işveren emekçiye ezmekte ve haklarını gasp etmekte tereddüt bile etmemektedir. Bu zorlu koşullar altında işçinin tek çıkar yolunun örgütlü mücadeleye katılımı ve sendikal dayanışmayı bir üst bilinç haline getirebilmesidir.

İşçi sınıfını örgütsüz bırakabilmek ve istediği gibi çalıştırıp yönlendirebilmek için işveren ve hükümetler sendikaları zayıflatmaya ve yok etmeye çalışmaktadırlar. Kendi güdümlemlerindeki “sarı” diye tabir edilen sendikaları da yanına alarak işçinin emeği taciz edilmektedir. Karşılarındaki devasa sendikal güç işverenleri ve hükümetleri rahatsız etmekte bunun sonucunda da elde edil-

miş olan hakları da almaya çalışmaktadırlar.

Sonuç olarak bütün bu bilgiler ışığında diyebileceğimiz şey şudur ki; İşçi sınıfı kendi mücadelesinde kazanmak ve edilmiş olan haklarını koruyabilmek için yine kendi işçi yoldaşlarıyla dayanışma içerisinde olup sendikal örgütlenmeler aracılığıyla bu savaşını geleceğe de taşımak durumundadır. Aksi takdirde her geçen gün zorlaşan ve vahşileşen bu kapital düzende işçinin tutunması ve alın terinin karşılığı olan hakkını alması gün geçtikçe güçleşecektir.

Volkan KOLAY

PETKİM - ALİAĞA ŞUBE

KONU : 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

SANAYİNİN EFENDİLERİ

Başkasının yararına bedenini, kafa gücünü veya el becerisini kullanan, alın teriyle evine ekmeğini götüren kişilere işçi denir.

Aslında biz insanoğlu sendikalı bir işçi gibi doğmuşuz. Doğduğumuz gibi bağırıp çağırıp ağlayarak karnımızı doyurmak için annemizden sütünü almış babamıza diğer istekleri karşılatmışız. hiç bir şey istemeden olmuyor istemesini bilmek mücadele etmek insanoğlunun fitratında vardır.

Yaşadığımız dönemde işçilerin sıkıntılarını hepimiz biliyoruz, bu sıkıntıları çözmek biz işçilere düşüyor. Düşük ücretler karşılığında her türlü iş güvencesinde sosyal haktan mahrum bırakılarak köle gibi çalıştırmak istiyorlar.

Ülkemizde işsizliğin çok olması, işi olanlarında bana dokunmayan yılan bin yaşasın zihniyeti ile birlik olamamaları işçi sınıfını sıkıntıya sokmaktadır. Halbuki işçilerin kurtulu-

şunun birlikten, beraberlikten geçtiğini bizler az çok biliyoruz; biliyoruz ama bilmeyenlerede yeteri kadar anlatmıyoruz. Bizlere düşen görev ise nasıl çalıştığımız fabrikalarda el emeği , göz nuru dökerek paramızı kazanıyorsak, dışarıdaki işçilerin birlik ve beraberliğini sağlamak için emek sarf etmeliyiz.

Bireyler tek başlarına fazla bir önem arz etmezler ama bireyler çoğaldıkça sözleri geçer istedikleri yapılır. Sözü-müzün geçmesini, dediklerimizin yapılmasını, mutlu bir yaşamı hayal ediyorsak işçilerin örgütlenmesi için elimizden gelen çabayı göstermeliyiz; göstermeliyizki bunun meyvelerini işçi sınıfı olarak hep beraber yiyelim.

Ülkemiz sanayi ve tarım ülkesidir. Sanayi ve tarımda çalışan milyonlarca insanımız ve bu işçilerin bağlı bulunduğu sendikalarımız var. İşçi ve sendika ayrımı yapmadan birbirimize bağlanırsak işçi sınıfını hiç bir para ve güç çözemez. Bir fabrikadaki işçi sadece kendi için değil bütün işçi sınıfının ortak çıkarları için direniyor demektir.

Çalıştığımız işyerimizde yaptığımız işleri aksatmadan yerine getiriyor, o iş için alın teri döküyorsak, ekmeğimizi helal şekilde hak edebiliyorsak, bunun mutluluğu bizlere yeter. Bu mutluluğu hep beraber yaşamak için, çocuklarımızın geleceği için.

Kurtuluş bizim elimizdedir.

Yalçın SUKES

PETKİM - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU : 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Toplumları oluşturan insanlar, bireysellikten uzaklaşıp bir amaç etrafında toplanıp birlikte hareket ettikleri ölçüde başarıyı elde edebilirler.

Dolayısıyla toplumlar bireysellikten uzaklaşıp toplu hareket ettikleri ölçüde amaçlarını gerçekleştirebilirler ve başarıya ulaşabilirler.

Emek, üretimi olmazsa olmaz unsurlarındandır. Bu unsuru gerçekleştiren en önemli aktör işçilerdir. Bir toplumun, bir milletin gelişip güçlenmesi, dünyada söz sahibi olması emeğe dayalı üretimle sağlanabilir.

Sanayi devrimiyle birlikte üretim, insanların toplu halde çalıştıkları alanlarda gerçekleşmeye başlamış bu da işçi sınıfının doğmasına sebebiyet vermiştir. Sanayi devriminin ilk yıllarında işçi sınıfı her türlü hak' tan ve adaletten uzak acımasızca çalıştırılmışlardır. Zamanla işçi sınıfının bilinç düzeyi yükseldikçe haklarını arama ve onu elde etme mücadelesi başlamıştır. Tabi burada sürecin gelişmesinde iletişimin katkısını da unutmamak gerekir. İşçi sınıfının hak

arayışında üretimden gelen gücün farkında olması, bu gücünde etkili kullanmanın bir organizasyon çatısı altında birlikte hareket etmekle gerçekleştirebileceğini zamanla anlamalarıdır.

İşçi sınıfının iki temel gücü vardır. İlki birlikte hareket etmek. Diğeri ise üretimden gelen güçleridir.

Yasin MAYTAP

MECAPLAST - GEBZE ŞUBESİ

KONU : İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Günümüzde milyonlarca işçi insan sendikasızsız, sigortasız, açlık sınırının altında ve iş güvencesinden mahrum bir şekilde çalışmaktadır. Hep iktidarda olanlardan kendi magduriyetlerini görüp sorunlarının çözülmesini beklerler. Ancak sermayeyi elinde tutanlar he işçileri kandırır ve onların alın teri üzerinden sermayelerini daha da çok büyütürler. Kurdukları bu sömürü sistemini sürdürmek için her türlü anti demokratik uygulamayı işçiler üzerinde denemekten kaçınmazlar.

Biz emeği ile geçinmeye çalışan işçiler ise kendi gücümüzün farkında değiliz. Bizleri çalıştıran patrona minnet duyar, halimize şükreder, bir haksızlığa uğradığımız zaman ise işimden olurum korkusuyla allaha havale ederek sorunlarımızın üstünü örteriz. Oysa biz üretkenler, hayatı var edenler çevremize dönüp baktığımız zaman gözle görülen elle tutulan bütün işlerin sahibi ve üreticisiyiz.

bir gün dahi üretim yapmasak hayatın duracağını malesef farkında bile değiliz. İş verenler bizlerin bir araya gel-

mesini, kısaca uyanmamamızı engellemek için her türlü yola baş vurur, bizleri böler ve yalnızlaştırır. Aramıza dil, din, ırk, cinsiyet ve siyasi görüş gibi ayrılıkları koyarak bir araya gelmemizi engeller. Oysa bunu yapanlar kimseye dilinden, dininden ve renginden dolayı bir ayrıcalık tanımaz ve herkesi aynı şekilde sömürür. Çünkü onların böyle bir dertleri yok ve aramıza böyle çelişkileri koyarak daha fazla kar elde etmeyi düşünürler.

Bizler işçiler aynı sınıf olduğumuzu, kurtuluşun kendi ellerimizde olduğunu bilmeli ve bunun için mücadele yöntemlerini geliştirerek birlikteliğimizi ekşirtmeliyiz. Unutmamalıyım ki makina-yı yapanda, makineye ham maddeyi verende, makineden çıkan ürünü işleyen de biziz. Öyleyse üretimden gelen bu gücümüzün farkına varıp o gücü insanlık, eşitlik ve adalet için kullanalım.

Zafer ÇELEBİ

SÜPERLAS - GEBZE ŞUBESİ

KONU: 'İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR'

Yaşanan deneyimler açıkça göstermektedir ki, işçi sınıfının içinde bulunduğu bu olumsuz durumdan kurtulup ayağa dikilebilmesi, ancak ve ancak onun öncü kesimlerinin bağımsız sınıf çıkarları temelinde örgütlenmesi ve devrimci enternasyonalist bir ruhla eğitilmesiyle mümkün olabilecektir. Çünkü işçi sınıfının geride duran kesimlerini de sınıf mücadelesinin ön saflarına çekebilecek ve sınıfın bir bütün olarak ayağa dikilmesini sağlayabilecek yegâne güç, işçi sınıfının bilinçlenmiş ve örgütlenmiş bu öncü kesimlerinden başkası olamaz. Sınıf mücadelesinin tarihsel deneyimlerden çıkartılan bu düşüncenin doğruluğu konusunda komünistlerin hiçbir kuşkusu yoktur ve olmamalıdır!

Peki ama işçi sınıfının bu öncü kesimlerini devrimci tarzda örgütleme, eğitime ve sınıf bilinciyle donatma görevini kim yerine getirebilecektir? İşte komünistler açısından son derece önem taşıyan ve doğru bir biçimde yanıtlanması gereken temel soru budur. "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır" özdeyişine yürekten inanan komünistler için bu sorunun bir tek doğru ya-

nıtı olabilir: İşçi sınıfının öncüsünü örgütleme tarihsel görevini ancak ve ancak Marksizmin devrimci teorisiyle donanmış ve Bolşevizmin örgütsel deneyimlerini ve devrimci siyasal mücadele yöntemlerini içtenlikle benimsemiş olan enternasyonalist komünistler yerine getirebilirler!

Sınıf mücadelesinin gerektirdiği çetin devrimci görevleri üstlenmeyi gönüllü olarak kabullenen ve bunun gerektirdiği devrimci yaşam tarzını içtenlikle benimseyen Marksist devrimciler için, enternasyonalist komünist nitelikte bir devrimciler örgütünün inşası görevinin ne denli önemli olduğu açıktır. İşçi sınıfının tarihsel çıkarları uğruna mücadeleyi göze almış ve kendini her bakımdan bu göreve hazırlamış sağlam bir devrimciler örgütü yaratılmaksızın, ne işçi sınıfının öncüsünün devrimci-komünist tarzda eğitilip örgütlenmesi, ne de sınıfa dayanan uzun soluklu, devrimci-komünist bir çalışmanın lâyıkıyla yürütülebilmesi mümkün olacaktır! Bunlar olmadığı takdirde ise, o hep sözü edilen ve arzulanan, gerçekten devrimci bir proletarya partisinin Bolşevik-Leninist te-

mellerde inşası başarılamayacaktır. Bugün işçi sınıfı içinde anlamlı bir çalışma yürütmeyi ve sınıf içinde devrimci çekirdekler oluşturmayı önüne temel görev olarak koymayan örgütlenmelerin, bir süre sonra kendi içlerine kapanmaları ve küçük-burjuvaca boş süreçlerde tekrar tekrar bölünmeleri ve kendileri-

ni yiyip tüketmeleri kaçınılmaz bir “kader” olacaktır.

Bu açıdam işçi sınıfının kurtuluşu devrim karakteristiği üzerine çözümlemelerini bilinçli yaparak kuvvetin kendi ellerinde olduğu bilmelidir.

Zubeyir SEVGİLİ

T.P.A.O / BATMAN ŞUBESİ

KONU : ‘İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ELLERİNDEDİR’

Hepimizin malumudur ki, bir halkın, bir grubun, bir zümrenin ve işçi sınıfının velhasıl her kesimin refaha kavuşması, kurtulması, başarıya ulaşması birlik ve beraberlikten geçer.

İşçi sınıfının kurtulması refah’a kavuşması daha iyi şartlarda ve koşullarda yaşayabilmesi için kendi aralarında ve sendikasıyla birlik ve beraberliklerini sağlamaları gerekir. Kendi aralarında, sendikasıyla örgütüyle ve kamuoyunun da desteğini arkasına alabilmiş olan işçi sınıfının başarılı olamaması daha iyi bir ücret ve daha iyi bir hayat koşulunu elde edememesi mümkün değildir.

Halklar için de birlik ve beraberlik çok önemli bir konudur. Milli birlik ve beraberliğini sağlayabilmiş olan halklar özgürlüklerini ve bağımsızlıklarını elde edebilmişlerdir. Milli birlik ve beraberliklerini sağlayamamış olan halklar başka milletlere yem olmaktan kurtulamamışlardır. Bundan dolayı her çeşit baskı, zulüm, işkence ve soykırıma maruz kalmışlardır.

Kurtuluşunu elde edememiş bir hal-

kın bilgini “bana halkımın birliğini ve ben size özgürlüklerini vereyim” demiştir.

Bu görüş ve düşünce herkes ve her kesim için geçerlidir. Birbirleriyle ve sendikasıyla birlik olabilmiş bir işçi sınıfı makul çerçeveler içerisinde istek ve taleplerini elde edebilirler ve ayakta kalabilirler. Birbirleriyle ve sendikasıyla birlik olamamış olan bir işçi grubunun en doğal hakkı olan taleplerini dahi kaybedebilirler. İşverene yem olabilirler ve hatta köle olabilirler.

Dinimizde de birlik ve beraberlik konusu çok önemli bir yer tutmaktadır ve defalarca dile getirilmiştir. Hz Muhammed (a.s) buyurdular ki mümin ile mümin birbirine karşı duvar gibidir. Birbirini sımsıkı tutarlar. Bunu söylerken parmaklarını birbirine geçirip sımsıkı kilitledi.

Bir başka hadisi şerifte iki arkadaş iki el gibidir. Biri ötekini yıkar. Diye buyurmuşlardır. Atalarımız da bu konuyu defeatla söylemişler anlatmışlar ve dile getirmişler. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretleri : Bir mum diğer mumu

tutuşturmakla ışığından bir şey kaybetmez demiştir.

Sonuç olarak diyebiliriz ki birlik ve beraberliklerini sağlayabilmiş bir iřçi sınıfının kurtuluşa kavuşmaması ve daha kaliteli bir yaşama ulaşamaması mümkün değildir ve dűřünülemez.

Fakat öte taraftan şunu da unutmamak gerekir ki işçi işverenine çalışanıdır. Görevini kusursuz, eksiksiz zamanında ve tam olarak yerine getirmek zorundadır. İşverenine karşı gereken saygıyı göstermelidir. Nankörlük yapmamalıdır. Asi-

lik yapmamalıdır ve işini de göstermelik yapmamalıdır. Atalarımızın söylediği gibi Alimlere karşı çıkan dinini kaybeder, amirine karşı çıkan da işini kaybeder. Bu aynı zamanda dinimizin de emridir. Allahü Teala kuranı kerimde şöyle buyurmaktadır: Allah'a resulüne ve amirlerinize itaat ediniz

Sözlerimi bağlamam gerekirse sendikayı güçlü kılan işçi sınıfıdır, İşçi sınıfını güçlü kılan sendikasıdır.

***KONU: BU MEMLEKET
ÇALIŞANLARINDIR;
BİZİMDİR!***

Abdurrahman TEK MEN

PETKİM- ALİAĞA ŞUBE

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Dünyanın en güzel iklimine ve insanına sahip olan memleketimde işçilerin, anayasal hakkı olan ve demokrasinin olmazsa olmaz kuralı olan sendikaya üye oldukları için işlerinden olan işçiler açlıkla baş başa bırakılmaktadır.

Yeni yeni kanunlar her gün hayata geçirilmektedir. Ülkemizde yıllardan beri uygulanmakta olan dış güdümlü neo-liberal politikalar yüzünden patronlar varlıklarına varlık zenginliklerine zenginlik katarken bu memleketin gerçek sahibi olan işçiler, emekçiler yani ekmeğini alın teriyle kazananlar çok büyük hak ve gelir kaybına uğramaktadırlar. Bu politikaların en acımasız biçimde uygulanması nedeniyle ise, bu hak ve gelir kayıpları dayanılmaz boyutlara ulaşmaktadır.

Bu politikalar sonunda toplu işten çıkarmalar, dağ gibi büyüyen işsizlik, taşeronlaşma, sendikasılaşma, iş güvenliğinin ve güvencesinin olmadığı ortamlarda kölelik koşullarında sosyal haklardan yoksun olarak açlık sınırının altında çalıştırılma gibi yaşamsal sorunlar işçi ve emekçi kitlelerin en birincil

gündemi haline geldi. doğal bir sonuç olarak da zenginlerin milli gelirden aldıkları pay her geçen yıl katlanarak artarken, en iyimser rakamlarla bile işçilerin, memurların ve emeklilerin bugün milli gelirden aldıkları pay yüzde 17’ye kadar düştü...

Unutulmamalıdır ki , bir eserin sahibi onu yapandır. Bu ülkenin gerçek sahipleri de üretenleri, çalışanları ve emekçileridir.

Ülkeyi yerli yabancı şirketlerin inşaat sahası haline getirmek isteyenler bilmiyorlar mı ki; bu ülkenin öz evlatları işçiler, emekçiler, bu ülkeyi sevenler, bu ülkeden başka gidecek yerleri,yurtları olmayanlar,bu ülkenin daha fazla tarumar edilmesine izin vermeyeceklerdir....

BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR ...

Abmet ÖZDEMİR

DYO MATBAA MÜREKKEPLERİ - İZMİR ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Aslında biraz dü-
şünürsek şu baş-
lık her şeyi çok güzel özet-
liyor. Yıl 2013. Bazı gelişmiş ülke-
ler uzaya çıkıyor biz Türkiye ola-
rak hep geriye gidiyoruz. Neden ?
Neden olacak hep çıkar. Malesef hü-
kümetin başına gelen Başbakan-
lar Türkiyeyi Atatürk'ten aldıktan
sonra hep geriye götürdüler. Oysa
bu topraklar nasıl kazanıldı male-
sef hiç kimse bunları düşünmüyor.
Nerden geldiğini, ne çilelerle ge-
lindiğini kimse düşünmüyor. Kişiler
birbirlerine peş keş çeke çeke in-
sanlıktan çıkıyorlar. Oysa bu vata-
nı savunan, bu vatan için canını
verenler, cephede aç susuz çarpışıp
hayatlarını kaybettiler. Zaten bunla-
rı yazacak olursak günler aylar yet-
mez. Söylenecek söz : Yazıklar olsun.

Yıl 1930 Türkiye Uçak üretiyor...

Yıl 2013 Türkiye Saman İthal
ediyor...

Hele yaşadığımız son yıllarda-
ki duruma bakacak olursak üzüle-
rek söylemek gerekirse millet ola-
rak sınıfta kaldık. Bizler millet ola-
rak Atatürk'ün bizlere bıraktığı de-
ğere sahip çıkamıyoruz diye düşü-
nüyorum.

Duygu BAYDUR

FAURECIA - BURSA ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR’

İşçi bir ülkenin hem üretim hem tüketim yönünden önemli yere sahip bir gruptur. Bu nedenledir ki; işçiler isteklerini rahatça yaptırabilme olanağında vardır. Fakat bunun için birlik beraberlik çok önemlidir. Birlik beraberlik olunca olmayacak hiç bişey yoktur. Türkiye'nin büyük bir bölümü işçi sınıfı yani bizler oluşturmaktayız.

Türkiyedeki büyük bir güç bizlerin elindedir. Bu büyük gücü iyi yada kötü kullanmak bizlerin elindedir. Bunun için bilinçli olmak çok önemlidir. Bütün işçi kardeşlerimizi bilinçlendirmekte bizlere düşer. Bunun için elimizden geldiği kadar bilinçlendirme çalışmaları yapmalıyız. İşçi kardeşlerimizin bilinçsiz olması bizi daha geriye iter ve hem kendimize hemde memkelete faydamız olmaz.

Emrah BAŞDAL

TÜPRAŞ - KOCAELİ ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Insan, birçok varoluş sebebinin yanında, yaşamını idame ettirebilmek için çalışmakla yükümlü varlık. Kalkınan ekonomilerin ve işleyen sistemlerin, sarf ettiği emeği ve döktüğü alın teriyle en küçük ama en güçlü halkasıdır. Milyonlara varan nüfuslu ülkelerin, çeşitli yöntem biçimlerinde, kendisine sunulan haklar sayesinde ülkesinin varlığı ve birliği adına söz sahibidir.

Demokratik bir her birey kendisine tanınmış seçme ve seçilme şansıyla bu söz hakkını belirli dönemlerde sandıkta kullanır. Kendisini temsil edecek ve ülkesini yönetecek olan lideri yine kendisi seçer. Birçokları için bu misyon sandığa zarfı attığında bitmesine rağmen bu düzen böyle olamamalıdır. Gerçek bir lider ve kalkınmaya aday bir toplumun başındaki yöneticiler, bu demokrat seçimin ardından da halkın nabzını sık sık tutmalı, kendisini seçen toplumun fikir ve istekleriyle kendisini güncellemelidir. Devletin sokaktaki her bireyle birebir muhatap olması olanaksız ve ütöpik bir hayal olduğundan bu iletişimi sağlayabilecek birincil ve en önemli kurumlar sivil toplum örgütleri ve sendikalardır. Ülkesinin bekası ve kal-

kınması için emeğini, sağlığını ve dahi ömrünü feda eden işçi sınıfının hakkını savunacak ve sözcüsü olacak sendikalar bugün her ne kadar sindirilmeye veya saf dışı bırakılmaya çalışılsa da bu tutumun yanlışlığı ve kaybedilen değerler er ya da geç gün yüzüne çıkacak ve herkes tarafından anlaşılacaktır.

Bu bağlamda hükümetimizin çalışan kesime biraz daha sağduyulu olmasını temenni ediyoruz bu memleket geçmişten bizlere emanet edenlerin; bu memleket emanetini hakkıyla omuzlamaya çalışan bir toplumun ve nihayetinde bu emaneti daha iyi yarınlara taşımaya gayret eden , emek sarf edelerindir. **BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR , BİZİMDİR..**

Emrah SAVGU

TÜPRAŞ – KOCAELİ ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Bu memleket çalışanlarıdır yani işçinin, emekçinindir. Memleketi ayakta tutan Türkiye’de faaliyet gösteren fabrikaların devletimize ödemiş olduğu vergiler sayesinde. Bu fabrikalarında vergi ödemeleri için biz emekçi kardeşlerimizle gecemizi gündüzümüze katarak, çalışarak sağlanmaktadır.

Biz işçiler olarak çalışmasak ne evimize ekmek götürebiliriz nede fabrika sahiplerinin bu kadar rahat bir yaşam sürme şansı olmaz. Onun için biz onların gözünde bir işçi olabiliriz ama unutulmasın ki biz yoksak onlar hayatın bu güzel yönünü görme şansları da olmaz.

Başımızdaki devlet büyükleri içinde bu geçerlidir. Örnek olarak; bir belediye başkanı halk arasına çıktığında arkasında 5-6 tane yoldaşı ile beraber gezerler genelde. Halk ise başkanın önünde eli kolu bağlı sürekli baş önde bir şekilde başkanını karşılamakla meşgul. İnsan bence bir düşünmeli bu başkan benim ve diğer arkadaşların oyları ile BİZ seçerek başımıza getirdik. Karşısında eli kolu bağlı durmanın ne anlamı var?

İşçiler ve emekçiler olarak bazı gerçekleri görmemiz gerektiğine inanıyorum. **Çevremizde gördüğümüz bir gerçek vardır ki bunu bütün emekçi kardeşlerimizle sendikalı işçilerle çözmek için elimizden gelen desteği sonuna kadar vermeye hazırız.**

Düşününki bir işçi herhangi bir fabrikada çalışıyor. Çalışıyor ama nasıl çalışıyor. Çalıştığı ortam ve şartlar göz önüne alarak evine 3-5 kuruş para getirebilmek için nelere katlanıyor.

Bu insanın sosyal hakları iş sağlığı ve güvenliği yok denecek kadar azdır belki de. Sesini çıkaramıyor neden; çünkü işten atılma korkusu var, aslında bu kardeşimizin haklarını savunabilmesi için bilinçlendirilmesi gerekir. Bilmiyor ki o fabrikada çalışmasa patronu hiç bir şey değil.

Onun için artık bazı işçilerin gözünü açma zamanı geldiğini düşünüyorum. Bizim devletimizde milletimizde işçi sınıfı olmasa ne bu devletin kalkınması hızla yükselir nede bu kadar yatırım yapıldı.

Biz emekçiler olarak kullanabileceğimiz , işçi sınıfından yana olan haklarımızı bilmemiz gerekiyor. Her işçi bu hakların bilincinde olsa işçilerin ve emekçi kardeşlerimizin birliği beraberliği bir o kadar pekişeceğinden eminim.

Bu haklarımıza sahip olduğumuzu başımızdaki büyüklere göstererek söz sahibi olduğumuzu hatırlatmamız gerekiyor.

Fikret KILINÇ

BASF TÜRK KİMYA A.Ş. - GEBZE ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Calışmada üretmeden memleket sahibi olmanın yolu yoktur. Memleket sahibi olmak çalışmaya ve üretmeye bağlıdır.

Bugün ileri gitmiş memleketler hep çalışmış üretmişlerdir geri kalmış ülkeler ise hep günlük siyasî polemiklerle uğraşmıştır günümüzde kuru siyasî çekişme ve kavga ile uğraşan milletlerin hali ortadadır. Bu Devletler genelde başka ülkeler tarafından doğrudan içişlerine müdahaleler tarafından yönetilmektedirler. Kavgası üretmek olan milletlerin durumu daha aydınlık yaşantıları daha parlaktır.

Çalışmak yorulmak alın teri dökmek memleketini ilerletmek huzur içinde yaşamaktır. Atatrkn söylediği gibi çalışmadan yorulmadan kolay kazanmanın yollarını şiar edinmiş milletler önce şahsiyetlerini sonra haysiyetlerini ve hürriyetlerini kaybetmeye mecburdur. çalışmayan çalışana saygı göstermeyen emeğini vermeyen bir Millet Şahsiyetini ve Hürriyetini kaybeder emek verenlerin çalışanların sayesinde memleket gelişir Hürriyetini devam ettirir.

Bu memleket çalışanlarıdır çalışmayanın memleketi olmaz karınca bile demiş memleketini buğdayla doldurur işte orası karıncanıdır. Karıncanın bile düşüncesi bu doğrultuda ise biz emekçilerin Memleketimizin refahı adına yaptığımız işler ve retkenliğimiz tartışılmaz. **BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR BİZİMDİR...**

Fuat ÖZKARA

ALPLA PLASTİK - GEBZE ŞUBESİ

KONU: "BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR"

Bu memleket çalışanlarıdır; Bizimdir! Sözü türkiyede 11,000,000 çalışan insan olduğunu göz önünde bulundurursak ve miting alanlarında ve eylem,grev gibi yerlerde çok doğru ve çok etkili bir sözdür.

Şimdi öncelikle bir işçi ve işçi kısmı kendi gücünü bilip bilinçli bir şekilde haklarını öğrenip uygularsa çok büyük bir güce sahip olduğunun farkına varır. Peki bu söz bana ne anlam ifade ediyor, bu memleket çalışanlarıdır,bizimdir evet bu memleket çalışanların vergileriyle ve iş gücüyle ayakta olduğu için bizimdir.

Devlet işveren birlikteliğiyle yada ortaklığıyla bir köleleştirme kampanyası yada mekanizması yaratmaya ve kamuoyu yaratılmaya ve buda insanlara aşılarmaya çalışılıyor bu da günümüzde yandaş medya dediğimiz popüler kanallar ve gazeteler vs gibi yerlerde insanlara izlettirilip ve de günümüzde olan işsizlik gibi unsurlarda kullanılarak işçiyi sindirmeye çalışılıyor. Bu sözde kulaklara küpe olacak şekilde bir işçinin nasıl davranmasını hakkını nasıl savunmasını nasıl bilinçlenmesi ge-

rektığının bir göstergesidir ve simgesidir.

Nasılki MUSTAFA KEMAL ATATÜRK Köylü milletin efendisidir dediyse bence bu memlekette çalışanlarıdır yani BİZİMDİR..

Hakan ÇELİK

TÜPRAŞ - KIRIKKALE ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Biliriz ki yıllardır işçilikle ve emekle ülkemizin gelişimi için mücadele etmişizdir. Mücadelemiz, memleketimizin yararı ve memleketimiz insanların refahı ve huzuru içindir. İşçi sınıfı basit görülmemelidir. İşçi sınıfına hakları için destek verilmelidir. Yenilikçi ve kararlı fikirler ile işçi topluluğuna sahip çıkılmalıdır. Ailemiz ve memleketimizin huzuru için nesilden nesile bu güç devam ettirilmelidir.

Tarihte savaşlar olmuştur. Kazanılan zaferler, birlik ve beraberlik sayesinde. Biz de tarihte olduğu gibi birlik ve beraberlik içinde olmalıyız.

Bu memleket kolay alınmadı. Teknoloji yoktu. O yüzden memleketimiz doğusundan batısına kuzeyinden güneyine birlikte hareket etmeli, işçi sınıfı da buna ayak uydurmalıdır.

İşçi sınıfı olmaz ise memleket de olmaz, patron da olmaz, dış güçlerin kölesi olmamız kaçınılmaz. Tek toplum, tek yürek, tek güç olmalıdır.

Şimdi birlikte olma zamanı, sesimizi gücümüzü duyurma zamanı.

Haluk BEYRİBEY

BOTAŞ -ANKARA ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Üzerinde yaşadığımız topraklar bize atalarımızın armağanıdır bu topraklar kolay kazanılmamıştır.

tikrarlı bir biçimde vatanın kalkınması için bütün bireyler olarak üzerimize düşen görevleri yerine getirmek zorundayız.

Kendimizi bizi biz yapan vatanımızı, ayakta tutmak, dışardan gelen tehlikelere karşı gerek ekonomik gerekse siyasal yönden memleketi kalkındırmak zorundayız.

“Nerden Geldiğimizi Biliyoruz”
“Kim Olduğumuzu Biliyoruz”
“Vatanımıza Sahip Çıkıyoruz”

Ekonomisi kuvvetli olan memleketlerin politikasının da kuvvetli olduğu ve bize bizden başkasının hayrının dokunmayacağı, vatanını seven her insan bilmeli ve ona göre çalışmalıdır.

Ulu Önder Atatürk 1923’ te söylediği gibi

“Memleketin bir an evvel kalkınması için ekonomimizi kuvvetlendirmek mecburiyetindeyiz”

Sözü bugün dışımızdaki gelişmeler karşısında her zamankinden daha önem kazanmaktadır.

Mirasımıza sahip çıkmak geleceğe güzel bir vatan bırakmak istiyorsak is-

Metin BALA

MKEK - ANKARA ŞUBESİ

KONU: "BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR"

Biz kimiz diye soruyorum kendime. Biz babayız, biz anneyiz, dayıyız, halayız, amcayız, ebe dedeyiz...

Biz Çorum'lu, Trabzon'lu Kars'lı Siirt'li Edirne'li Antalya'lı, Amasya'lıyız.

Bu memleketi, üzerinde yaşadığımız toprakları canımızı vererek, kanımızı akıtarak vatan yapan biziz. Bitmedi daha neler yapmadık ki; toprağı işledik, madeni çıkarttık işledik. Çalıştık alın terimizle rızığımızı helalinden kazandık. Emek verdik kan verdik bu topraklara can verdik.

Bu memleketin bütün işlerine sıkı sıkı sarıldık. Çünkü bu vatan bizim diye bizden gelecek nesillerimizde kalsın diye.

Yüzlerce metre toprağın altında madenlerde canımızı dişimize takarak çalışıyoruz. Ne diye; Bu memleket bizim diye. Fabrikalarda, inşaatlarda, yollarda, dağlarda, sanayide gemide bu memleketin her yerinde çalışıyoruz. Çoğu hayatını devam ettirebilecek kadar yoksul olarak, kimide evine bir ekmek götürece kadar, kimide karın tokluğuna kala-

cak yatacak yari olmadan ana baba hasretiyle çalışmaktadır. Çalışmayada devam edecektir. Neden? Çünkü vatan toprağı kutsaldır. Ama patronlar bilsinler biz varsak onlar var. Biz yoksak onlar bir hiçtir.

Kurtuluş savaşında bu memleket insanlarının vermiş olduğu onurlu mücadele sonucu kurtardığımız memleketimizin her yerinde hakkımız vardır.

Bu memleket için gün gelirden aynı veya daha da ağır şartlarda mücadele etmesini biliriz. Atalarımızın yaptığı gibi şimdi de bu vatani çağdaş medeniyetler seviyesine çıkarmak için mücadelemizi başka meydanlarda veriyoruz. Ama patronların kölesi olarak değil ezilerek değil, insanca yaşamımızı sürdürebilecek şartların oluşmasıyla. Bu şartları oluşturacak mücadelemizle yorulmadan yılmadan bu memleketteyiz.

Atalarımız bu memlekette doğdu, bu memlekette yaşadı bu memleketin toprağında yatıyor. Bende memleketimde yaşamak ve ömrümü geçirmek istiyorum ama insan gibi.

Mevlüt ÇINAR

PETKİM - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: "BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR"

Ülkemizde çalışanlar olarak görünmezden gelinmekteyiz işçi sınıfı hiçe sayılmaktadır. Alınan kararlar çalışanlara sorulmadan alınmakta dahada kötüsude alınan bu kararlar çalışma şartlarımızı zorlayan, yaşam kalitemizi düşüren, iş hayatımızda tamir edilemeyecek aksaklıklar olarak bize geri dönmektedir. Her gün haberlerde işçi sağlığına gerekli önem verilmediğinden dolayı iş kazası haberleri seyrediyoruz.

Halbuki gerekli yasalar çıkarılsa ve bunlar denetlense kimsenin canı yanmayacak, ocaklara ateş düşmeyecektir. Ücretli kölelik olan taşeron şirketler çığ gibi çoğalmakta bunlara gerekli önlemler alınmamaktadır. Ücretli köle olarak çalışmaya karşı gelmeliyiz. Çalışma hayatımızı tehdit eden taşeronla her platformda mücadele vermemiz gerekir. Her geçen gün geçmişi arar duruma geldik. Hep eski günler özlemle anılmakta.

Çok zor aldığımız işçi hakları ellerimizin arasından kayıp gitmektedir. Tepkisiz ve bilinçsiz bir millet haline gelmişiz. İşçi sınıfı olarak bizler alinteri akı-

tarak üretiyoruz, emek harcıyoruz ama bu emeğimizin ve çalışmamızın karşılığını malesef göremiyoruz. Bu memleket çalışanların söz sahibi olduğu bir memleket olmalıdır.

Sosyal haklarımıza sahip çıkan ,yaşam haklarımıza sahip çıkan bilinçli işçi sınıfına ihtiyacımız var. Çalışıp üreterek memleketimizi çağdaş muasır medeniyetler seviyesine çıkarmalıyız. Ama çalışmamızında karşılığını almalıyız. İşçi haklarımızda çağdaş muasır medeniyetlerin seviyesinde olmalıdır.

Bizleri ücretli köleler olarak görenlere sadece seçim zamanlarında hatırlayanlara gerekli cevaplarımızı vermeliyiz. Asalak gibi üzerimizden geçinenlere kanımızı emenlere fırsat vermemeliyiz.

Memleketin gerçek sahipleri emekçiler ve çalışanlardır. Bunun böyle olduğunu her platformda güçlü bir şekilde haykırmalıyız. Sesimizi duymak istemeyenler dahi haykırmamızdan titremeli. Onların bizlerin adına kararlar vermesine izin vermemeliyiz. Kendi kararlarımızı kendimiz vermeli kendi göbeği-

mizi kendimiz keserek sağlıklı çalışma sahaları, daha iyi yaşam kalitesi, sosyal hakların insanca yaşamımızı sağladığı dünya oluşturmalıyız.

bu memleketin çalışanların, üretenlerin olduğunu gösterirsek geleceğe daha umutlu bakarız yeni nesillere daha güzel bir yaşam bırakabiliriz.

Bunlarıda hep birlikte olursak başara-
biliriz.alışanlarlar olarak tek yumruk
haline gelirsek, hak kayıplarında ge-
rekli tepkiyi toplu halde verebilirlersek

Muhammet EKİNCİ

TÜPRAŞ - BATMAN ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Bir kimsenin doğup büyüdüğü yer, şehir ve yurt memleket olarak adlandırılır. Cahit Sıtkı Tarancı bir şiirinde “Memleket isterim / Ne başta dert ne gönülde hasret olsun” der. Doğup büyüdüğümüz ve hayatımızı idame ettirdiğimiz mekân olarak memleket, onu var edecek bazı unsurlara ihtiyaç duyar. “Bakarsan bağ olur, bakmazsan dağ” atasözünden hareketle her şeyde olduğu gibi memleketin de var olabilmesi için bir bakıma ihtiyacı vardır. Bu bakım belediyecilik anlayışında olduğu gibi cadde ve sokakları temizleme, ıslah etme olabileceği gibi üreterek ve var ederek te olabilir.

Islah etme var olan bir şeyi değiştirmek, düzenlemektir. Üretim ise yoktan bir değer üretmek veya dönüştürerek ortaya farklı şeylerin çıkması anlamına gelir. Bu bir değer var etmektir, katkıdır.

İklim ve üretim bakımından ele alınan bölge olarak ta memleket, bünyesinde mevcut bulunan işlenebilecek maddeler, yeraltı kaynakları veya toprak ile alakalı yetiştirile bilinecek tarımsal olanaklarla alakalıdır. Bu manada üretim bu kaynakları su yüzüne çıkarmak

ve memleketin var olması ve gelişmesi sürecinin başlangıcıdır. Bu süreç devam ettikçe memleket zenginleşir.

Hem refah düzeyi artar hem de ekonomik güç olarak kendinden söz ettirmeye başlar. Bunun devamı olarak üretim, memleketin içerisinde yaşamlarını idame ettiren halkların mutlu bir hayat yaşayarak memleketin sosyal düzenine artı katkı sağlar.

Üretimden bahsedilen yerde üretim, çalışan ile eş anlamlı olarak kullanılmış sayılır. Çünkü üreten yani çalışan olmazsa bir üretimden bahsetmek mümkün değildir. Bunlar tamamen birbirine kenetlenmiş nedenselliklerdir. Biri olmadan diğerrinin olması mümkün değildir. Doğal akli yollar, üretilenin üretime ait olduğu gerçeğini göz ardı etmemişlerdir. Hatta bazı anlayışlar artı değerden bahsetmiş bunun bile üretinin hakkı olduğunu savunmuşlardır.

Üreten ürettiği kadar var eder. Daha önce de belirtildiği üzere memleketin üretim ve imar ile ihya olur. Bir memleket eğer üretim ile imar olunuyorsa bu memleket imar edene ait ise, bu ça-

lışandan başkası değildir. Bu memleketin sahibi üretip çalışandır, askıntı olup tüketen değildir.

Biz üreteniz, üreten bizdir. Üretmeyenler ötekilerdir. Bu memleket üretici ve çalışan olan bizlerindir. Çünkü biz çalışınız, var ettiğimiz memleketin sahip-

leriyiz. Birisi nasıl var etmediği, uğrun-da çaba sarf etmediği bir şeyi sahiplenabilir. Biz ürettiğimizin, imar ettiğimizin sahibiyiz. Bu memleket biz çalışanlarındır, bizlerindir”

Murat ERTEM

TÜPRAŞ - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: "BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR"

Memleketimize baskıldığı zaman çalışan işçi kesimi SGK'nın (sosyal güvenlik kurumu) resmi 2012 kayıtlara göre ortalama 9 milyon civarındadır. Bu mevcuda bakılarak ortalama her çalışan küçük çekirdek aile olarak hesaplanırsa 36 milyon'a tekabül etmektedir. Bu rakamlara bakılarak özel şirketlerde 6 milyon Kamu kuruluşlarında 3 milyon işçi arkadaşlarımız vardır. Bu mevcut nüfus memleketimizin 75 milyonun % 50 sini 36 milyon kapsamaktayız. Onun için diyebilirizki "BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR ;BİZİMDİR".

Bu mevcut çoğunluğa bakılarak diyebilirizki memleketimizde üreten kesim, çalışan kesim üretmeyi seven kesim bizleriz. Bakıldığında ulaşımda, madenlerde, arazilerde, fabrikalarda, belediyelerde.....v.b yerlerde hep biz varız ve daima da bizler olacağız. Bizlersiz bir memleket olamayacağı nı herkes bilmedir.

Bunu' da her çalışan işçi arkadaşımız iyi bilmesi gerekir. Memleketimizde bu nüfusa bakılarak istediğimizi yapabile-

ceğini bütün işçi arkadaşlar inanmalıdır. Bakıldığında işçi kesimi fabrikalarda üreten ve üretmeyi seven dir.

Belediyeler'de temizleyen ve projelendiren kamu kuruluşlarında üreten hep bizleriz ve bizler olacağız. İstedığımızı getirip istediğimizi gönderebiliriz buna canı gönülden inanmalıyız ve inandırmalıyız.

İşçiler olarak çalışan ve çalışmayı seven üreten ve üretmeyi seven olmalıyız. Sonuç olarak bu memleket için çalışmak gerektiğini bu görevde çoğunluk olarak biz işçilere düştüğünü iyi bilmeyiz. Bunun içinde" bu memleket çalışanların ; bizimdir" diyebiliriz. Bizzsiz bir memleket olmayacağı da düşüncesine toplum bilincine yerleştirmeliyiz.

Gelecek nesillerimizi bu bilinçle yetiştirmeliyiz , çocuklarımızı bunu iyi anlatmalıyız. Çalışan kesim olarak hiçbir zaman boyun eğmemeli ve eğdirmemeliyiz inanmalıyız ki beraber bu memleket bizimdir.

İşçiler olarak nasıl ve ne şekilde çalışmamızı bizler şekillendirmeliyiz. İşimi-

ze sıkı sıkı sarılmalıyız ki memleket timiz kalkınmasında faydalı olabilelim.

“BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR; BİZİMDİR”

Bizler bir birey olarak bunu kabullen-
direbilmeliyiz topluma. İşçiler olarak
dürüst, azimli, doğru çalışarak diye di-
yebilirizki

Murat ÖZŞİMŞEK

TETRAPAK - İZMİR ŞUBESİ

KONU: "BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR"

Ülkede ekonomisi, sanayi emekçilerin sayesinde ayakta-
dır. Sermaye Emegi yoksayarak
söz sahibi olanağı sağlamaktadır.

Devlet her zaman sermayeyi üst düzeyde tutmuştur. Sermaye bu memleketin sahibi olarak gösterimiştir. Sermaye aslında bu memleketin sahibi değildir bunu Devlette bilmektedir ama bunu kesinlikle dile getirmezler getiremezler çünkü Devlet her zaman sermayenin yanındadır sermayenin tek itici kuvvet olarak gördüğü için sermayenin oyuncacı olmaktadır ve sermaye tehditler savurarak emegi sömürmektedir Devlet buna çanak tutmaktadır.

Gerçekte Emek itici kuvettir ve ekonominin temel gücü olduğunu bilinmelidir bu ülkede Emek ana unsurdur sermaye değişken olduğundan bugün çıkarları olduğu yerdedirlerdir sermaye çıkarı nerdeyse kazanç nerdeyse sermaye ordadır hiçbir zaman sadık değildir istediği zaman çekip gidebilir ama bu ülkenin bir gerçeği vardır her zaman bu ülke olacaktır. Ülkede kurulan işkolari, fabrikalar sermaye ile kurulmaktadır ama bu fabrikaları çalış-

tırmak kazanç sağlamak Emekçiler ve çalışanlar sayesinde olmaktadır. Ülkede istedikleri kadar sermaye yatırım yapılsın o yatırımları kazançla dönüştürmek için Emeye güce ihtiyaç duyulmaktadır. Çalışanlar olmadığı müddetce sermaye hiçbir etkisi bulunmamaktadır. Çalışanlar Emekçiler bu Memleketin her zaman gücü, kuvveti olmuşlardır bir Memlekette üretim yoksa o Memleket zayıf, aciz, muhtaç ve küçük bir Memlekettir. Memlekete fabrikalar iş kolları çalışıyor kazanç sağlıyorsa bunun asıl temeli çalışanlardır iş kolları çalışanlar sayesinde üretim yapıp kazanç sağlamaktadırlar kazanç Memlekete vergi gibi ödemeler yapmaktadır bu vergi ödemeleri sayesinde Memlekete yatırımlar yapılmaktadır bu yatırımlar Memlekette yaşayan tüm insanlar tarafından kullanılmaktadır. Çalışanlar olmadığı takdirde bu kazanç sağlanamaz kazanç sağlanamadığı gibi Memlekete yatırım yapılamaz kazancı sağlayan çalışanlar bu Memleketin her zaman sahibidir. Bu bir kuraldır hiçbir şekilde değiştirilmesi mümkün olmamıştır olamazda.. BU MEMLEKETİN SAHİBİ HERZAMAN ÇALIŞANINDIR .

Ömer SAYICA

SASA POLYESTER - ADANA ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Biz çalışan emek veren üreten yetiştiren ürettiklerini insanların yiyeceği, içeceği giyeceği olarak pazarlara gönderen pazarda da satan işçi insanların tüm ihtiyaçlarını karşılayan da işçidir. Bu memlekette çok çalışmak ve kaliteli üreterek çok kazanmıyoruz. Sanayimiz tarım, maden gibi işlerde hep ileri gitmeliyiz. Çalışarak sahip çıkabiliriz. Bu memlekette çalışan bir millet birlik beraberliğini koruyabilir. Bakarsan bağ, bakmazsan dağ olur.

Bu atasözüyle, örnek verebiliriz. Bu memleket bizimdir. Her zamanda çalışanın olacaktır. Bu memlekette bolluk ve sükunet içinde yaşamaktır. Emekçi çalışanlar bu memleketin en değerli bireyleri ve sahibidir. Çünkü çalışanlar olmazsa işleyiş ve yaşam çok zor olacaktır. Çalışanların eserleri yol, köprü fabrikalar, hastaneler, okullar ve binalar bunun gibi yeryüzündeki yapılar çalışanın eseridir.

Yeryüzündeki bütün tarihi eserler olsun, yeni olsun işçinin eserleridir. Ne yazık ki; baştaki insanlar o eserlerin sahibi olarak tarihi kitaplara yazılmıştır. Firavunun halkı (işçisi) terk ettiğinde,

ben kime firavunluk yapacağım dedi ve arkalarından gitmiştir. Halkı olmayınca, hiç olduğunu anlamıştır.

Asırlardır duran piramitleri çalışan işçi halkı yaptı. Halkı varsa firavun var olmuş, çalışan halkı yoksa firavun da yoktur. Yeryüzüne yüksekte bakıldığında, tarlada grup, grup işçiler yollarda çalışan işçiler, inşaatta çalışan işçiler, fabrikadaki dumanlar arı gibi çalışanların desenleri görülmektedir.

İşçi savaşta askerdir
İşçi barışta, işçidir.
İşçi nehirde, köprüdür.
İşçi havada, uçaktır.
Çalışan işçi afetlerde, kurtarıcıdır
İşçi denizde, gemidir.
İşçi memleketin özü ve gözüdür.

At binenin silah kuşananındır.
Bu memleket çalışanın bizimdir.

Alim Erol YÜREKLİ

MKE - ANKARA ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Dört nala gelip uzak Asya'dan
Akdeniz'e bir kısrak başı gibi uzanan
Bu memleket bizim
Bilekler kan içinde, dişler kenetli, ayaklar çıplak
Ve ipek bir halıya benzeyen toprak
Bu cehennem, bu cennet bizim

Kapansın el kapıları bir daha açılmasın
Yok edin insanın insana kulluğunu
Bu davet bizim
Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
Ve bir orman gibi kardeşçesine
Bu hasret bizim

Bizler çalışanlar olarak üretimden gelen gücümüzü bu ülke ve bu ülkede yaşayan insanlar için kullanmalıyız. Dedelerimizden aldığımız bu emaneti gelecek nesillere daha aydınlık yarınlar sağlayabilmek için çalışıyor ve çalışacağız.

Sedat SÖZER

ETİ MADEN- BANDIRMA ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR’

Bu memleket çalışanlarındır çalışma ve üretimle bir yerlere gelebilir bu memleket. Çalışmakla artar bu memleketin refah seviyesi daha iyi yaşam koşulları elde edilir.

Bunu da bizler birlik olup çalışarak yapabiliriz ancak . çalışan işçilerdir bu memleketin asıl sahipleri bütün iş yükünü sırtlanıp hertürlü zor çalışma şartlarına göğüs gerip aldığı düşük ücretlerle kıt kanaat geçinerek hep bir şeylerden yoksun yaşayarak hayatla mücadelesi hiç bitmeyen işçi kardeşimizindir bu memleket. Bu yüzden işçi bu memleketin baş tacıdır.

Serkan GÜRCÜHAN

M.K.E - ANKARA ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Türkiye Cumhuriyeti 1923 yılında kurulduğunda Osmanlı İmparatorluğu’ndan,her açıdan bir enkaz devralmıştı. Kanla kazanılan siyasi bağımsızlığı pekiştirmenin yolu ekonomik bağımsızlıktan geçiyordu.

Ekonomik bağımsızlık da sanayileşmekle mümkündü. Bir devlet politikası olarak uygulanan devletçilik sayesinde bir taraftan hızla güçlü bir sanayi oluştu ve diğer taraftan uluslaşma sürecinde önemli aşamalar gerçekleştirildi.

Mustafa Kemal Atatürk milletin istikbalı olarak gördüğü sanayi kuruluşlarını ve ülke kaynaklarını devletleştirme adı altında millete faydalı olması açısından halkın menfaatine sunuyordu.

Cumhuriyet sonrasında ve günümüzde çeşitli politikalarla ülkemize darbe vurmak isteyen dış güçler,eskisi gibi artık silahla değil halkımızın kültürel değerlerini bırakıp değişik yönlelere saptırarak,fakirleştirerek,işçi sınıfını köleleştirerek hedeflerine ulaşmaya çalışmaktadırlar.

Dış destekli oyunlar özellikle işçi sınıfının üzerinde yoğunlaşmaktadır.Ülkemizin yönetiminde en büyük söz sahibi olan milletimiz ve milletin çoğunluğunu oluşturan,ülkemiz üzerinde büyük emeği olan işçilerimiz çeşitli politikalarla hakları yenmek suretiyle yıpratılmaktadır.

Memleketimiz,milletimiz ve çalışanlarımız nasıl yıpratılıyor;

1.)Özelleştirmeler:

Cumhuriyet döneminin fedakar insanları dışlerinden tırnaklarından artıarak yarattıkları kamu kurum ve kuruluşları 1950’li yıllardan itibaren kamu kesiminin yatırımlarında siyasi parti hesapları ve ülkemizdeki bazı büyük sermaye gruplarının çıkarları ön planda tutuldu.

Özellikle 1980 sonrasında,büyük sermaye gruplarının,IMF’nin, Dünya Bankası’nın, Dünya Ticaret Örgütü’nün, Avrupa Birliği’nin ve ABD’nin istekleri doğrultusunda uygulanan politikalarla kamu kurum ve kuruluşlarına yatırım yapılmadı; bu işletmelerin başarısız kalması için “kasıt-

lı” denebilecek yanlış politikalar uygulandı.

1983-84 yıllarından itibaren de sistemli bir özelleştirme politikası uygulandı. Son 10 yılda özellikle hızla yaygınlaşan taşeronlaşma; kamu kurum ve kuruluşlarının zarar ettirilmesi ve yağmalatılması; bazı kuruluşların yenilenmeyerek çürütülmesi sonrada kapatılması ve en önemlisi ülke ihtiyaçlarının çoğunu ülkemizde üretebilecek iken dışarıdan ithal edilmesi de bu stratejinin unsurlarındır.

2.)Yeraltı Kaynaklarımız:

2004 yılında yürürlüğe giren 5177 sayılı maden yasası ile Türkiyenin yer altı zenginlikleri,büyük sermayeli yabancı şirketlere rahat rahat sömürebilmeleri için yönetimde bulunan son hükümetin Türk milletine ve geleceğine büyük bir darbedir.Memleketimizin can damarları nasıl kurutulur, iliği nasıl sömürülür gösterecek bize .

Memleketimiz için stratejik öneme sahip yeraltı kaynakları baştaki son iktidar döneminde hızla özelleştirme adı altında satılmaya başlandı. özelleştirme politikalarından yer üstündeki fabrikalar ve kurumların ardından yeraltı da nasibini alıyor.

Özellikle 2004 yılında çıkarılan maden kanunu ile yabancı sermayenin önü açılmış oldu. 2007 itibariyle Türkiye’de faaliyet gösteren yabancı ortaklı şirket-

lerin sayısı 143dü. Türkiye’deki maden sahalarına aldıkları arama-işletme ruhsatları ile sahip olan şirketler için yeni bir fırsat daha doğdu. Türkiye’de maden arama ruhsatına sahip yabancı ya da yabancı ortaklı yüzlerce şirket var. Türk firmaları büyük sermayeli yabancı şirketlerle rekabet edemediği için onlarla ortak olma yoluna gidiyorlar.

Maden işleri genel müdürlüğü 5 bin 576 ihalenin ardından şimdi de 4 bin civarında sahanın özelleştirilmesine hazırlanıyor. yapılacak ihale ile 75 ilde madencilik yapma hakkı özel şirketlerin eline geçecek. arama ve işletme verilecek şirketlerin büyük çoğunluğunun ise yine yabancı şirketler olacağı tahmin ediliyor. Ülkemizde yabancılar altın,gümüş,bor,boraks,bakır,çinko,krom,nikel gibi önemli yeraltı kaynaklarımızı çıkarıyor ve bunların paraları nereye gidiyor belli değildir.Bu yapılanlar avrupada sanayi inkilabından sonraki sömürgelere benzemektedir.

3.)Ulusal istihdam stratajisi

4.)Taşeron Sistemi:

Daha düşük ücretle işçi çalıştırma anlamına geliyor. Belediyeler, başta imar, su-kanalizasyon, ulaşım, çevre, temizlik, zabıta, itfaiye, şehir içi trafik, ağaçlandırma, park ve yeşil alanları düzenleme ve bakımını sağlama gibi hizmetler başta olmak üzere, Beledi-

ye Kanunu'nun 14. Maddesi'nde yazılı olan diğer görevleri yerine getirmek amacıyla kurulmuş yerel yönetim kuruluşları olarak tanımlanabilir.

İşsiz sayısını azaltma ve işsizlere iş bulma planı diye sunulan strateji, üretimi artırmayı ve yatırım yapmayı değil, iş bulma şansı olanların elindekileri gasp etmeyi amaçlıyor.

Kıdem Tazminatı Fon Yasası, esnek çalışma, özel istihdam bürolarına işçi kiralama yetkisi ve taşeron sistemini yaymanın bir amacıdır. Bu sistem işveren ile çalışan arasında taşeron adında üçüncü bir kişiye kazancın kaymağını yemesidir.

5.)Kıdem Tazminatı:

Kanunda belirlenen asgari çalışma süresini dolduran işçinin iş sözleşmesinin yine kanunda belirtilen nedenlerden biriyle son bulmasına bağlı olarak, işverence işçiye ya da ölümü halinde mirasçılara ödenmesi gereken ve kendine özgü niteliği olan paradır. Kıdem tazminatı, işverene yüklenmiş, kanundan doğan kendine özgü bir ödeme yükümlülüğüdür.

Günümüze kadar birçok değişiklikler geçiren ve niteliği hep tartışılan kıdem tazminatı, yaşlılık sigortası karşılığı olarak İş Hukuku'na 3008 sayılı İş Kanunu ile 1936 yılında girmiştir.

Son zamanlarda kıdem tazminatı ko-

nularında yapılan değişikliklerle bir fon kurulması amaçlanmaktadır, bu fon işçilere bir takım zararlar getirecektir.

Kıdem tazminatının fon tarafından belirli esaslar dahilinde ödenmesi, toplu para ödeme zorunluluğundan kurtulacak olan işverenlerin daha kolay ve yavaş feshi uygulamalarına gitmesi mümkündür.

Başka bir ifadeyle, fonun işten çıkarılmaları arttırması ve işçi açısından kötüye kullanılması ihtimali bulunmaktadır. İşçinin mevcut durumda kıdem tazminatına hak kazanabileceği hallerin (haklı nedenle feshi, evlilik, askerlik gibi) ortadan kalkması olumsuzluğa sebep olacaktır. Zira, tasarıda işçinin fonda birikmiş kıdem tazminatını alabilmesi, sadece "emeklilik" ve "adına en az on yıl prim ödenmiş olması" şartına bağlanacaktır. Bu şartları taşımayan örneğin, dokuz yıllık kıdemi olan bir işçi, 4857/24 maddesiyle kendisine tanınmış olan "haklı sebeple sözleşmeyi feshi hakkını" kullanamayacaktır.

Kıdem tazminatının ödenmesi ile ilgili olarak dikkate alınacak asgari kıdemin en az 10 yıl olarak öngörüldüğünden, 1-2 yılda bir iş değiştirdiği için kısa aralıklarla kıdem tazminatına alabilecek olan işçiler olumsuz yönde etkileneceklerdir.

Fon'un işçiye güven verebilmesi için devlet güvencesi altında kurulması, yönetiminde işçi ve işveren kesim-

lerine yer verilmesi ve siyasal iktidarların fon kaynaklarına müdahale edilmemesine bağlıdır. Aksi takdirde fondan beklenen amaçların gerçekleşmesi zorlaşacaktır. Fonun ödeme gücüne düşmesi, birikimlerin politik amaçlarla kullanılması, fon varlığının bütçe açıklarının finansmanında kullanılması endişesi doğurmaktadır. Primlerin toplanmasında bazı işverenlerin ödemeyi geciktirmesi veya hiç yapmaması ihtimali de endişe uyandırmaktadır.

Ülkemizde olumsuz yönlerini açıklamaya çalıştığım 5 maddelik bu konu başlıkları devlet gözünde milletin ve çalışan kesimin değerini açıklamaya yetiyor aslında. Bu konular milletin geleceğini tehdit etmekle birlikte bütün yüküde çalışanların sırtına yüklemektedir.

Bizim memleketimizde yerli ve yabancı sermaye sahipleri sadece oturduğu yerde ince hesaplar içinde günden güne katlanarak çoğalan paralarını sayarken, sermaye patronu veya ortağı olan yasama ve yürütme organlarının mensupları (Milletvekili ve Bakanlar) ise kendi menfaatleri doğrultusunda bu memleket sanki babalarının malıymış gibi millete yani çalışanlarımıza ait olan ülkemizin önemli gelir kaynaklarını yerli, yabancı ve yandaş sermayeye peşkeş çekerek devletimizi çok büyük zararlara uğratmaktadırlar.

Bu zarar sonucunda açık veren devlet kasasını çeşitli kılıfına uydurma yolsuz-

luklarıyla kapatmaktadırlar. Kapanmayan açıklarda vatandaşa zam, vergi yükü ve geçim sıkıntısı olarak geri dönmektedir.

Bu yolsuzluklara dur demesi gereken yargı ve denetleme organlarında bir şeyler karşılığında belli ki susturuluyor.

Oysa ki devletimiz çok güçlü, ülkemiz çok verimli, yer altı kaynakları ve enerji potansiyeli bakımından çok zengin. Halkımızda üretken ve çalışkan.

Öyleyse bizim vatanımız ve bizim sahibi olduğumuz bu memlekette neden kendi yağımızla kavrulmuyoruz? Neden yer altı kaynaklarımızı kendimiz işleyip daha ileri düzeyde yaşam standartlarında yaşayamıyoruz.

Oysa ki bu kaynakları devletimiz çıkarıp işlese bu kadar ağır koşullarda çalışma ve yaşam koşulları olmaz, cari açıklar bahane edilip işverenle çalışan arasına taşaron diye üçüncü bir şahıs sokulmaz ve çalışanların sosyal güvenlik hakları gasp edilmezdi.

Tüm bunları göz önünde bulundurarak çalışanlar olarak çalışanlar olarak birlik olmalıyız. Bu memleket bizimse sahip çıkmalıyız ve yağmalatmamalıyız.

Servet ORUC

STAR RAFİNERİSİ - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR’

2- Burada ilk konunu ile iliskilendirecegim bu yazimda zaten vatandisi bireyi hele hele milleti, uyругu olmaktan her daim gurur duydugum memlektime ve develetime vergi odemesi mecbur olan bir calisan degilde ureten donanimli birey olarak vatandaslik gorevimi gayretle yerine getiren bir emekci olmak istiyorum..

Şükrüallah ALIÇ

SASA - ADANA ŞUBESİ

KONU: "BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR"

Calışma Toplumsal sonuçlara yol açan bir faaliyet olmasının yanı sıra ,insanın toplumsal bir varlık olmasını ve ortaklaşa yaşam sürmesinde yol açmaktadır.

Bu ortaklaşa yaşam alanı içinde bütünü kapsayan ise ülkedir,vatandır, memlektettir. Bir ülkenin gelişimi ve refahının yükselmesinde çalışma hayatının, iş dünyasının ve tabiki işçilerin yeri çok büyüktür.

Ancak çalışarak ve üreterek bir ülke var edilebilir. Güzel ülkemizin tarihine baktığımızda üretimin önemini çalışmanın kıymetini daha iyi anlarız.

El tezgahlarının dokuma fabrikalarına, küçük atolyelerin küresel üretim yapan tesislere, üç beş kişi ile kurulan ufak işletmelerin dünya ile rekabet halinde olan dev şirketlere dönüşmesi bunun en güzel örneğidir.

Çalışma, iş başarma,verimlilik ve tabiki alınterinin sonucu dişimizle tırnağımızla bir fabrika yaratırız. Aslında yarattığımızın bir ülke vatan olduğu gerçeğini hep unuturuz. Biz çalışarak bir

yeni memleketimizi yaratırız.toprağımızı sulamak için dev barajlar ,hastamıza şifa vermek için en son teknoloji ile donatılmış hastaneleri yaratırız., Ama tüm bunları karşılık görmek için değil bu memlekete olan sevdamızdan yaparız.

Çünkü biz bu memleketin kendisiyiz. Öyleyse bir öğretmen yetiştirdiği öğrenci kadar, bir çiftçi ürettiği ürün kadar bu memleketin sahibidir.

Bir memleketin kalkınması çalışanın, üretenin emekçinin ellerindedir.

Memleketin hızla sanayileşmesi ve dünyayla rekabet halinde olabilmesi için yeni iş kolları iş sahaları oluşturulmalı. Bir ülkenin gelişmişliğinin en büyük göstergesi bilgili çalışkan emekçi ve işçisinin emeğinin karşılığını tam veren işverendir.

Bir işçinin huzursuz olması ürettiği mamülün arızalı olmasına bunun sonucunda fabrikanın zarar etmesi dolaylı yoldan milli sermayenin zarar görmesi demektir. Buradan çıkartacağımız anlam ile huzurlu işçi nin üretti-

ği mamül ile kazanan fabrika dolayısıyla kazanan memlektimiz olmaktadır. Bu zincirin halkaları olan işçi, işveren ve devlet.

Çıkan arızalı mamülden eşit ölçüde sorumludur. Devlet işçinin hakkını korumakta aciz kalması ve işçinin huzursuz olup ürettiğinin arızalı olması buna

sebeptir. Yani huzurlu işçi > kaliteli ürün > kazananı adaletli bir şekilde vermemesinden kaynaklanır.

Yani huzurlu işçi > kaliteli ürün > kazanan milli sermaye olacaktır.

Turgut DEMİNER

ETİ MADEN - BANDIRMA ŞUBESİ

KONU: "BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR"

Bu memleket çalışıp emek verenlerin, çaba sarf edenlerin ve bu çabalara destek olanların memleketidir. Her nasılsa çalışmadan aş, ekme olmuyorsa çalışmadan, uğraşmadan da bu memleket olmaz. Herkes taşın altına elini koymalı ve hep birlikte bu memleketi bir yerlere getirmeliyiz. Çalışmalıyız ki çalıştığımızın karşılığını isteyebilelim , çalışmalıyız ki hakkımızı arayabilelim bu yüzden yılmadan usanmadan çalışmalıyız.

Çalışarak memleketimizi bir yerlere getirebiliriz. Çalıştığımız zaman kazanç sağlarız. Çalıştığımız süre boyunca da kimse bizlerin önüne engel koymaz kimse bizim karşımızda durmaz. Bu memleketi bu duruma getiren çalışanlar ise bu memleketin sahipleri de onlardır. Bu memleketi ekonomik yönden destekleyen çalışanlarımız bu memlekete sahip çıkma hakkına sahiptirler. Çalışanımıza destek olunmalı onun onurunu gururunu kırmamalıyız.

Eğer bir ülkede çalışan olmazsa o ülkenin gelişmesi mümkün olmayacaktır. Kadın erkek demeden bu memlekette refah ve huzur içinde çalışmalıyız. Ka-

dınlarımızı koruyarak onlara köle gibi değil kadın gibi davranarak onların da çalışmalarına ve bu memleketi sahiplenmelerine bir sebep olmalıyız. Bu yüzdendir ki çalışan demir pas tutmaz sözü bur da çok geçerli bir söz sayılır. Eğer ki memleketimizde çalışanlarımız olmasaydı memleketimiz gelişmez ve memleketimizden fayda sağlanamadığı için memleketimizi sahiplenemez olurdu.

Çalışanlarımızın bu memlekette olacak olan her şeye karşı tedbirli , yapılacak haksızlıklara karşı dirençli olacağından da şüphemiz yoktur. Çünkü çalışanımız bir şeylerden fedakarlık edip bu memleketi yükseltmeye çalışıyorsa bu ülkede onun da dur demeye hakkı vardır. Bu yüzden ; Bu memleket Çalışanlarıdır: Bizimdir.

Volkan ERKAN

SODA SANAYİ – MERSİN ŞUBE

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Cumhuriyet kurulmadan önce iğneden ipliğe her şey yurt dışından ihraç ediliyordu. Bu ticareti gayrimüslim olan vatandaşlarımız yapıyordu. Cumhuriyet kurulduktan sonra Mustafa Kemal Atatürk’ün sanayi devrimini gerçekleştirmesiyle ticarete adeta yeni bir çağ başlamıştır.

Memleketin sanayisini geliştirmek için her ne kadar sermayeye ihtiyaç varsa bir o kadar da kalifiye işçiye, özveriyle çalışan işçi sınıfına ihtiyaç vardır ve bizim işçilerimiz bu memleketin gelişimi ve zenginleşmesinde çok önemli payı olan kendini ve bulunduğu ülkeyi sıfırdan zirveye doğru yükseltmeyi hedeflemiş, o yönde ilerleyen işçilerdir.

Bunu bir örnekle açıklayacak olursak, düne kadar iğneyi ipliği dışarıdan alan Türkiye, verdiği özveri ve azimle hazine ayında istihbarat amaçlı İnsansız Hava Aracı yapan üçüncü ülke olacaktır.

Türkiye’nin ticaretten, Atak Helikopterlerine birçok alanda kendini günden güne yenileyen Mühendisinden işçisine kadar her alandaki ve her sektördeki

çalışanı bu ülkeye ciddi ve azımsanmayacak derecede emek verip ekonominin kalkınmasında yarar sağlamıştır.

Hal böyleyken emeğiyle, alınının teriyle ekmeğini taştan çıkaran işçilerin kendi ülkesine bu kadar katkısı varken gününün hatta yıllarının büyük çoğunluğu bulunduğu fabrikaya, dolayısıyla da ülkeye hizmet vermekle geçiyorken, kendine, ailesine, evine yetememesi ve emeğinin karşılığını alamaması hatta kendi haklarını bile savunamaması büyük haksızlıktır.

Beyin göçü iyi eğitim görmüş, kalifiye, nitelikli, seçkin, uzman ve yetenekli işgücünün yetiştiği az gelişmiş, gelişmekte olan bir ülkeden gelişmiş bir ülkeye en verimli olduğu dönemde çalışmak, araştırma yapmak için akışı, göçü olarak tanımlanabilir.

Türkiye’de yaşanan işçilere yapılan hak-sızlıklar, işçilerin memnuniyetsizlikleri, geleceklerinden endişe duymaları ülkenin gelişimi açısından yarar değil zarar sağlar çünkü verimli olduğu halde hakkını alamayan, geçimini sağlayamayan kalifiye ve nitelikli Türk işçileri be-

yin göçü yaparak geçimini daha rahat edebileceği emeğinin karşılığını alabileceği farklı ülkelerde sağlarlar. Bu da ülkedeki çalışkan ve verimli işçi sayısını azaltıp ekonominin gerilemesine neden olur.

o yüzden kendi hakkımızı aramamız, çırpınmamız bu yüzdendir. Zamanla elimizden kayıp gittiğini gören ama buna göz yumanların aksine bu ülke çalışan, emek verenlerindir, bizimdir!

Memleketin her karışında bu ülkenin vatandaşının emeği vardır ,devleti devlet yapan o ülkenin çalışan toplumdur

Volkan KOLAY

PETKİM – ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: “BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR”

Vatan üzerinde bağımsız yaşadığımız, milletimiz ve ailemizle hatıralarımızı oluşturduğumuz, kültürümüzün, devletimizin ve tarihimizin ortak ögesi toprak parçasına verdiğimiz isimdir. Bizim kültürümüzde namusumuzun da bir parçasıdır, Mutluluğumuzun da...

Toprak basit bir toprak parçası değildir. Çünkü dünyanın herhangi bir yerindeki toprak parçası bizim vatanımız olamaz. Vatanımızın bizde bıraktığı duygu fırtınasını yaşatamaz. Vatan toprağı bir kere kazanıldığı şartlar itibarıyla diğer toprak parçalarından ayrılır. Vatan uğruna savaşılır, hatta ölünür, en önemlisi de vatan için en güzel değerlerle yaşanılır.

Şairimiz; ‘Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır,Toprak eğer uğrunda ölünyorsa vatandır’. Bu topraklar canları pahasına savaşıp şehit düşmüş atalarımızdan bize yadigardır.

Bizler şimdi savaşarak değil çalışarak ülkemizi en üst seviyelere taşıyalıyız. Yeri geldiğinde atalarımız gibi savaşmaktan korkmayacağımızı gerekirse

vatan için öleceğimizi dünya alem bilir. Çağın gerektirdiği teknolojiyi kullanarak o teknolojinin üzerine çıkarak vatanımıza sahip çıkmamız gerekmektedir.

Ama şunuda üzülererek söylemeliyim atalarımızdan bize yadigar topraklar üzerindeki birçok çalışan fabrikada bizim korkaklığımızdan dolayı kapandı. Çalışanlar olarak fabrikalarımıza sahip çıkmadık, doğuda teröristlerce kundaklanan kapatılan fabrikalar oldu. Burada TÜRK sanayisi zarar gördü ama en büyük zararı ; akşamları evine bir lokma ekmek götüren anne ve babalar gördü bizler TÜRK işçisi olarak orada çalışan işçi kardeşlerimize destek olmadık ve o kadar çalışanımız işsiz kaldı.

Memleketimizde sadece terör fabrika kapattırmadı birde hükümet terörü var onlar sayesinde binlerce kişi evine ekmek götüremez oldu. Aç kaldı sıkıntı çektiler evlerine ekmek götüremediler evlerine ekmek götüremeyince devlete olan güvenleri azaldı halbuki bunu yapan devlet değil hükümetlerdi.

Bu saatten sonra yapmamız gereken çalışanlar ın birlik ve beraberlik içinde elele çalışıp ülkemizi yaşanır hale getirip işimize ve memleketimize sahip çıkmaktır.

Dedelerimiz cephede ölürken, nenelerimiz mermi fabrikalarında çalışıyorlardı nenelerimiz kadar olamıyorsak

yazıklar olsun bizlere. Onların kemiklerini sızlatmamak için MEMLEKET için çalışmaya devam....

BU MEMLEKET GERÇEK SAHİPLERİNİN yani ÇALIŞANLARIN

Yalçın SUKES

PETKİM - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: "BU MEMLEKET ÇALIŞANLARINDIR, BİZİMDİR"

Bir ülkenin Dünya'da söz sahibi olması, ve saygı görebilmesi için, dünyada kabul görmüş ürünler, hizmetler ve bilgi üretmesi ile sağlanabilir. Bu üç unsura şekil ve anlam veren, çalışan ve düşünen insanlardır.

Dolayısıyla ülkelerin saygın konuma gelmesi, çağdaşlaşması düşünen ve çalışan insanlar sayesinde. Dolayısıyla bir ülkenin esas sahibi insanların ihtiyaçlarını karşılayan, isteklerini maksimum düzeyde gerçekleştirebilen, emekçileridir.

Çalışanlar ve aileleri; kapitalist dünya düzeninde onurlu bir hayat sürdürebilmeleri için örgütlenerek birlikte hareket etmelidirler. Aksi takdirde maliyetleri düşürme, rekabeti güçlendirme söylemiyle ilk yapılan icraat emekçinin haklarını tırpanlamak ve ücretini azaltmakla maliyeti düşürerek rekabeti artıracaklarını topluma empoze etmektedirler. Fakat bu söylemler kapitalizmin yalanlarıdır.

Gerçekte ise emekçinin hakkını vererek bilgi ve beceri düzeyini de arttırarak

üretimdeki verimi ve kaliteyi artırabilir. Dolayısıyla iş barışını sağlamak verimi artırır, kaliteyi yükseltir. bu düşünceyle çalışan işletmeler rakiplerine karşı üstünlük sağlar, rekabet avantajı sağlar. Çalışanlar; işletmelerin gerçek sahibi olduğu gerçeği ve bilinciyle birlikte hareket etmelidir

Düşünen, birleşen ve örgütlü hareket eden işçiler üretimden ve birlikten doğan gücünü kullanarak tüm olumsuz durumları lehine çevirir huzurlu bir ortamı kalıcı bir şekilde inşa etmiş olur.

İşçi demek İŞ demek, iş demek ÜRETİM demek, üretim demek KALKINMAK demek, kalkınmak demek REFAH ve HUZUR demek. bu sebeptendir ki memleket çalışanların yani bizlerindir.

***KONU: İŞYERİNDE,
SOKAKTA CİNSİYET
AYRIMCILIĞINA SON!***

Abdi BARANLI

POLİMER KAÜÇUK - İST. 1 NOLU ŞUBE

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Yaşamış olduğumuz bu çağda cinsiyet ayrımcılığını aşamamış olmamız bizim sosyal anlamda çağın gerisinde olduğumuzu göstermektedir. Hak eşitliğinin hayatın her anamında kullanmamız gerekmektedir. İken hala cinsiyet dil, din, ırk ayrımcılığı yaşamımızı olumsuz yönde etkilemektedir. İşyerinde çalıştığımız ortamın gereksinimi ne olursa olsun yanımızda çalışan hem cinslerimize nasıl davranıyorsak karşı cinsten olanlarada aynı saygıyı göstermek zorundayız.

mumuzun kanayan yarası olan cinsiyet ayrımcılığı bizim dünya ülkeleri arasında maalesef kötü alışkanlıklarada sevk etmektedir.

Bu konuda devletinde yapması gereken sorumlulukları vardır. Karşı cinsimizi sadece güç gösterisi gösterilebilecek bir kurum olarak görmemeliyiz. En tepeden en küçüğe kadar bilmesi gereken bu konuda okullarda eğitime sokaklarda ise insanlarımızı bilinçlendirmeye çalışmalıyız. Bu toplum sadece kendi cinslerimizin yaşayacağı bir yer değildir. Herkesin eşit yaşama hakkı vardır bu hak kimseye ayrımcılık yapmaması gerektirmez.

Ayrımcılık zihniyetini ortadan kaldırmak için toplumun her kesimini duyarlı davranmaya davet etmeliyiz. Toplu-

Ayhan KARADAĞ

UNİLEVER - GEBZE ŞUBESİ

KONU: İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Dünyada sınıflar var oldukça, sömürü dediğimiz kavram hep olacaktır. Çünkü sömürünün tarafları, adına çalışan, amale, proletarya siz ne dersiniz diyin, emeğini kiraya veren kişiler ile diğer tarafı olan burjuvazi yani üretim araçlarını elinde tutan sınıfın çıkar dengesi asla ortaklaşmaz. Bu durum tabiata aykırıdır.

Kapital yani üretim araçlarını elinde tutan grup için sömürünün ne dini ne mezhebi ne rengi ne de ırkı vardır. Onun için önemli olan üretimi finalendirecek iş gücüdür. Ama her fırsatı değerlendir, her ince hesap cebine kolaydan giren paranın sağ yanına bir sıfır atar. İş de bundandır ki cinsiyet ayrımı yapar, kadın çalışanları daha çok ezer, bunun elbetteki ilk nedeni kadının bedensel tabiatıyla ilgilidir.

Peki durum böylemi; iş gücünde kadının rolü erkeklerle aynı olmasına rağmen, bir üretim hattından erkek operatörle aynı artı değeri yaratmasına rağmen, erkek çalışanlara göre 1 kat daha ücret sömürüsüne tabii kalır. Asla patron nezdinde erkek bir çalışanla aynı değildir konumu. Peki ortak yaşadığımız toplum-

da karşı cinsimizin kaldığı sömürü bu kadarmı, elbetteki hayır!

Varoluşumuzun doğasına aykırı olarak şu an eşit değiliz. Bu demek ki iş yerlerinde kadının tabi kaldığı tek sömürü ücret sömürüsü değil. Kadınlar dava arkadaşlarımız mesai arkadaşlarımız olmasına rağmen, bizi doğuran canından can veren olmasına rağmen, kadınlar şairinde dediği gibi “dağlara kaçırıp uğruna hapis yattığımız” olmalarına rağmen, erkek egemen bir toplumda emek cephesinde mücadele ettikleri gibi birde cinsiyet baskınlığına karşı mücadele ederler.

Fabrikalarda, tarlalarda alında terleriyle çalışan kadınlar, hem karşı cinslerinin tacizleriyle hemde patron tacizleriyle de mücadele etmek zorundadırlar. Bu zorunluluk en hayvani istek olan kadın bedenini cinsel birer obje gibi görmekten gelir. Bu istek insanı varlığı-mızla sentezlenemediğinde bi hayvandan farkımız kalmayacaktır. Zor değil Google’da kadın üzerine cinsel istismar yazın rakamlara bi bakın.

Her kadın bedeni emeğin incecik gülü-

dür, cinsel bi meta değildir. Peki bu kardarmı dünyaya bir iki belkide üç - sıfır yenik gelen kadınların belindeki kam-bur, hayır!

Yıllardan beridir evde bir tek yıl sosyal güvencesi olmadan, belkide iş yerinde kocasının verdiği emeğin kat be kat fazlasını veren kadın, ne eşinin gözün de ne de sistemin gözün de bir değer arz eder, emeğinin maddi olarak da manevi olarak da bir çıkıdısı yoktur. Yıllarca eşinin eline bakan kadın, yaşlılığında yine eşinin eline balker. Sistem “evkadınlığı” kavramını kadına biçilmiş zorunlu bir görev biçer. Kadın çocuk yapar, yemek yapar, kadın kocasını yatakda mutlu eder, evde mutlu eder, edemezse dayak yer, sevdiğine kaçar öldürülür.

Kadın hep başkalarının namusu olur. Nasıl yaşayacağına, ne giyineceğine ne konuşacağına hep karşı cinsi karar verir. İradesizleştirilir. Adına toplum genelenği denen bu anlayış özellikle günümüz şark toplumlarında kadını bir eşyadan bir makinadan farksız kılar. İşde böylesi bir toplumda yetişen bireyden sömürü karşısında bir direniş beklenemez. Hissizleştirilen refleksleştirilen kadın kayıtsız şartsız sermaye sömürüsünün emrine amade olur.

İş de bundandır ki bizi var eden canından can katan kadınlarımız önce özgür bir birey olarak görülmeli. Bu bir talep yada lütüf değil, eşyanın özü var-

olmanın doğal hakkıdır. Hiç kimse bedenlen daha güçsüz olan bir başkasının hayat merkezine kendisini koyamaz. Bu hayvani bir güdü dahi değildir. İş yerlerinde çalışma hayatına sahip olduğumuz her hakka sahip olmalıdırlar. Bedenleri üzerinde hak talep edilmemeli. Kaldıki sistemin kendisinin böylesi bir hak talebi hali hazırda mevcut, İşde daha gündemi sıcak sezaryan ve kürtaj konusu; bir ülkenin Başbakanı böylesi bir hakkı kendinde nasıl bulur. Ülke yönetmek adına da olsa özgür bir bireyin bedeni hakkında karar veremez. Bu ancak totaliter sistemlerde olur.

Demokrasi bunu kabul edemez. Hala gündemde 3 çocuk 5 çocuk gibi köylü kurnazı bir tartışma var. Doğur hizmet et ve öl . Kutsal ol -anne ol -cenneti ayaklarının altına al. Her türlü argüman semayenin hizmetine girsin sen cennet müjdesiyle polyana gibi gülümse. Doğurganlığın sermayenin hizmetinde olsun. Geceleri uykularını feda ettiğin yavruların, sermayenin hizmetine hazır olsun ve bu sömürünün sponsoru egemen yönetimin taa kendisi olsun. Sen berdel ol Abinin yerine 16 yaşında, 12 koyuna satılan ol, “kocan zaten çalışıyor” sana asgari ücret bile çok denilinen konfeksiyon işisi ol. Sendikası ol, Sosyal haksız ol. Haksız ol hep. Sen polis karakolunda “kocandır severde döverde” diye eve yollan 44 yerinden bıçaklanmış Ayşe PAŞALI ol

Ülkemizde de kadın cinayetleri, kadı-

na karşı şiddet, cinsiyet sömürüsü ve taciz tavan yapmış iken elbetteki bir takım kadın dernekleri ve feminist sivil toplum örgütleri faal olarak görev yapmaktadır. Ancak bu mücadele tek başına anlam ifade etmez. Çünkü genç ve yaralı bir demokraasiye sahip Türkiye bu tür kadın hareketlerini marjinalleştirir. Marjinalleşen her hareket toplumdaki koparı ve yalnızlaşır. Kadın kurtulu için asıl güçlü cephe sınıf mücadelesi içerisinde açılmalıdır. Bu eşitsizlik işçi sınıfının mücadelesinden farklı değildir. Durum böyle iken sendikalar sosyal bir sorumluluk olarak değil, görevleri olarak kadının toplumdaki değerini savunmalı. Eşit işe eşit ücret mantığı ile kadın erkek arası ücret farkını yok etmeli ve bunun savunucusu olmalı. Sendikal eğitim ve toplumsal seminerlerde öncelik kadına verilmeli. Kadınların sendika organlarında aktif görev almaları özendirilmeli, önü açılmalıdır. Unutulmalıdır “Ancak yükselir beşer, yükselirse kadın” (T. Fikret)

Ve kadınlar,
bizim kadınlarımız:
korkunç ve mübarek elleri,
ince, küçük çeneleri, kocaman göz-
leriyle
anamız, avradımız, yarımız
ve sanki hiç yaşamamış gibi ölen
ve soframızdaki yeri
öküzümüzden sonra gelen
ve dağlara kaçırıp uğrunda hapis yat-
tığımız
ve ekinde, tütünde, odunda ve pazar-
daki
ve karasabana koşulan
ve ağılarda
ışığı altında yere saplı bıçakların
oynak, ağır kalçaları ve zilleriyle bi-
zim olan
kadınlar,
bizim kadınlarımız..

Nazım Hikmet

Dilek BEYCUR

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Kalkınmanın sürdürülebilmesi için, kadınlarımızın da mutlaka iş gücüne katkısı olması, iş piyasasında olması, çalışma hayatında olması gerekiyor. En çok kadınlar tarım ve hizmet sektöründe daha çok çalıştığını, sanayi sektöründe ise daha az yer alıyor. Kendi işveren olarak çalışan kadınların oranı ise 100 kadından sadece 15 olarak belirleniyor.

Oranlar incelendiğinde yüzde yüzün yarısından fazlası sosyal güvenceden yoksun olarak çalışmaktadır. Kadınların emeğine vasıf kazandırmak çok önemlidir, eğitim yanında kadınların becerilerini arttıracak onların iş sahibi yapmasını sağlayacak diğer becerileri de olması gerekiyor. Yeni iş kanunlarında kadın erkek eşitliği sağlanmış olsa da gerçek hayatta bunu göremiyoruz. Aynı iş için başvuran kadın ve erkek arasında çoğunlukla erkekler tercih ediliyor. İşveren ekonomik sıkıntıya düştüğü zaman önce kadınlar işten çıkartılıyor. Ülkemizde halen kadın işi, erkek işi olarak ayrılan iş ayrımları var.

Böyle olduğu zaman kadınlarımız daha vasıfsız işlerde çalıştırılıyor. Daha dü-

şük ücretle çalıştırılıyor. İşverenler kadın işgücünü ucuz emek olarak görüyorlar. Ülkemizde ev hanımlarına sigortalı olmaları için projeler üretilmiş fakat primlerinin yüksek olması, hanımlarının çoğunun bunlardan haberdar olmaması, primleri ödemek için de işe bağlı kalması nedeniyle bu konuda yeterli başarı sağlanmamıştır.

Aynı zamanda kadınlarımızın daha çok evde ev işleri, çocuk bakımı, yaşlı ve hasta bakımı gibi görevleri üstlenmesi ve bu görevleri yapmak 'kadının görevidir' anlayışının devam etmesi sebebiyle çalışma hayatından uzak kalmıştır.

Toplumda erkek egemenliği barizdir. Kadınların siyasete katılmaları konusunda biraz daha zaman alacağı benziyor. Fakat kadınların siyasette olması, karar alma mekanizmalarında olması günümüzde yaşadığımız kadın sorunlarının bilinçlenmesinde, kadın sorunlarına karşı mücadele edilmesinde ve sorunları çözmesinde çok gereklidir. Sendikalarda yönetim kurullarında kadın sayısının fazla olmasını istiyorum.

Hayatın her alanında, yani işyerin-

de, sokakta ve evde kadın olmamızdan kaynaklı cinsiyet ayrımcılığına uğruyoruz, ikinci sınıf insan muamelesi görüyoruz. Bununla birlikte, işyerinde ve sokakta taciz ediliyor ve hakir görülüyoruz. Biz kadınların, tüm bu haksızlıkları ve çarpıklıkları görmemiz gerekiyor. Hangi işçi kadın arkadaşımız bu sorunları yaşamıyor ki? Bu nedenle mücadelenin en ön saflarında yerlerini alması gerekenler biz kadın işçiler olmalıyız. Erkeklerimizle birlikte yan yana olmalı, birleşmeli ve birlikte mücadele etmeliyiz

Kadın istihdamında esnek-güvencesiz-kayıt dışı ve taşeron çalıştırmaya son verilmeli, Eşit işe eşit ücret ve insanca

yaşanmaya olanak veren “yeterli ücret” verilmeli. Sendikalaşma ve örgütlenme önündeki her türlü yasal ve fiili engellerin kaldırılması, işsizliğe, güvencesizliğe ve her türlü şiddette dur demenin zamanı.

Emrah MASATLI

TÜPRAŞ - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Kadınlar geçmişten bugüne Uzun ve zorlu bir mücadelenin ardından kamusal alana çıkma, siyasal yaşama katılma ve istihdam edilme haklarını elde ettiler ama bu kez de ayrımcılıkla karşılaştılar.

Ülkemizde kadınlar ikinci sınıf emekçi olarak görülmekte ve çalışma alanlarında ayrımcılığa maruz kalmaktadır. Siyasal boyuttada bu durum bariz olarak görülmektedir ki, parlamentoda ki kadın sayısı bunu doğrular niteliktedir. Geçmişten gelen kadın evde oturmalı, çocuk doğurmalı mantığını hala devam ettiren bir toplum olduğumuz ortadadır. Bu düşünceyle hareket ederek daha küçük yaşlarda kadınların okumasına gerek yoktur evlenip çocuk doğursun mantığını güden ebeveynler eşini hastaneye götürdüğünde kadın doktor istemektende geri kalmamaktadır.

Kadınların işyerlerinde ve sosyal yaşamlarında uğradıkları haksızlıkları görmezden gelen bir toplum haline geldik. Eşitlikten, hak tan, adaletten söz eden sivil toplum örgütlerinin bu konuda yaptığı eylemler yeterlimi buda ayrı bir tartışma konusudur.

Kadınların kamu alanlarında uğradıkları haksızlıklar bi yana dursun, kendini bilmezler tarafından şiddete maruz kalmasıda bizim için ayrı utanç tablosudur. Hayatın her alanında kadınların varlığı inkar edilemiyorsa şayed, ve kadınlarında erkeklerin yaptığı her işi ustalıklı yapabildiğine şayitse bu ayrımcılık, haksızlık, adaletsizlik ve bu SES-SİZ KALIŞ neden ?

Çalışma hayatımızda yada sosyal hayatımızda kadın erkek eşitliği gerçeğini unutmamalı ve bu yönde yapılacak her türlü eylem yada toplumsal harekete destek vermeliyiz. Unutmamalıyız ki insanı hayvandan ayıran tek özellik, başkalarına yapılan haksızlığa karşı sessiz kalmaması ve gerektiğinde başkaları uğruna fedakarlıkta bulunmasıdır.

Enis SARIÇİÇEK

TÜPRAŞ - KIRIKKALE ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Cinsiyet ayrımcılığını ifade ederken ilk olarak başlamamız gereken nokta kadınların erkeklerden daha önemli olduğunu haklarının eşit olduğunu sağlamak gerektiğini ifade etmemiz gerekir. Cinsiyet ayrımcılığı konusuna bir ata sözü ile başlamak istiyorum. Yuvayı dışı kuş yapar.

Cinsiyet ayrımcılığını açıklarken kadınlardan bahsedelim, soylarımızın üreticisi, kültürlerimizin koruyucusu ulusların simgesi olan kadınlarımız eve , aileye, erkeğe mahkum edilip küçümseniyor ve hor görülüyorlar. Kadınlar hayatımızın her alanında olup hangi dilden hangi mezhepten hangi ırktan hangi devletten veya hangi örf ve adetten olursa olsun ezilmektedir.

Aslında şöyle bir dönüp geçmişimize baktığımızda kadın ve erkek arasındaki eşitsizlikler, ayrımcılıklar, kısacası cinsiyet ayrımcılığı çok eski yüzlerce yıllık bir tarihe sahip olduğunu biliyoruz. Bu cinsiyet ayrımı eğitim, ulaşım, sağlık, siyasi güç gibi alanlarda etkisini göstermektedir.

Cinsiyet ayrımcılığı ile dolu bir dün-

yada en başta gelen temel etmenlerden birincisi olarak eğitim alanında olduğunu biliyoruz. Bu konuda bakanlık olarak ders kitaplarındaki değişiklikleri yaparak, öğretim programlarında cinsiyet ayrımcılığı yapan ifadelerin ders kitaplarından çıkartılması gerektiğini düşünüyorum . bu cinsiyet ayrımcılığı konusunu temelden ve eğitimden çözmek gerekiyor. Bu şekilde yeni gelen nesilleri cinsiyet ayrımcılığına fırsat vermeden yetiştirmeliyiz. Eşitliğin anlatıldığı kitaplar yazılmalı bu kitaplarda anne ütü yaparken baba evi temizliyor, anne yemek yaparken baba masa hazırlıyor gibi örnekler verilebilir.

Aslında günümüz toplumundan bahsederek genel olarak kadınlara karşı baskı şiddet olduğunu görüyoruz ama bunun yanı sıra toplumumuzda oldukça fazla da ekonomik özgürlüğünü kazanan, yönetici, siyasetçi, akademisyen gibi görevler üslenen bayanlar vardır. Hatta trafiğe çıktığımızda son zamanlarda bayan sürücülerin daha fazla olduğunu görüyoruz.

Birde cinsiyet eşitliğinden bahsederken kadınlarda askere gitsin konusu açıkla-

mak istedim. Aslında katılmak mümkün değil ama kurtuluş savaşında erkek kadın beraber mücadele edilerek bu vatan bu topraklar kurtarıldı. Kadınlarımızın hakkını yememek gerekir.

Sonuç olarak ifade etmek isterimki aileden başlayan ve temel eğitimle devam eden okullarda ders kitapları dahil olmak üzere özellikle eğitimcilere düşüyor bu görev ders kitaplarındaki ayrımcılık ifadeleri kaldırılıp eşit bir şekilde bahsedilmesi yeni nesillerin bu şekilde yetiştirilmesi. Çocuk ve yetişkin-

lerde atölyelerde çalışan ve normal hayatta bu ayrımcılığın gerçek hayata yansımalarını engellemeye çalışılmalıdır. Bu konuda toplumun sağ duyulu olması gerekir buda eğitimle başlar. Ülkemizde bir eşitlik kurumu dahi kurulabilir.

Ercan ALKAN

TPAO – ANKARA ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

EMEKCİ KADINLAR;

Kadınlarda etkin katılımcılığı artırmak amacıyla gerek sendikalar, gerek sivil toplum örgütleri gerekse yöneticilerin işyerlerinde ve dışarıda güçlenmek açısından cinsiyet ayrımcılığına karşı yeni önlemler alınması gerekmektedir.

Bu amaçla gerek işyerlerinde gerekse dışarıda örgütlenme faaliyetlerine katılımı düşük olan kadınların katılımını sağlamak gerekmektedir. Bilindiği üzere kadının yapısında zorlukları aşma konusunda erkeklere göre daha başarılı oldukları bilinmektedir.

Kadınların işyeri anlamında değil hayatımızın her devresinde işçi oldukları inkar edilemez. Özellikle kadınları ikinci planda görüp erkek egemenliği sürdüğü toplumlarda kadının iş gücü potansiyelini ve özgüvenlerini artırmaya yönelik aktiviteler geliştirerek sendikacı olsun sendikasızsın kadınların ön plana çıkacağı ve desteklendiği güçlü bir yapıyı oluşturmamızdır.

Kadınların kendi özgün sorunları ve diğer sorunlar konusundaki farkında-

lıkların yükseltilmesi büyük önem taşımaktadır. Ayrımcılığa giden bir yapıda kadınların sendikalar dışında bırakılması işçiler arasındaki ayrılıkları artırmış ve kadınların sendikalar dışındaki bağımsız ve kadın kolları adı altında örgütlenmeye gitmeye itilmiştir.

Birlik beraberliğin iş gücünü ayrımcılık yapılmadan güçlü bir birlik ve beraberli için için kadınlarımıza daha çok önem vermeliyiz.

Buna da en güzel örnek olarak her yıl 8 Mart'ta Dünya Kadınlar Günü ya da Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamaları birleşmiş milletler tarafından tanımlanmış uluslararası bir gün olmuştur ve kadınların siyasi ve sosyal bilincinin geliştirilmesine, ekonomik, siyasi ve sosyal başarılarının kutlanmasına ayrılmaktadır.

Türkiye'de 8 Mart Dünya Kadınlar Günü ilk kez 1921 yılında "Emekçi Kadınlar Günü" olarak kutlanmaya başlandı. 1975 yılında ve onu izleyen yıllarda daha yaygın, ve yığinsal olarak kutlandı, kapalı mekanlardan sokaklara taşındı. "Birleşmiş Milletler Kadın-

lar On Yılı” programından Türkiye’nin de etkilenmesiyle, 1975 yılında “Türkiye 1975 Kadın Yılı” kongresi yapıldı.

12 Eylül 1980 Askeri Darbesi’nden sonra dört yıl süreyle herhangi bir kutlama yapılmadı. 1984’ten itibaren her yıl çeşitli kadın örgütleri tarafından “Dünya Kadınlar Günü” kutlanmaya devam etmektedir.

Dünyanın bile benimsediği kadın iş gücünü ve kadınlarımızı dışlamadan hep beraber el ele vererek başarıya gitmeliyiz.

Ercan ALMACI

TEKNO KAUÇUK - GEBZE ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

10 Haziran 2003 tarihinde Resmi Gazetede yayınlanıp yürürlüğe giren, 4857 sayılı İş Kanununun getirmiş olduğu önemli yeniliklerden biri; İşveren'in işçilere eşit davranma yükümlülüğü ve özellikle de işçiler arasında cinsiyet ayrımcılığının yasaklanması alanında olmuştur.

Gerçekten de İş Kanunun "Eşit Davranma İlkesi" isimli 5. Maddesinin 1. Fıkrasında: "İş ilişkisinde dil, ırk, cinsiyet, siyasal düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ve benzeri sebeplere dayalı ayırım yapılamaz"

Eşitlik ilkesi ise en temel anlamda Anayasa'nın 10. ve 55. maddelerinde de ifade edilmiş, 10. maddede "herkes, dil, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir" kuralına yer verilmiştir

Günümüzde gerek Türkiye'de gerekse diğer ülkelerde çalışma yaşamı konusunda yapılan araştırmalarda cinsiyete dayalı ayrımcılık diğer ayrımcılıklar yanında özel bir öneme sahip olduğundan, 4857 sayılı Kanunun 5. Maddesin-

de üç ayrı fıkra olarak düzenlenmiş olan cinsiyet ayrımcılığı yasağı bu çalışmanın konusu olmuştur.

İşe Girişte- İşin Uygulamasında ve İşin Sona Ermesinde Cinsiyet Ayrımcılığı Yasağı: İş Kanunu 5. Madde 3. Fıkra-da: "İşveren, biyolojik veya işin niteliğine ilişkin sebepler zorunlu kılmadıkça, bir işçiye, iş sözleşmesinin yapılmasında, şartlarının oluşturulmasında, uygulanmasında ve sona ermesinde, cinsiyet veya gebelik nedeniyle doğrudan veya dolaylı farklı işlem yapamaz." Denilmektedir

İşin niteliğine ilişkin sebepler için ise, işin niteliği itibariyle sadece belli bir cins tarafından yerine getirilmesi zorunlu ise bu takdirde cinsiyet ayrımı söz konusu olabilecektir. Burada işin niteliği kavramını da dar yorumlamak gerekir. **Bir işin geleneksel olarak belli bir cins tarafından yapılıyor olması, ya da o alanda sadece belli bir cinsiyette kişinin çalışması ayrımcılık için haklı bir sebep oluşturamaz.**

Ücrette Cinsiyet Ayrımcılığı Yasağı: 5. maddenin 4. ve 5. Fıkrasında ücret ko-

nusunda; Aynı veya eşit değerde bir iş için cinsiyet nedeniyle daha düşük ücret kararlaştırılmayacağını ve işçinin cinsiyeti nedeniyle özel koruyucu hükümlerin uygulanması, daha düşük bir ücretin uygulanmasını haklı kılmayacağı düzenlenerek yukarıda bahsedilen Anayasa'nın ücretle ilgili maddelerine vurgu yapılmıştır.

ğının önlenmesi, henüz hakkında yeterince Yargıtay içtihadı oluşmamış olsa da hukuk ve iş yaşamında günden güne önem kazanan bir konu olmuştur.

. İş Akdinin İşçi Tarafından Haklı Nedenle Fesih Hakkı:

İşyerinde cinsiyet ayrımcılığına maruz kalan işçi, şartlar gerçekleşirse iş akdini haklı nedenle feshedilir.

Mesela, işyerinde erkek işçilerin ücreti düzenli hesaplanıp ödendiği halde sırf cinsiyeti nedeniyle bayan işçilerin ücretleri kanun ve sözleşme koşullarına uygun hesap edilmez ve ödenmez ise kadın işçi iş sözleşmesini İş Kanunu madde 24/II-E fıkrası uyarınca haklı nedenle ihbar öneli vermeden feshedebilir.

İş sözleşmesinin cinsiyet ayrımcılığı nedeniyle haklı sebeple feshi halinde işçi şartlar gerçekleşirse yukarıda bahsedilen ayrımcılık tazminatı ve diğer tazminatları da talep edebilir. Doğrultusunda gerek Anayasa gerek İş Kanununda son yıllarda yapılan düzenlemelerle, işveren tarafından işçilere eşit davranma ilkesi düzenlenmiş, günümüzdeki rekabetçi iş yaşamında özellikle kadın işçilerin maruz kaldığı cinsiyet ayrımcılığı

Ersan AYDIN

T.P.A.O - ANKARA ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Toplumsal rol bölüşümünde, kadının cinsiyetine vurgu yapılarak kadına, evinin ve çocuklarının bakımıyla sınırlı görevi olan ve kadının yaptığı işi değer yaratmakla ilişkilendirmeyen bir anlayış çerçevesinde pasif bir rol yüklenirken, erkeğe tam tersi ekonomik gelir sağlayan, daha fazla katkı yaptığı-nı düşünerek karar verme durumlarında etkin bir rol verilmiştir.kadınlara yönelik bu davranışların önüne geçmek için işverenler üzerinde belirli bir çalışan sayısını aştığı zaman bayan çalışma zorunluluğu getirilmeli ve kadınlara yönelik iş orta-mı yaratılmalıdır.Kadınlara yönelik bu ayrımcılığı ancak toplumu bilinçlendire-rek çözme çabasına başlayabiliriz.

Ertuğrul DEMİRBAŞ

ZENTİVA SAĞLIK ÜRÜNLERİ - TRAKYA ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Cinsiyet, bir insan daha doğmadan, yaşanan toplum içinde ona atfedilen bir konumdur ve yine kendilerine atfedilen bu konum üzerinde bir söz hakkına sahip değildirler. Yalnızca aldıkları eğitim, edindikleri meslekler doğrultusunda kazanacakları statüleri hakkında söz sahibidirler. Doğuştan atfedilen bu konumda, geçmişten günümüze kadının rolü; çoğunlukla annelik ve eşlik, erkeklerin ise; mesleki ünvan gibi statülerle anılmak olmuştur.

Cinsiyet ayrımcılığı en genel tanımıyla bireylere cinsiyetlerinden dolayı toplumda adaletsiz bir şekilde davranılmasıdır. Hemen her toplumda toplumda ayrımcılığa maruz kalan ve her türlü ayrımcılıkta akıllara ilk gelen “Kadın”dır. Bu bağlamda cinsiyet ayrımını ya da ayrımcılığını; kadınların temel hizmetlerden yoksun olması, fırsatlara ve kaynaklara sahip olmada erkeklere oranla eşit olmayan koşullar yaşaması, şiddete uğraması, iş yerinde ve sokakta sözlü ya da sözsüz tacize uğraması, siyasette ve çalışma yaşamında düşük oranlarda temsil edilmesi biçiminde de tanımlayabiliriz.

Cinsiyet ayrımcılığının bir yansıması olarak, kadınların işyerinde genellikle erkeklerden alt konumlarda çalışıyor olmaları, üstlerinin şiddetine uğramalarını kolaylaştırıyor. Erkeklerin, kadına sözlü ya da sözsüz şiddet uygulamasını meşrulaştıran bu ataerkil kültür, işyerinde ve sosyal hayatta cinsiyete dayalı hiyerarşi ile ne yazık ki gün geçtikçe daha da pekiştirilmektedir.

Kadının istihdamda yer alması hem kendisi hem de toplum için yararlı olmasına rağmen, gerek işyerine girerken, gerek çalışırken, gerekse işlerine son verilirken kadın olmalarından dolayı yaşadıkları güçlükler kadının çalışma hayatındaki statüsünün yükselmesini engellemekte ve çalışmaktan uzaklaşmasına yol açmaktadır.

Aynı zamanda sosyal,ekonomik ve en önemlisi de psikolojik açıdan kadının kendisini güçsüz ve zayıf hissetmesine sebep olur.

Kadınlar erkeklere oranla iş istihdamı konusunda daha geridedir.Bu oranın düşüklüğünde, ekonomik, sosyal, kültürel ve eğitimsel sorunlar yanında, hu-

kuksal düzenlemelerdeki eksiklik ve aksaklıklar da fazlasıyla rol oynamaktadır. Yaşanılan toplumun kültürel özellikleri dışında, eğitim olgusu kadının istihdam koşullarını yakından etkilemektedir. Eğitim düzeyinin düşük olması, kadının ev yaşamında olduğu gibi iş yaşamında da karşı karşıya kaldığı adaletsizliği, haksızlığı algılamamasına neden olmaktadır. Eğitim düzeyinin artması, kadınların kendilerine olan güven duygusunun artmasını, kendilerine olan inançlarının yükselmesini ve mücadele gücü kazanmalarını sağlamaktadır.

Sosyal yaşam bakımından kadına yönelik cinsiyet ayrımcılığının kapsamına; özgür davranma kısıtlılığı, giyim, konuşma ve davranışlarına özen gösterme zorunluluğu ile kendini ifade etmedeki sınırlamalar girmektedir. Sosyal yaşamda kadın; kız çocuk, kız kardeş, eş ve anne şeklindeki temel kadın rolleri ile tanımlanmaktadır.

Kız çocuk olarak erkek kardeşinden daha fazla ev işlerine yardımcı olması, eş olarak ailede eşine nazaran ikincil bir konumda bulunması, anne olarak çocuk bakımında daha özverili davranması beklenmektedir. Kadın çalışıyorsa, mesleğinin yanı sıra ev işleri ve çocuk yetiştirme sorumluluklarını da sürdürmesi istenmektedir. Her iki eşinde çalıştığı ailelere ilişkin araştırmalar, kadının çalışmasının eşinin kariyerini engellediği durumlarda, kadının kendi kariyerinden fedakarlıkta bulunduğunu ortaya koymaktadır.

Bir araştırmaya göre Türkiye’de kadınların işgücüne katılma oranı 1990 yılında % 34.1 civarındayken, 2002 yılında % 26.9, 2004 yılında %25.4, 2010 yılı için % 27.6 olarak belirlenmiştir.2010 yılı verilerine göre; kente göre kırsal alanda daha çok kadın işgücüne katılıyor. % 36.3 gibi görünse de kırdaki 100 kadından 84’ü tarım kesiminde ve bunların %79’u herhangi bir ücret almaksızın ücretsiz aile işçisi olarak çalışmaktadır.

İşteki durumları açısından bakıldığında 100 kadından sadece 14.1’i kendi hesabına ve işveren konumunda çalışmakta, 50.7’si herhangi bir ücret ya da yevmiye karşılığında çalışmakta ve 35.2’si ücretsiz aile işçisi olarak çalışma yaşamında yer almaktadır. Ayrıca, köyden kente göçü yoğun olarak yaşayan ülkemizde, köyde işgücü içinde görülen kadın kentte geldiğinde yeterli eğitim ve mesleki bilgi-beceriye sahip olmaması nedeniyle kent işgücü piyasasına girememekte, işgücü dışında kalarak genellikle ev kadını olmaktadır.

İşgücüne katılmayan 100 kadından 61.5’i işgücüne katılmama nedeni olarak “ev kadını” olmalarını göstermektedir. Bu olgu hem kırdaki hem de kentte kadının işgücüne katılımını azaltmaktadır. Gelir azlığı nedeniyle çalışmak zorunda olan kadın, sosyal güvencesiz düşük statülü-gelirli işlerde çalışmak zorunda kalmaktadır.

Sonuç olarak; kadına yönelik ayrımcılığı, haksızlığı ve her türlü olumsuzluğu önlemek konusunda örgütlerde yöneticilere, hükümete ve sivil toplum kuruluşlarına önemli roller düşmektedir. Bu nedenle gerek uluslararası örgütlerin, gerekse hükümetlerin ve sivil toplum kuruluşlarının ayrımcılığını önlenmesi konusunda üstlerine düşen sorumlulukları yerine getirmeleri ve duyarlı olmaları gerekmektedir. Öneriler ve yapılması gerekenler ;

*MEB kız çocukların okullaşma oranlarını artırmak için destek uygulamalarını artırmalı ,

*Mesleki ve teknik eğitimde kapsamlı bir reform sürecinde genç kızlar geleneksel mesleklerin dışında da eğitilmeli,

*Kadın emeğiyle ilgili düzenli ve sistimli istatistikler toplanmalı,

*Çocuk, hasta, yaşlı bakımının erkeklerin eşit katılması gereken toplumsal sorumluluk olması temelinde kamusal hizmetler yaygınlaştırılmalı ,

*Okuma-yazma bilmeyen kadın sayısının hızla azaltılması için özel bir eğitim planı uygulanmalıdır.

*Kadın-erkek ayrımcılığını önlemeye yönelik girişimlerde bulunulmalı, “Devlet” bu doğrultuda kadını desteklemeli,

*Şiddetin ve ayrımcılığın önlenmesi, fırsat eşitliğine dönük uygulamaların geliştirilmesi için sivil toplum kesimleriyle işbirliği gerçekleştirilmelidir.

Haluk BEYRİBEY

BOTAŞ - ANKARA ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Cinsiyet Ayrımcılığı, Tüm Kurumlarda olduğu gibi sağlık alanında çalışan kadınların yüzde 48,9 iş yerinde Mobbing şiddet görüyor.

Sağlık Çalışanı Kadınlar yaşadıkları cinsiyet ayrımcılığının kendilerine nasıl yansıdığı sorulması üzerine Cinsiyet arası eşitsizlik, ekonomik ve sosyal olarak kadını yoksullaştırmaktadır. Sorusuna yüzde 73,2 si kısmen veya tamamen katıldıklarını belirtti.

Bu Araştırmadan yola çıkarak şunu söyleyebiliriz ki;

Gerek sağlık alanında gerekse toplumda kadın çok fedakardır.Fakat hak ettiği emeğin karşılığını alamamaktadır.

Bu yüzden kadınlara tanınan hak ve özgürlüklerin gerek toplum,gerekse devlet tarafından koruma altına alınmalıdır.

Kadınlara tanınan haklar yerine getirilmelidir.

Kadınlar köle değildir onların emekleri olmasatoplum bukadar gelişmezdi

Bu yüzden toplumda cinsiyet ayrımcılığına son vermek insana insanca yaklaşmak hem insanlık hemde sosyal yaşamın değişmez bir politikası olmalıdır.

Hüseyin ÖZTÜRK

TÜPRAŞ - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde kadın olmak çok ama çok zordur gerek iş yaşamı gerek sokakta gereksede aile içerisinde kadınların üzerinde psikolojik ve fiili baskılar çok fazladır.

Kadınlar artık sokakta tek başlarına yürümekten hatta en basit örneğiyle araba kullanırken bile korkar duruma gelmişlerdir.Nedeni ise hem cinsleri tarafından laf atmalara,sataşmalara,cinsel tacize ve hatta en korkuncu olan tecavüze kadara varan saldırılarıdır.

Kadınlar evlerindedede şiddetten ve baskıdan kurtulmuş değillerdir eşlerinin gerek dışarda gereksede iş hayatlarında yaşamış oldukları stres ve sıkıntıların acısını eşlerinin en ufak hatalarını bahane ederek ve onları dinlemeden dayğa kadar varacak acımasız şiddet uygulamalarıdır.kadınlar savunmasızdır ve eşleride bundan cesaret alarak şiddetlerine acımasızca devam ederler.

Kadınlar ise gerek toplum baskısı gerekse kanunen haklarının olmamasın-

dan ve korunamadıklarından dolayı yaşamlarından endişe duyduklarından ötürü boşanmaya bile cesaret edemezler.

Kadınların baskı,şiddet ve cinsiyet ayrımcılığını yaşadığı en belirgin ortamlardan biri ise iş ve çalışma otamlarıdır. Çoğu kesimler için kadınların çalışması doğru değildir ve kadınlar onlar için sadece cinsel bir temadır ve başlıklar kadınlara baskı ve taciz uygulamaya bu kişiler gerek çalışma arkadaşları gerek usta başları ve gerekse bizzat patronlarıdır sanki onlarıda doğuran bi kadın değilmiş gibi.

Bu baskı ve tacizlere dur diyen namuslu ve onurlu insanlar çıkmadığı sürece kadınlar iş yerlerinden ayrılmak zorunda kalmaktadırlar

Kadınların kendi düşüncelerini korkmadan söyleyebilecekleri ve kendilerini güvende hissedeceği bir dünya mümkündür ve buda zor değildir 8 MART 1857 yılında amerikalı emekçi kadınlar, çalışan kadınlar canları pahasına dahi

olsa bunu başarmışlar ve emekçi kadınlar hakları için büyük bir mücadele vermişler ve başarmışlardır tüm dünyaya kadınların gücünü göstermişlerdir.

YAŞASIN CİNSİYET AYRIMCILIĞININ OLMADIĞI VE KADINA ŞİDDETİN SON BULDUĞU BİR DÜNYA!!!

İsmail AYDIN

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Cadı, erkek egemenliğine boyun eğmeyen, direnen kadının özgürlük mücadelesinin simgesidir. Cadı avları, kadına duyulan korkunun, yalnız yaşamayı seçen kadınların dışlanması ve kadının eve kapatılmasının öyküsünü anlatır. Cadı avlarıyla, korkulan kadın ögesi pasifize edilip erkek egemenliği altına alınmıştır.

Erkek egemenliğine boyun eğmeyen kadınların Cadı olarak kabul edilmesi Engizisyon mahkemesi üyelerince 1486'da yazılan Cadıların Tokmağı adlı kitap ile başlamıştır. Ve kadınlara 'cadı avları' adı altında katliamlar yapılmasına da nedendir bu kitap. Kitap kimlerin cadı olduğunu, nasıl öldürülmesi gerektiğini anlatmaktadır. Söz konusu dönemde 50 bin kadının katledilmesine neden olan kitap erkeklerinin başucu kitabıydı.

Neolitik çağın anaerkil aile yapısını ataerkil aile yapısına devrederek kapanmasıyla başlayan cinsiyet ayrımcılığı günümüzde en az cadı avları yapılan dönem kadar vahim durumdadır. Ger-

çekçi bir değerlendirme yapacak olursak, kadın doğarken hayata yenik başlar...

Tarihsel bilinç yıkip cinsiyet ayrımına son vermek en az kadın olmak kadar yürek isteyen bir çabadır ama bu çaba zorunludur ve insanidir. Her kesimden insanın cinsiyet ayrımına son verilmesi için çalışması gerekmektedir.

Cinsiyet ayrımına son verilmesi için toplumun derhal bilgilendirilmesi gerekmektedir. Toplumu bilinçlendirme görevi ne kadar sivil toplum örgütlerine yüklenmişse de bu durum devlet politikası haline gelmelidir. Devlet cinsiyet ayrımına son verilmesi için programlar geliştirmeli ve cinsiyet özgürlüklerini en üst seviyeye çıkarmalıdır.

Hükümet kadın filminde belediye başkanının dediği gibi, Beyaz en güzel siyahta belli eder kendini. Beni ben yapan yegane şey, benden olmayandır...

İsmet KILIÇ

TÜPRAŞ - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Calışma yaşamında cinsiyet ayrımcılığının en önemli nedenlerinden biri, kadının biyolojik farklılığı nedeniyle ona toplumsal olarak biçilen roldür.

Aile yaşamında, ev ve çocuk sorumluluğunun kadına yüklenmiş olması, kadının iş yaşamında kariyer yapmasına engel olmaktadır. Kariyer yapan kadınların çoğunluğu, evlenmemiş, evli çocuksuz yada evlenip boşanmış ve başarıyı hedeflemiş kişilerdir. Çalışma yaşamına katılım eğitim düzeyiyle artış göstermektedir. Zaten iş yerlerindeki en büyük ayrımlardan biride kadının işi, erkek işi olarak ayrılmaktadır. İşe alımlarda ise en belirgin ayrımcılık yapılmakta olup, küçük çocuğu olan kadınların genelde işe alınmaması, hamile ise ilk önce işten çıkarılma gibi. Kadınların her zaman özgüveninin çalışma hayatında acabalarla karşılaşmasına neden olmuştur.

Günümüzde bide yetmezmiş gibi görsel ve yazılı basında her gün önümüze kadına şiddet, küçük kız çocukları-

nı okutmama gibi haberleri hergün acı verici bi şekilde maalesef izliyor ve okuyoruz. Kadınların toplumumuzda ezilmesinin, çalışma hayatında dışlanmasının, erkeğe göre daha zor iş bulmasının bence yegane sebebi eğitim düzeyimizin düşüklüğü ve yıllardan beri kadına hep ev kadını gözüyle bakılmasıdır. Ama tüm bunlara karşılık GAZİ MUSTAFA KEMAL 1934 yılında kadına seçme ve seçilme hakkı tanıyan kanunu çıkarmış ve kadınlarında erkeklerden bifarkının olmadığını ortaya koymuştur. ve o kanundan sonra kadın pilotlar, kadın milletvekilleri, kadın subaylar, kadın polisler, kadın başbakanlar bile görmüştür ülkemiz.

Kadının önemi takii peygamber efendimiz zamanında vurgulanmıştır ve Hadisinde şöyle buyuruyor efendimiz: sizin en hayırlınız kadınına en iyi davranandır diye kadının yüceliğini göstermektedir. sendi kamızında bu konuda gösterdiği duyarlılığı dile getirip çıkarttığı kadın dergimize sahip çıkıp kadınlarında çalışma hayatlarında neler yapabileceğini topluluğumuza göstermeliyiz.

Koray YILDIZ

FAURECIA - BURSA ŞUBESİ

KONU: İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Biz millet olarak 21.yüzyılı yaşamamıza rağmen bu konularda yeterli eğitime ve bilgiye sahip değiliz. Bizi biz yapan değerlerimizin farkında değiliz. Tabiki bütün toplumu aynı şekilde yargılamak doğru olmaz. Burada benim değinmek istediğim konu kadın erkek ilişkileri ve cinsiyet ayrımcılığı.

Cinsiyet ayrımcılığını birey olarak ve toplum olarak ele almak istedim. Aslında benim rahatsızlığım, kendine güvenmeyen sıkıştığı zaman dişiliğini kullanmaya kalkan kadın ve sanki kendi annesi, kız kardeşi yada bayan bir yakını yokmuş gibi bütün bayanları yanlış gören nasıl faydalanırım diye düşünen kendini bilmeyen hayata at gözlüğünden bakan erkekler.

Bu çeşit insanlar malesef oldukça fazla toplumumuzda. Bu sorun aslında ailede başlıyor çocuklarımız 9-10 yaşlarına geldiklerinde özellikle kız çocukları. Neden mi özellikle kız çocukları dedim? Çünkü hala toplumumuzun %80'i erkek çocuk olsun diye takıntılı bir du-

rumdadır. Çocuklarımızı sen sus, karşılık verme, otur oturduğun yerde, kırarım kemiklerini gibi daha bir sürü şeylerle onlara baskı yaparak çocukların ürkek olmalarına sebep oluyoruz. Bunu anlamıyoruz bu çocuk bu yaşlarda karşılık verecek, biz buna katlanamıyoruz yarıdan her yarattığı mahlukata kendini savunsun diye bir özellik vermişken kız çocuklarının kendilerini savunmalarını karşılık veriyorsun diye engelliyoruz. Bu durumda onların ileriki yaşamlarında çoğu konuda aciz kalmalarına yada yanlış yollarına sapmalarına sebep oluyor.

Tabiki bu bütün aileler için geçerli değil. Bu kız çocuğunu okutmayıp eşi doğum yapacağı zaman bayan doktor arayan zihniyete mahsus, kadını eksik etek gören zihniyete mahsus davranışlardır.

Birde bu konuyu özellikle farklı bir açıdan ele almak istedim mükemmel bir din olan islamiyetle şereflendirmiştir bizim toplumuz. Kız çocuklarının diri diri gömüldüğü bir dönemde bu düzeni ortadan kaldıran, cennet annelerimi-

zin ayağının altındadır diyen, ilim çinde dahi olsa gidin alın diyen, yenilikçi, bence devrimci modern düşünen bir peygamberin ümmeti olmamıza rağmen zamanla kendini bilmeyen yada birşey zanneden, şehirlerin, şihların sahtekarların sayesinde toplum bir çok konuda geri kaldığı gibi kadın-erkek ilişkilerinde de geri kalmıştır. Biz millet olarak islamiyet öncesi ve sonrası kadına hep değer vermişizdir hatta eski hükümdarlar savaşa gittiklerinde devlet yönetimini Hatun diye hitap ettikleri eşlerine bırakmışlardır.

Bu durum Osmanlı Devleti'nin ilk yıllarında da böyledir hiç bir ayrımcılık yapılmamıştır sonra yine bu sahtekar şihlar ve şehir toplumu değiştirmiştir. Allah'ın Türk Milletine bahsettiği yüce insan Atatürk bu durumu devrimlerle değiştirmiş kadının laik olduğu yere gelmesini sağlamıştır.

Bunları bilmeyen geçmişinden habersiz

erkekler kadınlara hala farklı bakmakta, kadınlarda tabiki hepsi iççin geçerli değildir. Erkek bizden üstün fizik olarak, güç olarak üstün mantığından vazgeçemedikleri en büyük gücün akıl olduğunu benimsemedikleri sürece bu durumun son bulacağını düşünmüyorum.

Sonuç olarak ailede bunun eğitimi verilerek özellikle kız çocuklarının kendilerini savunma iç güdüsü geliştirilerek, okullarda 2.sınıftan itibaren dersler verilerek, televizyonlarda dizilerde yapılarak, devlet destekli konferanslarda insanlar bilinçlendirilip ilerleyen yıllarda bu sorun tamamen ortadan kaldırılabilir.

Mehmet ÖZBAY

BAYER İLAÇ – İSTANBUL 1 NOLU ŞUBE

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Bu slogandan da anlaşılacağı gibi her yerde cinsiyet ayrımcılığı yapılıyor. Bir fabrikalar da veya iş yerlerinde baktığımızda zaman kadının çalışanların ne kadar az sayıda olduğunu görmekteyiz. Cumhuriyetin ilk yıllarında baktığımızda örmekteyiz ki 1926-1934 yılları arasında çıkan kanunlarla MUSTAFA KEMAL ATATÜRK kadınların erkekler kadar söz sahibi olması için birçok yasa çıkarmıştır

Çalışmayan , ev hanımı bir kadını ele aldığımızda eskiden evlenme , boşanma ve miras gibi kanunlarda ikinci planda yer alıyordu. Çıkan kanunlarla kadınlarında erkekler kadar hak sahibi olduğu vurgulanmıştır

Şuan günümüz hayatında kadınlar daha önlerde yer vermelidir. Kendi çalıştığım fabrikayı ele aldığımızda bundan 10-15 yıl önce kadın çalışanların oranını %40 civarındaydı fakat şuan 275 kişiden sadece 5 tane kadın işçi var ... Oranı hesaplamak çok komik öyle değil mi ? İşverenlerin kadınların doğum

izinlerinin uzun olmasından dolayı erkek işçiye daha olumlu bakıyor. Bunun için kadınların iş gücüne katılmalarına destek olmalıyız . Kadınların iş ve sosyal haklarını , erkek egemenliğinden uzak tutmalıyız. Son olarak MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'ün sözüyle son verelim : Bir toplum, bir millet erkek ve kadın denilen iki cins insandan meydana gelir. Mümkün müdür ki, bir toplumun yarısı topraklara zincirlerle bağlı kaldıkça, diğer kısmı göklere yükselsin!

M.Salih BULUT

TPAO – BATMAN ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Bu gün gelişmekte olan ülkelerin çoğunda iş yerlerinde olsun sokaklarda olsun erkekler kadar bayanlarında varlığı hissedilir şekilde görülmektedir. Artık erkekler kadar bayanlarında kendi ayakları üzerinde durma isteği artmaktadır, bu istek doğal olarak iş alanlarına yol açmaktadır, Ve bayanlarında çalışmalarını gerektirmektedir. Bunu yaparken uygun şartları taşıyan iş alanlarında bay-bayan ayrımı yapmamak gerekiyor.

Ama bugün baktığımızda iş yerlerinde mecbur kalınmadığı sürece bayanlar çalıştırılmıyor. Bunun için hepimize görevler düşüyor. Bu görevin başında iş yerinde onların varlığına ihtiyaç duyulduğun hissettirmek, miting alanlarında, basın açıklamalarında bunu dile getirmek gerekir.

Bunu gerçekleştire bilmek için bu görevleri yapmak gerekiyor. Tabi bu yaptığımız işçi sınıfı arkadaşların yapabileceği şeylerdir. Ama bunun yanında belkide en büyük görev hükümetindir, hükümet cinsiyet ayrımını ortadan kaldır-

ma adına iş yeri çalışanlarından belli bir yüzdesini bayanlardan oluşma zorunluluğu getirirse belkide bu zorunlu hale gelmiş olur ve birazda olsa ayırım ortadan kalkmış olur

Murat KARAKUŞ

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Mart ayında olduğumuz için 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü vesilesiyle bu konuyu seçme gereği hissetim.

Hepimizin bildiği gibi 8 Mart 1957 de kadınlar tarafından iyi çalışma koşullarının iyileştirilmesi istemiyle greve başlandı. Canları pahasınada olsa 129 emekçi kadın bu grev sonucunda hayatını kaybetmesine neden olmuştur. 8 Martlar emekçi 129 kadın işçinin hayatıyla bedel vermesiyle ve birçok sıkıntılarla mücadele ederek zorda olsa günümüze gelmiştir. Tabi o günler ile bugünler arasında farklar vardır. Örneğin 8 mart'ı o zamanlar gizliden kutlanırdı. Eylemler yapılarak bu hakkı elerine aldılar. Bizler o emekçiler sayesinde kazandığı haklar sayesinde 8 mart dünya emekçi kadınlar gününü rahat kutlayabiliyoruz. Keşke 8 mart kutlamaları sınırlı kalmasaydı iş hayatımızda da kadınlara yer verseydik. Toplum olarak daha iyi yere geleceğimizi düşünüyorum.

kadın işi , zor iş yüksek ücretli iş erkek işi olarak ayırım etmemek gerekir. Örnek vermek gerekirse TPAOnun workover kulelerinde erkeler çalışmaktadır. Workoverde işçi derikmen sondor ve başsondor kadroları vardır.sosyal paylaşım sitelerinin görüntülerine baktığımızda yabancı şirketin workover kulelerinde derikmen kadrosunda çalışan kadın personeli görmekteyiz.

Cinsiyet ayrımcılığı sosyo-kültürel ve eğitim durumumuzdan da kaynaklanmaktadır. Bu cinsiyet ayrımcılığına kendimizden yani evimizden başlamak gerekir. Evimizde eşimize karşı ayrımcılık yapmayarak başlamalıyız. Evimizden sokağa komşumuza ve işyerimize kısaca hayatımızın her alanında ayrımcılığa son vermemiz gerekir ve cinsiyet ayrımcılığı yapan kişilerde tavrımızı belli etmek gerekir. Okullarımızda ve işyerlerimizde eğitimler konferanslar verilerek bireyleri cinsiyet ayrımcılığına karşı bilgilendirmeliyiz .

İşyerlerimizde kolay iş düşük ücretli iş

Kadınlar birer işçi birer memur olduğu kadar da onlar birer ANNE 'dir

Mustafa ÇALIŞKAN

ETİMADEN - BANDIRMA ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

“Türkiye’de kadın olmak zor” şeklinde bir cümle kurduğunuzda, insanlar önce feminist olup olmadığınızı sorgulayacaktır. Çünkü kadınlarla ilgili problemler nedense en çok feminist camia tarafından dile getirilir. Biz biliyoruz ki kadın ve erkek cinsiyet olarak farklıdır ancak ikisi de Mevlana’nın deyişiyle Hz. İnsandır. Kadın ve erkek, her iki cins yaratıcıdan bir iz taşır; o da ruhtur. O ruhu taşıdığı için de insandır.

Erkek egemen bir dünyada ve erkek egemen bir toplumda yaşıyoruz. Toplumumuz birçok hakkı erkeklere tanımaktadır, aynı zamanda bu dünyanın birçok ülkesinde de vardır.

Cinsiyet ayrımcılığı Türkiye’de ciddi boyutlara ulaşmış durumda. Bu durum resmi olarak da ortadır, Türkiye’de çalışanların % 1 lik bir kısmı kadındır. Bunun sebebi de kadın evde oturur erkek çalışır düşencesidir. Kadın erkeğin işine karışmaz, evde çocuk bakar. Düşünce bu... Eğitimli olmak da sonucu değiştirmiyor malesef, toplumda ilk eği-

tim ailede başlar ne de olsa. Çoğu yerde çalışan kadına evine ekmek götürme çalışan insana, vatandaşa kötü göz denilen tabirle bakmaktadır halkımız. Birçok işyeri sadece erkek çalıştırmakta sebebi de; erkek işi bu kadın bilmez, kadın yapamaz....

Son dönemlerde bu kurallar az da olsa yıkılmaya başladı. Ülkenin yeterli gelmeyen aile bütçesi (tabi bu asgari ücret ile çalışanlar için geçerli), erkeklerin eşlerini de iş hayatına zorunlu da olsa yöneltti. Bu da birşey sonuçta.

Çünkü kadın da bir söz sahibi olacak. Nitekimde öyle oluyor. İnanıyorum ki bu zihniyet gün geçtikçe, halkımız bilinçlendikçe, kadınlarımız kendi ayakları üzerinde durmaya çalışıp bunu başardıkça yok olacaktır. Bir ülke her alanda büyümek kalkınmak istiyor ise ilk önce bunu aşmalı. Cinsiyet ayrımı; geri kalmış ülkelerde görülen bir hastalıktır. Kadında bir insan erkekte bir insandır.

Nuri ÇİÇEKÇİ

POLİMER - İSTANBUL 1 NOLU ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

C insiyet ayrımcılığı deyince herkezin aklına kadın,erkek geliyor.Kadınlar o kadar kutsal varlıklarki cennetle müjdelendiler.Günümüzde kadına şiddet her yerde uygulanmaktadır.İnsanlar bazen unutuyorlar annesini,bacısını,eşini ve kızını.Evet günümüzde iş yerlerinde bazen kadın işçi çalıştırılacağına rağmen iş verenler kadın işçi almıyorlar.Bence buda bir ayrımcılıktır.Bunların olmaması için bizler yani erkekler kadınlarında eşit haklara sahip olduğunu unutmamalı ve onlara en büyük desteği vermeliyiz.Bu ayrımcılığın sona ermesi için anne baba eğitimi şart.Bazı yörelerde bayanlar hiçe sayılarak bir eşya gibi satılıyorlar.Bizlerin kadınlarında yaşama hakkı.çalışma hakkı ve özgürlüklerinin olduğunu bütün dünyaya haykırmamız gerekir.

Çocuk yaşta satılmaya hayır.

Kadınlarında çalışmaya hakkı var.

Cennet annelerin ayakları altındadır.

Orhan KAMANLI

TPAO - ANKARA ŞUBE

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Kadınların iş yaşamında kurmuş oldukları ilişkiler ataerkil sistemden etkilenmektedir. Erkek işi olarak tanımlanan işler daha itibarlı ve yüksek ücretli olurken,yapılan işin “kadın işi” olarak tanımlanıyor olması,bu işin toplum tarafından düşük statülü,düşük ücretli olarak algılanmasına yol açmaktadır.. Cinsiyet ayrımcılığı, kadınların ücretlerini, amaçlarını, isteklerini ve görüşlerini sınırlamaktadır. Endüstrileşme sonrası ekonomilerde, çalışma yaşamında kadın işgücüne yönelik cinsiyet ayrımının azaltılması ve eşitliğin desteklenmesine yönelik çeşitli hukuki düzenlemeler yapılmışsa da cinsiyet ayrımcılığının ortadan kalkması sağlanamamıştır. Çünkü cinsiyet ayrımcılığının nedeni sadece bu konudaki hukuki boşluklar değildir.

İşgücü piyasalarına erkek çalışanlardan çok sonra giren kadın çalışanlar, bu alanda kendileri için tanımlanmış işleri yapmak zorunda kalmışlardır. İşlerin cinsiyet temeline göre bölümlenerek “kadın işi”, “erkekişi” olarak ayrılması kadınların çalışma yaşamları-

nın her evresinde aşmaları gereken bir engel olarak önlerine çıkmıştır.Sana-yi devrimi ile birlikte çalışma ortamının değiştirilmesiyle,fabrikalarda istihdam edilen kadın işgücünün, toplum tarafından tanımlanan geleneksel konumu, iş hayatında da devam etmiştir. Bunun sonucunda kadınların çalışma yaşamındaki yeri, sermayenin ataerkil hanelerden oluşan sosyal yapıya sahip organizasyonlarında geleneksel bakışla örtüşen kalıplar içinde oluşturulmuştur.

Türkiye’de ve Dünyanın pek çok ülkesinde aile, toplumun mutlak birimi olarak görülmektedir. Anadolu kültüründe hala çok yaygın bir dil kaymasıyla,erkeklerin eşlerini belirtmek için ‘aile’ sözcüğünü kullanmaları, kadınla ailenin özdeşleştirilmesinden kaynaklanmaktadır.

Bu sosyo-kültürel dayatmanın sonucu-kadınların birincil rolü, evin ve çocukların bakımındır.Kız çocuklar da, büyük oranda, ilerde bu rollerine hazırlanacak biçimde yetiştirilmektedir. Sosyo-ekonomik olarak daha üst sınıflarda

bile kadına belli bir yaşam düzeni dayatılmakta ve kadından buna uygun davranması beklenmektedir. Geleneksel ve kültürel nedenlerle erkeğin eşinin dışarıda çalışmasına izin vermemesi, kadını evde enformel üretime yönlendirmektedir. Bu nedenle; sigorta kapsamında olmayan, herhangi bir emeklilik olanağından yararlanmayan tüm kadınlar açısından olduğu gibi, enformel üretim yapan kadınlar için de geleceğintek güvencesi eşittir.

Toplumsal ilişkiler bir bütün olarak; örneğin, yaş, din, ırk, sınıf, ve cinsiyet gibi toplumsal farklılıklar arasındaki güç ilişkileriyle sürdüğünden, eğitim de bu güç ilişkilerinin bir parçasıdır. Eğitim ve kadınların işgücüne katılımları arasındaki ilişki güçlü, olumlu ve eğitimin kadınların yaşamını değiştirmedeki itici gücünü kanıtlar niteliktedir. Çalışma yaşamında cinsiyet ayrımcılığı konusunda;

Ulusal alanda 4857 Sayılı İş Kanunu ile getirilen düzenlemeye ilaveten, uluslararası alanda da Birleşmiş Milletler Kadınlara karşı her türlü ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Avrupa Sosyal Şartı ve Avrupa Birliği Topluluk Anlaşmaları ile özellikle Türkiye'nin de onayladığı ILO'nun 100 nolu: eşit değer de iş için erkek ve kadın işçiler arasında ücret eşitliği hakkında sözleşmesi, 158 nolu: hizmet ilişkisine işveren tarafından son verilmesi sözleşme-

si, 111 nolu: iş ve meslek bakımından ayrım hakkında sözleşme gibi cinsiyet ayrımcılığını önlemeye yönelik sözleşmeleri bu alanda pek çok koruyucu hüküm içermektedir.

Osman ŞAHİN

TÜPRAŞ- KIRIKKALE ŞUBESİ

KONU: İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Her insanın hayattaki rolü dünyaya geldiği andan itibaren biçilir. Kız ya da erkek doğarız cinsiyet ayrımı toplumların farklı farklı yorumlarına tabi tuttıkları doğal bir veridir. Her yerde cinsiyet ayrımı vardır ancak çoğu zaman bu ayrım bir hiyerarşiye yol açar, erkek kadına hükmeder. Onu sadece kendisi insanlığı temsil ediyormuşçasına siler.

İş yaşamında cinsiyet ayrımcılığı Türkiye de kadın ve erkekler için fırsat eşitliği araştırmalarına göre kadınların %14 ü iş yerlerinde cinsel tacize uğruyor, kadının iş gücündeki oranı ise son 10 yılda %34 ten %22 ye geriledi. Cinsel taciz kadınların iş gücü piyasasında girişini engelleyen faktörlerden sadece biri, 1990 yılında kadınların iş gücüne katılma oranı %34 iken 2004 yılının ilk çeyreğinde %22.5 e gerilemiştir.

Kadınların eğitim düzeyinin düşük olması bunu etkileyen faktörlerdendir. Türkiye okula giden kız çocuklarının oranı ile dünya sıralamasında 110. Sırada yer almaktadır. 2004 İnsani kal-

kınma raporuna göre ilk, orta ve yükseköğretimde kız çocuklarının okullaşma oranı %68, Türkiye bu oranla dünya da 110. Sırada yer alır, yaklaşık 6 milyon kadın ise okuma yazma bilmiyor. Bir başka faktör ise kadınların ücretlerinin erkeklerden daha düşük olmasıdır. Diğer nedenler ise kadınların ev ve iş yaşamlarını uyumlaştırmasına yardımcı olacak mekanizmaların bulunmaması, eşlerinden veya aile büyükelilerinden çalışma izni alamamaları ile sıralanıyor, ve bu nedenler gibi kadınlar için bütünlüklü bir ulusal politika yok ülkemizde.

Türkiye de kadınların istihdam piyasasına girişi ve piyasa da yer alışı için bütünlüklü bir ulusal politika yok. Bu nedenlerden yol izleyerek ülkemizde kadınların eğitim özgürlüğünün getirilmesi nasıl yaşayacaklarını seçme hakkı, şiddete uğramama hakkı ve adalete erişim hakkı gibi haklarını bilme bilgilerine erişimleri sağlanmalıdır.

Kadın bedeni üzerindeki tüm söz ve karar hakları kadına ait olduğunun ka-

bul edilmesi, siyasi iktidarların kadının bedeninden elini çekmesi, kadın aile ve namus ile kurumsal olarak ta özdeşleştirilen Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının kaldırılarak Kadın ve Eşitlik Bakanlığının kurulması ve cinsiyet ayrımcılığı olmak üzere her türlü sömürü ve ayrımcılığa son verecek, eşitlikçi, öz-

gürlükçü ve demokratik bir anayasa hazırlanmalıdır.

İnsanlarımızın din, dil, ırk ve mezhep gibi öz eleştiriden kurtulup her insanın bir birey ve emek çatısı altında toplandığı unutulmamalıdır.

Özgür Deniz ÇAĞLAYAN

UNİLEVER - GEBZE ŞUBESİ

KONU: İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

İNSAN HAKLARI EVRENSEL BİLDİRGESİNDE

“Tü kadın ve erkekler ayrımcılığa uğramadan yaşama,sağlık,eğitim ve çalışma haklarından eşit olarak yararlanma hakkına sahiptir”

Peki gerçekte bu böylemi;

Öncelikle kadınların hayatını kısaca gözden geçirelim.Hтта doğumhaneden başlayalım.

Toplumun hepsinde değil ama büyük bir çoğunluğunda doğumhaneden babaya gelen ses müjde bir oğlunuz oldu ise babanın tepkisi “erkek adamın erkek oğlu olur” diye başlayıp devam ediyor maalesef

Bunun tersini düşünelim 5-6 tane kızı olan bir erkek bir tanede oğlu olsun diye kontrolsüz şekilde üremeye devam ediyor ve doğumhaneden gelen kısık bir ses bir kızınız daha oldu ise cevabı maalesef çoğu zaman genemi diye olan insanların varolduğunu ve hatta çok olduğunu düşünüyorum

Hayata yeni başlamış belki ilerde bilim adamı olabilecek bir bebek 1 puan geride başladı bile.

Devam edelim...

Kız çocuğu büyümeye başladı (erkeği anlatmıyorum çünkü ezilenin bayan olduğunu düşünüyorum istisnalar hariç)

Abisi ağustos sıcakında şortla gezerken kız toplumun ve ailesinin yaptırımıyla kıyafetini bile kendisi seçemiyor .Hatta gezemiyor ki. Küçük bir çocuk aslında daha!

Kızımız büyüdü artık üniversiteye gidecek o şanslı olan az sayıda kızlardan arkadaşlarının çoğu ilkokuldan sonra evlendirildi bile.

Bu zamana kadar tiyatro,sinema , yüzme, geziler ve buna benzer sosyal aktiviteleri ancak dizilerde görebildi .Ama çok iyi yemek yapar örgü örer ,ev işlerinde de çok beceriklidir.Annesi bunları öğretti ona sanki yaşamı boyunca zorunlu bir işymiş gibi .Anneside enne-

annesinden böyle görmüştü. Ne kötüki bugüne kadarki baskıların çoğunu kendihemcinsi olan annesinde görmüştü!

Büyüdü ama büyüdükçe sorunları arttı. Üniversitede yurt görevlilerinin tacizine uğradı hatta sınıfındaki arkadaş olabileceği erkeklerin sarkıntılıklarına maruz kaldı üzerinde çoğu zaman sapıkça bakışlar vardı . Ama o yılmadı.

Biliyormusunuz abisi 18 yaşında ehliyet almıştı ama onun hala yok ne gerek var ki kamyon şoförümü olacak!

Mezun oldu ve iş aramaya başladı. İş bulma şansının erkekler için bile az olduğu bir ülkede yaşıyor maalesef .Bu arada ailesi evlilik baskıları kuruyor hazzırda var zaten yakın bir akrabaları öyleya yabancıya gitmesin kızımız.

Tamda ümidini kaybetmeye başlamışken bir iş buldu. Fazla uzun sürmedi ilk iş deneyimi. Çünkü patron onun işiyle değil bedeniyle ilgileniyordu .Keşke yalnız olmasaydım dedi çünkü tek başına mücadele edemiyordu bunca haksızlığa karşı.

Uzun süre işsiz kaldı bulaşık yıkadı evin işlerini yaptı ama haksızlıktı bu onunla birlikte mezun olan erkeklerin bir bölümü tübitakta araştırmalar yapıyorlardı.Nihayet yeni bir iş buldu bu işyerinde taciz şiddet yoktu ama eşit ücrette yoktu çünkü o bir kadındı zayıftı insanların gözünde zayıf olmadığını patron-

da biliyordu ama bunu bahane ederek ücretini düşük tutuyordu.

Evlendi kızımız işyerinden dürüst bir insanla çok mutluydu artık .Ama oda ne hem çalışıyor hem ev işlerini yapıyor .

Yetmedi birde bebeğiyle ilgileniyor.

Bu dünyaya köle olarak mı geldim ben diye kendikendine kısık bir sesle çığlık atıyordu sık sık .Ama kendi sesini kendisi bile zor işitiyordu.

Sendikalı olmaya karar verdi .Artık ezilmek haksızlığa uğramak istiyordu . Yalnız değildi artık kendisi gibi birçok kadın vardı sendikalı Hatta erkeklerde destek veriyordu onlara.

Kendisini daha güçlü hissediyordu patronun manavın belediye başkanının karşısına bile dimdik çıkabiliyordu .

Çünkü yalnız değildi. Fakat onlar toplumdaki bilinçlenen kadın ve erkeklerden çok az bir kısmıydı . Kendisi gibi haksızlığa uğrayan diğer insanlar için hep bir ağızdan gür ve öfkeli bir sesle ;
İşyerinde,sokakta cinsiyet ayrımcılığına son !

Diye haykırmaya başladılar...

Siz hakkınızı aramazsanız insan hakları evrensel bildirgesinde yazarların pek bir anlamı yok .

Bildirgeyi okuyanda yok zaten ...

Salim Erol YÜREKLİ

MKE - ANKARA ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

;Efendiler dediğim zaman hanımefendiler ve beyefendiler demiş oluyorum .

Kolaylık olsun ve hanımlarla efendilerin tam birliğini ifade etmek için bu seslenişi uygun gördüm;

Mustafa Kemal Atatürk

Kadın ve erkekler olarak yaşamı paylaşıyor ve toplum içinde bir arada yaşamının değişik gereklerini hep birlikte yerine getiriyoruz .Ancak ne yazık ki, sadece cinsiyetlerimiz açısından değil ,bir takım yasalar ,anlayış ve değerlendirmeler bakımından da toplumda hâlâ kadın ve erkek ayrımı söz konusudur.

Okul öncesi: total :26,92
erkek: 27,34 kız : 26,48
İlk okul : total :106,48
erkek :107,05 kız :105,88
Orta öğrenim: total : 89,19
erkek :89,14 kız :78,97
Yüksek öğrenim : total :53,45
erkek :58,14 kız :48,48

Milli Eğitim Bakanlığından alınan yu-

karıdaki verilerde bizlere gösteriyor ki okullardaki kızların sayısı erkek öğrencilere oranla daha azdır. Yükseköğretim yapabilecek gençlerin yaklaşık yarısını oluşturan kızlar yükseköğretim öğrencilerinin sadece üçte birini oluşturuyor. 1475 Sayılı iş kanunun 'da işçinin tanımını iş sözleşmesi ve genel olarak işçiler için ön görülen düzenlemelerde KADIN ERKEK ayrımına rastlanmıyor . Hatta 26 .Maddede cinsiyetine göre farklı ücret politikası güdülmesi yasaklanmıştır. Ayrıca Türkiye'nin imzaladığı uluslar arası sözleşmelerin bir kısmında çalışma hayatındaki kadın ve erkek arasında cinsiyet ayrımcılığı yasaklanmıştır.

Günümüzde kadın ve erkek ayrımcılığı yasal olarak değil sadece uygulama alanında karşımıza çıkmaktadır. Bir örnek verecek olursak erkek ağırlıklı çalışan bir işletmede bayanların soyunma banyo lavabo gibi sorunlar karşımıza çıkıyor. Oysa bu bahsettiğimiz sorunların hiç birisi çözülemeyecek sorunlar değil yeter ki barış içinde yaşamayı bilelim.

Selma CANPOLAT

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Türkiye’de cinsiyet ayrımcılığı sıradanlaşmış bir olgu halindedir öyle ki evde işte sokakta hastanede ve hatta eğitim kurumlarında açık ya da örtülü bir biçimde karşımıza çıkıyor. En net örnek olarak çocuklarımıza okutulan ders kitaplarında bile bu ayrımcılığı görmek mümkün. Toplumları incelediğimizde tarih boyunca şiddetle en çok karşılaşanların kadınlar oldukları aşîkar. Bu şiddet ailede başlar. Erkek egemen toplum yaşamının geçerli olduğu bir hayatta kadınlar erkeklerin dayattıkları cinsiyetçi bir düzen içinde özel yaşamlarında ya da kamusal alanda çeşitli şiddet olayları ile karşılaşmaktadır.

Kız çocuklarının okul çağında okula gönderilmeyerek eğitim hakkının elinden alınması ergenlik döneminde fiziksel gelişimi tamamlamadan evlendirilmesi evlendikten sonrada eşi tarafından fiziksel, psikolojik ve cinsel boyutta aile içi şiddet olarak da her yaş ve her dönemde farklı şekilde görülebilmektedir. Okul çağında kız çocuğu okur mu okuyacak da ne olacak gibi ayrımcı zih-

niyetlerle okula gönderilmeyip okuma haklarının elinden alınması ile kadına şiddet meşrulaştırılmıştır.

Çalışma hayatında da kadın çoğu kez maddi gücü az olan işlerde çalıştırılmıştır. İşe alınmada öncelik erkeğe çıkarmada kadına verilmiştir. Terfilerde adil davranılmayarak kadının ekonomik olarak güçlenmesi engellenmeye çalışılmıştır. Türkiye’de olduğu gibi dünya genelinde de bilimde dahi önemli başarılarla imza atmış kadınlardan çok az söz edilmektedir. Toplumsal alanda adının geçmesi bir yana ders kitaplarında dahi zikredilmemiştir. Kadınların başarıları ya küçümsenerek ya da cinsiyetsizleştirilerek yok edilmeye çalışılmıştır. Günümüzde kadına şiddet ve cinsiyet ayrımcılığı devede kulak denecek kadar iyileştirilmiş durumda olsa da kadınlarımız hala yeteri kadar özgürleşememişlerdir. Bir nevi öğrenilmiş çaresizlik psikolojisiyle birçoğu bulunduğu durumu değiştirecek gücü kendinde görememiştir.

Netice olarak cinsiyet ayrımcılığını en-

gellemek ve son vermek uzun sürecektir. Kadın sorunu sadece kadını ezen erkek egemen toplumdan kaynaklanmaz. Kadına biçilmiş roller sunup köle gibi gören asıl sistem toplumun kendisidir. Kadının üzerinde baskı oluşturan erkek bu sistemin yarattığı ve bu sistemin getirdiği bilinçle hareket eden bireydir.

Yapılması gereken en önemli şeylerden biri de eğitim olanakları sağlanarak töre ve namus gibi gerekçelerle okumayan kız çocuklarının okumasını sağlamaktır. Eğitimsiz bir kız çocuğu büyüdüğünde eğitimsiz bir anne olacaktır ve bu da onun eğitimsiz bir nesil yetiştirmesine sebep olacaktır şiddete uğrama ihtimalini arttıracak ve yaşama katılımını sınırlayacaktır. Tek başına yeterli olmasa da eğitim sistemini değiştirip kızların okumasını sağlamak gerekir. Kız çocuklarının eğitilmesi dolayısıyla bilinçli bir nesil oluşmuş olacak sağlıklı düşünebilen ve empati kurabilen bireyler yetiştirilecektir. Ayrıca okuma yazma bilmeyenleri de teşvik etmek ve kadınların ev dışında da çalışmalarını desteklemek gerekir. Bu sayede toplum ile ilişkilerde özgüven ve saygı yükseltilecek sorun çözme odaklı beceriler artacak kadının ufkunu genişleyecektir. Böylelikle erkeğin arkasında değil yanında eşit bir şekilde yerini alacaktır.

Tabi bütün bunlar bir yana da bir ülkenin bakanı kadınlarınıza hafifçe vurabilirsiniz diyerek başbakanı ise çocuk

yapmayı cazip kanunlarla teşvik ederek kadının karnından sıpayı sırtından sıpayı eksik etmeyeceksin mantığıyla hareket ediyorsa kadınları soyutlamaya yönelik politikalar izleyerek ders kitaplarında dahi cinsiyet ayrımcılığı yaparak kadına biçilmiş roller adeta hiç sezdirilmeden zihinlere aşılanıyorsa söyleyecek tek şey kalır geriye deveye hende atlatmaktan daha zor işimiz.

Sorun-iktidar ilişkisini de unutmamak gerekir kadının aktif siyaset yapmasının önündeki engelleri kaldırmak bir yana dursun kadının kamusal alanlarda aktif rol alınmasının önüne geçilmiştir. Öte yandan kadına şiddeti engelleyebilecek yaptırım ve kanunlar yeterli değildir. Zira 2011 de 257 2012 de 165 kadının öldürüldü. Öldürülen kadınların 24 ü korunma talebiyle tedbir kararı aldırılmıştı. Kız çocuklarına da yapılan sözlü psikolojik fiziksel ve cinsel şiddetleri saymasak 40 saatte 1 kadın öldürülüyor .

Duyarlı her insan burada bir iç savaş görecektir. Aslında bazı şeyleri değiştirmeye belki de kadınlardan başlamak gerekir azimli ve cesur olmaları için toplantı ve seminerler düzenlemek mantıklı ve yerinde adımlar olabilir zira kadın kurtuluşunu kendi bilinciyle kendi çabasıyla sisteme ve sistemin yarattığı erkek egemen anlayışa karşı gelerek elde edecektir.

Serdar CİYHAN

PETKİM - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Calışma yaşamında cinsiyet ayrımcılığı, kadınların ücretlerini, amaçlarını, isteklerini ve görüşlerini sınırlamaktadır. Endüstrileşme sonrası ekonomilerde, çalışma yaşamındaki cinsiyet ayrımının azaldığı ve eşitliğin geliştirilmeye çalışıldığı gözlemlenmektedir. Ancak cinsiyet ayrımcılığının tam olarak ortadan kaldırılması gerçekleştirilememiştir.

Kimi yasal düzenlemeler sonucunda, kadınların, çalışma yaşamında bazı temel haklara kavuştukları yadsınamaz bir gerçektir. Ancak bu yasal düzenlemelerin kadınlara yönelik cinsiyet ayrımcılığını, gerek Dünya’da gerekse Türkiye’de tam anlamıyla ortadan kaldıramadığı bilinmektedir.

Bunun tersine, kadınların, çalışma yaşamına çok önemli katkılarda bulunduğu hatta çoğunluğu oluşturduğu alanlarda bile kadınlara yönelik geleneksel önyargılar korunmakta ve ayrımcılık uygulamaları sürmektedir.

Bu çalışmada öncelikle kadın işgücüne

yönelik cinsiyet ayrımcılığı konusundaki alan yazın incelenmiş, daha sonra kuramsal bilgiler ışığında, İstanbul’daki beş yıldızlı otel işletmelerinde, departman yöneticilerinin cinsiyet ayrımcılığına karşı tutumlarındaki farklılıkların belirlenmesine çalışılmıştır.

Cinsiyet Ayrımcılığının Tanımı

“Kadınlara karşı ayrımcılık” kavramı, Birleşmiş Milletlerin tanımına göre; medeni durumları ne olursa olsun siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel, kişisel veya diğer alanlarda kadın ve erkek eşitliğine dayanan insan haklarının ve temel özgürlüklerin, kadınlara tanınmasını ve kadınların bu haklardan yararlanmalarını veya kullanmalarını engelleme veya hükümsüz kılma amacını taşıyan veya bu sonucu doğuran cinsiyete dayalı her türlü ayırım, dışlama veya kısıtlamayı nitelemektedir

Kadınlar, çalışma yaşamına girmeden önce ve girdikten sonra pek çok konuda ayrımcılık yaşamaktadırlar. Çalışma yaşamına girmeden önce toplumsal

yaşamda; cinsiyete bağırlı rol dağılımları, eğitim olanaklarına erişimdeki eşitsizlik, kadınlara yönelik mevcut önyargı ve tutumlar ayrımcı uygulamalara yol açmaktadır Çalışma yaşamında cinsiyet ayrımcılığının en önemli göstergesi, işlerin kadın-işi ve erkek-işi olarak ayrılmasıdır.

Yapılan araştırmalar da işlerin cinsiyet bakımından farklılık gösterdiği tezini desteklemektedir. Toplumsal yargılar nedeniyle kadınlar, yoğun olarak büro, ev hizmetleri, tarım gibi alanlarda, vasıfsız ve düşük ücretli işlerde çalışmaktadırlar Yasal düzenlemelere karşın ayrımcılık uygulamalarının sürmesi, çalışma yaşamında kadınlara yönelik ay-

rımcılığın, yasalarla ilgili olmaktan çok uygulama sorunu olduğunu göstermektedir. Çalışma yaşamında ayrımcılık uygulamalarına maruz kalan kadınlar, genellikle, işyerlerinde hiyerarşinin alt sıralarında yoğunlaşmakta, az beceri ve sorumluluk isteyen işlere tayin edilmekte, yükselmekte zorluk çekmekte ve düşük ücret almaktadırlar. Günümüzde, yönetsel alanda, kadın işgücü sayısının geçmişe oranla arttığı görülmekle birlikte, kadınlar hala düşük seviyeli işlerde istihdam edilmektedirler

Serhat GÜMGÜM

T.P.A.O - ANKARA ŞUBESİ

KONU: İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Cinsiyete dayalı ayrımcılık dün olduğu gibi bugün de var bunu inkar etmek deve kuşu misali kafasını kuma gömmek olur Bu cinsiyet ayrımcılığı özellikle anadolu da oldukça yoğun bir şekil de yaşanıyor adamın 7 çocuğun var 6 sı kız 1 i erkek ona kaç çocuğun var diye sordukların dan bir çocuğum var diyor kızları sayma gereği ni bile duymuyorlar yaşama nedeni kocasına çocuk doğurma ve kocanın hizmetini yapmak olarak algılanan -algılatılan kadın ve kızlarımız bu algıya karşı çıktıkların da karşılarında ailerinden toplumdan inanılmaz baskı görüyor. Sen kadınsın sus öyle her şeye karışma kır dizini ve kocanın hizmetini yap diye sorgulanır ve bu düşünce aşılansarak büyütülür

Bunları aşmış bi sosyal çevrede büyüyen kadınlar ise bu ayrımcılığı her ne kadar sosyal çevresinde hisetmese bile bir işe başvurduğu an ilk eksisini cinsel kimliğinden ötürü alır iş veren daha mulakatta evlimisin bekarmısın evli isen çocukların varmı yok ise ne zaman yapmayı düşünüyorsun diye sorular so-

rar çünkü çalışan her şeyden önce kadındır anadır iş verenin aklında şimdi ben bu bireyi işe alırsam yarın öbür gün hamile olduğunda izin alacak doğumdan sonra süt izni alacak yani verimliliğinden endişe ederek genellikle aynı şartları taşıyan erkek birey varsa tercihini erkek adaydan yana kulanırlar bu ayrımcılığa son verebilmek için aslında pozitif bir ayrımcılığa gidilebilir iş yerlerinde nasıl eski hükümlü ve engelli çalıştırma kotası var ise iş faktörüne göre kadınların da rahat çalışa bileceği iş yerlerinde % delik kadın kotası konulunabilir böyle bir durum iş vereni mecbur kılar ve böylelikle kadınlarında kendilerini iş dünyasın da yer bulmalarına fırsat vermiş olur

Selvet GÖRGÜLÜ

BOTAŞ - ADANA ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Ülkemizde ve tüm dünya ülkelerinde iş yerleri sokakta, eğitim alanında tüm sektörlere kalıplaşmış ve kalıtsal hale getirilmiştir. Çalışanların cinsiyetine değil yaptığı beceri ve başarısına bakılmalı, çalışan arkadaşların bilgisine bakılmalıdır. Ama görüyoruz ki, avrupa ülkelerinde kadınlar, sendikal faaliyetlerde çalışma ortamları bizden daha iyi duruma gelmiştir. Bizim hedefimiz ise avrupa ülkesi ile yarışır aktif hale getirmek olmalı, halen bakıyoruz, 2013 cinsiyet ayrımcılığı devam ediyor. Ailelerin büyüklerden gelen ayrımcılıktır.

Toplumsal modelin ,yöneten ve yönetilen ilişkisi olup iktidar içimizde ezdirilmeye mahkum bırakılıyor.

Ne yapmalı, nelere dikkat etmek gerekiyor, örnek, vermek gerekiyorsa, kalıtsal, cinsiyet farketmez, eğitimi iyi olmalı büyüklerin yaşattığı ayrımcılığı gelecekteki kuşaklara iyi, bir şekilde anlatmak, devamlılığını sağlamaktır.

Sevda GÜLMEZ

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Kadına yönelik şiddet artarak devam ediyor. Kadınlar cinsiyetleri nedeniyle yani kadın oldukları için sokakta, işyerinde, yaşamın her alanında ve evlerinde, şiddet, ayrımcılık ve eşitsizliğe uğruyorlar.

Kadınlar şiddet görüyor, yaralanıyor, öldürülüyor: Ülkemizde günde 5 kadın erkek şiddeti nedeniyle hayatını kaybediyor.

Kız çocuklar okula gönderilmiyor ya da okuldan alınıyor: Ülkemizde 15 yaşından büyük 3 milyon kişi okuma yazma bilmemekte Yani, her beş okur yazar olmayanın dördü kadınlar.

Kadın evi derleyen, toplayan, çekip çeviren, en az üç çocuk doğurmakla ve kocasını mutlu etme görevleriyle meşgulken, erkek ise kadının emeğinden sonuna kadar yararlanarak keyfini süren olmaktadır.

Toplum içerisinde kadınların kendilerine tanımlanan bu rolleri layıkıyla yerine getirmeleri, dışlanma, cezalandır-

ma hatta ölüme kadar giden şiddetin çeşitli biçimleriyle yapılmaktadır. Bu ayrımcılığa son diyoruz.

Kadınlar çalışma yaşamında çok az varlar, çalışanların çoğu da düşük ücretli ve sigortasız çalışıyor. Kadınların işgücüne katılım oranı yüzde 20 diyebiliriz. İstihdamda yer alan kadınların yüzde 50'si sigortasız çalıştırılıyor.

Kadınlar siyasal karar alma süreçlerinde yetersiz temsil ediliyorlar. Kadına yönelik şiddetle mücadele kapsamında çıkan yasalar, bir insan olarak kadını değil, aileyi korumaya dayanıyor.

Şiddet önleme ve izleme merkezleri, sığınak yönetmelikleri ardı ardına çıkarılıyor. Ama 20 yıldan fazladır kadına yönelik şiddetle mücadele eden, bu konuda bilgi ve deneyim sahibi olan, ülkemizdeki ilk danışma merkezlerini, sığınma evlerini kurmuş, çalıştırmış kadın örgütleri bu alandan çıkarılmaya çalışılıyor. Sendikal mücadeledeki kadınlar gözaltına alınıyor, tutuklanarak cezalandırılmaya çalışılıyor.

Tüm bu baskı, dayatma, şiddet ve erkek iktidarınıza karşı biz kadınlar, yılmadan, usanmadan, korkmadan özgürlük, eşitlik, barış için mücadeleye devam edeceğiz.

Yaşasın Kadın Mücadelemiz...
Yaşasın Feminist Mücadelemiz...
Yaşasın kadın özgürlüğü.
Yaşasın Kadın Dayanışması...

Songül ÖZDEMİR

BETASAN - GEBZE ŞUBESİ

KONU: İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Ayırmıcılık, geçmişten günümüze gelen ve hala devam eden önemli bir sorundur. Dil, din, ırk ve cinsiyet ayrımcılığı negatif ayrımcılıktır. Bunların en belirginini ise cinsiyet ayrımcılığıdır. Bu ayrımcılık türünde kadın daha fazla ayrımcılığa maruz kalmaktadır.

Günümüzde yaşam standartlarımızı, refahımızı ve geleceğimizi iyileştirmek adına kadınlarımızda iş hayatında aktif roller almaktadırlar.

İşe girerken kadınlar daha fazla sorunla ve soruyla karşılaşmaktadır. Mesela; bir erkekle ve bayanla yapılan iş görüşmelerinde medeni durumu sorularına geçildikten sonra kadına sorulan soru sayısı artmaktadır.

Bekarsa ne zaman evlenmeyi düşündüğü, evliyse ne zaman çocuk yapmayı düşündüğü veya çocuğu varsa bakabilecek birilerinin olup olmadığı vb. sorular artıyor. Sorulan bu soruların temelinde bekarsssa evlenip işi bırakma durumu, evliyse çocuk olduktan sonra işe

ara verilmesi, bazı durumlarda izinlerin sürekliliği gibi konular yatmaktadır.

Kadınlara karşı yapılan bu kadar ayrımcılığa rağmen kadınların iş hayatına atılmakta ve çalıştığı sektör çeşitliliği artmaktadır. İş dünyasına hızla giren kadınlarımız tekstil, gıda, tarım, medya, turizm, eğitim, enerji gibi bir çok sektörde faaliyet göstermektedir. Kadınlarımız çalıştığı sektörlerde karşılaştıkları bir diğer sorun ise ücret ve kadın-erkek eşitsizliğidir. Bu eşitsizliğin nedeni ise eğitimden kaynaklanmaktadır. Kamu kurumunda çalışan kadınların erkeklerle arasında fazla bir miktar oynamamaktadır. Ama özel sektörde durum çok daha farklıdır. Özel sektörde bunun sebebi; belirli meslek gruplarında kadına uygun işlerin olmayışıdır. Aynı zaman da kadının çalışmak zorunda kaldığı ve ucuz emek olarak görülmesidir. Kadınlar yapısal olarak daha zayıf görüldüğünden eşitsizlik kanun gibi görülmektedir.

Kadına daha çok anne, eş, ev kadını gözüyle bakıldığı için çalışma hayatın-

da pek benimsenmemiştir. Kadına da sadece bu görüşlerle bakmayıp iş hayatında da gayet başarılı olabilecekleri düşünölmeli ve kadınları topluma kazandırma adına erkeklerle eşit ayrıcalıklar sunulmalıdır. Gelişmeyi hedefleyen toplumda kadın ve erkek ayrımcılığı en aza indirgenerek çalışma alanı bakımından “kadın zayıftır” geleneksel zihniyeti yıkılmalıdır.

Kadının kendini toplumda ve çalışma hayatında var edebilmesi için fırsatlar verilmeli, eşitlikçi davranılmalı ve cinsiyet ayrımcılığı yaklaşımının değışmesi gerekir.

Tuba CANPOLAT

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Kadın olmak zordu her zaman. Dünyada birçok bölgede, kadınların eş seçme, evlilik, boşanma ve diğer temel medeni haklarının tanınmaması, Kadınlara yönelik fiziki şiddet ve psikolojik baskının en çağdaş ülkelerde bile tam anlamıyla kırılmamış olması, Dünya çapında kadınların eğitim - öğretim hakkından yoksun veya ikinci planda bırakılması ve son olarak medeni hukukta miras hukukunda bile kadınların 2. Plana atılması geçmişten gelen ayrımcılığı gözler önüne sermektedir.

Pembe giyen kızlar, mavi giyen erkekler, oyuncak bebeklerle oynayan kızlar, futbol oynayan erkekler, evcilik oynayan kızlar, gülle oynayan erkekler , hepsi cinsiyet ile ilgili kafamızda oluşan önyargılar. Ön yargılar o kadar fazla ki izlediğimiz programlarda bile cinsiyet ayrımcılığı var, okuduğumuz kitaplarda ve hatta ilkokul kitaplarına konan resimlerde kadın temizlikle uğraşan, erkek televizyon izleyen bir obje halini almış, yani toplumda, sokakta, kitaplarda, her yerde cinsiyet ayrımcılığı...

Cinsiyet ayrımcılığına son vermek için temelden başlamak lazım yani aileden daha sonra toplumdan çevreden ve son olarak yaşadığımız ülkemizden. Aile, toplum ve çeşitli dinlerden öğrenilen ve ahlaken doğru olduğu varsayılan kültürel ve etik normlar, değer yargıları, tabular kurallar, yasalar, örf ve adetler cinsiyetçiliği olağanlaştırır ve normalleştirir Aile temelinde kız Çocuğu temizlik yapan anneye yardım eden, sofrayı kuran kaldıran; erkek çocuğu, oyun oynayan, tamir onarım yapan olarak nitelendirmek yerine kız erkek fark etmeksizin aynı davranmak gerekmektedir. Yani kız Çocuklarına farklı sorumluluklar erkeklerle farklı sorumluluklar verilmek yerine aynı sorumluluklar verilmelidir.

Ağaç yaşken eğilir sözünü bu anlamda kullanmak yerinde olur, toplumda cinsiyet ayrımcılığına son vermek istiyorsak eğer yeni nesilden başlamak gerekecektir. Tabi cinsiyet ayrımcılığını tamamen ortadan kaldırmak zor ve uzun bir süreç olacağı için bizler bu yolda kararlı ve istikrarlı adımlarla yürümeliyiz.

İşyerlerinde işe alınma sürecinde bile cinsiyet ayrımcılığı gözlenmektedir. Kadınlara İşe girişte sorulan medeni durumunuz eğer evli olduğunı söyleyseyse çocuk sayısı, yeni evliyse ne zaman çocuk düşünüyorsunuz gibi sorular ilk andan ayrımcılığın olduğunu göstermektedir.

Devletin bu konuya bir çözüm getirmesi kaçınılmaz olmuştur. Yapılan bir araştırmaya göre kadın işçi çalıştırılması rüşvetin önlenmesine ve ortamın hu-

zurlu olmasına büyük katkı sağlar. Ve bu sebeplerden dolayı gelişmiş bazı ülkelerde devlet işçi çalıştıran kurumlara belli bir oranda kadın işçi çalıştırma zorunluluğu getirmiştir. Bu sayede kadınlar iş konusunda koruma altına alınmıştır.

Ümit ERGÜN

ETİ MADEN - BANDIRMA ŞUBESİ

KONU: İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Cinsiyetçilik, bir cinsiyetin diğerrinden üstün olduğunu savunan görüş ve ideolojidir.

Aile içinde, toplum içinde ve çeşitli dinlerden öğrenilen ve ahlaken doğru olduğu varsayılan kültürel, değer yargıları, kurallar, yasalar, örf ve adetler cinsiyetçiliği olağanlaştırır ve normalleştirir.

“Cinsiyet eşitliği başta zihinlerimizde ve daha sonra da toplumsal ön yargıların yıkılmasıyla gerçekten hayatımıza yansımaktadır”

Türkiye’de toplumsal cinsiyet eşitliği yaklaşımı konusunda giderek artan bir hassasiyet görüldüğünün altı çizilmelidir, “Artık kadına yönelik şiddetin doğal bir aile içi mesele olmaktan çıkıp, kamusal bir sorun haline geldiğini görüyoruz. Artık her kesim tarafından kabul edilemez bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Cinsiyet ayrımcılığının tam olarak ortadan kaldırılması gerçekleştirileme-

miştir. Kimi yasal düzenlemeler sonucunda, kadınların, çalışma yaşamında bazı Temel haklara kavuştukları varsayılmaz bir gerçektir. Ancak bu yasal düzenlemelerin kadınlara yönelik cinsiyet ayrımcılığını, gerek Dünya’da gerekse Türkiye’de tam anlamıyla ortadan kaldıramadığı bilinmektedir.

Bunun tersine, kadınların, çalışma yaşamına çok önemli katkılarda bulunduğu hatta çoğunluğu oluşturduğu alanlarda bile kadınlara yönelik geleneksel önyargılar korunmakta ve ayrımcılık uygulamaları sürmektedir

Kadınlar, çalışma yaşamına girmeden önce ve girdikten sonra pek çok konuda ayrımcılık yaşamaktadırlar. Çalışma yaşamına girmeden önce toplumsal yaşamda; cinsiyete bağlı rol dağılımları, eğitim olanaklarına erişimdeki eşitsizlik, kadınlara yönelik mevcut önyargı ve tutumlar ayrımcı uygulamalara yol açmaktadır. Çalışma yaşamında ise, erkek meslektaşlarına kıyasla daha belirgin engellerle karşılaşmaktadırlar. Çalışma yaşamında cinsiyet ayrımcılığının

en önemli göstergesi, islerin kadın-isi ve erkek-isi olarak ayrılmasıdır.

Çalışma yaşamın da cinsiyet ayrımcılığının en önemli nedenlerinden biri kadının biyolojik farklılığı nedeniyle ona toplumsal olarak biçilen roldür. Aile yaşamında, ev ve çocuk sorumluluğunun kadına yüklenmiş olması, kadının is yaşamında kariyer yapmasına engel olmaktadır. Kariyer yapan kadınların çoğunluğu, evlenmemiş, evli çocuksuz ya da evlenip boşanmış ve başarıyı hedeflemiş kişilerdir.

Kazanç eşitsizliği ile mücadele edilebil-

mesi için, işletmeler kadınları da yüksek maaşlı pozisyonlara kabul etmeli, iş yerinde kreş hizmeti gibi, çalışanların iş ve aile yaşamlarını dengeye oturtabilmelerini sağlayacak tedbirler almalı, yarı zamanlı çalışanlara da tam zamanlı çalışanlar ile aynı saat başı ücreti ödemeli ve esnek çalışma koşulları oluşturmalıdır,” Bunun içinde;

İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Ünsal KAPLAN

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Cinsiyet ayrımcılığında iş hayatında bir çok unsur bulunmaktadır. Bunlar işe alım süreciyle başlar, erkek ve kadın aynı iş kolunda aynı işi yapmalarına rağmen kadın işçilere daha az ücret ödenmesi, kariyer yapmada sürekli geriplanda bırakılmaları ve iş yerinde yaşanan taciz olayları gibi unsurlar yer almaktadır.

Yaşanan işten çıkarılma olaylarında malesef kadınlar ilk planda yer almaktadır. Sosyal yaşamda toplumun büyük bir kısmında kadın evde oturup çocuk yapma, temizlik işleri, yemek pişirme gibi sorumlulukları olan bireyler olarak görülmekte. Namus sorumluluğu kadının üzerine yıkılmakta. Bunun sonucunda bir çok namus cinayetleri işlenmektedir. Kadın bireylerin büyük bir kısmı aile içi ücretsiz emekçiler olarak hayatlarını devam ettirmektedir.

Çalışma ve sosyal hayatta yapılan cinsiyet ayrımcılığı eğitim hayatımızın başında zihinlere yerleştirilmekte. Hem yazılı hemde görsel olarak bizle-

re ve çocuklarımıza öğretilmiş ve öğretilmeye devam edilmektedir. Aslında üretilen her eğitim ve öğretim biçimi resmi ideolojiye hizmet eder. Resmi ideolojinin kurguladığı toplumsal modelin oluşması ve sürdürülmesi için renklendirilir, süslendirilir ancak o projenin gerçekleşmesi için bir araçtır.

Bu proje doğrultusunda hazırlanan ders kitaplarında kadına ve erkeğe biçilmiş roller öğretiliyor. Eğitim ve öğretimin ilk yıllarında hayata dair birtakım bilgilerin verildiği derslerde aile içi iş bölümü kısmında gerçekte egemen olan zihniyet öğretilmekte. Burada anne ev işlerinin düzenli yürütmesini sağlar, yemek temizlik, ütü gibi işleri yapar. Baba ailenin geçiminden sorumludur, çalışıp para kazanır ailesinin beslenme, giyinme, barınma ihtiyaçlarını karşılar. Kadın için çizilen rol, kadının çalışması ancak ev işleriyle birlikte yürütülen bir etkinlik olarak yansıtılmakta. Eğitimin ilk yıllarında hayat bilgisi ders kitaplarında görsel olarak verilen resimlere dikkat edilirse, soğuk bir kış günü bir evin penceresinde

baba televizyonun karşısında gazetesini okurken erkek çocuk babasının yan başında arabasıyla oynuyor, anne ise yemek için masayı hazırlarken kız çocuğu ise annesine yardım etmektedir. Herkesin yüzünde bir gülümseme, mutluluk yani mutlu bir aile tablosu çizilmekte. Başka bir resimde ise top oynayan bisiklete binen çocuklar erkek ip atlayıp bebekle oynayan çocuklar kızdır. Erkek ve kız öğrencilere görevlerini görsel olarak gösterip adepte ediliyor. Matematik sorularında genelde karşımıza gündelik yaşamda karşılaşılan bildik olaylar ve olgular seçilmiye özen gösterilmektedir. Örneğin, “bir okulun 300 öğrencisinin 1/10u kız öğrencidir, bu okuldaki kız öğrencilerin sayısı kaçtır”

burada çok az kız çocuğu olduğu problemin içinde verme yoluyla okullaşma oranı normalleştirilir.

Ayrımcılığın yaşanmasındaki en büyük sebep olarak eğitim diyebiliriz. Eğitime yeni başlayan ve devam eden çocuklarımıza verilecek derslerde hem sözlü hemde görsel olarak verilen temalara dikkat edilmeli. Unutulmamalıdır ki eğitilmiş kadın nüfusu ne kadar çok olursa o ülkenin sosya durumuda o kadar yüksek olur. Çünkü eğitilmiş kadın çocuğunda eğiten kadındır. Böylece toplumun sosyal ekonomik ve kültürel yönlerden seviyesini yükseltmiş olmaktadır.

Volkan ERKAN

SODA SANAYİ – MERSİN ŞUBE

KONU : İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Türkiye’de cinsiyet ayrımcılığı, aşıldığı varsayılan,sözde aşıl-maya çalışılan fakat önüne geç-mek için hiçbir çaba gösterilmeyen ka-lıplaşmış bir öge halindedir.

Toplumsal cinsiyet ayrımcılığının önü-ne eğitimle geçilebileceğini düşünenle-rin aksine eğitimin temelinde cinsiyet ayrımcılığı söz konusudur. Öyle ki bu durum gelecek nesillerimize daha çok küçük yaşta öğretilmiş ve hala öğretili-yor durumdadır.

Araştırdığınızda hayat bilgisinden ma-tematiğe her kitapta cinsiyet ayrımcılı-ğı söz konusu. Örnek olarak hayat bil-gisi kitabında yer alan bilgilerin için-de kadınla erkeğin görevleri sınıflandı-rılmış ve kadına ev işleri, temizlik, ye-mek gibi işler erkeğe de evini geçindir-mek, çalışıp para kazanmak, evdeki ta-mirat işlerini yapmak gibi sorumluluk-lar yüklenmiştir. Aynı durum matema-tik kitaplarında ise, problemlerde “ An-nem 1 kilogram kıyma aldı, 250 gramı-nı yemek için kullandı ” gibi örnekler-le kadın yemek yapan, ev işleriyle uğra-

şan yapıda gösterilmiştir. Çocuklarımız daha çok küçük yaşta bu kalıpları be-nimsemiş, her cinsiyetin kendine göre farklı sorumlulukları olduğunu kabul-lenip ileride o şekilde yaşamaya alıştı-rılmışlardır.

Bu durumdan farklı olarak iş yerinde-ki kadınların ve erkeklerin başına gelen ayrımcılıklar cinsel istismar olarak kar-şımıza çıkmaktadır. Bir erkeğin iş ye-rinde sözlü ya da fiziksel tacize uğra-ması toplum tarafından sık rastlanan ve kabul edilebilir bir şey değildir. Fa-kat aynı durum bir kadının başına gel-diğinde hoş karşılanmayan ama alışıl-dık bilindik bir durum halini almıştır. Çünkü kadın savunmasız ve zayıf bir varlık olarak görülür. Düşünceye göre zayıf birinin taciz etmesi mümkün de-ğildir. Bir erkek tacize uğrasa bile dile getirememesi bu yüzdendir.

İş yerindeki ayrımcılık bununla da sı-nırlı kalmayıp kadına özgü olan ve her-kesin kabullendiği çocuk yapmanın be-delî kadının işini kaybetmesine yol açar. Kişinin hakkı olduğunu düşündüğü ha-

milelik izni sonrası işini kaybetmesine sebep olur ve bunun hesabını kimseden soramaz.

Peki hamile kalan kişinin kadın olması, dünyaya bu şekilde gelmesi kendi elinde olan bir şey midir?

4857 sayılı kanuna göre doğumdan önce 8 (sekiz) doğumdan sonra 8 (sekiz) hafta izin alınabiliyor. Fakat düne kadar kadınlar hamileliği ve işi arasında seçim yapmak zorunda kalıyordu.

Bunun yanı sıra erkek, “evin reisi”, “ailenin direği” gibi kalıplar yüzünden ciddi psikolojik baskı altında bir yaşam sürdürmektedir. Çalışan erkeğin gurur meselesi haline gelen bir durum var ki

bu da kadından daha fazla para kazanma konusudur. Kadının, eve erkekten fazla para getirmesi toplum tarafından tuhaf karşılanan ve kolay kabullenilmeyen bir durumdur ve erkekte eziklik duygusu yaratmaktadır. “Karısı ona bakıyor” yargısının altında ezilmemek için erkekte hep bir baskı ve kendini daha fazla para kazanmaya zorlama durumu yaratmıştır. Evin reisi çizgisinden çıkmaması ya da duyduğu baskıdan dolayı çıkamaması erkekte psikolojik olarak yıpranmayı doğurmuştur.

Sonuç olarak cinsiyet ayrımı bireylerde çok ciddi kişilik bozukluklarına ve toplum gerilemesine sebep olmaktadır. Gelişim önce zihniyette başlar.

Zafer ÇELEBİ

SÜPERLAS - GEBZE ŞUBESİ

KONU: İŞYERİNDE, SOKAKTA CİNSİYET AYRIMCILIĞINA SON!

Toplumsal rol bölüşümünün de kadının biyolojik cinsiyetine vurgu yapılarak kadına, evinin ve çocuklarının bakımıyla sınırlı görevi olan ve kadının yaptığı işi katma değer yaratmakla ilişkilendirmeyen bir anlayış çerçevesinde pasif bir rol yüklenirken, erkeğe tam tersi ekonomik gelir sağlayan, katma değer yaratan bir değer biçilmiş ve karar mekanizmasında etkin bir rol verilmiştir. Böylece toplumun kadına ve erkeğe yüklediği bu roller “toplumsal cinsiyete dayalı rol” kavramıyla kültürel yapı içinde yerini almıştır.

Toplumsal cinsiyete dayalı olarak, kadınların aleyhine uygulamalar toplumsal ilişkiler ve yapılar içinde kendini farklı biçimlerde göstermektedir. Kültürel değerler ve toplumsal cinsiyet ve buna bağlı olarak cinsiyete dayalı ayrımcılık kavramı toplumsal ilişkiler sisteminde, farklı düzeyde ve şekillerde yeniden üretilmektedir. Kadınların, çalışma yaşamına girmesinin engellenmesi veya sınırlandırılması, bazı mesleklere ve işlere uygun görülmemesi gibi uygula-

malar, cinsiyete dayalı ayrımcılık şeklinde kavramlaştırılmaktadır.

Cinsiyete dayalı ayrımcılık erkeğin ekonomik olarak üretken ve etkin olmasına ve bunun sonucunda da toplumsal değer kazanmasına neden olurken, kadının ise günlük yaptığı işlerin ekonomik değer olarak görülmemesine, toplumsal değersizliğe ve ikincil konuma itilmesine neden olmuştur. Fakat ekonomik ve sosyal koşullar kadınların çalışma yaşamına girmelerinde itici bir güç olmuştur.

Böylece toplumsal cinsiyet gibi çeşitli sosyo-kültürel etkenlere karşın kadın, çalışma yaşamında yerini almıştır.

Toplumsal yapının bir parçası olan çalışma örgütleri de, toplumsal kültürün yapısını bünyesinde taşımakta ve hatta egemen kültürel bakış açısı ile hareket etmektedir. Böylece kadın için büyük bir engel olan cinsiyetçi ideoloji, çalışma yaşamında ve içinde bulunduğu örgütsel yapı içinde de karşısına çıkmaktadır.

Çalışma örgütlerinin çalışma şekilleri, yönetim ve yapılanma biçimlerinin “erkek egemen kültür tarafından oluşturulduğu, bunun da çalışan kadının, örgüt içinde çeşitli engeller ve buna bağlı olarak baskılarla karşılaştığı görüşü bu tezin temel varsayımları içindedir. süreç ve deneyimin bu eşitsizliğin üretiminde kendine özgü dinamiklere ve mekanizmalara sahip olduğu ve oluşan bu ortamın çalışan kadınlar üzerinde yarattığı baskılar ortaya konmaktadır.

Ancak, sosyo-ekonomik yapıdaki değişimler ataerkil muhafazakâr yapının kalıntılarını belirli ölçüde ortadan kaldırmış ve kaldırmaya devam etmektedir.

Ancak, bu değişime karşın toplumsal işbölümü sürecinde kadına ilişkin baskılar gelişmiş ülkelerde kısmen ortadan kaldırılabilmiş, gelişmekte olan ülkelerde ise bu baskılar büyük ölçüde hissedilmektedir. Buna karşın is yaşamında cinsel ayrımcılık ve buna bağlı olarak kadınların yaşadığı baskılar günümüzde sorgulanır hale gelmiştir. Son yıllarda literatürde de bu konuya ilişkin araştırma ve tartışmalar artmıştır.

Yukarıda görüldüğü üzere kadın üzerinde yapılan cinsiyet ayrımının hayatın tüm parçasında olduğunun kısa bir özeti görülmektedir, bu ayrımcılıkta yaşamın bütün süreçlerinde önünde duracak sınıf emekçi sınıftır ve kendisine büyük görevler düşmektedir. Özellikle bu konu ha devrimcilerin önünde bü-

yük bir sınav şeklinde durmaktadır. Bu yüzden çalışma yerlerimiz de sokaklarda, meydanlarda, evimizde ayrımcılık için kol kola omuz omuza durarak bu ayrımcılığa karşı duralım.

***KONU: KIDEM
TAZMİNATINA
DOKUNAMAZSINIZ!
KIDEM TAZMİNATINDA
TAVAN KALKSIN!***

Abmet ARGUN

TPAO – BATMAN ŞUBESİ

KONU: KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Kıdem tazminatı, ömrümüzden yitirdiğimiz günlerimizin bir miktar parasal karşılığıdır. Kıdem tazminatına dokunmak, tükettiğimiz beden, zihin, sağlık ve cebimize dadanmaktır. Hırsızlığın kamufule edilmiş halidir.

Kıdem tazminatları konusu 1962'den beri işverenlerin ve hükümetlerin gündeminde olmuştur. İşveren kesimi, güvencesiz, ucuz ve maliyetsiz emek özlemiyle yıllardan beri bu konuyu sıcak tutmaya çalışmışlardır. Hükümetler de fırsat buldukça konu üzerine yoğunlaşmakta, kamuoyunu bu fikre alıştırmaya çalışmaktadırlar. Kıdem tazminatı işçinin en büyük güvencesidir. kıdem tazminatı konusunda sergilenen sermaye yanlısı tavrın, barış ve huzur getiremeyeceği bir gerçek, bu ülkede sadece sermaye değil, emek de olduğunu, bu ülkenin emekçilerin alın teri ile ayakta kaldığını herkesin bilmesi lazım.

Sürekli sermayenin taleplerinin dikkate alındığı bir ülkede toplumsal barıştan söz edilemeyeceğini bir gerçektir.

Kıdem tazminatlarımız, istediğiniz gibi süreceğiniz tarlalarınız değildir. İşçinin kıdem tazminatına uzanan eller kırılmaya mahkumdur. Bu ülkede 50 yıldır kıdem tazminatlarına dokunulamadıysa bundan sonra da dokunulamayacaklardır. Kıdem tazminatında yeni bir düzenleme yapılacaksa, tek bir amaç güdülmeli istihdam artışı ve işsizliğin azaltılması. Bu süreçte en duyarlı olunması gereken konu kazanılmış hakların muhafaza edilmesi için caba göstermektir.

Beklenen yeni kıdem tazminatı fonu ilgili sorunları sıralarsak işten çıkartılan işçinin kıdem tazminatını ne zaman ve ne kadarını alabileceği üzerinde yoğunlaşıyor. Normalde işten çıkarılan bir çalışan kıdem tazminatını hemen alabiliyor. Yeni sistemde ise bu konu son derece belirsiz. işten çıkartılan bir çalışanın emekliliğe hak kazanacağı tarihe kadar hesabına dokunamaması ve işten atılan işçiler anında kıdem tazminatını hemen alabiliyordu, işsiz kaldığı dönemi o parayla atlatıyor. Yeni modelde “Süren dolmadı, Kıdem Tazminatı

Fonu'ndaki parana dokunamazsın" denilmesi kaçınılmaz.

çilere güvencesiz, kuralsız çalışma dayatılıyor.

Kıdem Tazminatı Fonunun esas amacının işveren üzerindeki 'yükün' azaltılması İşverenin mevcut durumda ödediği yüzde 8'lik oranın yüzde 3'lere düşürülmesi çalışmaları yapıyor: "Bu durumda fonda yeterli para birikmeyecek. Bu noktada iki durum ortaya çıkacak, ya bu fonu kamu destekleyecek, ya da çalışana daha az ödeme yapılacaktır. Kıdem tazminatı Fon'a devredildiği zaman işverenin işçiyi işten atmak için eli daha rahat olacak. Her an işten çıkarılma korkusu ile daha zor koşullarda çalışmak zorunda kalacağımız gibi, alacağımız para da üçte iki oranında düşecektir. Kıdem Tazminatı'nın Fon'a devredilmesi durumunda erişim konusunda ise tam bir belirsizlik söz konusu."

Eğer sermayenin istediği olur, hükümet de bu konuda adım atarsa, emekli olmak da, damla damla biriken kıdem tazminatımızda da hayal olacak.

Hali hazır işten atılma durumunda, 20'yi aşkın nedenle kıdem tazminatı alabiliyoruz. Oysa yeni düzenleme ile kıdem tazminatı sadece emeklilik ve ölüm halinde verilecek. Kıdem tazminatı, çalışırken geçirdiğimiz ve çalışarak yerine yenisi koyulamayacak şekilde ömrümüzden yitirdiğimiz günlerimizin bir miktar parasal karşılığıdır. Kıdem tazminatına dokunmak, çalışarak tükettiğimiz beden, zihin ve sağlığımıza da dokunmaktır. İşçi ve emekçilerin hakları ellerinden alınıyor, ücretler düşürülüyor, çalışma ve yaşama koşulları ağırlaştırılmak isteniyor. Emek-

Ahmet AYDOĞDU

BOTAŞ- ADANA ŞUBESİ

KONU : KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Emekçi dediğiniz nedir?

Doğar : 7-8 yaşına kadar anasının kol-
tuğunun altından çıkamaz.

Okuldu, Askerlikti derken daha gö-
zünü bile açamadan geçim derdiyle,
ekmeğinin peşine düşer.

Ne zaman evlendi ne zaman çocukları
oldu. Çocuklarının , geleceğinin yükü
omuzlarına bindi ...

Ömür bitmiş !

Yıllarca çalışıp uğraşayım. Onurumla
hayatımı idame ettireyim. En az 3 ta-
nede çocuk yapayım dedim. Kazandı-
ğım la kıt kanaat geçinip gittim. Emek-
li olduğumda sırtımı yaslayacak bir bi-
rikimim yok. Ev alacak param bile yok.
Yıllarca kirada oturmuşum . - Ey yasa
çıkarırlar, siz bu benim kıdem tazmi-
natımda iç ederseniz. Ben yarın bu ço-
cuklara ne bırakacağım? Çocuklarıma
nasıl anlatacağım? Devlet sizin hak-
kınızı yedi. Sizi geleceksiz bıraktı diye
nasıl anlatacağım?

Bu çocuklar büyüdüğünde önce bana
sonra devlet babaya hesap sormak is-
terlerse ne diyeceğim?

LÜTFEN KIDEM TAZMİNATIM-
LA OYNAMAYIN. O ÇOCUKLA-
RIMIN GELECEĞİ.

O SAĞLIKLI NESİLLERİN HAK-
KIDIR VE ÖYLE KALMALIDIR...

Abmet ÖZDEMİR

DYO MATBAA MÜREKKEPLERİ - İZMİR ŞUBESİ

KONU: KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Kıdem tazminatı umut demek, kıdem tazminatı gelecek demek, kısacası kıdem tazminatı her şey demek. Son dönemlerde AKP hükümetinin üzerinde durduğu konuların başında geliyor bu konu. Yazarken bile söylemeye dilim varmıyor ama bu AKP hükümeti bu kıdem tazminatı konusunda işçi sınıfının tabiri caizse uykularını kaçıracağı benziyor.

Daha öncede belirttiğim gibi işçinin şu ağır çalışma ortamında, ağır yaşama şartları altında güvendiği tek şey kıdem tazminatıdır. Hükümet’de ona el atar, almaya kalkarsa bence bu da sendikaları greve kadar götürecektir.

Umarız öyle bir şey olmaz. Eğer AKP hükümeti öyle bir karar verirse işte o zaman karşısında işçileri emekçileri bulur. İşte o zaman sendikalar iş, yavaşlatma ve greve kadar ellerindeki bütün imkanları kullanacaktır.

Cafer Tayar DEMİRCİ

SASA - ADANA ŞUBESİ

KONU : KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Kıdem tazminatı, işçinin çeşitli sebeplerle işyerinden ayrılırken işveren tarafından iş hukuku kanunları gereğince işçiye vermiş olduğu belli şartları olan bir tazminat şeklidir. Konuyla ilgili iş kanunu kendi isteğiyle kendi iradesiyle işten ayrılmak isteyen işçi kıdem tazminatına hak kazanamaz. Kıdem tazminatı, kazanılmış bir hak olmalıdır.

Mevcut sistemde kıdem tazminatının üst sınırı, en yüksek devlet memurunun bir hizmet yılı için alacağı emeklilik ikramiye ücretini geçmemektedir. Kıdem tazminatı, sözleşmenin yerine getirilmesi sırasında yapılan hizmetin karşılığı olarak yapılan bir ödeme şeklinde değerlendirilmemelidir. Kıdem tazminatı, işveren kesiminin savunduğu gibi işçilere verilen ek bir ödeme olarak görülmemeli, ödemesi geciktirilmiş bir ücret olarak görülmelidir. Ülkemizde emekçilerin elinde kalan son kazanımlardan birisi olan kıdem tazminatının fona devredilerek kullanımının daha da zorlaştırılması, ödemesinin geciktirilmesi, işçinin alacağından vaz-

geçmesi için bezdirme politikası uygulanması kabul edilemez. Kıdem tazminatı hakkının güvencesi devlettir. Hükümet bugüne kadar işçinin kıdem tazminatı hakkını ödememek için elinden geleni yapan işverenlerin bu tavrına seyirci kalmamalı, bu uygulamayı yapan işverenlere gereken müdahalede bulunmalıdır. Zamanında denetimini yapmalı, mevcut sistemde kıdem tazminatı hakkında işçilerin tam zamanında yararlanmalarının koşullarını yaratmalıdır.

Kıdem tazminatı dokunulmaz bir haktır. Bunu slogan haline getirmeliyiz. Türkiye dahil her ülkede işçilerin küreselleşmeyle gelen sorunlara birleşerek karşı koymaları gerekir. Bizler de birleşip en azından hâlâ elimizde olan haklarımızı korumalı ve onları kullanmalıyız.

Enis SARIÇİÇEK

TÜPRAŞ - KIRIKKALE ŞUBESİ

KONU: KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Kıdem tazminatı işçilerin işyerinden iştekları dışında iş veren tarafından işten çıkartılması sonucu ödenen bir tazminattır. Bunu iş veren iş kanunun da belirtilen maddeleri uygulayarak ödemek durumunda kaldığı bir kanunu bir tazminattır. Bu tazminat ödenirken işçinin giydirilmiş brut ücretleri üzerinden hesablama yapıp günlük kazanç bulunup 30 gün ile çarpılıp yıllık kıdem tazminatı hesaplanıp kaç yıl çalışmışsa o kadar tazminat iş veren tarafından ödenir. Kıdem tazminatı tavan tutarı devlet tarafından belirlenir.

Kıdem tazminatı anlattığınız gibi devam etmektedir. Yalnız zaman zaman haberlerde, iş yerlerinde, bazı lokallerdede duyduğumuz gibi kıdem tazminatında bir değişiklik yapıp kıdem tazminatlarının ödenmesi daha sonrasında da söylentilere göre bir fon oluşturup paranın o fonda birikeceğinden bahsediliyor. Bu yeni sistemde yine işçiler kendilerine iş veren tarafından yatan kıdem tazminatı parasını aynı sgk primi gibi görebileceği ne kadar para-

sının olduğunu takip edeceği ne kadar getirisi olduğunda görebilecek olmasından bahsediliyor. Hatta şirketlerin battığı iflas ettiği zaman bile fondaki paraya bir şey olmayacağı söz konusu. İş veren para yatırmadığı zaman bile işçinin onu görebileceği söyleniyor.

Kıdem tazminatı konusunda yine yeni tasarıda kıdem tazminatında kazanılan hakların kaybolmayacağını iş veren eski döneme ait kıdem tazminatı ile sorumlu olacağı, kısacası haklar kaybolmayacak . ve yasa gerçekleşirse o tarihten itibaren sisteme girmesi söz konusu olduğu ifade edilmektedir. Hatta 15 yıl kıdem tazminatı alınmamasından bahsediliyor.

Yeni tasarlanan tasarıya göre yine kişiye özel fonların oluşturulacağı kıdem tazminatı fonları kurulacağı bununla ilgili gerek hükümet tarafından başbakan ve gerekli bakanların açıklama yaptığı zaman zaman medyada ve haberlerde görmekteyiz. Ve bu süreçte işçi haklarının azda olsa kıdem tazminatı olarak elinden alındığını düşünüyorum. Kı-

dem tazminatı konusunda daha iyi bir geniş kapsamlı çalışma yapılabilir.

Sonuç olarak kıdem tazminatı konusunda bir düzenleme yapılacaksa bu çalışmanın yapılmasında tarafların bir araya gelerek beraber yürülmesi biz işçiler için daha hayırlı olacağını düşünüyorum. Hükümet, sendikalar ve sivil toplum kuruluşları bir araya gelerek bu sürecete hazırlanan tasarıda temel amaçların istihdam artışı ve işsizliğin azaltılması olmalıdır. Yine yukarıda

bahsettiğim gibi burada en çok dikkat edilmesi gereken konu kazanılmış hakların kaybedilmemesidir. Son olarakta yasanın geçtiği tarihten itibaren yürürlüğe girmesi olmalıdır.

BİR İŞÇİ OLARAK KIDEM TAZMİNATIMIZA DOKUNMASINLAR. KIDEM TAZMİNATIMIZDA TAVAN KALMASINDAN YANAYIM.

Ercan ALMACI

TEKNO KAUCUK - GEBZE ŞUBESİ

KONU: KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

KIDEM TAZMİNATI: Kıdem tazminatı, işçinin çeşitli sebeplerle işyerinden ayrılırken işveren tarafından iş kanunu gereğince işçiye vermiş olduğu bir tazminat şeklidir. Kendi isteğiyle işten ayrılan işçi kıdem tazminatına hak kazanamaz.

Kıdem tazminatının miktarı ise çalışılan her bir yıla karşılık bir aylık brüt ücrete tüm sosyal hakların ilavesiyle hesaplanmakta. Emekliye ayrılanlar, aske-re gidenler, evlendikten sonra 1 yıl içinde işten ayrılmak isteyen kadın işçiler, haksız bir şekilde işten atılanlar, haklı olarak işten ayrılanlar ve ölen işçilerin yakınları kıdem tazminatı almaya hak kazanmaktadır.

Kıdem tazminatı hakkı biz işçiler için iş güvencesi açısından da önemli bir koruma işlevi görmektedir.

Neticede patron için kıdem tazminatı işçiyi istediği gibi işten atmasını önleyen bir engeldir. Biz işçiler için bir başka önemi ise herhangi bir işten ayrılma durumuna karşı yeni bir iş bulana

kadarki süreçte bir geçim kaynağı oluşturmaktır. Patronlar kıdem tazminatlarının kaldırılmasını istiyorlar. Böylelikle daha çok işçiyi daha kolay şekilde işten atabilecek, hem maliyetlerini azaltıp hem kârlarını yükseltmiş olacaklar. Peki, patronlar şu anda kıdem tazminatlarını gerçekten ödüyor mu? Tabii ki hayır. Sigortasız çalışan milyonlarca işçi, sendikasız ve taşeronda çalışan işçilerin birçoğu bu haktan fiilen yararlanmıyor.

Zaten hükümet de bunun arkasına sakanarak türlü türlü yalanlar ortaya atıyor. Sanki bunca yıldır işçilerin haklarını düşünüyormuşçasına, medyasıyla, basınıyla bu tasarımı şirin bir hale sokmaya, yasa tasarısı sanki bizim yararımızaymış gibi göstermeye çabalıyor.

Kıdem tazminatı gaspının yaratacağı sonuçlar bununla da bitmiyor. Bu gasp asıl uzun vadede patronların işine yarayacak. Çünkü kıdem tazminatı hakkının gaspını içeren tasarının içinde diğer birçok saldırıdan da bahsedebiliriz. Bunlardan biri de özel istihdam büro-

ları adı altında oluşturulacak olan kölelik bürolarıdır. Bu kölelik bürolarıyla istediği gibi işçi alabilen patron bu sayede de kadrolu işçiliğin önüne geçebilecek. Servis, dinlenme, yıllık izin, işsizlik ödeneği hatta emeklilik gibi birçok hak da esnek çalışmayla yok edilecek. Tüm bunları göz önünde bulundurarak

bu durum karşısında birlik ve beraberliğimizi

Daha da pekiştirerek bu duruma son verecek adımları azim ve kararlılıkla atmamız gerekmektedir

Ergin DİŞBUDAK

SÜPERLAS-GEBZE ŞUBESİ

KONU: KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

İçi ve Emekçi kardeşler!

Türkiye ekonomisi büyüyor ve patronlar seviniyor, ama işçiler yoksullaşıyor. Milyonlarca işçi, işsiz ve güvencesiz. 10 milyon işçinin sigortası yok! Çalışma temposu olabildiğine hızlandırılırken, çalışma saatleri de fiilen 12 saate çıkartılmış bulunuyor. Ama bütün bunlar gözlerini kör hırsı bürümüş patronlara yetmiyor. Kazanılmış haklarımızı son kırıntısına kadar ellerimizden almak istiyorlar. Sırada hayata geçirilmek istenen yeni bir saldırı paketi var. Bu paketin adı, ulusal istihdam stratejisi. Patronların arzularını yerine getirmek için çalışan hükümeti, bu saldırı paketini orta vadeli hükümet programında almış durumda. Peki bu paketin içinde neler var;

***KIDEM TAZMİNATI FİİLEN YOK EDİLECEK**

***BÖLGESEL ASKERİ ÜCRETE GEÇİLECEK**

***İŞÇİLERİN KİRALANABİLECE-**

Ğİ ‘özel istihdam biroları ‘ (kölelik büroları) AÇILACAK

***DENEME SÜRELERİ 23 YAŞ ALTI İÇİN 4 AYA ÇIKARILACAK**

***ESNEK ÇALIŞMA OLABİLECEĞİNE YAYGINLAŞACAK VE KADROLU İŞÇİLİK TARİHE KARIŞACAK**

Bu hükümet bu saldırıları meclisten geçirmeye hazırlanıyor. İşçilerin haklarını gasp ederken tek ayak üstünde kırıyan söyleyor. Başbakan ve Bakanlar işçilerin küçük bir kısmının kıdem tazminatını alabileceğini söylüyorlar. Meğer işçileri ne çok düşünüyorlarmış! Kıdem tazminatının bir fona devredilmesini öneren bizzat patron örgütleridir. TUSİAD, MÜSİAD, TİSK, MESS, TOBB, gibi patron örgütleri hükümete alkış tutuyor ve cesaretinden dolayı övüyorlar. İşçilere kıdem tazminatını vermeyen ve kaldırılmasını isteyen patronlardır. Nasıl oluyorda patronların istekleri doğrultusunda hazırlanan bir fon işçilerinin çıkarına oluyor.

Hükümet ve patronların derdi işçilerin çıkarlarını korumak değildir. Kıdem tazminatını toptan ortadan kaldıramadıkları için tepe tepe kullanacaklar. Bunun için şimdilik fon biçiminde bir ara formül getiriyorlar. Bu fon kendi çıkarları doğrultusunda olacak.

SORUYORUZ; işsizlik sigortasını nasıl kullandıklarının biliyoruz. İşçilerin paralarından oluşan bu fon, patronlara peşkeş çekiliyor. İşçilerle ilgisi olmayan alanlarda kullanılıyor.

KARDEŞLER; Gelin birleşelim ve kazanılmış haklarımıza yönelen bu saldırılara boyun eğmeyelim. Kıdem tazminatının gaspına hayır!

İŞÇİLERİN ÖRGÜTLENMESİNE
DESTEK VERELİM VE

PATRONLARDAN HAKLARIMIZI
ALALIM....

Ersan AYDIN

T.P.A.O - ANKARA

KONU : KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Calışma hayatında işçi ve işveren tarafları açısından en önemli tartışma konularından birisi kıdem tazminatıdır. Kıdem tazminatı, işçiler açısından iş güvencesi aracı, yıpranma hakkı, bir ödül vb. şekillerde değerlendirilmektedir. İşverenler açısından ise ek bir maliyet olarak görülmektedir. Söz konusu maliyetle çoğu zaman öngörülemez bir zamanda karşılaşabilmektedir. Kıdem tazminatı konusunda işçi sınıfının görüşü şu şekilde olmalıdır.

Her çalışan işçi işten ayrılma nedeni ne olursa olsun kıdem tazminatı almalıdır. Bir yılı doldurmayanlarda çalıştığı kadar süre kıdem tazminatı almaya hak kazanmalıdır. Türkiye’de işsizlik yardımı olarak uygulanan en önemli yardımlardan olan kıdem tazminatı, belirli durumlarda sona eren iş sözleşmelerinde işveren tarafından işçiye ödenmesi öngörülen kendine özgü bir yükümlülüktür. Kıdem tazminatı genel olarak objektif bir biçimde işverene nazaran emeğinden başka geliri olmayan üretimin en etkili unsuru bulunan, sonra

psikolojik, yıpranma payı en fazla olan sosyal güvenlik bakımından işçinin korunması amaçlanmaktadır.

Kıdem tazminatına esas ücret, işçinin son brüt kök ücretine kendisine sağlanmış diğer tüm yararların brüt parasal karşılıklarının eklenmesi ile bulunan tutardan oluşmalıdır. Ücretin belirli ve düzenli olmaması durumunda kök ücret işçinin son bir yıl içerisinde aldığı ücretler toplamının bu süre içerisindeki çalışılan günlere bölünmesi suretiyle bulunmalıdır. Kıdem tazminatı ödememek için direnen işveren sahiplerine yaptırım olarak hapis cezasından daha çok parasal ve idari yaptırımlar uygulanmalıdır.

Mecit AKGÜN

SUPERLAS A.Ş - GEBZE ŞUBESİ

KONU: KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Kıdem Tazminat'tında TAVAN KALKSIN !!

Kıdem Tazminatı sahip olduğumuz en büyük HAKkımızdır. Biz çalışanlar için çok hassas olan bir konudur.İşçinin kıdem tazminatının bir koruyucusu olarak sadece Sendikalar var.

Asgari ücretin düşük olması, özel sektörde maaşların düşük olması nedeni ile tavan ücrete yetişilmemekte bunun biz işçilere zararı vardır. kısacası Tavan ücret kalksın.

Kardeşler!

Kapitalizm bugün insanlığa bir cehennem yaratıyor. Oysa sömürsüz, zulümsüz bir dünyayı yaratmak bizim ellerimizde. Bugün böyle bir dünyanın kurulması için nesnel koşullar fazlasıyla mevcut. İnsanlığın binlerce yıllık göt kamaştırıcı tarihsel gelişmesinin yarattığı imkânlar bir yeryüzü cenneti kurmak için çoktan olgunlaşmış durumda. Sorun bu potansiyelin bir avuç kapitalistin sultasından kurtarılıp, tüm insan-

lığın emrine sokulmasıdır. Kapitalizm bu imkânları tahrip etmektedir ve artık onu layık olduğu yere, yani mezara gömmenin zamanı gelmiştir. Bunu yapabilecek olan yegane güç ise işçi sınıfıdır.

İşçi kardeşler, bugün işçi sınıfının herşeyden önce kapitalizme karşı dünya ölçeğinde mücadele bilincini geliştirecek enternasyonalist bir örgütlenmeye ihtiyacı var. İşçi sınıfı geçmiş mücadelelerinde çok daha zor koşullar altında bu tür örgütlülükleri oluşturdu. Ve bu örgütleri sayesinde büyük başarılar elde etti. Ancak daha sonra çeşitli nedenlerle bu örgütlerini yitirdi. Bugün bilince çıkarılması gereken en önemli ders budur. Bu nedenle işçi sınıfının enternasyonalist bilincini ve örgütlülüğünü geliştirmek üzere 1 Mayıs'ta dünya işçilerinin uluslararası birlik ve mücadele bayrağını yükseltelim.

Mehmet Duran TIRTARLI

SODA -MERSİN ŞUBESİ

KONU: KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Kıdem tazminatı ülkemizde 75 yıldır kullanılmaktadır. Şu anki hükümet bu hakkımızı gasp ederek işverenlere peşkeş çekmek istemektedir. Bunuda tazminatlarımızı bir fona devretmek sureti ile yapmak istemektedir. Bununla birlikte biz çalışanlar her an işten çıkarılma korkusu ile çalıştırılacak ve alacağımız parada üçte iki oranında düşürülecektir

Şuan ki sistemde işten çıkarılma ve 20 den fazla koşulda kıdem tazminatından faydalanmaktayız. Bu hakkımızı ,hayatımızın en güzel yıllarını vererek geçirdiğimiz iş hayatımızın sonunda aldığımız bir miktar paradır. Kimimiz sağlığını ,kimimiz ailesini ve daha pek çok şeyi bu konuda göz ardı etmekteyiz.

Zaten aldığımız ücret geçimimizi zor sağlıyor yıllar boyu insan gibi yaşamak bir yana sağlığımızdanda olduğumuz aşıkardır. Bunun sonunda bir miktar para alıp bir nebze olsun nefes almak hepimizin hakkıdır. Şu anki hükümet bu hakkımızı da elimizden almak istemektedir. Geçinmek için ihtiyacı-

mız olan temel ihtiyaç v.s hemen her kaleme durmaksızın zam gelmektedir. Bunun yanında işçilerin ücretleri düşürülmeye çalışılmakta çalışma koşulları daha da zor ve güvencesiz bir ortama taşımaktadır.

Aylık kıdem tazminatı şuan da yüzde 8,3'tür hükümet kuracağı fon ile bunu yüzde 3 düşürmek istemektedir. buda bizim anladığımız tazminatın yüzde 64 oranında düşürülmesi anlamına gelmektedir. Başta da belirttiğim gibi şuan da 20'yi aşkın durumda kıdem tazminatından yararlanmaktayız. Hükümetin çalışmalarındaki kıdem tazminatı ise sadece emeklilik ve ölüm halini kapsamaktadır. Ayrıca kıdem tazminatı işten çıkarılmayı zorlaştırmaktadır. Hükümetin düşündüğü gibi bir fon oluşturulması durumunda işten çıkarılma kolaylaşacaktır. Çünkü işveren tazminat ödemeyecektir.

Bizleri daha zor şartlarda çalışmak zorunda bırakacaklardır..

Hükümetin kıdem tazminatından her-

kesin yararlanacağı söyleminde samimi olduğuna inanmıyorum .Yanımızda çalışan arkadaşlarımızın bir çoğu veya tanıdıklarımızın 12 aydan daha kısa süre çalıştırılıp girdi ,çıktı yaptırılıp tazminat alamamaktadır. Bunun da düzeltilmesi gerekirken ,işveren tarafında olmanın mantığını anlayamamaktayım. Unutulmamalıdır ki işçi yoksa işverende yoktur.

Hükümetin görevi işçinin tazminatının ödenmesi sağlamaktadır. Aksi takdirde fon gerçekleşirse emekli olmak ve kıdem tazminatı almak imkansızlaşacaktır.

Murat KARAYOL

ARTENIUS – ADANA ŞUBESİ

KONU : KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Kıdem tazminatı bizim için nedir:

İşçinin işe başladığı tarihten itibaren iş sözleşmesinin devamı süresince her geçen tam yıl için işverence işçiye kırk yedi (47) günlük ücreti tutarında kıdem tazminatı ödenir.Bir yıldan artan süreler içinde aynı oran üzerinden ödeme yapılır.

Kıdem tazminatının süre ve miktarının hesaplanması konusunda yasa hükümleri uygulanır.

Her kesimin gözünü diktiği,İşçilerin temel ve vazgeçilmez hakkıdır.İşçilerin alın teri ve emeğinin karşılığı olan Kıdem Tazminatı işçiler için çok önemlidir.Olmazsa olmazların başında gelir.İşten çıkarmaların engelleyici bir sebebiştir.Sırtını dayadığı iş güvencesidir.

Gelecekteki yaşantısını planlayacağı maddi destektir. Kendisinin ve ailesinin hayattaki en büyük beklentisidir. İşten çıkarmalarda engelleyici unsurdur.Yeni iş kurmasında maddi kaynaktır. Hayat sigortasıdır. İşyerinde disiplini çalış-

mayı sağlar,suçun en büyük önleyicisidir. Yıllarca çalıştıktan sonra,gençliğini verdikten sonra hayatında kavuşmayı istediği en büyük beklentisi olan KIDEM TAZMİNATINA kesinlikle DOKUNAMAZSINIZ, biz işçiler olarak kıdem tazminatına DOKUNDURTMAYIZ.

Nebi ÜSTÜNTAŞ

TÜPRAŞ - KOCAELİ ŞUBESİ

KONU: KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Kıdem tazminatı biz işçiler için bu güne kadar kazanılan en önemli haktır. Kıdem tazminatı işçilerin işçilik yaşamı boyunca yaptıkları geleceklerini bir nevi garanti altına alan çok önemli birikimdir.

İşçilerin işverene karşı en güçlü silahıdır kıdem tazminatı, ülkemizde kıdem tazminatı verilmeden işten çıkarılma oranı gerçekten çok yüksek işverenler yasal olarak ödemek zorunda oldukları halde kıdem tazminatını çeşitli bahanelerle ödememekte ve zaten işini kaybetmiş ekmeginden olmuş bir emekçinin emeğini gasp etmektedir. Ne yazık ki kapitalist düzenin en büyük göstergeside budur işte. Devlet vatandaşını koruyacağına işverenleri korumakta ve onların isteklerini yerine getirmektedir. Devlet vatandaşına sahip çıkıp emeğine saygı gösterip onun haklarını koruyacağına yaptığı işlerle dahada mağdur etmektedir.

Son zamanlarda hükümetin sürekli pişirip pişirip önümüze getirdiği hesaptaki işçiler için çok yararlı olduğunu id-

dia ettiği bir kıdem tazminatı yasası mevcut. Çalışma ve sosyal güvenlik bakanlığı sık sık bu taslaktan bahsetmekte ve halkın tepkisi arttığında tekrar geri çekip rafa kaldırıldığı söylemektedir. Halbuki rafa kalktığı falan yok bakan bey geçenlerde yine yaptığı açıklamada (ki basında pek haber yapılmadı); “haziran 2013’e kadar kıdem tazminatı yasasını düzenleyeceğiz” dedi. Bu ne anlama geliyor; bizim bu hakkımıza göz dikmişler birkere ve mutlaka gasp edecekler. Yeni yasayı süsleyip süsleyip sanki işçilerin yararına olduğunu ve asıl bu yasanın işçiler için çıkarıldığını lanse etmekte.

Bu taslağın içeriğini incelemeye kalkarsanız eğer göreceksiniz ki bu taslak işçi ve ailelerin resmen ölüm fermanıdır. Tamamen işvereni koruyan işçilere ödenecek olan tazminatları minimuma indiren ve ödeme şartlarını tamamen kısıtlayan bir taslaktır ve bu kesinlikle kabul edilemez bir kırmızı hat olmalıdır. Ülkemizde sendikalara bu konuda çok iş düşmekte, siyasi düşünceleri bırakıp her işçinin birer emek karde-

şı olduğunu insanlara kabul ettirip birliği sağlamalıdır.

Bu sayede yıllar önce kazanılan uğru- na birçok emek şehitlerinin dahi veril- diği bu hakka ve tabiki devamında di- ğer herhangi bir hakka kimse dokuna- mayacağını varacaktır. Şuanda kıdem tazminatında tavan bulunmakta, bu ra- kamda yaklaşık 3100 tl civarında kıdem tazminatı hesaplamada bu tavan da bü- yük bir sıkıntı, kıdem tazminatı hesap- lanırken tavan olarak belirtilen bu ra- kam üzerinden hesap yapılmakta ve bu parayı hak eden bir vatandaş bürüt ola- rak aylık geliri bürüt bu rakamı geçi- yorsa alacağı rakam azalmaktadır.

Bu olayda emekçilerin hakkının dolay- lı olarak gaspıdır. Bu yasanın düzenle- me ile kaldırılması veya ciddi bir şekil-

de revize edilerek rakamın çok çok yu- karılara çekilmesi gerekmektedir.

Ülkemizde yaşayan insanların yaklaşık %80-85 ‘ emekçi yada emekçi eşi ve ço- cuğu, ama ne yazıktır ki bu kadar kala- balık bir oran olmasına rağmen birlik beraberlik sağlanamamasından dolayı ve çıkar çatışmalarından dolayı kazanı- lan haklar birer birer kaybedilmekte ve hiçbir tepki gösterilmemekte. Emek- çiler öyle bir beraberlik içinde olmalı- dır ki önce hükümet sonra işveren kar- sısındaki gücü farkına varmalı ve yapa- cağı hareketlerde işveren tarafında de- ğil işçi tarafında olmalıdır. Zaman bir- lik zamanıdır...

Necip ERCAN

TPAO - TRAKYA ŞUBESİ

KONU : KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Kıdem tazminatı çalışan emekçi için ev almak araba almak ya da çocuğunun ve kendisinin daha iyi bir yaşam sürmesi için sigortadır. Emekçi çalışan yıllarca çalışıp emeğini ortaya koymuş karşılığında geri kalan yaşamında bir nebze rahat etmesi için kıdem tazminatı alması, işveren için yük kabul edilirken çalışan için emeğinin karşılığıdır. Maalesef şimdilerde hükümet kıdem tazminatı fonu altında çalışanın aleyhinde bazı alacağı miktarı azaltma beklide tamamen kaldırmaya yöneliktir. Bu çalışmalarında ülkedeki çalışanların çok azı kıdem tazminatını aldığını belirtmektedirler. Bundan dolayı bu fonun gerekli olduğunu söylemektedirler. Bu sorunun çözümü böyle bir fon çıkartmak mı yoksa kıdem tazminatı vermeyen işvereni gerçek manada takip gereken önlemi olmakla mı olmalıdır.

çevrilirken çalışan susup olan bitene sessiz mi kalmalı yoksa bütün insanları ilgilendiren bu konuda sendikalar sivil toplum kuruluşları ve tüm halkın tepki göstermesi gerekir. Böylece kıdem tazminatına el uzatanlar bırakın tazminatı kaldırmayı akla bile getiremezler.

Dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi ülkemizde de işverenin tasarruf yapmak istediğinde ilk akla gelen şey işçinin hakları oluyor. Peki kıdem tazminatı kaldırılmak ya da parasının pula

Rasim KORKMAZ

PETLAS - KIRIKKALE ŞUBESİ

KONU : KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Kıdem tazminatı anlımızın teri ! emeğimizin sermayesidir. Kıdem tazminatını kaldırmak isteyen AKP hükümeti saçma bir fon hikayesi ile kanun değişikliği yapmak istemektedir. Amaç tazminatlarda biriken parayı kullanmak. 250 işveren milletvekiline öncelikli olmakla birlikte işverenlere çanak tutmak. Ama işçiden saklanan gerçekler var. Hep iyi yönü gösterilmektedir. İşte gerçekler

- Kıdem tazminatı için 1 yıllık hizmet yetmeyecek en az 10 yıl çalışmak gerekecek. 10. uncu yıldada tazminatın tamamını değil bir kısmını alabileceksiniz.
- İşçinin tazminatının tamamını alabilmek için emekliliği hak kazanıncaya kadar beklemek zorunda kalacak.
- 1 yıl için 30 gün üzerinde kıdem tazminatı aşağı çekilecek.
- Tazminat tutarı düşürülecek

Böyle bir saçmalık olamaz bu resmen emek hırsızlığıdır. Halbuki şunlar hep gözden uzaklaştırılıp halkın gözüne iyi şeyler sunuyor.

- Askere gidenler tazminatını alamayacak
- Evlenip işten çıkmak isteyen bayanlar tazminatını alamayacak
- İşveren tacizine kötü muamelelerine uğrayan işçi tazminatını alamayacak
- Haklı yada haksız yere gerekli bir sebep olsun yada olmasın işçi çıkardığında kıdem tazminatı ödemiyecek. Yani korkusu olmadan rahatlıkla işçi çıkara-bilecek.
- İşçiye ücreti ikramiyesi vb. ödemeleri zamanında yapmazsa işçi duruma ya katlanacak yada tazminatını almadan çıkarılacak
- Prim günü dolsa dahi emeklilik yaşına kadar tazminatı fonda hapis kalacak. Beklide ömrü yetmeyecek.

En önemlisi işveren istediği gibi toplu bir şekilde işten çıkarılabilecek. Karşılığında kıdem tazminatı ödeme hükümlülüğü olmayacak.

Geçmiş yıllarda konut edindirme yardımını zorunlu tasarrufu hatırlayalım. Paramızı kaç yıl sonra nasıl ve ne kadar alabileceğimizi hatırlayalım.

İşte şimdi kıdem tazminatıda buna benzitmeye çalışılıyor. Seneler sonra fondan payımıza düşeni bekliyeceğiz. Siyasi iktidarlardan ne kadar alacağımıza kim nasıl karar verirse yandaşlara peşkeş çekilmezse yada ölmez sağ kalırsak tazminatımızı alabileceğiz.

KIDEM TAZMİNATI ANLIMIZIN TERİ ! EMEĞİMİZİN SERMAYESİDİR.

SAHİP ÇIKMAKTA BİZE DÜŞER.

Uğur SARAÇ

TEKNO KAÜÇUK - GEBZE ŞUBESİ

KONU : KIDEM TAZMİNATINA DOKUNAMAZSINIZ!

KIDEM TAZMİNATINDA TAVAN KALKSIN!

Calışma hayatımızın vazgeçil-
mesi olan kıdem tazminatı son
günlerde hükümet tarafından
kaldırılmak isteniyor.İşçi sınıfı olarak
dur demeliyiz haksı halde elimizde ka-
lan en büyük kazanımımız sermaye ve
hükümet tarafından yok edilmek iste-
niyor.

Hükümet kıdem tazminatını fona dev-
retme konusunda kararlı olduğunu söy-
lüyor bazende gündemimizde yok diye-
rek kafaları karıştırmaya devam ediyor.

Türkiye işçi sınıfı olarak önemli ka-
zanımımız olan kıdem tazminatımıza
dokunulmasına kesinlikle izin verme-
meli bu konuda işçileri her ortamda bi-
linçlendime çalışması yürütmeliyiz ön-
celikle kendi işyerimizde daha sonra
sokakta,kahvede işçinin bulunduğu her
ortamda hakkımıza saldırı geldiğinde
nasıl davranmamız gerektiğini konuş-
mamış gerekir ve tabanımızı sendikası
ile birlikte mücadeleye her zaman ha-
zır olduğumuzu hissettirmeli medyanın
flaş haberlerine karşı her zaman bilinç-
li olmalı bizi uyutan gündemden uzak

tutan futbol çekişmelerine son verilme-
li hakkımız olan kıdem tazminatımızı
korumalıyız.

Kıdem tazminatı tavanı kaldırılma-
lı kazancımızın her kuruşundan vergi
alan devlet, o kazancımız üzerinden kı-
dem tazminatımızı ödesin,kıdem taz-
minatımıza saldırıyı durdura biliyorsak
tavan sınırını kaldıra biliriz.

*KONU: BİZİ HİÇE
SAYANLAR BİLSİN,
BUNDAN SONRA HER
ŞEY BİZİZ!*

Abdi BARANLI

POLİMER KAÜÇUK - İST. 1 NOLU ŞUBE

KONU: BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN,

BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ!

İşçi sınıfı dünyanın her yerinde 2. sınıf insan sayılmakta oysaki dünyanın iş yükünü çeken bizler hayatın insanlar için daha yaşanabilir bir seviyeye gelmesi için çalışıyoruz. Bizim sırtımızdan geçinip bizim emeğimizi hiçe sayan bazı kesim artık bilmelidir ki işçi sınıfı bu dünyanın ana dişlisidir. Bütün çarkları çeviren bu dişli hak ettiği saygıyı görmek zorundadır. Sosyal yaşamımızın bir parçası olan bütün ihtiyaçları üreten bu kesim perdenin arkasındaki güç olmaktan artık sıkılmıştır. Meydanlara inerek gerçek gücünü göstermek istiyor. Perdenin arkasında değil sahnede olmak ürettiğini yöneten yönettiğini tüketen tükettiğine saygı duyan olmak istiyor. Bunun içinde bütün güç kendi bünyesinde mevcuttur. Bizi yönetenler bilmelidir ki bu güç bizim en büyük silahımızdır. İstedikimiz zaman kullanabiliriz.

Adem ZENGİN

ATAŞ - MERSİN ŞUBESİ

KONU: BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN,

BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ!

Sloganların içinde en etkilendiğim ve bizim aslında ne kadar güçlü olduğumuzu anlatan bir kelime. Konuya net bilgi ve çalışan içi sayıları ve bunların güçleriyle başlamak konuyu daha da anlaşılır hale getirecektir şuan Türkiye de 12.000.000 üzerinde sigortalı çalışan ve 6.000.000 işçi emeklisi var. Kayıtlara girmeyen sigortasız çalışan ve çalışmış yüz binlerce insanımız var. Sayılarla ele aldığımızda ülkemizdeki seçmen sayısı 50.000.000 civarında çalışan işçi ve emekli aileleriyle birlikte ortalama bu seçmen sayısının 4/3 işçi ve aileleri oluşturmakta.

İşte işçinin gücü emekçinin gücü maaşlesef bun'un bilincinde ve farkında değiliz.

Dünyanın bir çok ülkesinde işçilerin kendi haklarını koruyan hükümetleri ve kendi içlerinden gelen işçi ve emekçi kardeşlerini iktidara getirdiklerine şahitiz.

Bundan sonra her şey biziz diye bilmek için önce gücümüzün farkına va-

rip tüm işçi ve emekçi kardeşlerimizi bilinçlendirmeliyiz. Çoğunluk olduğumuzu, üretenin her zaman güçlü olduğunu, birlikten kuvvet doğacağını aşılamamız gerekir ve her çalışana ulaşacak sekile çalışmalar yapmalıyız. İşte bu alanda sube başkanları işyeri temsilcileri ve bu eğitimlere katılan biz temsilci adayları eğitimlerde alınan bilgileri doğru ve anlaşılır şekilde dil, din, ırk Ayrımı yapmadan aktarmamız gerekir.

İşverenle haklarımız için masa oturduğunda arkandaki çalışanlar ne kadar güçlü durursa masada okadar güçlü oluruz. Bunun için önce arasaştıran, okuyan, bilgiye aç bir topluluk haline gelmeliyiz. Haklarını bilen cehaletten kurtulmuş bilgiyi paylaşan, konuşan sorgulayan bir topluluk her zaman güçlüdür.

Bilinçlenmiş haklarını ve gücünü bilen bu gücü bir araya getirmiş bir toplumu kimse HİÇ SAYAMAZ.

Erhan AYDIN

FAURECIA - BURSA ŞUBESİ

***KONU: BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN,
BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ!***

BİZ KİMİZ

Öncelikle ‘biz’ kelimesini alalım ele. Biz denildiğinde ne anlıyoruz . Biz demek birlik demek, biz demek beraberlik demek, biz demek birlik ve beraberlik içinde olunduğunda güç demek. Ben değil biz kavramı önce temel eğitim olan aile’de öğretilmeli, okulda geliştirilmeli, erkek emekçiler içinde askerde pekiştirilmelidir. Aile demişken değinmezsek olmaz; bir çocuk kardeşleri ile yada arkadaşları ile bir şeyini paylaşmayıp egoist bir çocukluk yaşıyorsa ileride hayata atıldığı zamanda kendinden başkasına faydalı olmaz. Ama bir çocuğa kendisi için değil çevresi için insanlık için toplum için ulusu dini bayrağı için yaşamasını öğretirsek sadece bunlarla sınırlı kalmaz her konuda topluma faydalı hareket eder.

Gelelim konumuza;

Biz kimiz? Neden buradayız? Neden bir şeyler için savaşıyor, mücadele ediyoruz? Bizler toplumun temel taşıyız, bizler üretenez, bizler ekonominin mihenk taşıyız. Biz olmazsak işçi-

ler emekçiler olmazsa üretim olmayacağı için tüketimde olmayacaktır.

Bizi hiçe sayanlar bilsinler ki bundan sonra her şey bizim. Bizi görmezden gelen, yok sayan, alt tabaka diyen, işçi parçası diyen zihniyet bilmelidir ki emekçiler işçiler örgütlenip tek yumruk olduğunda yıkamayacağı devremeyeceği güç yoktur. Bunun örnekleri yakın tarihte vardır. Taksimde Çağlayanda Gündoğdu’da yüzbinlerin toplanıp bir araya gelerek omuz omuza verip güç gösterisi yaptığı günleri ve gücü görüp geri adım atanları unutmamalıdır bizi hiçe sayanlar.

Bunları okurken diyebilirsiniz ya eskide kaldı o günler Çanakkale de kaldı o kahramanlar. Evet haklı olabilirsiniz belki 80’ler 90’lar kadar aktif değil sendikalar. Yada meydanlarda toplanan emekçi sayısı daha az. Evet ama bunu değiştirecek olanda yine bizleriz. Bilgilendirerek bilinçlenerek gerekirse bağlı olduğumuz sendikanın kapısını aşındırarak. Ayrıca belirtmekte fayda var, sendikalarda son dönemdeki ölü top-

rağını üzerinden atmış ve kıpırdanmaya başlamıştır. Buda demek oluyor ki bizi hiçe sayanlar umutlanmasın çünkü Türkiye nin en büyük sivil toplum hareketi yeniden başlıyor. Beklemesinler ki biz emekçiler alın terimizi hiçe sayacağız.

Bizler emekçiyiz onurlu gururlu, bir biri için mücadele etmeye, gerekirse çocuklarımızın geleceği için ölmeye hazır insanlarız. Gölgesinde yaşadığımız bayrağın üstünde gezdiğimiz toprağın en önemlisi bağımsızlığımızın nasıl kazanıldığını çok iyi bilen bizler emeğimizin karşılığına geleceğimiz olan çocuklarımızın istikballerine halel getirecek hiçbir faaliyete hiçbir eyleme kesinlikle izin vermeyeceğiz. Bizi hiçe sayanlar kesinlikle b anekdotu akıllarının bir köşesine yazsınlar.

Ama bunları yapabilmemiz bizi hiçe sayanlara Osmanlı tokat ını indirebilmemiz için birlik, beraberlik olmamız birliğimizi güce çevirmemiz lazım. Bizler bana dokunmayan yılan bin yaşasın düşüncesinden uzaklaşıp ben işçiyim tek başıma belki bir hiçim ama birlik olduğumda dev bir çığ gibiyim demeliyiz. Unutmamalıyız ki bizler birlik olduğumuzda oluşturduğumuz gücün karşısında ne sermaye nede kanunlar duramaz.

Konumuzu burada sonlandırırken, Birlikten kuvvet doğar diyerek yazımı okuyan tüm emekçi arkadaşlarımı Na-

zım hikmet hocanın güzel bir şiiri ile selamlıyorum.

Açılır kara kaplı kitap: Zindan

Kayış kapar kolumuzu

Kırılan kemik, kan

Hani şimdi bizim soframıza

Haftada bir et gelir

Ve, çocuklarımız işten eve

Sapsarı iskelet gelir

Hani şimdi biz

İnanın, güzel günler göreceğiz çocuklar

Güneşli günler göreceğiz

Motorları maviliklere süreceğiz çocuklar

Işıklı maviliklere süreceğiz

Çocuklar inanın, inanın çocuklar

Güzel günler göreceğiz güneşli günler

Motorları maviliklere süreceğiz

Gökhan ŞENOZAN

GEMLİK GÜBRE - BURSA ŞUBESİ

KONU: BİZİ HIÇE SAYANLAR BİLSİN,

BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ!

İşçi sınıfı oluşmaya başladığı andan itibaren günümüze kadar büyük zorluklar yaşamıştır. Endüstri devrimin ilk dönemlerinde hiçbir hakka sahip olmayan çok az ücretler karşılığında çalıştırılan, ezilen ve hatta kapitalist dünya karşısında ikinci sınıf insan muamelesi gören işçiler günümüze kadar devam eden ve sürmekte olan mücadelelerinde uzun yollar kat etmiştir. Hala tam olarak haklarını alamamaları da endüstri devrimin ilk yıllarındaki o acılı durum büyük ölçüde önlenmiştir.

İşçi sınıfı şimdi daha aydın, daha bilgili ve en önemlisiye inançlıdır. Çünkü yıllarca verdikleri mücadelenin sonuçlarını almışlardır ve almaya da devam etmişlerdir. Bu da onları yeni haklarını isteme yolunda daha cesur ve daha inançlı duruma getirmiştir.

Dünya ekonomisinin birbirine domino taşları gibi bağlı olduğu günümüzde, dünya ekonomisinin asıl gücünü hizmet sektörü ve bunun yanı sıra sanayi sektörü oluşturmaktadır. Bu iki sektörün de temelini işçi sınıfı oluşturmak-

tadır. Bu sektörler birbirlerine çok ince bağlarla bağlanmış durumdadırlar ve hassas olan bu bağ işçi sınıfının ellerindedir. Ufak çaplı bir grev bir iş bırakma eyleminin bile devasa boyutta ekonomik kayıplara yol açacağı göz ardı edilemeyecek bir gerçektir. Dünya bor-salarındaki en ufak bir değişimin bile büyük kayıplara yol açtığı günümüzde işçi sınıfının yapacağı küçük bir eylem bile ekonomiye umulmadık zararlar verebilir. Bunun farkında olanlar sadece kapitalist düzenin yönetici koltuğunda oturanlar değilve artıl işçi sınıfı da bunun farkında ve ne yapabileceklerini biliyorlar.

Birbirine domino taşları gibi bağlı olan dünya ekonomisinde bir taşın devrilmesi bütün taşları yerlerinden oynatacaktır. Bunun en açık örneği 2008 yılında Lehman Brothers' ın batmasıyla ortaya çıkan krizin dalga dalga tüm dünyayı tüm dünyayı sarması ve etkilemesidir. Bu krizin ortaya koyduğu etkiyi işçi sınıfının ortaya koyacağı bir hamlede oluşturabilir. Tüm dünya ekonomisi bunun farkında ve zamanında işçi sı-

nıfını hiçe sayanlarda artık işçi sınıfının gücünü anlamış durumda. İşçi sınıfı çöle benzemektedir. İşçiler ise kum tanelerine. Birlikte muhteşem güce ve görüntüye sahiplerdir ancak tek başlarına sadece bir kum tanesi etkisi yaratabilirler .Bunun farkına varan işçi sınıfı sendikalar yoluyla seslerini duyurabilmektedir. Gerektiği zamansa ortalığı toz dumana boğabilecek güce sahiptirler. Tüm bunların farkında olan işçiler aslında her şeyin temelini yapıtaşını oluşturduğunu, gücün kudretin ve herşeyin aslında işçilerde ibaret olduğunu anlamıştır. Basit bir örnek olarak THY da yapılan bir grevde iş görüşmesine bu hattı kullanarak gidecek bir işverenin iş görüşmesini gerçekleştiremeyen bir patronun kaybedeceği iş ve para bir çok insanı da beraberinde etkileyecektir.

Bu denli birbirine bağlı dünya ekonomisine yön verebileceğinin farkında

olan işçiler ;'BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN , BUNDAN SONRA HERŞEY BİZİZ!' diyerek seslerini ve güçlerini daha da yukarıya taşımaktadırlar.

Saygılarımla,
Gökhan Şenozan

Harun DİLEKÇİ

TÜPRAŞ - KIRIKKALE ŞUBESİ

KONU: BİZİ HIÇE SAYANLAR BİLSİN,

BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ!

Türkiye de toplam çalışan sayısı 25 milyon civarı bunun 10 milyon u kayıtsız çalışan 25 milyon çalışanın eşlerinin ve aileleri ni de göz önünde bulundurduğumuz da ülkenin en büyük kitlesi biziz; işçi ve memur diye iki ayrılan biz çalışanlar.

İkdidarlar ve patronlar sloganlarımızı ve söylemlerimiz duymazdan gelmeye çalışıyorlar. günümüz dünyasında ve ülkemizde çalışanlar hiçe sayılmıyor hatta çok ciddeye alınıyor gücümüzü biliyor bizde cekiniyorlar inanmış kitlelerin ezilen sömürülen emekçinin meydanlara indiginde ne kadar güçlü olduğunu her istedigini alacağını çok iyi biliyorlar.bu yüzdendir ki sendikalarımızın üzerinde türlü oyunlar ve karalama çalışmaları yapıyorlar.örgütsüzleştirilme-ye çalışıyor başaramazlar sa örgütlerimizin başına kendi yandaşlarını getirip kendi yanlış uygulamalarını ve eksikliklerine karşı sessiz sedasız seyirci kalmalarını sağlamak istiyorlar kısmen- de başarılı oldukları aşıkardı

Kapital sistemde çalışana değer verili-

yor gibi görünüp taşarönleşerek örgüt-süzleştirilerek az para ile çok iş mantığı güdülmektedir. bu uğurda sermayenin sahipleride yıllardır türlü entrikalar çok büyük oyunlar oynamaktalar gerektiğinde koca bir ülkeyi bölmek, bi diktatörü devirip yerine yenisini getirmek, görsel ve yazılı medyadan işçi hareketini küçümseyem kötü göstermek gibi bir çok şey sıralaya biliriz.

bi çok ülkede soguk savaş yıllarından sonra apolitik duyarsız tepkisiz korkak nesiller yetiştirildi.okullarda sivil toplum örgütlerinin ve sendikaların öneminden hiç bahsedilmedi; öğrenciler, memurlar, ve askerlerin siyasetle ilgilenmesinin önüne gecildi sivil toplum örgütlerine üye olmaların engellemeye çalıştılar çünkü atmış sekiz kuşağında görmüşlerdi bilinçli inan insanların neler başarabileceğini. bir ülkenin gerçek sahipleri ne siyasetciler nede patronlardır; ülkenin gerçek sahipleri çalışanlardır. fabrikalar işçilerin olmalı işçilerin siyasi partileri olmalı onlar için mücadele eden milletvekilleri olmalı. insanlar emege saygı göstermeli çalışanlar pat-

ronlarının kölesi olmamalı

yakın tarihte çalışma bakanı ‘asgari ücret için 800 lira iyi para meçbur kalırsa geçinile bilir’ dedi. geçmiş yıllarda ise kıdem tazminatı işverinin üzerinde büyük bir demişti; buna benzer bi çok açıklaması var gelişmiş bir ülkenin çalışma bakanının söylememesi gereken sözler bunlar. bu sözler aslında bizleri hiçe saymadır. bundan sonra herşey bi-

ziz sloganın ülkemizde kısmen geçerli olduğu nu düşünüyorum.

Ama toplum her geçen gün daha bilinçlendiğini ve cahilliklerinde arındırıda kesin. Birgün topraklarda çalışma bakanların işçilerden örgütlenmesi için mücadelece edeceği günlerinde görürüz umarım.

İzzet GÜNAY

TÜPRAŞ - KOCAELİ ŞUBESİ

KONU: BİZİ HIÇE SAYANLAR BİLSİN,

BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ!

Günümüzde işçilerin en büyük eksikliği kendilerini bir sınıf olarak görmemeleridir. Patronlar işçiler arasındaki ayrımları kullanarak işçileri kolay yoldan sömürür. Bu ayrılıkların etkisi altında olan işçiler bir araya gelemez ve örgütlenemezler

Bir ulusta gerek siyasetçiler gerek işverenler gerekse sosyal medya bir amaç için mücadele verir. Bir noktada birleşiyor. Emegini fikirlerini satıp karşılığını bu tabiatla kişi veya kişilerden almak asıl gerçek olan biz işçiler olmazsak iş olmaz türev konusu bulunmaz. Rabbinin bize vermiş olduğu bu güzel nimetleri değerlendirip işletebilmek için emek gerektirir. Bunun için emekçi gereklidir, işçilik gereklidir. Gerek beyin gücü gerekse beden gücü kullanılarak işlenmeli bu tabiatın nimetleri bunlar için gerekli, bilinçli hareket yani eğitim gerekli. Toplumun her kolunda gelişime açık bir şekilde üzerine düşenleri yapması gerekmektedir. Bu sebepten ötürü işçilerde sendikalarda örgütlenerek patronlara karşı örgütlenmelidirler. Tüm bunları yaparken örgütlü çalışma-

yı nitelik haline getirmeli yasal ve kişisel hak ve özgürlüklerimiz iyi bilmiyoruz. Gerek işverenlere gerekse yönetici sistemine bilgili baskılı bir hareket uygulamalıyız. Sendikalı çalışmayı geliştirmeli ve tüm topluma aşılmalıyız. Emekçiler olmazsa bütün toplumlarda işleyiş biter bir diğer deyişle hayat durur. Günümüz işleyişinde işverenler işçileri yani biz emekçileri sendikasız örgütsüz çalışmaya zorlarken toplumsal yönetici niteliğinde ki kişi ya da kişiler işveren yandaşı olma yolunda gayret gösterip çıkar savaşına girip sempaticizm yaparken tabii ki bizlerde bu durumda mücadelemizi kuvvetli, birbirimize kenetli bir şekilde sürdürüp gerektiğinde işveren ve yandaşlarına emekçinin istediği takdir de neler yapabileceğini, nasıl bir birlik içinde olduğunu göstermeli, bizler olmazsak emegin olmayacağını işleyici kitlelerin olmayacağını değer ve nitelik kazanmayacağını ve bunun sonunda yok olacağını kanısına vardırmalıyız.

Bizim nazarımızda da onlar bizi sömürenler. Uzun iş saatleri boyunca düşük

Ücretlere köle gibi alıştırılıyoruz. Açlık sınırının 1004 lira olduğu bir zamanda 800 liralık asgari ücretle çalışan on binlerce işçi arkadaşımız var. Sendika hakkımız elimizden alınıyor. Güvence-siz, esnek çalışma yüzünden tersaneler-de, madenlerde, fabrikalarda, iş kazala-rında yaşamını kaybeden yüzlerce arka-daşımız var. Bunlara itiraz ettiğimiz za-man işten atmalarla tehdit ediliyoruz.

Bu gidişe nasıl dur diyeceğiz, asıl me-sele bu. Biz 1 kişi, 10 kişi, 100 kişi değiliz. Biz milyonlarcayız. Eğer bir ara-ya gelirsek, gücümüzün farkına varır-sak, hem kendimiz için, hem de bizim gibi ezilen, sömürülen milyonlarca in-san için yaşanabilir bir dünya kurmak elimizdedir. Binlerce işçi bir fabrikada

saatlerce çalışıp birçok ürün üretmekte, oysa fabrikanın ve makinelerin sahibi kendileri olmadığı için, işçinin ürettiği ürünlere hiçbir üretim faaliyetine katıl-mayan patronlar el koymaktadır.

Bu toplulukların ve bu değerlerin yara-dan ve bizim sayemizde olduğunu ge-rektiğinde merci ve mertebelere miting ve örgütsel faaliyetlerle kişi ya da kişile-re aktarmalıyız.

Metin BALA

MKEK - ANKARA ŞUBESİ

KONU : BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN,

BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ!

Bu memleketi yönetenler, rahat koltuklarına kurulmuş keyif çartarken yandaşlarının, çıkarlarını daha nasıl kimsenin aklına gelmeyecek metotlar aramakla meşgulken, zengin daha da zengin fakir ise daha da fakirleşmektedir.

Fakat bu sistemli soygunun karşısında biz emekçilerin alınlarının teriyle emekten aldıkları güçle başkaldırışımızı çığlıklarla duyurmaya çalışan bizler; bu hoyratça sömürünün karşısında durarak birlik ve beraberlik halinde olacaktır. Yetmişbeşmilyon nüfusumuzun çoğunluğunu biz çalışanlar oluşturmaktayız. Binlerle ifade edilecek kadar az bir kısmını sömürgeciler oluşturmaktadır. Asgari ücretle geçinmek zorunda kalan emekçi kardeşlerimiz bir mucizeyi başarmaktadırlar. Ama ne oluyor! Her zaman daha fazlasını sömürgeci olan bu zihniyet istemektedirler.

Ama bilmezler ki ; Karşılarında ki bizler güçlerini emekten alarak bir araya getirdiğimiz varlığımızı göstermeye

çekinmeyeceğiz. Gerçek hak sahibinin biz olduğumuzu görürler. Onlar hiçbir zaman bir araya gelemesler. Gelseler de bizim yanınızda denizde bir damla kalırlar. Onlar sadece kendilerini düşünürler. Ama biz onlar gibi değiliz. Onlar fırsatını bulunca birbirlerini ezerler. Biz birimiz hepimiz hepiz birimiz için mücadele ederiz. Tek bir amaçları vardır devamlı daha fazlası. Biz emekçiler birlik beraberlik içinde olduğumuzda akan suları durdururuz. Onlar bizim sayemizde oralarda olduklarını unutmamalıdır..Hakkımız olduğunda çekinmeden koltuklarını sallarız.

Bilsinler ki hak hukuk bizimle.

Bizi biz yapan emeğimizdir; biz bize yeteriz.

Ömer SAYICA

SASA - ADANA ŞUBESİ

**KONU: BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN,
BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ!**

Bizler işçiyiz, çalışanlarız. Bizler karınca, arı gibi çoğuz bizleri kimse hiçe sayamaz. Siz bilmez misiniz bizler üretiriz. Bizler emeğimizin hakkını isteriz. Aksi halde, bir karınca gibi haberleşiriz ve toplanırız ve eylemlerimizi yaparak eylemlerimizi geniş alanlarda herkesin görebileceği yerlerde sesimizin gür çıkacağı yerlerde toplanırız. Eylemlerimizi yaparız. Biz mimarız herşey işçi emeğidir. Bunu hep bir ağızdan tek yürekten söyleriz. Biz bir kişiye karşı bin kişi oluruz bizi hiçe sayanlar bilsinki bundan sonra herşey biziz biz tek ses tek yürek ama sayı olarak tek değiliz binlerceyiz artık varız bunu herkes bilsin biz varsak siz varsınız biz varsak (ev, araba, fabrika, para) bunlar var.

Bu işçinin emeğidir. Bunu anlamazsınız Yeryüzünün deseni işçinin eseridir. Bizler buğday torbasındaki bir tane arpa gibisiniz. Siz teksiniz biz işçi topluluğuyuz. Bizi hiçe sayaazsınız. Haklarımızı alacağız, köleliğe son. İşyerlerinde, baskılı çalışmaya son, artık bizde haklarımızı dayanışmayla alaca-

ğız. Bir işçi en kadar eğitilmiş ise hakkına o kadar sahiptir. Bilinmeyen hiçbir hak alınamaz almak için bilmek lazım eğitim şart, birlik beraberlik şarttır. Dayanışmayla olur bunlar biz hiçe sayanlar bilsin ki işçiler artık her şey biziz diyor. Kazanılan hiçbir hak geri verilemez. İşçi kazanılan hakkı alınının teriyle kazanmıştır. Unutulmasın ki nasıl toprak susuz olmazsa insan havasız yaşaya massa bizi hiçe sayanlar bilsin ki fabrikaları yedikleri ekmek içtikleri su sürdükleri araba giydikleri kıyafet olmaz unutmasınlar. Biz bir olmazsak her zaman hiç oluruz.

**BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN,
BUNDAN SONRA HERŞEY BİZİZ**

Süleyman DOĞAN

DYO - GEBZE ŞUBESİ

KONU: BİZİ HIÇE SAYANLAR BİLSİN,

BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ!

İnsanların hayat felsefesine baktığımızda yaşanan Türkiye şartlarında her sınıfta işçiler var. İşçi olmazsa ekonomi olmaz. İşçi olmazsa verim olmaz. Hayat belli noktalarda durur. İşçinin ekonomiye katkısı %100 dür. Bunun için her şeyde biz varız.

Biz işçiyiz bundan hiç utanmadık utanmayız. Beklentilerimiz biz işçi sınıfının her anlamda hayatın her noktasında en iyi yerlerde olmamız gerekir. Bunun içinde bizi kimse hiç sayamaz. En basitinden hangi iş yerine gidersen git makinanın başında ya hasan usta ya da Hüseyin usta vardır. Biz yaşadığımız bir grevde işi durdurduk ve çalışmadık. Bir arkadaşımızı işten attılar, biz fabrikada yattık. Yönetimi gönderdiler. Biz bir olduk ayrılmadık. Bütünleştik ve arkadaşımız geri geldi. O zaman anladım bizi kimsenin hiçe sayamayacağını birlik olursak bizi kimsenin yıkamayacağını örnek olarak gördük.

Daha önceleri sendikal hiçbir hareketim olmadı. Sendika ile tanışmam dört senelik bir olay ama şimdi düşünüyorum

da geç kalmışım. Daha önce bu harekete dahil olsaydım bir el de ben olacaktım Birbirine kenetlenen. Ama şimdi varım ve elimden gelenin fazlasını yapmak için buradayım.

İşçi arkadaşlarımı arkasında değil yanımdayım. Bütün çalışan arkadaşlarım eminim ki benim gibi düşünüyor. Hepimiz biriz hepimiz bir bireyiz. Ve her konuda birbirimizin destekçisiyiz.

Süleyman OCAK

BOTAŞ - ADANA ŞUBESİ

*KONU : BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN,
BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ!*

Seçim vaadiyle gelip kapımıza dayananlar . Seçimi kazandıktan sonra ‘Ananın da al cehennemine dibine git ‘diyorlarsa orada durup düşünmek lazım. Bu ülkenin sahibi M. Kemal ATATÜRK olabilirdi olmadı . Sen nasıl olacaksın? Yarın benim kapıma oy dilenmeye yine gelmeyecekmisin. 4 veya 5 bilemedin 10 -15 yıl koltuğa oturunca halkını unutursan . Asıl bu ülkenin sahibini unutursan sende unutulur gidersin.

Halkını, işçini , emekçisini hiçe sayarsan yarın sende hiçe sayılırsın. Bu ülkeyi bölsenizde , satsanızda sizler gidicisiniz. Halk ve emekçiler daima ülkesine sahip çıkar. Ve yapılanları hiç unutmaz, bir kenara yazar.

BU ÜLKENİN HER ŞEYİ BİZLERİZ KALICIYIZ. SAHİP ÇIKARIZ.

***KONU: İŞ, EKMEK YOKSA,
BARIŞ DA YOK!***

Abdurrahman ERTUĞRUL

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Geçmişten günümüze kadar gördüğümüz toplumlarda şiddet, kargaşa, anarşi, savaş vb.. tüm istenmeyen durumlar bir toplumdaki ekonomik sıkıntı ve ücret adaletsizliğinden kaynaklandığını defalarca tanıklık ettik.

Bun baz alarak yönetici kesimleri toplumdaki bireylere iş, aş, ve insan gibi yaşama şartlarını sağlamaları lazım.

Bunun en güzel örneklerini komşu ülke Yunanistan ve Güney Kıbrıs'ı örnek verebiliriz. Ülke yönetimindeki yanlış politikalar ve planlamalar yüzünden kesilen işçi maaş ve haklarını almak için yapmış oldukları mücadeleyi TV ekranlarından seyrediyoruz.

Ülkelerin yöneticileri ülkeyi yönetmekte sıkıntı yaşıyor yanlış plan ve projeler yapıyor, önünü göremiyorsa bunun faturasını işçiye kesemez. İşçi çalışan, çabalayan, çalışmak isteyen ve bunun karşısında da dünya standartlarında bir yaşam sürdürmek ister. Ben köleler gibi çok çalışıp zar zor geçinip sıkıntı ya-

şıyorsam bu olmaz! İşsiz kalan; çalar, gasp yapar, yakar, yıkar ve huzursuzluk çıkarır. Çünkü kaybedeceği bir şey olmaz.

Adem ZENGİN

ATAŞ - MERSİN ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Dünyadaki çıkar kavgaları savaşların ana sebebi daha güçlü daha söz sahibi olabilmek için stratejik savaşlar günümüzde kol gezmektedir. Gelişmemiş ülkelerde gelir dağılımında afaki uçurumlar vardır. Bu durumlarda iç isyanı ve savaşı beraberinde getiriyor aç bir toplum dan her şey beklenir.

Hakları ellerinden alınan aç bırakılan kölelik yaptıran topluluklar araştırma ve öğrenme içine girdiğinde isyana başlar bu isyanlar toplu harekete dönüştüğünde iç savaşlar çıkar bu iç savaşlardan çıkar elde etmek isteyen güçlü ve gelişmiş devletler sömürgecilik için harekete geçer aslında süreçlerin daha da detayları var ama asıl konumuzdan saptamak için olayın köküne indiğimizde iş imkanı yaratmak, köleliği ortadan kaldırmak, gelir düzeylerini eşitlemek, sendikasızlığı engellemek, işçi haklarını koruyan yasaları çoğaltmak barış ve huzurlu bir ortam sağlar iç savaşları ve çatışmaları engeller gücü ve kuvveti getirir birlikteliği güçlendirir ve sömürgeci devletlerden korunmuş bir ülke oluruz.

Tek amacın ülke huzurunu sağlamak olmamalı. Dünya devletlerinde aynı düzeni evrensel bir huzuru ve eşitliği yakalayacak çalımlara katılmalıyız. Dünyadaki huzur barış ve iş eşitliği demek ucuz işçili ve bir nevi köleliği ortada kaldırmaktadır.

Büyük yatırımcılar işçiliği ucuz, iş yasalarının daha esnek, işçinin haklarının korunmadığı, daha fazla saat ve gün çalışabileceği gelişmemiş ülkelere yatırım yapıyorlar buda köleliği beraberinde getiriyor. Bu tarz yatırımlar hem sermeye kaybına hem gelir kaybına hem de işsizliğe sebep oluyor.

İşsizliğin 2.500.000 üzerinde olduğu bir ülkede nasıl işverenle güçlü pazarlıklar yapabiliriz

Eğer sendikasızsak hele işsizlik oranının bu kadar yüksek olduğu bir toplumun pazarlık şansıda yok. Sendikalı olmak işsizliği de azaltır. İşsizliğin azalması işçinin daha güçlü ve haklarını savunduğu bir pazarlık haline gelir. İşsizliğin 0 olduğunu düşünelim yerinize çalışacak

işçi yok bunu nasıl bir güç olduğunun farkına varıp zengini iş verini daha da zengin yapan işçiyi ve emekçiyi ezen ve aç bırakan düzene dur diye bilmek için ilk adımın sendika olduğunun bilincine varıp bunu tüm çalışanlara aşılmalıyız.

Sendikanın olmadığı bir işyerinde sürekli işten çıkarılma, evine ekmek götürmeme, Ay sonunu getirememe korkusu yaşayan milyonlarca çalışan var. Ülkemizde kişi başına düşen gelirin 20.000 tl aşıldığı düşünülürse bu gelir dağılımını eşitlediğimizde hem gelir düzeyimiz yükselecek hem işsizlik

ortadan kalkacak ve bunun içinde birlik olup savaşmamız gerekli sadece kendi haklarımız için değil tüm işçi ve insanlar için toplu hareket etmeliyiz.

Savaşmalıyız geleceğimiz için, işimiz için, ekmeğimiz için ama işimizde olsun ekmeğimizde hep barış olsun 😊

Abmet GÜLSEVER

BOTAŞ - BATMAN ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Dünya'da ve ülkede yaşayan insanlar hayatını idame etmek için çalışmak zorundalar. Eğer bir ülkede yaşayan bireyler çalışmazlar ise eve ekmek götürmezler ise hem ailelerinden hem de ait olduğu toplumdan dışlanırlar. Bu berberinde toplumda sorunlu bireylerin ortaya çıkmasına sebep olur.

Sorunlu bireyler toplumda kaos ortamını yaratır ve bireylerin hem birbirlerinden hem de toplumdan uzaklaşmasına sebep olur. Örnek verecek olursak orta çağ dönemindeki Avrupa'da krallıklar döneminde halk sömürüldü ve sonra yıllarca savaştılar. Ülkemizde ağalık sistemi vardı. Ağalar köylüyü köle gibi çalıştırıyordu. Şimdilerde ABD'de Wall Street olayından sonra dünya küresel krize girdi. Bunun sonucunda Yunanistan gibi bazı ülkelerde ekonomik kriz baş gösterdi. İşsizlik hat safhaya ulaştı. İşsiz insanlar protestolarla gösterilerle ülkelerini kaosa sürüklüyor.

İş gelişmesini, ilerlemesini ve refah düzeyinin yükselmesini sağlar fakat çalışmayan birey ise ülkesinin ve toplumunun geride saymasına neden olur. Ülkede olayların sorunların çıkmasına neden olur ve bu sorunlar da barış ortamının aksamsına ve yok olmasına neden olur.

İş demek ekmek demek. Ekmek demek barış, huzur ve mutluluk demek.

Sözüm o ki çalışan birey ülkesinin top-

Cafer Tayar DEMİRCİ

SASA - ADANA ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

İnsanların temel ihtiyaçları vardır, hayatlarını devam ettirmeleri için vazgeçilmez unsurlardır. Bunlar; barınma, giyinme ve beslenmedir. Bunlardan birinin bile olmaması halinde çok büyük problemler yaşanır.

İnsanlar temel ihtiyaçlarını karşılamak için maddiyata ihtiyaç duyar. Kişilerin düzenli işi ve geliri olmadığı zaman ihtiyaçlarını karşılamakta zorlanırlar. Ülkemizde her ailede en azından babanın çalışmasıyla maddi gelir elde edilmektedir. Birçok ailenin geliri açlık sınırının altındadır. Evine yeterli parayı getiremeyen baba huzursuz olur. Anne her gün ne pişireceğini, çocuklarının karnısını nasıl doyuracağını şaşırıp mutsuz olur. Anne baba arasında tartışmalar çıkmaya başlar. Çocuklar bu durumdan kötü yönde etkilenirler ve mutsuz bireyler yetişir. Bu da başarısız toplumsallaşma(sosyalleşme)'nin bir örneğidir. Bir ülkedeki çekirdek aile üzerinde oluşan bu olumsuz durum zincirleme olarak büyür, hiçbir zaman barış ve huzur ortamı olmaz. Bunun önüne geçebilmek için hükümet-

lerin her mesleğe yönelik istihdam kaynağı oluşturmaları gerekir. Düzenli iş, düzenli gelir demektir. Düzenli geliri olan aileler kendilerine göre bir bütçe planı yaparlar. Huzurlu aile ortamında barışçı bireyler yetişir. Bu da başarılı toplumsallaşmadır. Yani topluma yararlı bir faktördür. Kişinin sosyalleşmeyi başarılı tamamlaması özgüvenini artırır.

Düzenli işi ve geliri olan çekirdek ailelerdeki bu huzur ortamı bu kez zincirleme olarak büyür ve tüm ülkeyi etkiler. Bu etkiyle huzur ve barış ortamı oluşur. Yalnız şunu da belirtmek isterim ki; Bu düzenli gelirden kastım yoksulluk sınırının altındaki gelir değildir. Ülkemizde yoksulluk sınırı şu an 2.700 TL civarındayken, asgari ücretin 800 TL civarında olması ve birçok ailenin bu asgari ücretle geçinmek zorunda kalması üzücü bir durumdur. Bu durum karşısında ülkemizde barış ve huzur ortamının oluşmasını beklememek gerekir. Kanuna göre bir ülkenin hükümeti vatandaşın ve ailenin refahını, huzurunu sağlamalıdır.

Emin ÖZDAMAR

TÜPRAŞ - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Toplumsal sorunlarımızın en önemlilerinden biri şüphesiz işsizliktir. Nüfusumuz genç dinamik, eğitilmiş insan gücünden oluşmasına ve bu ivmede ilerlemesine rağmen gerekli iş/çalışma kolları açılmamaktadır.

nuna çeşitli iş imkânları sunulmalıdır. Aksi takdirde Türk asıllı Anadolu'da büyümüş fakat yurt dışında başarılarla imza atmış genç beyinlere gıpta ile bakmaya devam edeceğiz.

Bu işsizlik ordusu büyümeye devam ettiği takdirde toplum için ciddi tehdit oluşturmaktadır. Bu sorun ve tehditleri birkaç madde de sıralarsak;

- Devlet hizmetlerinin devamlılığının tehdit edilmesi.
- Gasp/Yankesicilik/Yağma/Dolandırıcılık gibi adi suçlarda artış.
- Can/mal güvenliği tehdit edilmesi.
- Toplumun hızla kaos ve kargaşa ortamına sürüklenmesi.
- Toplum barışının tehdit edilmesi.

Daha sağlıklı, güvenli ve huzurlu bir gelecek için her bireyin iş/ekmek garantisi sağlanmalı, her üniversite mezun-

Emrah SAVGU

TÜPRAŞ – KOCAELİ ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

İşsiz bir insanın bu hayatta ne zorluklarla geçinebildiğini her kesim az çok biliyor. Bir iş bulabilmek için sabah çıkıp akşam eve gelen bir çok genç tanıyorum. Bu kardeşlerimiz evine ekmek getirmek umudu ile her sabah yollara düşüyor. Bu devirde asgari ücret 978 tl olarak açıklandı. Peki ya açlık sınırı! 985 tl olan açlık sınırını göz önüne alırsak bu kardeşimiz nasıl geçinecek. Çocuğunu okutacak evine ekmek alacak yakıtını alacak birde kira da ise artık gerisini siz düşünün.

Seçim zamanları yollarda oy istemek için kapısını çalmadığı hane bırakmayan, kahvehanelerde akşamları toplandı yapan bir çok siyasetçi seçimi kazandıktan sonra kimsenin yüzüne bakmıyor. Sen o makama bu halkın bu insanların oyları ile oturdun. Halkına yardımını yap, ama bence ondan da önemlisi çalışabileceği iş imkanları sağla fabrikalar kurdurmaya yönelik çalışmalar yap, işsiz gençlere işe sokmak için gayret göster. Ondaki bu işçi çalışmaya başladı mı zaten senin yardımına muhtaç olmaz.

Türkiye de onlarca üniversiteli genç işsizlikten yakınıyor. Neden ; çünkü okuduğu meslekte çalışabileceği iş imkanı yok. Elinde üniversite diploması olan genç sokakta simit satıyor yada manavcılık yapıyor. Bu genç bunca sene boşuna mı okudu. Ondaki dan sonra devlet bu gençlerden oy beklesin yada hoşgörü beklesin. Sen devlet olarak her gün doğalgaza, elektriğe, yakıta zam yap sonra bu halktan hoşgörü bekle. Bu olacak iş değil ey devlet büyükleri. İşçinin yanında olmalısın bu işçi yoksa sen hiç yoksun. Halktan işçiden yana olacaksın ki o işçi de benim devletim beni koruyor beni düşünüyor diyerek daha sıcak yaklaşacak.

Komşu ülkelerimizi hepimiz görüyoruz. İşsizlik, ekonomi deki çöküntü, bir iç savaş. Bunların tek bir sebebi var; EKMEK! Şükür olsun ki bizim durumumuz onlardan bin kat daha iyi. Ama devletimiz işçi sınıfına biraz daha önem vermeli onların sorunları ile daha yakından ilgilenmeli. Biraz da açlık sınırını göz önüne alarak yapacağı zamları belirlemeli.

Ender KELEŞOĞLU

POLİFEN KİMYA - GEBZE ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Barış hemen herkesin isteği fakat barışın sadece silahların susması, doğrudan şiddetin ortadan kalkması, militarist ve şiddet içeren yöntemlerle kurulması olanaklı değildir. Çatışmaların sona ermesi için “doğrudan” şiddetin olduğu kadar “yapısal” ve “kültürel” şiddetin ve bu şiddet biçimlerini doğuracak ihtimallerin de ortadan kaldırılması gereklidir. Birbirleriyle yakından ilişkili olan bu şiddet türlerinden doğrudan şiddet, en genel anlamıyla görünür bir aktörün kasıtlı bir şekilde uyguladığı şiddet türü olarak bilinirken; yapısal şiddet, eyleyicisi görünür olmasa da bu şiddetin sonucu olarak bazı insanların kaynaklara eşit bir şekilde ulaşmalarının ve insani potansiyellerini gerçekleştirmelerinin engellenmesiyle ilişkilendirilir.

Çatışmaların durması için her tür şiddet gibi yapısal şiddetin de yok olması elzemdir. “Ekmek yoksa barış da yok” sloganının bu çerçevede düşünülmesidir, zira güvencesiz ve esnek çalışma, düşük ücret politikaları yapısal şiddetin bizzat kendisidir.

Tekel işçilerinin direnişi bu konuda en önemli göstergelerden biridir. Hemen her işçi bunun bir ekmek kavgası olduğunu, bu kavganın sadece Türkiye’deki işçi sınıfının kavgası olmadığını, kazanıldığı takdirde ise Türkiye’deki herkes için büyük bir pencere açılacağını dile getirmiştir. Örneğin bir kızı üniversitede okuyan bir Tekel işçisi, bugüne kadar hep çocuklarının geleceğini düşünürken hayatında ilk defa kendi geleceği için endişelendiğini, sadece yaşamak değil, insanca yaşamak istediğini söyleyerek kendisine uygulanan yapısal şiddetin en güzel örneğini veriyor.

Emekliliğine sekiz sene kalmış bayan bir işçi ise Tekel’in özelleştirmesinin bir hak gaspı olduğunu, ancak Türkiye’de mevcut sistemin herkesin hakkını gasp ettiğini, yaşama koşullarını zorlaştırdığını söylüyor. Malatyalı üç kadın işçinin yanına uğruyoruz. Birisi Alevi Türk, birisi Sünni Türk diğeri ise Sünni Kürt, 10 senelik arkadaşlar. Eylem alanında, farklı etnik/dinsel kimlikleriyle var olan işçilerin bu farklılıklarının aralarında bir ayrışmaya sebep olup olma-

dığını soruyoruz. Önce şaşırıyorlar, hiç akıllarına gelmemiş gibi. Alevi Türk olan elindeki elmayı ısıyor, yanındaki Sünni Türk'e uzatıyor. "Bak" diyor, "benim ısırdığım elmayı o da ısırır". "Çünkü" diyor, "beraber yürüdük biz bu yollarda", nispet yaparcasına. Sünni Kürt ise ekleyiveriyor, "asıl açılımı biz yaptık burada, gelsinler görsünler."

Farklı söylemlerle de olsa Türkiye aydardır açılımı ve barışı tartışıyor. Oysa işçi sınıfının sürekli attığı "ekmek yoksa barış da yok" sloganı, hem açılımı hem de barışı çok güzel anlatıyor. Zira barış kavramı emek ve sosyal adalet anlayışından ayrılamaz. Bugün ekmekleri ve insanca yaşam koşulları için direnen işçi sınıfının mücadelesinin Türkiye'deki diğer mücadeleleri beslemesi, barış için yükselen seslere katılması kaçınılmazdır. İşçilerin kendilerinin de söylediği gibi, Türkiye'nin davası

olan bu kavga kazanıldığı takdirde sadece emekçiler açısından değil ama ülkede barış isteyenler açısından da Türkiye için büyük bir pencere açılacaktır.

Sonuç olarak bu "Ekmek Yoksa Barış Da Yok" sözü Türkiye'deki insanların büyük bir çoğunluğu için insanca yaşamın koşulları olmadığından, açlık sınırında maaşlarla çalışmak zorunda bırakıldığından ve insanların hayatlarına devam etmeleri için var olan kaynaklardan eşit şekilde yararlanmaları engellendiğinden ortaya çıkmış ve işçi sınıfının en bilinen sloganlarından biri olarak ortaya çıkmıştır.

Erdoğan ERDOĞAN

TPAO - TRAKYA ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Benim bu sloganı seçmemdeki temel sebep işçinin toplumdaki yeri ve hak almanın anlatıldığı en anlamlı ve en keskin mesaj olmasıdır. Şimdi öncelikle kelimeleri teker teker ele alalım;

İŞ : Emeğinden başka sermayesi olmayan bireylerin bir günlük zamanları içerisinde bir kısmını para ve sosyal hakları karşılığında emeğini ve zamanını bireye bu hakları verene ayırmasıdır.

EKMEK : Bireyin ve bakmakla yükümlü olduğu ailesinin hayatını idame edebilmesini sağlayan en temel ve en ucuz besin maddesi ayrıca emeğin simgesel karşılığıdır.

BARIŞ: Toplumsal yaşamın temelidir. Bireyin hukuksal ve sosyal haklarının, güvenliklerinin, sağlık güvencesinin, eşit eğitim fırsatlarının ve adil gelir dağılımının sağlandığı toplumlarda olabilecek ya da sağlanabilecek bir olgudur.

Yazımın bu kısmında ise yukarıda açıklamaya çalıştığım alt konu başlıkları-

nın olmadığı yada kısmen olduğu toplumlarda neler olabileceğini anlatmaya çalışacağım. İŞ, EKMEK, BARIŞ toplumlara devlet, bayrak, ekonomik güç, dünya üzerinde stratejik güç ve itibar kazandıran birbirlerini tetikleyen temel değerlerdir. Fakat bu değerlerin önündeki en büyük tehdit küresel sermayenin dizayn ettiği Kapitalizmdir. Yani parayı bütün değerlerin üstünde gören bir sistemdir. Az iş az ekmek ve bunun karşılığı ise mümkün olmayan barışı bekleyen, dayatan kaos ortamında beslenen yönetim şeklidir. Aynı zamanda toplumların dini, kültürel ve ahlaki değerlerini yok eden ve en büyük değer olarak parayı dayatır.

İlk olarak işi olmayan bireyleri inceleyelim: İşi olmayan birey tüm zamanı boş hedefi ideali olmayan geleceği düşünmeyen potansiyel suçlu adaydır.

Ekmeği olmayan bireyler ise: Bedensel açlıklarını yani karnını doyurabilmek için her türlü yasadışı ve gayri ahlaki eylemi yapabilecek potansiyel suçlu adaydır. Dolayısıyla İŞ ve EKMEĞİN

olmadığı ortamlarda bireyler bu iki olguya ulaşmak için yasadışı ve gayri ahlaki yolları yolları denerler. Yani işi ve ekmeği olmayan birey teröre bulaşabilir, hırsızlık yapabilir ve fuhuş sektörünün bir parçası olabilir. Peki böyle bir ortamda BARIŞ' tan söz etmek mümkün mü? Diğer bi söylemle devletler kamu ve özel sektör vasıtasıyla vatandaşlarına öncelikle İŞ ve EKMEK olanağı sağlamalı, bu hakları yasalarla güvence altına almalı ki barış ortamı oluşsun.

Bu slogan aslında toplumları yönetenlere bir mesai bir nasihat ve bir öneridir. İŞ, EKMEK haklarını bireylerin alabil-

meleri ise örgütlü güç, üretimden ve tüketimden gelen güçlerini etkin bir şekilde kullanabilmesinden geçer. Çalışan üreten bir işçi aynı zamanda tüketicidir, seçmendir ve vergi veren mükelleftir. Bu gücümüzü etkin bir şekilde kullanmalıyız ki Bu sloganı İŞ, EKMEK, BARIŞ olarak değiştirelim ya da bu slogana gerek kalmasın. Yoksa kısık sesle daha çok İŞ, EKMEK YOKSA BARIŞ DA YOK! diye bağırırız. İŞ EKMEK VE BARIŞ kaygısının olmadığı güzel günler dileğiyle.

Hasan ÇOKKAÇAN

TÜPRAŞ - KOCAELİ ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Ülkelerde toplumun büyük çoğunluğunu işçi sınıfı oluşturmaktadır. Sosyal yapısının temel taşlarından birisi üretkenliğidir. Toplumda huzurun, barışın sağlanması en alt temellerinden birisi, insanlığa yakışan hayat standartlarıdır. Devletlerin güçlenmesi ve uygar bir toplum seviyesine ulaşması açısından insanların ferah bir yaşam standartı yakalaması şarttır.

Bunu sağlamak açısından bazı faktörlere dikkat etmeliyiz. Farklı fikirlere, değişik dünya görüşlerine saygılı, insanlar arasında dil, din, ırk ve cinsiyet ayrımı yapmayan ve emekçi olmanın birleştirici gücüne inanmalıyız. Bu değerler bizim gücümüze güç katacak işçilerin barışını, birliğini, haklarını almayı ve daha iyi şartlarda daha iyi ücretlerle çalışmamızı sağlayacaktır. Toplumun büyük çoğunluğu işçi sınıfı dedik, demekki BARIŞ haklarımızın verilmesi kazanımlarımızla elde edilecektir. Bunun için birlik, beraberlik çok önem taşımaktadır. İşleri ellerinden alınanlar, hak ücretlerini istedikleri için

işten çıkartılanlar, sendikalaşmak istediği için işten çıkartılanlar, çalışma şartlarının ve saatlerinin iyileştirilmesini istedikleri için işten çıkarılanlar gibi ve vb. haksızlığa uğrayan işçi sınıfı mağdur olmaktadır. Komik rakamlarla asgari ücretler belirlenmekte, fazla çalışma saatleri istenmekte, fazla çalışma ücretleri ise çok düşük seviyelerde verilmek istenmektedir. Bunun gibi sonuç gelmez, hükümet ve işverenler tarafından işçiler mağdur duruma düşürülmüştür. İşçiler sadece seçim zamanlarında akıllarına gelmekte, boş tatlı vaatlerle sömürülmeye çalışılmaktadır.

İşçilerin sosyal, ekonomik anlamda refaha kavuşmadığı bir süreçte BARIŞ yoktur ve olmayacaktır.

Hikmet TEMİZGÜZEL

BOTAŞ - ANKARA ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Her birey yaşamak hayatına devam etmek ve temel ihtiyaçlarını karşılamak için çalışmak zorundadır.bu doğal bir gerekliliktir.

İnsan vefakarca çalıştıktan sonra emeğinin karşılığını almak ister.çalışıpta yeterince para alamıyorsa bu işte bir adaletsizlik var demektir.

Doğal olarak çalışıp emek sarf edip düzgün yaşayamıyorsan hakkını aramak zorunda kalırsın. İşçinin elindeki güçleri kullanması gerekir .

Bu savaşta kullanmak için silahlarımızvardır bunları kullanarak haklarımızı elde edene kadar iş verene savaş açarız iş yavaşlatma iş bıkmaya eylemler ve grev gibi haklarımızı kullanırız .

Hakkımızı alıncaya kadar bu savaşa devam ederiz ve zafer haklıdan yani emekçiden yanadır.bu mücadeleden galip çıkacağımıza inanıyorum.

İlker ÖZYURT

PLASCAM A.Ş - GEBZE ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Dünyada yıllardır süren savaşlar bir çok yıkıma sebep olmuştur. Savaşın getirdiği zararlar insanlık dramının yanında hastalık,açlık,sefalet, yoksulluk vs.bir çok şey gelmektedir. 2.dünya savaşından sonraki dönemde soğuk savaş denen siyasal güç yani politika denen illet sebepler bütün gelişmekte olan ülkelerin elini kolunu bağlamış ve afrika gibi maden altın ve diğer yerüstü madenleri sömürmüşlerdir.

Ve çıkarılan yasaların sonun da afrikada siyahlar köle gibi çalıştırılırken beyaz adamlar masalarda kendi çıkardıkları yasalarla koltuklarını sağlamlaştırıp saltanat sürdürmektedirler. Ve siyahlar ekmekleri için ayaklandıklarında ya kurşuna dizilmişler yada sürgüne gönderilmişlerdir. İnsanların işi ekmeği için dünyada savaşmaları kadar kutsal hiçbir şey yoktur. Alın terlerini dökerek helal lokma yiyen insanların göbeklerini yerinden kaldıramayan işveren yani yamyamlara karşı onurlu insanların mücadelesidir bu. Dünyada insanın ekmeği işi için savaşma-

sı kadar onurlu bir mücadele yoktur.biz işçiler olarak masa başı oyunlarına gelmeden birlik beraberlik ve gelecek için mücadele etme zamanıdır. Savaş kazanılmadan barış ve huzur asla gelmez. Türkiyede giderek zenginlerşen insanlar var.ve parasal konuda dazengin ve fakir arasındaki fark giderek artmaktadır.insanlar aç yoksul sebze ,gıda ,ısınma ve enerjiye gelen son zamlar insanların belini iyice büktü.

Bu dönemde akphükümetinin bizim alın terimiz olan kıdem tazminatlarına bile el atması son olaydır. Artık bunların önüne geçmenin zamanıdır. Artık bilinçlenme aydınlanma dönemidir. Elimizi kolumuzu bağlayan zincirlerikırmanın zamanıdır.ekmeğimizle oynayanların alınterimizi sömürenleri görmenin zamanıdır.

İşveren için para nasılsa işçinin de onuru ekmeği ve işidir.bu mücadelede sonunda barışıda kazanmak biz işçilerin elindedir.savaş alana çıkmadan kazanılmıyor.işimiz ve ekmeğimiz için alınterimizi dökerek alanlarda meydanlar-

da m¼cadele ederek kazanmalýýýz.iþve-
renin kasasına giren paralar bizim be-
denimiz ¼zerinden bizim alinterimizle
kazanlýýlan paralardýr.

lu bir yaþam onurlu iþçilerler iþin m¼-
cadele d¼nemidir...

Elimizdeki ekmeğide kaybedersek ge-
leceęimizide kaybetmiþ oluruz. Barýþý
ancak m¼cadele ederek kanalýr. Onur-

İsmail ERYILMAZ

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

İşin ekmeğin olmadığı toplumlar-
da barışında olmuyacağı aşıkardır işi ekmeği olmuyan bir bireyin hayattan bir beklentiside olmuyacağı için her türlü tehlikelere sebebiyet vereceği düşüncesiyle önceliğimizin işimizin ve ekmeğimizin olacağı bir toplum yaratmalıyız unutmuyalımki barışın olmadığı bir toplum asla muhafak olmuyacaktır. En kötüsünde barışın olmadığı ortamlarda en değerli varlığımız olan insanlarımızıda kaybediyoruz

Barışın olmamasını düşünmiyoruz bile Allah muhafaza iş olsun ekmeğ olsun barışta olsun ki hep mutlu bir toplum gibi yaşayalım. İşi olan ekmeği olan mutlaka barışçıl olur ülkemizin güzel insanlarına mutlaka yapılacak bir iş hayatı idame ettirecek kadar da ekmeğ olsun ki barışta olsun. Yarınlarımızın teminatı için bu uğurda her türlü mücadeleye katılmalıyız.

İş+Ekmeğ+Barış=Mutluluk

İş olduğunda sarf edilecek alın

teri ve emek geri kazanımı ise olmazsa olmaz bir ekmeğ ve en güzelide o ekmeği sevdiklerinle yemek tabiatın bir dengesi gibi iş olsa istihdamda olur. Binler yüzbinler yararlanır. Çark döner kapitalde yararlanır. İş hayat demek yaşam demek bilgi ve bilinç demek kısaca herşey demek. İş ve ekmeğ uğruna verilmiş canlara minnet ve şükran duygularımızla. İşin bol ekmeğin bol barışın yüz yıllarca süreceğ bir toplum dileğiyle.

Çocuklarımızında kötü şartlarda ve düşük ücretlerde çalıştırıldığı ülkemizde malesef bu gidişata dur diyebilmemiz için tüm sivil toplum kuruluşları ve sendikaların bu uğurda bir çatı altında birleşerek buna bir dur diyebilmek gücünü oluşturmamız lazım yarınlarımızın teminatı olan çocuklarımızı güvence altına almamız gerekmektedir İş bedenimizin bir ihtiyacı gibi çalışmalıyız ki kazanalım kazanalımki tüketelim tüketelimki farklı iş kolları açılsın çok iş olsunki çok işçi de olsun ve barışta olsun bir döngü gibi birbirlerini tamamlasın

Kerem BULUT

TÜPRAŞ - KIRIKKALE ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Zafer biz üretenlerin, emekçilerin, direnenlerin olacak. Türkiye sermaye için Pazar haline getirilmiştir. Güçlü, zengin, işverenler tarafından biz işçilerin emeklerini hiçe sayıyorlar. Türkiye şu durumda işçi pazarına dönüştürüldü. İstedikleri zaman işçinin işine son verip hiçbir hakkını vermeden ucuz işçilik yoluna gidiliyor.

Türkiye sermaye için dikensiz bir gül bahçesine çevrilmiştir. Bu ülkede sermayenin her istediği anında ve gerektiğinden fazla yapılırken, emekçilerin en temel ve insani talepleri sistemli bir şekilde bastırılıyor. Kazanılmış olan haklar tekrardan gasp ediliyor.

Kamu alanlarının bütün yurttaşlara ait olan değerlerinin piyasa güçlerine terk edilmesi en temel insani ihtiyaçların dahi kar alanı haline getirilmesi, her kamu alanının özelleştirilmesi işçilerin kazanılmış olan haklarının tekrardan kaybetmesine sebep oluyor.

Örgütlenerek, birleşerek, kendi çıkarları için bu gidişata dur diyebilecek hak

gaspları karşısında sesini yükseltecek, sermayenin karşısında emeğin onurunu savunacak emekçilerin, istihdam politikaları yoluyla bölünmesi, emekçilerin farklı statülerle farklılaştırılması, böylelikle işçi-memur, kadrolu işçi, taşeron işçisi, sözleşmeli işçi adı altında parçalanarak örgütsüzleşmesi, etkisizleştirilmesi etkin olmuştur.

İş yoksa, ekmek yoksa, savaş var, kavga var açlık var.

İş varsa, ekmek varsa , saygı var, sevgi ve barış dolu bir yaşam var.

Mecit ŞİMŞEK

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

İş ekmek, barış yoksa demokrasiden bahs etmek mümkün değildir. Bu tabii haklarımızı elde etmemiz için birlik ve mücadeleden doğar, bu ekonomik ve demokratik haklarımızı kazanmak için gerekirse T.B.M.M ‘de söz ve karar sahibi olmamız lazım. Fakat hükümetler tarafından otuz yılı aşan bir süredir, bu ülkede sermayenin her istediği anında ve fazlasıyla yapılırken, emekçilerin en temel ve insani talepleri sistemli bir şekilde bastırılmış, hakları gasp edilmiştir.

Türkiye halen 12 Eylül Anayasası ile yönetiliyor. Mutlaka Türk iyedeki bütün halk kesimlerini kucaklayacak demokratik ve modern bir anayasanın çıkarılmasına acilen ihtiyaç vardır o zaman ülkeye barış ve huzurun gelmesine inanıyoruz. Tabiki onun yoluda demokratik bir mücadele ile sağlanır.

Melih ÇINAR

PETKİM - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU : İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Bu sloganda öncelikle işçiyi ele almak istedim.işçi,ücret karşılığı işverene ait bir işyerinde çalışmakda olan kişidir.bir örgütlü işçi çalıştığı süre içerisinde sendikasının almış olduğu kararlar doğrultusunda işini dörtdörtlük yapıp,yaptığı işin bilincinde olmalıdır. İşini çok iyi yapıp işverene karşı ayakda dimdik durmalıdır ve ekmeğini büyütmek için savaşmalıdır. az işçiyle çok iş yaptıran işverene karşı çıkarak pastanın hepsini kendi yiyen işverene karşı paylaşmasını iş vermesini,ekmek vermesini istemek amaçlı bir slogandır.iş eşitliğinin ekme eşitliğinin barışı getireceğine inanan işçiler olarak,birlik beraber olup örgütlenmenin asıl amacımız olduğunu belirterek sonuna kadar savaşacağımızı duyurup işimiz kadar ekme ekmeğimiz kadar iş,demokratik,adil bir iş yeri olmasını sağlamak için attığımız slogandır.yukarıda söylediklerimizin olmadığı bir işyerinde barışın olmayacağını duyurarak savaş içerisinde olacağımızı belirtiriz..

Merih SALMAZ

TÜPRAŞ - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

AKP iktidarı, iki önemli özelliğini yapılan değişikliklerde getirilen yeniliklerde her zaman göstermiştir. AKP'nin bu iki özelliği gericiilik ve piyasacılıktır. Emperyalizmin de her sömürülen ülkede desteklediği gerici iktidarlar şüphesiz piyasacıdır.

Türkiye'de de emperyalizmin desteklediği AKP iktidarı geleneği bozmamıştır ve gerici dönüşümlerin yanında piyasacı dönüşümler yapmış, gericilikle ortamını hazırlamıştır.

Yapılan mücadelelerle bazı alanlarda kayba uğrayan sermaye devleti diğer alanlardan yüklenerek kazanımlarını yitirmemeyi hatta genişletmeyi hedeflemiştir. Bugün hedeflenen barış da bu özelliktedir.

Kürt halkına verilen haklara karşılık alınan destekle emek sömürsünün büyüdüğü, sendikal hakların kısıtlandığı ve içinde emekten yana değil asalak patronlardan yana hakların bulunduğu bir anayasa alışverişi pazarlanıyor. Di-

ğer taraftan da kurtuluşunu diğer etnik kökenlerle birlikte getirecek olan Kürt işçi sınıfını koparmaktadır. Emekten yana olan kesimler bu anlamda bu hapi yutmamalı. Adına barış denen süreç savaşta büyütecektir.

İşte bu yüzden *"İş,emek yoksa barış da yok!"*

Muhammet EKİNCİ

TÜPRAŞ - BATMAN ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

İş, ekmek ve barış birbirleriyle ilişkili ve ilintili kavram ve olgulardır. Bir hiyerarşi içerisinde biri yek diğerini getirir. Biri bir diğerinin oluşumuna zemin hazırlayıp, oluşmasına sebep olmaktadır. İşsizlik toplumun nasıl en büyük sıkıntısı ise iş'te toplumun refahıdır. İş sahibi olan biri doğal olarak ekonomik özgürlük kazanmış sayılır. İyi derecede bir ekonomik güce sahip olmak birey veya toplumu oluşturan en küçük birim olarak aile için geçim demektir. Geçim ise "ekmek" olarak sembolize edilmiştir.

Ekmek toplumu normalleştiren, en önemli unsurdur. Toplumun moralinin ve psikolojisinin pozitif yönde seyretmesi geçim standartı ile alakalıdır. Bireyin geçim şartları iyi olduğu sürece, bireyin morali de üst düzeydedir. Yani doğal olarak iş ile ekmeğin ciddi bir ilişkisi vardır.

İş varsa, ekmek vardır. İş yoksa ekmek'te yoktur. İş geçim kaynağı anlamına geldiğinden ve toplumun işten başka bir geçim kaynağı bulma imkânları olma-

dığı için ekmek hep işe endekslenmiştir. Kişi ister kendi işini yapsın ister de özel sektör veya kamu kuruluşunda çalışıyor olsun, bunun adı yine de iştir. Dolayısıyla iş gücünden kaynaklanan veya üretime dayalı bir eylem söz konusu olmadıkça veya topluma bu üretim zemini hazırlanmadan ekmeğin ele geçmesi yani bir anlamda geçimin sağlanması düşünülemez.

İş ve ekmek ilişkisinin doğurduğu bir diğer sonuç, daha önce de değinildiği üzere moral ve üst düzey psikolojinin meydana gelmesidir. İşli olan ve eli ekmek tutan birey kendisinin ve ailesinin ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir düzeye geldiğinden, toplum içerisinde pozitif enerji salgılayan bir varlık haline gelir. Pozitif elektriğe sahip insanlar toplumu pozitif yönde kanalize eder. Bunun adı ise toplum içerisindeki barışıklıktır. Eğer bireyler geçinemiyor ve geçindiremiyorsa içsel ve toplumsal bir barıştan bahsetmek imkansızdır.

İşsiz güçsüz ve kendi ihtiyaçlarını karşılamaktan yoksun insanlar asla poziti-

tif olamayacak bilakis toplum içerisinde negatifliklerle anarşi ortamı var edeceklerdir. Çünkü ekmek yoksa iş yok demektir.

İş ise devlet olarak bireye sağlanması gereken yegane ve asgari haktır. Bu hakkı asgari düzeyde alamadığını düşünenlerin devlet ve toplum ile iyi geçinmeleri düşünülemez. İmam Ali (a.s)’ın “Ekmeği elinden alınanın, kılıcını çekmemesine şaşarım” sözü de, eğer topluma asgari düzeyde bir geçim imka-

nı sağlanmazsa, anarşinin oluşmasının çok doğal olacağı anlamındadır. Çünkü bir insanın aç olduğu halde veya emeğinin karşılığını alamadığı halde yaşamasını bekleyemezsiniz. Doğal olan şudur ki; iş ekmek yoksa, hakk arayışı olacaktır.

Mustafa SOYKAN

KIBRIS TÜRK PETROLLERİ LTD. / KIBRIS (DEV-İŞ)

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

İş ,ekmek yoksa, barış da yok ! sloganı işçilerin çalışmakta oldukları iş yerlerinden veya devlet tarafından düzenlenen ödenek ve sosyal haklarının gerilemesinden doğan bir slogan olduğu açıktır.

Bir ülke düşünelim bu ülkede en son teknoloji kullanılsın , havalimanları , yollar , hastaneler fabrikalar ve iş imkanları yani tam anlamıyla dört dörtlük bir ülke herşey yolunda gitmektedir . Ancak tüm bunların yanında işçilerin ödenmediği , devletin işçiler lehinde ağır yasalar çıkardığı bence bir ülkenin huzurunun bozulması için yeterli olacaktır .Dünyada iç huzuru olmayan bir ülkenin görünümü çok kötü olmakla hem üretim hem ihracat hemde ithalatın gerileyeceği kesindir .

Fakat dünya da kapitalist sistemi destekleyen devlet yönetimleri patronları daha zengin işçileri ise kölelik sistemine döndürmeyi hedefleyen kararlar almaktadırlar . İşçiler açısından ağırlaşan şartların ülkede yaşanabilir ve huzuru tekrar dödürmek için eylemlere kalkış-

ması durumunda hem siyasiler hemde iş sahipleri olacakların hesaplarını ağır ödeyecekleri kesindir . Dünyada yapılan bu eylemlerde iş yerlerinin işçilerden yaptıkları kesintilerin 2 katı ve fazlasını kaybetmişlerdir. Hükümetlerde ise istifalar göze çarpmaktadır. Dünyamıza baktığımızda iş huzurun olmadığı bir ülke varsa en başta Somali gelmektedir . Açlık , fakirlik, yoksulluk ve sayabileceğimiz birçok neden .Neden Somali düzelemiyor, oradaki siyasilerin beceriksizliği güçlü devletlerin sömürüsü ve açlığa terk edilen halk. Tabiki iç huzur beklenemez .

ABD ‘ de Obama’nın seçilmesi sonrası herkesde olduğu gibi bende artık sömürü son bulacağını zannetmiştim ama olmadı ister siyah ister beyaz kalıplaşmış fikirler değişmedikçe sonuçda değişmeyeceğini anlamış olduk .Ve bu nedenlerden iş dönüp dolaşıp açlığa karşı insanca yaşamaya karşı işçilerin eylemlerine gelmektedir.

Eğer ortada ekmek kavgası varsa din, dil, ırk ve siyah beyaz ayrımı yapılma-

dan herkesin ortak bir fikirde toplanması sendikaların işçileri ne kadar güzel bir çatı altında topladığı sendikasız çalışanlarada örnek olması gerekmektedir .

Kısaca özetlemek gerekirse ödev olarak verilen tüm sloganların dönüp doluşup ortak bir noktada yani işçi hakları , birlik beraberlik , insanca yaşam için , ırk ayırımı cinsiyet ayırımı yapmadan insanların dünya nimetlerinden adil şe-

kilde faydalanmasını sağlamaktır .kaptalist sisitem devam ettiği sürece biz işçiler her zaman için ekmek kavgamızı vermekten kaçınmayarak yarınlar için daha güzel olanaklar bırakmamız gerekmektedir.

Oktay GAYRETLİ

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Barış demek kardeşlik demektir. Barışın olmadığı bir yerde ne iş ne ekmek nede memleket olmaz. Kardeşlik hukukunu bilmeyen , demokrasiyi kalbine yerleştirmeyen bir ülkenin sonu iç karışıklıklar , işgal yada ülkenin bölünmesi ile sonuçlanmasına neden olur. Buradan yola çıkarak demokrasiyle yönetilen bir ülkede işsizlik sorunu olmaması gerekir.

Devrimlerin çoğunun işçi ayaklanmalarıyla başladığının tespiti iyi yapmak gerekir. Çünkü bir ülkede işsizlik sorunu varsa orada haliyle ekmek sorunu vardır ve bu sorunlar çoğaldıkça isyanlar başlar . İşçi sayısının bir ülkede dörtte iki gibi büyük bir rakamı temsil ettiğinin tespiti yapmak gerekir.

Çağımızdaki veba sorununun adı işsizliktir. İnsanlar evlerine azıcıkta olsa ekmek götürmek amacıyla türlü türlü tehlikeli işlerde çalışmayı kabul etmek zorunda kalıyorlar. Bunun yanı sıra ücretler konusunda maalesef çok büyük sorunlar ve hatta bazen ölümlere yol açmaktadır. Halbuki Peygamber efendi-

dimiz (sav) in “İŞÇİNİN ALINTESİ KURUMADAN , ÜCRETİNİN ÖDENMESİ ”ve adil olunmasıyla ilgili söylediği sözler maalesef günümüzde unutulmuştur. Maalesef bugünkü sorunlarımızdan en önemlilerinden biride budur . Özellikle özel sektörde çalışan işçilerinin maaşları ya zamanında ödenmiyor ya eksik ödeniyor yada sigortasız olarak çalıştırılıyor.

Öte yandan eğitime verilen destek , eskiye nazaran biraz daha iyi durumda olmuş olsada henüz tam olgunlaştığımızı söylemek mümkün değildir. Patronların bilinçsiz , örgütsüz bir işçi kitlesi istemelerinin sebebinin aşikar olduğu ortadadır. Bilinçli (sendikalı) işçi demek patronun cebinden çıkan para demektir. Maalesef devletimizinde özelleştirmeler yoluyla çok sayıda işçi arkadaşımızın pervasız bir şekilde tazminatları ödenerek çeşit çeşit kanunlar çıkarılarak kapı önüne koyulduğunu gördük , görüyoruz. İşçi sınıfı özellikle 1980 darbesinden sonra çok zayıf düşmüştür.

Bugün ülkemizdeki intihar , cinnet

olayları ve aile içi şiddet gibi toplumun kanayan yaralarının en büyük sebebi maddi imkansızlıklardır .Buda toplumsal barışı tehdit etmektedir. Barış , huzur ve eğitimin az olduğu ülkeler çoğu zaman parçalanmayla , iç çatışmalarla (bugün Suriye örneğini verebiliriz) , sömürgeyi adet edinmiş milletlerin kölesi olmaya mahkumdurlar.

Eğitimli bir nesil demek , güçlü bir devlet , güçlü devlet demekse DEMOKRASİ , İŞ , EKMEK ,KARDEŞLİK VE BARIŞ DEMEKTİR.

SAYGILARIMLA

Oktay GAYRETLİ

T.P.A.O BATMAN ŞUBESİ

Orhan KAMANLI

TPAO - ANKARA ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Dünya var olduğundan bu yana insanlar ekmeklerini kazanmak için çalıştılar çabaladılar alın terleri döktüler. İlk çağlarda insanlar karınlarını doyurmak için avlandılar daha sonra avladıkları hayvanların derisinden dişlerinden boynuzundan diğer ihtiyaçları olan barınma ve giyecek ihtiyaçlarını bu şekilde karşıladılar.

Endüstriyel yaşamla birlikte insanların ihtiyaçları arttı, çeşitli iş kollarında çalışmaya başladılar. Burada haklarını aramak için örgütlendiler ; ve sendikalar oluştu; aslında her birimiz bir emekçiyiz ve işçiyiz toplumsal barış için uluslararası barış için her emekçinin her işçinin her kesimin ihtiyaçlarının giderilmesi için sorunların olması gerekir bu sorunları da çözecek devletleri yönetenlerdir. Bir söz vardır halk dilinde ağlamayan bebeğe meme vermezler. Bizler yani emekçiler hakkımızı arayacağız ki yasal olan haklarımızı alalım. Her türlü haklar ve özgürlükler büyük gayret ve çabalar sonucu elde edilmiştir. Bir ülke düşünün açlık varsa kıtlık varsa halkın refah payı

hiç denecek kadar azsa nasıl insanlar barış içinde yaşayabilirler, nasıl mutlu olabilirler. Bu ülkeyi dışarda aramaya gerek yok dönüp kendi ülkemize bakalım!

Öğrenciler haklarını ararken ,işçiler haklarını ararken ,köylüler haklarını ararken coplanıyorsa; Nasıl barış' tan toplumsal uzlaşıdan refah dan bahsedebiliriz .Toplumsal barış, toplumsal uzlaş istiyorsak her kesimin hakkını vermeliyiz ve herkese eşit yaklaşmalıyız. Ancak ve ancak devletin huzuru milletlerin bekası için bunu yapmalıyız. Bu arada bize düşen görev bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın mantığıyla değil ; susma sustukça sıra sana gelecek mantığıyla yaklaşmalıyız. Toplumumuz halkımıza faydamız olmasını istiyorsak hiçbir şeye duyarsız kalmamalıyız. Fert fert insanları uyarmalıyız ve örgütlenerek haklarımızı aramalıyız. Bu örgütlenme sivil toplum örgütleri olabilir; sendikalar olabilir çeşitli dernekler olabilir , yeterki biz uyanık olalım ve aktif olalım . Ancak ve ancak bu şekilde barış olur refah olur ...

Ömür ATALAY

POLİMER KAUCUK- İST.2.NOLU ŞUBE

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Toplumsal barışın temeli insanların refah içinde yaşamalarına bağlıdır. Bir toplum huzur içinde yaşamak istiyorsa gelir seviyesinin yüksel ve istikarlı olması gerekir. Bugün bazı Avrupa ülkelerinde yaşanan ekonomik krizler en çok işçi sınıfını etkilemiştir. Bu krizlerden etkilenen işçiler meydanlara inerek haklarını savunmak istemiştir. Bu hak arama mücadeleleri bazen fazlasıyla germiştir. Bu krizin sebebi belki toplumdaki herkez değildir.

Ama sonuçlarını her kez atlanmak zorunda kalmıştır. İş, ekmeğin toplumun her kesimini hakkı olduğu gibi barış ta her toplumun hakkıdır. Bizi yönetenler bilmelidir ki barış sadece silahsız yaşamak değildir. Barış herkesin refah içinde yaşamasıyla mümkündür. İşsizliğin oğun olduğu bölgelerimizde çıkan toplumsal olaylar bunun en büyük göstergesidir. İnsanlar farklı düşüncelere kapılıp toplum barışını tehdit edebilir.

Sevda GÜLMEZ

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Türkiye Petrollerin A.O de çalışan 600'e yakın işçinin direnişi bu. İlk işimiz sendikamıza üye olup notere başvurmak oldu. Müteahhit işçisi olarak çalışan 600 işçi ilk 1998 yılında dava açtık. Davamız 2 yıl sürdü. Eşit işe eşit ücret istiyorduk. Aynı işi yapan iki personelden biri kadrolu diğeri Müteahhit işçisi. Kadrolu 3.000.-TL alırken Müteahhit işçisi 700.-TL alırdı.

Bu eşitsizliği ortadan kaldırmak için mücadele ettik, eylemler yaptık. Çoluk çocuğumuzla eylemlere katıldık. İstedğimiz sonuca ulaşamayınca 1 günlük petrol kulelerini durdurduk. En büyük eylemimiz bu olmuştu. İşleri yavaşlattık. **İş, ekmek yoksa barış da yok** deyip mücadelemizden yılmadık. Haklarımızı almak için pankartlarla meydanlara döküldük. İşçiyiz haklıyız kazanacağız. Vur vur inlesin yer gök dinlesin. Direne direne kazanacağız gibi sloganları da hep söyledik. Yıllarca eylemler yaptık, sayısını hatırlayamıyorum.

mizden olduk bizi kapı dışarı ettiler. Ama biz mücadelemizden yılmadık. Geceli gündüzlü Çalıştığımız binanın önünde eylem yaptık 3 günün sonunda işlerimize geri döndük. Çalışanın %1 Müteahhit işçisi % 2 si kadrolu idi.

2004 yıllarında yoğun görüşme ve pazarlıkların ardından bir sonuç elde edildi. Tabi iki eylemler devam ediyordu. Tüm Müteahhit işçilerini sözleşmeli işçi olarak işe aldılar. İş ve ekmeğimizi alınca da barış sağlandı. Uzun yıllardır kadrolu olarak işyerlerimizde çalışmaktayız.

2003 yılında 600'e yakın işçi 3 gün işi-

Şükrüallah ALIÇ

SASA - ADANA ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Bu sözden 2 başlık çıkarmak gerekirse birinci başlık işveren cephesinden, ikinci başlık hükümet cephesinden.

İşveren Cephesinden:

İşten çıkarılan arkadaşlarımız için direnmek , eylem yapmak.

Bir saat geç işe başlamak. Toplu iş sözleşmesi nedeniyle zam vermemek için direnmesi.

İşveren işçinin yıllardan beri hak edilmiş olduğu sosyal hakların sözleşme masasında kaybetmesi.

Çalışma saatlerinin Toplu Sözleşme masasında artırmak için direnmesi İşveren fırsat buldukça işçiye tehdit ve işten çıkarma politikaları yapmak vb. Yani burada gerçek olan her şeyin işçiden yana değil hep işverenden yana olduğu gözüküyor. İşveren her zaman ucuz işçinin sırtından çok para kazanmanın yollarını arıyor.

İşveren diyorki;”ÇOK İŞ AZ PARA”.

İşte böyle fırsatlara meyil vermemek için Petrol İş Sendikasına çok büyük görevler düşüyor.

Her ne kadar Türkiye’de sendika yasaları iyi konumda olmasa bile emekçilerimizin gücü çok önemlidir.

Direne direne kazanmalıyız.Yasa işverene daha yakın konumda çalışıyor , bu fırsattan faydalanmaya çalışan işveren cephesi şu anki yasalar ve hükümet sayesinde işçiyi köle bir toplum olarak görüyor.Bunun adı da demokrasi , hak ve hukuk oluyormuş. İşçi kesimi olarak grevse yapalım , eylemse yapalım iş bırakmaksa bırakalım.Tabi ki tek hedefimiz diyoruz ki; işçiye ekmek vermiyoruz biz de barış da yok.İşimizi iyi yapmalıyız , işimize sahip çıkmalıyız , ona göre mücadele etmeliyiz.

Hükümet cephesinde herkes artık bu kötü gidişe dur demeli emekçiler konuşmalı . Birlikte çözüm yolları ne ise şiddete başvurmadan çözelim tabi ki.Çalışan işçi kesimlerinin direncini umudunu yok etmemelidirler. Bugün

baktığımız tabloya göre ücret dengesizliği , iş güvencesinin olmaması özelleştirme ana kaynağı da hükümettir.

Yunus Emre dediği gibi:” YARADILANI SEVİYORUM BEN YARADANDAN ÖTÜRÜ”. Yani her şeyin adil olması noktasında çabamız olduğu

halde bizi anlamıyorlar. Yine diyoruz ki; Türk , kürt , Çerkez demeden herkes kardeşimizdir.İşçi emeği en kutsal değerdir.

Turgut DEMİNER

ETİBOR - BANDIRMA ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

İş demek aş demektir. İş demek gelecek demektir. Eğer bir ülkede işsizlik varsa o ülkede huzursuzlukların çıkması çok doğaldır. İş olmazsa eve götüreceğiniz ekmekte olmaz. İş olmadığı zamanlarda insanlarımız işsizlik yüzünden intihar edebilir , çeşitli yollara başvurmak zorunda kalabilirler. İşin olmadığı bir ülkede her şey yolunda demek çok zor olacaktır.

İşsizliğin olduğu bir ülkede hiçbir zaman barış mümkün olmayacaktır. İşsizliğin olduğu bölgelerde ailevi sorunlarda öne çıkmaktadır. Bu da aile içi şiddet geçimsizlik ve boşanmalara kadar gitmektedir. Ailesiyle geçimini sağlayamayan insan onların ihtiyaçlarını karşılayamayan insan ister istemez kötü alışkanlıklara başvuracaktır. Geçimini sağlamak için hayatına devam etmek için hırsızlık yapacak ve çevresine zarar verecektir. Bu işsizlik böyle devam ettiği sürece hiçbir zaman bunların önüne geçilemeyecektir.

İnsan hayatına devam edebilmesi için kendine ve arkasındakilere bir gelecek

hazırlayabilmesi için işi olması şarttır. İş olmazsa her zaman sorun çıkartan biri olarak hayatını sürdürmeye çalışacaktır. Sürekli bir iç çatışma olacaktır. Çünkü aç insan işsiz insan hiç susmaz. Sürekli kendisi için bir yarar sağlayacak ve getirisi olacak bir şeyler ister.

Eğer iş istihdamı sağlanmazsa etrafına saldıracaktır sürekli. Bu da ülkenin ekonomik yapısını belki coğrafi yapısını en önemlisi de huzurunu bozacaktır. Bu yüzden iş , ekmek yoksa BARIŞTA hiçbir zaman mümkün olmayacaktır.

Uğur SARAÇ

TEKNO KAUÇUK -GEBZE ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

İşin, ekmeğin , gelir adaletsizliğin olduğu yerde kan ve göz yaşı vardır barıştan söz etmek mümkün değildir. Barışı tesis etmek biz işçilerin elindedir. Ancak işçiler örgütlü ise bu mümkün tek başımıza mücadele edemeyeceğimizi herkes bilmeli buna göre hareket etmeli sermayeye karşı her zaman örgütlü yani sendikacı mücadele etmeliyiz.

Mücadelenin temeli taban hareketidir taban da yani fabrikada çalışan üreten işçiler güçlerini sendikası ile birleştirerek bu birleşim tüm sendikasız işyerlerindeki katarak mücadeleyi ortaklaştırıp sermayeye ve hükümete karşı tarafımızı göstermeliyiz.

Örgütlü ve bilinçli toplumlara hiçbir güç zarar veremez.

Zubeyir SEVGİLİ

T.P.A.O. - BATMAN ŞUBESİ

KONU: İŞ, EKMEK YOKSA, BARIŞ DA YOK!

Bir memlekette iş yoksa ekmek yoksa bir insanın karnı doymuyorsa, en temel ihtiyaçlarını dahi karşılayamıyorsa orada barıştan, huzurdan ve güvenden bahsetmek mümkün değildir. Bunların olmadığı bir toplumda neyden bahsedebiliriz? Çatışma, huzursuzluk, kan ve gözyaşın dan başka bir şey söz konusu olamaz. Dünya ülkelerine baktığımız zaman aş ve işin olduğu ülkelerde huzurun ve barışın daha fazla tesis edilebildiğini görmekteyiz. Huzurun ve barışın sağlanabilmesi için iş olanaklarının çok önemli bir neden teşkil ettiğini görmekteyiz. Huzur ve barış için tek nedenin ekonomi olmadığı da aşîkârdır.

Toplumsal barışın anahtarı iştir. İşin olmadığı işsizliğin olduğu toplumlarda kavga, kargaşa, hırsızlık, dolandırıcılık kısaca emeksizlik boy verir. Buda toplumda adaletsizliğe ve çatışmalara neden olur. Toplumsal barış olmaz ve huzursuzluk baş gösterir. Fakir işsizliğin altında ezilirken zengin daha da zenginleşir. Buda çatışmalara yol açar.

Yaşadığımız bölgeye baktığımız da Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesi Orta doğunun tahıl ambarıdır. Tarımsal ürünlerin çoğu bu bölgede yetişmektedir. Buna rağmen işsizliğin en fazla olduğu bölgedir. Üretim bu bölgede yapılırken ürünlerin işlenmesi yani fabrikalar yani iş sahası batı bölgele rindedir. Buda bölgeler arası dengesizlik ve iş göçüne sebep olmaktadır. Üretim yapıldığı bölgede işsizlik artmaktadır. İşsizlikle beraber huzursuzluk ve çatışma meydana gelmektedir.

1923 yılında Diyarbakır ülkenin en büyük üçüncü büyük ticaret merkezi idi. Zamanla uygulanan kasti ve yanlış politikalarla dolayı bu önemini yitirdi. Bugün ise devlet istatistik rakamlarına göre ülkenin en yoksul illeri arasındadır. Ticaret ve iş sahası diğer merkezlere kaydı. Bölge geriledi ve toplumsal barış zedelendi.

Yine doğu ve güneydoğu Anadolu bölgesinde otuz yedi tane hidro elektrik santrali bulunmaktadır. Bu büyük bir enerjidir. İş imkânı sağlamasına rağmen

men yeterince faydalanılamamaktadır. Ben bir güneydoğu insanı olarak iş ve ekmek yoksa barışta olmaz görüşüne biraz daha lokal olarak yani bölgesel olarak bakmak istiyorum.

Çünkü bugün Türkiye nin bir numaralı sorununun barış ve huzur sorunu olduğu kanaatindeyim. Bugün gerçekten anaların ciğerleri parçalanıyor, yürekler kan ağlıyor, gözyaşları dinmiyor. Kadınlar dul, çocuklar yetim kalıyor. Bir insan olarak bunu anlayamamak, kıyası nefis kurmamak ve duyarlı olmamak ne insanlığa ne vicdana ve ne dinimize uygundur. Hz Muhammed (s.a.v) bu yuruyor ki “zulüm karşısında susan dil-siz şeytandır”

Hepimizin bildiği gibi devletin resmi rakamlarına göre bölgemizde 3500 köy boşaltılmış ve yakılmıştır. Bir bu-çuk milyona yakın insan göç etmiştir. Bu insanların hali başlı başına bir dramdır. Her birisinin hayatı filmle-re konu olabilecek ve uluslar arası film festivallerinde ödül alabilecek düzeyde-dir. Benim dinlediğim adamın biri an-latmıştı. Benim, köyümde yüz elli ko-yunum vardı ve ben misafirperver bir insandım. Köyüm boşaltıldı ve yakıldı. Bugün Diyarbakır da yaşıyorum ve bir kg yoğurda hasretim. Bu insanın halini ve psikolojisini düşünmenizi istiyorum. Hayal ediyorum kimsenin kimseye zul-metmediği, haksızlık yapmadığı, ekme-ğini elinden almadığı bir dünyayı düşü-nüyorum. Acaba böyle olsaydı hayat an-

lamsızlaşır mıydı? Evet, anlamsızlaşırdı bence. Çünkü o zaman doğru ile yan-lış, iyi ile kötü, dürüst ile yalan arasın-daki fark anlaşılmazdı. Fakat dünyanın kuruluşundan bu yana hak ile batıl hep kavga etmiştir. Zalim ile mazlum hep kavga etmiştir. Bu dünyaya haccac i za-lim de gelmiştir Nuşirevan i adilde gel-miştir.

Ben bu makalemi bir dua ile bitir-mek istiyorum. Ya rabbi bize başkası-nın hakkı olanını, haram lokmayı nasip etme, ya rabbi bize başkasına zulmetme gücünü verme, ya rabbi bize, başkasına saygısızlık yapma bilgisini verme. Bun-ların bize de yapılmasına da rıza gös-terme. Bunların karşısında durabilme gücünü, aklını ve bilgisini nasip eyle.

***KONU: HAK ALMAK İÇİN
ALANLARA, EYLEMLERE!
HAK VERİLMEZ, ALINIR!***

Burhan KARTAL

TÜPRAŞ-BATMAN ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Türkiye gibi, insanların 'emek aslanın ağzında 'safsatasına inandırıldığı bir ülkede artık bunun böyle olmadığı yavaş yavaş ortaya çıkıyor. Sözü edilen 'aslan' cenaplarının iki ayaklı olduğunu,adeta emekçinin teri ile sıvı ihtiyacını,ürettiğiyle de gıda ihtiyacını karşıladığı apaçıktır.

birçok ki bu ve benzer yalanların yine o 'aslanlar' tarafından en az kırk kere tekrar edilmiş olduğunu biliyorsa bu boyun eğmeyen işçiler sayesinde.

İşçiler, emekçiler,kadınlar,özgürlük savaşçıları ne zaman sokaklara çıkmışlar rahatlarını bozup alanları tutmuşlar işte o zaman başkalarının rahatlığını bozup,uykularını kaçırıp haklarını elde etmişlerdir.Bu,tabi ki kolay olmamıştır.

Emekçilerin hak noktasında birleşmemeleri,sayılarının kapital ağalarının göğüslerini daraltamaması mücadeleyi uzun süreli, zahmetli hale getirmiştir.ancak unutulmamalıdır ki haklar gaspçılar tarafından ilelebet gasp edilememiştir ve edilemeyecektir!

Tarihte görülen bütün kazanımlar hep sokaklarda elde edilmiştir.Zulme karşı ayaklanan hiçbir lider alanlara çıkmadan başarılı olamamıştır.Ne Gandhi ne Mal com x ne de bir başkası...

Cihan GÜRKAN

TÜPRAŞ - KOCAELİ ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Hiç birimiz haklarımızın farkında değiliz! Evet işçiler olarak hiç birimiz ne gücümüzün, ne haklarımızın farkında değiliz. Elimizde oysa işgücü gibi, eylem gibi, miting gibi, grev gibi büyük ve etkili silahlarımız bulunmasına rağmen bunları kullanmada çok zayıf kalıyoruz.

Acaba bu hakkı bize verirler mi? diye soruyoruz kendi kendimize. Hakkı onlar hiçbir zaman vermezler, ancak biz alabiliriz. Bunu da nasıl yaparız? İşte o güçlü silahlarımızı etkin bir şekilde kullanarak yapabiliriz.

En önemli silahlarımızdan biridir mesele "eylem". İş vereni en çok etkileyen, en çok korkutan tepkidir. Mesele bir toplu sözleşme görüşmesindeyseniz ve işler yolunda gitmiyorsa, yasal süreçlerde de işler çözülemeyecek gibiyse, istediğimiz maddeleri onaylamaya bir türlü yanaşmıyorlarsa; o noktada artık etkili bir eylem planı yapıp tepkimizi göstermemiz gerekir. Bu ; iş yavaşlatma olabilir, üretimi düşürme olabilir, işe geç başlama olabilir, yürüyüş olabi-

li, basın toplantısı yapıp halkın dikkatini buraya çekmeye çalışarak kamuoyu yaratmak olabilir, en son noktada ise grev hakkımızı kullanarak daha da sert bir şekilde tepkimizi belli edip ne kadar kararlı olduğumuzu belli etmemiz gerekebilir.

Eylemlerde ne istediğimizi açık ve net bir şekilde belli etmemiz gerekir. Plan belirlendikten sonra vurgulanacak noktaya yoğunlaşmamız gerekir. Her şey planlı ve organize olmalıdır. Oluşabilecek herhangi bir aksiliğe karşı sonraki adımı düşünmek ve hesaplamak gerekir. Bu süreçte eğer organize olamazsak eylem başarısız olabilir ve sonuçta işveren bundan kazançlı çıkacaktır.

Eylem olarak kendi yaşadığım bir şeyi paylaşmak istiyorum. 2011 yılında BEKAERT fabrikasında çalışıyordum. Birleşik Metal-iş sendikasına bağlıydık. İşveren 9 arkadaşımızın sebepsiz yere iş akdini feshetti. Sebepsiz diyorum çünkü sebep olarak performans düşüklüğünü gösterdi. Bunu kesinlikle kabul etmek mümkün değil. Haberi aldığı-

mızda 08:00-16:00 vardiyasından çıkmak üzereydik. Sendika işyeri baştemsilcimiz bizleri topladı ve durumu bize anlattı. Hemen bir aksiyon alınması gerekiyordu ve öylede oldu vardiyaca fabrikadan çıkmama kararı alındı.

İş verene arkadaşlarımız geri alınınca ya kadar fabrikadan çıkmayacağımız bildirdik. Sendika Genel Başkanı ve Şube Başkanımız gelip bizleri yemekhaneye toplayıp güzel ve cesaret verici bir konuşma yaptılar. Bu iş çözüle ne kadar herkesin fedakarlık yapıp, çok acil bir durum olmaması halinde fabrikadan çıkış yapmamamızı ve kendilerinin söyledikleri haricinde yayılan dedikodulara itibar etmememizi rica ettiler. Vardiyası gelen arkadaşlar çalışmaya gidiyor, geri kalan arkadaşlar yemekhanede ve soyunma odalarında bekliyorlardı, zor bir süreçti fakat hepimiz organize bir şekilde arkadaşlarımızı geri aldırabilmek için bu süreci idare etmeye çalışıyorduk.

Yemeklere toplu bir şekilde gidilip sloganlar atıyorduk, üretimi yarı yarıya düşürmüştük, iş veren bu gidişattan memnun değildi ve sürekli görüşme talep edip, verilecek tazminatları artırıp bizi ikna yoluna gitmeye çalışıyordu. 5 yıllık bir çalışan işçi için önerdikleri tazminat ilk görüşmeler başladığında 40 bin lira civarındaydı. Onlar çıkardıkları arkadaşlarımızdan tamamının tazminatını ödeyip çıkışını vermek istiyorlardı. Tabii bu kabul edilebilir bir durum değil-

di. Eylemlerimiz giderek şiddetini artırdı insan kaynakları binasının önünde toplanıp sloganlar atıp kararlılığımızı net bir şekilde gösteriyorduk. Ardından olayı basınla paylaşıp, daha geniş bir kitleye durumumuzu duyurup destek almaya başladık.

[http://www.cagdaskocaeli.com.tr/k3-politika/h8231-bekaert-te-acik-gorus.](http://www.cagdaskocaeli.com.tr/k3-politika/h8231-bekaert-te-acik-gorus.html)

html (ilgili linkte haberlere bakabilirsiniz)

<http://haber.sol.org.tr/sonuncukavga/bekaert-iscisine-aile-destegi-haberi-42282> .

Fabrikadan dışarı çıkmadığımız için ailelerimizi 5-6 gündür göremiyorduk, ailelerimizi destek vermek için fabrikaya çağırdık, aynı zamanda basına haber verdik ve olayın ciddiyetini herkesin görmesini istiyorduk. Sonrasında bu süreç tam 14 gün devam etti, sadece acil durumu olanlar özel izin alarak dışarı çıkabiliyorlardı. Görüşmeler devam ediyordu, bizimde eylemlerimiz devam ediyordu.

Üretim %20-30'lara kadar düşürüldü ve sıradaki eylemimizin işi tamamen durdurma olduğunu, grev hakkımızı kullanacağımızı işverene bildirdik. Son gün görüşmeler tekrar olumsuz sonuçlanınca, Sendika Genel Başkanımız grev kararını açıkladı. 16:00-24:00 vardiyası fabrikayı duruşa hazırlıyordu. Telefonlarımıza işverence bir mesaj gönderil-

di, eğer grev gerçekleşirse, Lokavt kararı alınacağı bize bildirildi.

Greve çıkılmasının hemen ardından hemen bir görüşme talep etti işveren ve anlaşma sağlandı. Üç arkadaşımız tekrar iş başı yaptı geri kalan altı arkadaşlarımız ise geri dönmeyi istemediklerini bildirerek, kendi istekleri üzerine tazminat'larını alıp ayrılmayı talep ettiler, onlar içinde başta konuşulan 5 yıllık çalışan için 40 bin liralık tazminat miktarı, 70 bin liraya çıkarıldı ve anlaşma sağlandı.

En başa dönüp bu olayı değerlendirdiğimizde, eğer biz o gün eylem kararı almasaydık ve bu durumu kabullenseydik, ne o arkadaşlarımız tekrar iş başı yapabilirlerdi, ne tazminatı alıp ayrı-

lan arkadaşlarımız hak ettiklerini alabilirlerdi, nede orada çalışan arkadaşlarımızın yarınına bir garanti olabilirdi. O tepki gelmeseydi herkes diken üstünde çalışmaya devam edecekti ve ne zaman işten atılırim korkusu hep akıllarında olacaktı. Huzursuzluk sürüp gidecekti. Biz mücadele ettik ve işverene geri adım attırdık, gerçekten birlik olduğunda ne kadar etkili olabileceğimizi yaşadık ve tecrübe ettik.

Hakkımızı onlar vermediler, biz mücadele ettik ve aldık...

SAYGILARIMLA
CİHAN GÜRKAN

Emin ÖZDAMAR

TÜPRAŞ - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Hepimizin kabul ettiği gibi sosyal ve kültürel varlığımızı sürdürebilmemiz için ekonomik bir güce ihtiyaç duymaktayız. Bu ekonomik güce ulaşmak adına yıllar boyu değişken ve düzensiz bir eğitim sisteminde doğruyu aramaya çalışıyoruz. Aldığımız eğitim, edindiğimiz tecrübe ve sınav maratonundan sonra nihayet kazandık!

Artık bir iş sahibiyiz ekonomik açıdan özgürüz hem de örgütlü bir devlet işçisi olduğumuzu kabul edelim. Şimdi de son dönemdeki işçi sınıfı üzerinde oynana oyuna bakalım. Türkiye Cumhuriyeti'nde yaşamayı, çalışmayı ve bu ülke için üretmeyi ilke edinmiş işçi sınıfının son 10 yıldır ekmeğine göz dikilmiştir.

2003 den itibaren maaşlara yapılan zam oranı enflasyonla sabit tutulmuş. Yani işçinin/memurun/emeklinin maaşı adeta dondurulmuştur. Yine 2003 den bu yana geçen sürede tüketim mallarına yüklü oranlarda zam yapılarak adeta işçi maaşları eritilmiş, emeği ve ekme-

ği çalınmıştır. Hakkımız olanı almak ve korumak için **TÜM ÇALIŞANLAR** olarak alanlara eylemlere akmalı, mücadelemizin **SALTANAT** mücadelesi değil. Ekmek kavgası olduğunu herkes haykırmalıyız.

Ercan GÜLTEKİN

T.PA.O - BATMAN ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Emekçi sınıfı dünden bu güne geçmişten günümüze tarihin-den almış olduğu tecrübe ve deneyimleri büyük bedeller ve mücadeleler vererek en vahşi saldırılara göğüs germiş bu dünya sahnesinde var olma yok olma mücadelesi ile bu günlere gelmiştir.

Bulunduğu safhın bilincinde, hayatın her safhasında mücadelesini yürütebilme iradesini En etkin biçimde ortaya koyma şeklini ve yöntemini bilen ve zafarini hiç bir şeyi affetmeyecek kadar tırnakla söküp koparma azmi ve şevkiyle yürütegelmiştir.

Emkçi , işçi hiçbir hakkını gaspettirmeyecek tepkiler geliştirme ve bunu yaşamın her Safhasına yaymalı haklılığından taviz vermemeli her kazanımın bir bedeli olma İhtimalİ unutulmamalı haksızlığa örgütlü ve kitlesel tepkilerle karşılık vermelidir.

Unutulmamalıdır ki haklı olmanın verdiği gücün karşısında hiç bir güç dayanamaz . Emekçi bu gücünü emeğinden

ve üretkenliğinden alır. Hiç bir hakkın kolay kolay kazanılamayacağını en iyi onlar bilir; bu şiarla birlik ve beraberlikle toplumun her katmanının da işçisiyle, kölüsüyle, öğrencisiyle, kadınıyla, yaşlısıyla , çocuğuyla hiçbir haksızlığa boyun eğmemeli haklarımızı gaspeden egemenlere karşı her şartta ve ortamda dünyayı dar etme tepkisini en şiddetli şekil ve yöntemlerle kafalarına çivi çakar gibi hissettirmeli hakkımız olan hakları onurlu bir yaşam için sahiplenmeli, korumalı ve bundan taviz vermemelidir.

Bu dünyada her kesin onurlu bir şekilde yaşamaya hakkı vardır.Bu haktan bizi mahrum etmek kimsenin elinde değildir olmamalıdır. Bu mahrumiyeti biz emekçilere yaşatmak isteyenleri bu amaçlarından mahrum etmek boynumuzun borcu olmalıdır.

Fatih BULUT

TOROS - ADANA ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Hak dediğimiz şey işçinin alın teri göz nuru emeğin ekmeğe dönüştüğü süreçtir.Hak dediğimiz bir ailenin ekmeği yaşamını sürdüreceği çocuğun maması,okul harçlığı,delikanlının elbisesi,kazanın kaynamasıdır. hak toplumların yaşamında çok büyük bir nimettir.

bu günlere geldiğimizde ülkemizde sayıların yetmişbeş milyona ulaştığı günlerde sayıları bir kaç bin kişi olan sermaye sahipleri tarafından tahsis edilmektedir.bizim alın terimizin emeğimizin karşılığını onlar belirlemektedir.

Bu bizim en büyük eksikliğimizdir. Eğer bizler babalarımızın yetmişli yıllardaki gibi yönetimlerimizi tek beyin tek düşünce olarak seçebilseydik kendi haklarımızı kendimiz belirlerdik.eğer bugün haklarımızı alamıyorsak yolumuzu düzeltmemiz gerekmektedir.

bu yol sendikanın çatısı altında toplanmaktan geçer.Herhangi bir iş yerindeki çalışanların hakların olmadığı günlerde maddi ve manevi yönden eylem-

lerle birbirimizi desteklememiz gerekmektedir. bunun en kötü örneğini tek el işçilerini yeterince desteklemediğimizde Türk Hava Yolları'ndaki çalışanların görmemezlikten geldiğimizde özelleştirmeleri duymamızdan anlaşılacağı gibi bugün sendikaların sayılarının milyonlarla değil birkaç yüzbinlere düşmüştür. Bu rakam bu gün için ya yarın bizleri bekleyen daha kötüsü çalışma saati ücret hakları olmayan yarının işçileri olaaktır.biran evvel alnlara ,eylemlere, yürüyüşlere toplu bir şekilde 1 mayıslara katılarak ayak sesimizi bizi yönetenlere duyrmamız gerekmektedir.

kendi irademizi kendi haklarımızı alabilmek için yönetimlere sesimizi duyurabilmek için meydanlara hepsinden de çok önemlisi 1 mayıslara sahip çıkmamız gerekmektedir.sömürülen haklara baktığımızda ortak bir eylem görebiliriz.O da sessizlik eylemidir.

Afrika'daki elmas,altın,kömür madenleri talan edilirken o toprakların sahipleri açlıktan ölüyorsa bunun hiçbir tepki göstermedikleri sessizliklerine borç-

bulurlar.bu sessizlik bozulduğunda mesep kavgaları,din çatışması,dil ve ırk çatışmalarının içinde bulurlar.cahilliğin eğitimsizliğin tepkisizliğin sonucu açlık, sefalet ve hastalık içinde boğulup

ölmektir.işte yaşamak ve ölmek arsındaki tek çizgi eğitim alanlar ve tepki göstermektir.

Felemez ÇİFTÇİ

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Tüm tarih boyunca gördüğümüz toplumlarda ve milletlerde çalışan işçi kesiminin baş kaldırışı ve hakkını arayışı başarıyla sonuçlanmıştır. Bundan sonrada bu böyle olacaktır. Çünkü bir toplumun işleyişi işçiler sayesinde olur.

İşçi görevini yapmazsa, aksatırsa o toplum başarıya ulaşamaz. Toplumda hakkını aramazsa kimse gelip gel senin hakkını vereyim demez. Bunun içindir ki hakkını arayıp sonuna kadar mücadeleyi vereceksin. Bunu yaparken de kendini haksız duruma düşürmeyecek şekilde hareket ve eylemler yapacak ve de tüm işçiler birlik olup birlikte hareket edecekler.

İş bırakma, yürüyüş vb.. bunlar yapılırken kitle iletişim araçları, basın yayın kuruluşlarını da değerlendirilmelidir. Bir elin nesi var iki elin sesi var sözünden de anlaşılacağı gibi birlik ve beraberlik içinde hareket edip, hakkın olan her şeyi kendi gücünle almalısın.

Ferit AKKUŞ

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

1 Mayıs. Emegin birlik, mücadele ve dayanışma günü. İnsanın yaratma gücü olan emeğe ve geniş anlamda varoluşuna tehdit oluşturan saldırıların had safhada olduğu bu günün, 1 Mayıs'ın ruhuna uygun olarak kutlanabilmesi ise çok önemli.

Bu önem; emeğe yönelik saldırganlığın, harcanan emek karşılığında yeterli ücretin alınıp alınmamasını aşan, insanın yarattığına ve dolayısı ile kendinse yabancılaşmasına neden olmasına karşı devrimci bir karşı koyuşu yani insanın kendisini, varlığını savunmasının zorunluluğunda yatar. Kısaca burada amaç, yok edilmek istenen insani varoluşun korunması mücadelesidir. Para karşısında insan savunmasıdır.

Bu gün; emek örgütlerinin zayıflığı, iktidarla uzlaşan sendikaların mücadeleye verdiği zararlar, çalışma hayatında yaşanan iş cinayetlerine ve hak gasplarına yeterince ses çıkartılamıyor olmasına rağmen ve belki de bu nedenlerle daha da coşkulu kutlanması bir gereklilik.

Diyebilirim ki; mücadelenin bir güne, bir günlük coşkuya indirgenmesine, buradaki coşkuyu öne çıkartıp mücadelenin etkililiği ve sürekliliğine yeterince önem verilmemesine söylenecek pek çok şeyin altına sizinle beraber imzayı atarım. Ancak bu eleştiriler birer uyarı olmasının ötesinde umutsuzluk, güvensizlik noktalarına kayıyorsa burada yollarımız ayırmak durumundayım.

Bu gün itibari ile öne çıkan iki noktaya kafa yormak istiyorum bu arada. Biri; 1 Mayısın Newroz ruhuyla kutlanması, diğeri; Antikapitalist Müslümanların 1 Mayıs'a katılımı.

Newroz ruhuyla yapılacak kutlamalar söylemi; Newroz coşkusunun sürekliliği yanında Kürt ve Türk emekçilerinin birleşik mücadelesine işaret ediyor olması nedeniyle anlamlı elbet. Ancak 1 Mayıs'ın tarihten gelen ve bu güne kadar devam eden mücadele ruhu üzerinden meseleye yaklaşmak ve aynı sonuçları yani Kürt ve Türk emekçilerinin birleşik devrimci mücadelesini yaratmak daha anlamlı geliyor bana. Bu

aynı zamanda her türlü karşı koyuşun Kürtler üzerinde yüke dönüştürülmesine naçizane bir itiraz. Ayrıca emek güçlerine inanmaktan vazgeçmek olmaz, öyle değil mi?

Evet, tüm dünyada kapitalizmin ve sömürünün had safhaya ulaştığını ve karşıt bir mücadelenin ortaya çıkmasına neden olduğunu görüyoruz. Özellikle batılı ülkelerde gelişen antikapitalist hareketler bu mücadelenin dinamiği olmaya devam ediyor.

Ve emeğe yönelik saldırılar karşısında mücadele etmek kimsenin tekelinde değil. Daha doğrusu bu mücadele, her kim olursa olsun insanın temel görevi. Bu nedenle bu güne kadar sağ, sol, liberal ya da Türk, Kürt, Ermeni ya da Müslüman, Hristiyan ayrımı yapılmaksızın herkesin bu mücadelede yer bulması için çaba harcanmıştır.

Bu noktadan yaklaştığımızda Müslümanlığını dünya görüşü olarak öne çıkartanların da 1 Mayıs'a katılmaları gayet normal. Anormal olan bu noktanın öne çıkartılarak tartışılıyor olması.

Bu tartışma umulacağı üzere Müslüman olan olmayan ayrımını da gündeme taşımıştır. Ve hatta bu güne kadar bu mücadelede yer almış olanların (Müslüman bir ülkede yaşamak nedeniyle ve herkes Müslüman olmak zo-

rundaymışçasına) Müslümanlığını tartışma konusu yapmıştır.

Oysa herkes ateist, Hristiyan, Yahudi olamayacağına göre herkesin Müslüman olması da beklenemez. Ve burada konu temel insani varlığa, insani değerlere yönelik saldırganlığın durdurulması olduğuna göre bu yapay ayrımları öne çıkararak meseleyi özünden uzaklaştırmak tam da 1 Mayıs'ın ruhuna uymadı fikrindeyim.

Oysa 1 Mayıs insani değerleri sömürü ve baskı ile yok etmek isteyen saldırganlara karşı emeğin kardeşliği, birliği, dayanışması ve mücadelesini esas almaktadır. Bu nedenle bu değerlere, sendikal örgütlenme hakkına, sendikacılara, işçilere, emekçilere sahip çıkmak isteyen herkese İstanbul'da Taksim'in ve her yerde miting alanlarının yolu açıktır. İnatla ve kararlılıkla...

Yaşasın 1 Mayıs!- Biji Yek Gulan!

Hüseyin AKÇAKAYA

MKEK - ANKARA ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

İşçi sınıfı olarak hepimiz,emeğimizi belirli bir ücret karşılığında satıyoruz.Aldığımız ücretlerin nasıl ve ne şekilde olacağı, çalışma şartlarımızın ne olacağı, genellikle patronlar veya onların vekilleri tarafından belirleniyor.. Özellikle son yıllarda,bahsettiğimiz ücretler ve çalışma koşulları, işçi sınıfı adına, artı anlamda katkı sağlayacak haklar, hiç de olumlu yönde değildir.Olumlu olmasını nasıl bekleyebiliriz ki?Unutmayalım ki; patronlar bu tür hakları yalnızca zorunlu ve kaçınılmaz hale geldiği zaman veriyorlar.Özellikle kriz dönemlerinde,işten çıkarmalar,ücret kesintileri vb. ekonomik krizin yükünü işçi sınıfının omuzlarına yüklüyorlar.

Patronlar böyle istiyor diye, onların isteklerine boyun mu eğmeliyiz? Dünyada küçük bir azınlığın (burjuva) mutluluğu için,daha büyük bir sınıf olan işçi sınıfı,kötü şartlarda,düşük ücretlerle aşağılanarak,hor görülerek çalışmak zorunda mıdır?

Çalışmak, insan oğlunun doğal bir ihti-

yacıdır.Bu çalışma,insan oğluna yakışır şartlarda,insan onuruna yakışacak bir ücret karşılığında olmalıdır.İşçi sınıfına, bu koşulları kim, nasıl sağlayacak?

Herşeyden önce,kendi geleceğimizi kendimiz belirleyeceğiz.Oturduğumuz yerden, patronların bize sadaka misali,birşeyler vermesi ütopyasıyla, kendimizi avutmayacağız.Onurlu bir insana yakışır şekilde “HAK” dediğimiz şeyi kendimiz kazanmalıyız.

İşçi sınıfının taleplerini ve haklarını kazanacağı tek yer vardır.O da memnuyetsizliklerini kitlelere ulaştırmak yoluyla,sınıf bilinci içinde,örgütlü bir şekilde,taleplerini iktidarlara yansıtmak yoluyla,eylemlerini gerçekleştirecekleri yer olan “Meydanlar”dır.Kitleler sokağa çıkınca tarih değişir,erkler yer değiştirir.Ulusal Kurtuluş Savaşı ile doğmuş bulunan ulus devletimizin ve onun doğmasına neden olan ulusumuzun,eylemlerin ana fikrini kavraması gerekir.Burada Mustafa Kemal Atatürk’e değinmeden geçemeyeceğim. Ulu önder,ülkenin o günlerde içinde

bulunduğu zor şartlara rağmen,nasıl oldu da bu ülkeyi ve insanlarını, kurtuluşa kavuşturdu?O kitleyi nasıl organize bir şekilde biraraya getirdi,fikirlerini onlara nasıl ve ne şekilde kabul ettirdi?Biz şunu çok iyi bilmeliyiz ki;Bu başarıların hiçbirisi kendiliğinden olmadı.Ulu Önder'in inancı,azmi,kararlı mücadelesi ve bu mücadelesinin haklılığını, kitlelere çok iyi aktarmasıyla ortaya çıkmıştır.İşçi sınıfı olarak,bizimde yapmamız gereken budur.

Öncelikle, işçi sınıfının daha eğitilmiş bir kitle olması için çalışmalıyız.Böyle bir kitlenin söz ve karar sahibi olma ilkesini hayata geçirmeliyiz.Her bir işçinin özgürce fikrini söyleme,karar verme,seçme ve seçilme hakkını kullanmasını sağlamalıyız.Sermaye egemenliğine son vermek adına,mevcut yasaları lehimize değiştirmek için çalışmamız gerekir.Mevcut sistem yerine,insan odaklı sistemler üzerine fikirler geliştirmeli ve uygulamaya geçirmeliyiz.Geliştirdiğimiz bu fikirleri politik kazanımlarla perçinlemeliyiz.

Yapmamız gerekenleri bildiğimiz halde,her nedense tam anlamıyla başarılı olamayışımızın çeşitli nedenleri vardır.Biraz da bunlardan bahsetmek istiyorum:

Sermaye sınıfı fırsat buldukça, sendikaları zayıflatmak için,eline geçen fırsatları her zaman değerlendirmeye çalışmıştır.Bu girişimlerin en somut sonu-

cu, işçi sınıfı içinde ayrı bir üst tabakanın oluşturulması ve sermaye ile işbirliği sağlayacak bir oluşumun doğmasına neden olmuştur.Bu oluşumun görevi,işçi sınıfının hedefine ulaşmaması için,işçi örgütlerini sermayenin menfaatleri doğrultusunda biçimlendirmek ve yönlendirmek olmuştur.Buna benzer sebeplerden dolayı,zor günlerde ihtiyaç duyulan bu oluşum(sendika ağaları),günümüzde kendilerine yaşam alanı bulmakta zorlanmakta,varlık nedenleri her geçen gün daha bir sorgulanır hale gelmiştirİşçi sınıfının sırtında bir kambur haline dönüşmüş durumdadır.

İşçi sınıfınının yapması gereken şey ise;

Her türlü iki yüzlü tutumu mahkum eden ve tüm sınıfı kendi hedefleri doğrultusunda birleştirmeye çalışan bir temele oturtmak olmalıdır.İçimizdeki, kısırdöngüye neden olan rekabetleri bir kenara bırakıp,enerjimizi sermaye güçlerine karşı, ortak dayanışma duygusunu ortaya koymalıyız.Bu yolda inançla,azimle,kararlı bir şekilde mücadele etmeliyiz.

İlyas AKGÜL

ZENTİVA-TRAKYA ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

İşten atılan ya da haklı nedenlerle işten ayrılan işçilerin çoğu, yasal haklarının ne olduğunu bilmedikleri için sosyal haklarının takipçisi olmuyorlar. Patronlar ise, işçileri kandırmaya, ihbar, kıdem ve diğer haklarının üzerine yatmaya çalışıyorlar. Bu konuda işçilerin son derece uyanık olması gerekiyor. Bir okurumuz gönderdiği mektupta başından geçen bir deneyimi paylaşıyor ve patronların oyunlarına dikkat çekiyor.

İşçilerin bilinçli ve örgütlü olması patronların oyununu bozar. Aşağıdaki deneyim, işten atılan ya da haklı nedenlerle işten ayrılan işçilerin, patronların oyunlarına karşı neden uyanık olmaları gerektiğini anlatıyor ve genel bir soruna dikkat çekiyor: Şu an yasalarda bulunan haklarımız bizden önceki işçi kardeşlerimizin mücadeleleri sonucunda yasalaşmıştır. Bugün biz işçiler örgütlü olmadığımızdan yasalarda bulunan bu haklarımız bir bir törpüleniyor ve bizler bu saldırılara ses dahi çıkaramıyoruz. Yasalarda olan haklarımızı da birçok işçi arkadaşımız bilmiyor ve pat-

ronların uygulamalarına sesleri çıkmıyor. Geçenlerde başımdan geçen bir olayı sizinle paylaşmak istiyorum.

Annem 15 yıl boyunca bir ekmek fabrikasında çalıştı, bu süre zarfında gözünde sağlık problemleri yaşandı, yapılan tetkikler sonucunda %90 özürlü raporu aldı. Şu an ki yasalarda mevcut duruma göre %90 özürlü olan bir işçi 15 yıl doldurup “malulen” emekli olabiliyor. Annem de 15 yılını doldurup SGK’ya dilekçe ile başvuru yaparak emekli olmak istedi.

Öncelikle işyerinden ayrılması gerektiği için, SGK’dan “emekli olmaya hak kazanmıştır” yazılı bir belge alarak işyerine verdi. Bu dilekçeden sonra işyeri kıdem tazminatını hesapladı ve annem işten ayrılmış oldu. Ancak tazminat hesabı yapılırken yemek parası ve sosyal hakları hesaba dâhil edilmemişti. Kıdem tazminatı hesaplaması yapılırken, aylık brüt ücretin yanı sıra hesaba bir aylık yemek ücretinin brütü, varolan sosyal haklarının brütü ve düzenli ödenen ekstra ödemelerin brütü ekle-

nerek hesaplama yapılır. İşçi arkadaşlarımızın birçoğu bunları bilmediği için, patron ne verirse alıp gidiyorlar. Ben daha önce çalışma gruplarında kıdem tazminatının nasıl hesaplandığını öğrenmiştim. Dernek bünyesinde birçok yasal hakkımızı öğrenip, neler yapabileceğimizi konuşuyoruz, bu konuda işçi arkadaşlarıma sorarak, kıdem tazminatı hesaplamanın ayrıntılarını ve neler yapabileceğimi öğrendim.

Ayrıntıları öğrendikten sonra annemle birlikte işyerine gidip personel müdürü ve muhasebecileriyle görüştüm. Bu arada eksik hesaplama konusunu bir kenara bırakın, patron kıdem tazminatının bir kısmını nakit, kalan kısmını da çekle ödemeyi teklif etmişti. Hakkımızı parçalayarak ödemeyi teklif etti. İş Kanununun 14. maddesinde kıdem tazminatının peşin olarak ödeneceği yazıyor. İşyeriyle görüşmeye gitmeden önce kanunun ilgili maddelerinin (1457 sayılı İş Kanunun 14. maddesi) bir çıktısını da yanıma almıştım.

İşyerine gittiğimizde bizimle görüşmeye personel müdürü geldi. Ben de hesaplamalarda yanlışlık yaptıklarını, muhasebecilerini de çağırmasını söyledim. Adam bir anda şaşırdı, hiç beklemiyordu eksik hesaplama olduğunu söylememizi. O iki tane çek hazırlamıştı ve bize çekleri verip geri göndereceğini düşünüyordu. Müdüre, yemek parasını kıdem tazminatına eklemediklerini, bunu eklemeleri gerektiğini söyledim.

O da “biz maaşına yemek parası eklemiyoruz, yemekleri kendimiz burada yapıyoruz, bu yüzden de yemek ücreti kıdem tazminatına eklenmez, bugüne kadar çıkarttığımız hiçbir işçiye de yemek parası vermedik, öyle bir şey söz konusu değildir” dedi. Bu arada muhasebecileri de yanımıza gelmişti. Ben de yanıma aldığım İş Kanunu çıktısını çantamdan çıkartarak, ilgili maddeleri okudum ve yemek parasını eklemeleri gerektiğini söyledim. Muhasebeci de müdürüyle aynı palavraları sıktı, kesinlikle hesaplamalarda yemek parası eklenmediğini, bugüne kadar da kimseye ödemediklerini söylediler.

Bunun üzerine ben de Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına gittiğimi, iş mahkemesinde uzman üç tane avukat ile görüştüğümü, onların beni bu şekilde yönlendirdiğini söyledim. Ben avukat, bakanlık demeye başladığımda muhasebeci şaşırdı, herhalde yasalar-dan haberdar olmadığımızı düşünüyorlardı. Söylediklerim üzerine “yanlış hesaplamış olabiliriz, siz hesapladıysanız ona bir bakalım, ona göre de tekrar konuşalım” dedi. Ben de hemen bir arkadaşımı arayarak kıdem tazminatını hesaplayıp mail atmasını rica ettim.

Bu arada ben ödemeyi nasıl yapacaklarını sordum, onlar da işyerinin durumunun iyi olmadığını, bu yüzden de paranın bir kısmını çek olarak ödeyebileceklerini söylediler. Ben de çek istemediğimi, çeki gidip bankada kır-

dırmalarını ve bana nakit ödemelerini söyledim. Ödeme yapamayacakları palavrasını sıkmaya devam ettiler. Bunun üzerine anneme “kalkalım, bunlarla anlaşma yapamayacağız” diyerek görüşme masasından kalktık. Fabrikadan çıkarken de muhasebecilerine “evrakları hazırlatıyorum, sizinle bir anlaşmaya va-

ramayacağız, sizi iş mahkemesine vereceğim” dedim. İş mahkemesi dediğimde muhasebeci tekrar şaşırılmıştı. Çünkü bugüne kadar çıkan hiçbir işçi bizim gibi gidip hakkını savunmamıştı.

Mecit ŞİMŞEK

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Türkiye'deki sorunları aşmak bir tek sendikaların vereceği mücadeleyle aşılması mümkün değil. Bu işçi sınıfının top yekün emek güçleriyle birlikte Organize ve örgütlü olarak aşabileceğimiz sorunlardır. Bu çerçevede biz emekçiler olarak elimizden geleni yapıyor muyuz diye kendimize sormalıyız. Ancak temel felsefemiz şu; Ağlamayana meme verilmez, hesabı, mücadele etmediğin müddetçe hiçbir hak alma şansımız yoktur.

Ben Batmanda bir emekçi olarak bunu yaşadım. Hak almak için sendikamız petrol-iş öncülüğünde bütün emek sendikaları, sivil toplum örgütleri, esnaf, halk ile bütünleşerek demokratik çerçevesi içerisinde ekonomik, demokratik olan haklarımızı elde etmek için, omuz omuza mücadele vererek alanlara inerek, başarılı olduk diye bilirim. Çünkü birlikte mücadeleden güç doğar.

Şu hususu önemle belirtmek gerekirse, Türkiye'de gerçekten birçok haklarımız elimizden alınmasına rağmen sendikalarımız yeterince tepki ve mücadelenin konduğu kanaatinde değilim.

Mehmet Duran TIRTARLI

SODA SAN - MERSİN ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Sayın Yıldırım KOÇ hocanın sık sık vurguladığı gibi,eylemler bir örgüt için güç göstergesi olduğu için bazende güçsüzlük gösterisidir. İşçi kısmının istekleri hiç bir zaman işverenin istemediği şeylerdir. Hiçbir işveren isteyerek ,işçiye hak ettiğini vermez. Onurlu , rtefah içinde aç kalmadan ,yarını düşünmeden yaşamının her işçinin hakkı olduğunu düşünüyorum.

Bu hakları elde etmenin bir yoluda eylemler ve mitinglerdir.Sendikal mücadele çoğu zaman eylemler özellikle bir hak elde etmek ,var olan bir hakkı korumak,veya işçiler arasındaki dayanışmayı güçlendirmek amacı gütmektedir.Bu eylemlerin başarıya ulaşmasının şartlarından biriside sendika tabanının bu eylemi istiyor olması ve yönetiminde kararlı olmasıdır.

Yapılan eylemler genelde işveren ve yanında hükümete karşıdır.Çünkü hükümet her zaman işverenin yanındadır. Eylemlerin bir amacı da kamuoyunu isteklerimizin haklılığına inandırmaktır. Bu şekilde kamuoyunda işçi lehine

işverene ve hükümete bir baskı oluşturmaları amaçlanmaktadır.

Alanlara çıkıp sadece bağırıp çağırarak bir şeyler elde edilemeyeceği de aşıkardır. Bunun için bazı önemli aşamalardan geçmek gerekmektedir.

Kamuoyunu bilgilendirken konuya tam olarak hakim olan kişiler anlatmalı yapılacak eylemler tatil günlerinde kimse etkilenmeyeceğinigünlerde yapılmalıdır. Kamu oyunu yaptığımız eylemdeki haklı haklı isteğimize inandırmaktır.

Yapılacak eyleme katılacak olanların katı bir disiplin altına alınması gerekmektedir.Eylem sonrtası bir değerlendirme yapılmalı ve eksiklerinin giderilmesi eylemin etkisinin artırılması konusunda çalışma yapılmalıdır. Hak almak için yapılabilecek en iyi şey mutlakki eylem yapmaktır.Bunun içinde eylemleri düzenleyecek üyelerin seçiminde oldukça özen gösterilmelidir.

Bütün Sendikaların verdiği mücade-

ledeki hedef hak verilmez ,alıonır olmalıdır.Yapılan eylemlerde muhakkakki kamuoyunun desteğini almak önemlidir.Bunun için çalışmalar yapılmalı isteklerimizin sadece çalışanların değil,onların etrafındakiler içinde önemi anlatmamız gerekmektedir.

Bunun içinde üretimden gelen gücü-

müzü göstereceğimizi herkese göstermemiz gerekirse bunu kullanmamız hakkımızı almamız için çok önemlidir. Muhakkak ki amacımız bağcıyı dövmek değil üzüm yemektir.

Merih SALMAZ

TÜPRAŞ - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Kapitalist düzenin hakimiyetindeki devletlerde sermaye sınıfının sözünün geçmesi, gerek seçim sisteminin gerekse yasaların sermaye yararına oluşturulması ve kullanılması doğaldır. Patron düzeninin ezilenleri de bu baskıya karşı direnme isteği duyacaktır. Bununla beraber alanlardaki eylemler büyük önem kazancaktır.

Sermaye sınıfına karşı hakkını arayan bireylerin, örgütlenerek daha büyük bir ses çıkarma şansı alanlardaki eylemlerle mümkündür. Örgütlenerek alanlara çıkanlar, şüphesiz tekil mücadeleden gelen güvenden daha büyük bir güveni yol arkadaşlarına besleyeceklerdir.

Mücadele isteği ve örgütlülüğün verdiği güçle taleplerin savunuculuğu büyüyecektir. Duygusal anlamda gelen bu güvenin yanında bilinçli hareketi de doğuracak olan örgütlü mücadele taleplerin kazanımında etkili olacaktır. Örgütlü bir toplum, kazanımlarıyla büyüyecek ve kazanımlarını da genişletecektir.

Yasalarla mümkün olduğunca koruma altında olan sermaye çıkarları alanlarda meşruluğunu yitirecek söylemlerle ve toplumla karşılaşacaktır. Ezenlerin iktidarı elbette hakları vermeyecek hatta kolluk kuvvetleriyle ezilenlerin mücadelesini dağıtmaya çalışacaktır. İşte bu yüzden *“Hak verilmez alınır! Hak almak için alanlara, eylemlere!”*

Muammer TOPRAK

ALPLA - GEBZE ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

YAZI : Yaşamını alın teri ile kazanan işçiler, işsizler, emekliler ve kadınlarımız; içinde bulunduğumuz sosyal,siyasal koşullara baktığımızda, birlik beraberlik ve dayanışmaya bugün daha çok ihtiyacımızın olduğunu görüyorum.Maalesef karşımızda kazanılmış haklarımıza saldırılarda bulunan,yerli ve yabancı sermaye güçleri ve onlardan aldığı cesaretle haklarımıza saldıran bir iktidar var.Ancak ne işveren ne hükümet ne yaparlarsa yapsınlar biz işçilerin,emekçilerin birliğini, bütünlüğünü asla bozamayacaklar.

Ömürleri yetmeyecektir. Kardeşlerim; ülkemizde ve dünyada emeğin, barışın, dayanışmanın,birlik ve beraberliğin, kardeşliğin sürmesi adına çocuklarımıza,gençlerimize daha iyi bir gelecek adına mücadelemize kararlılıkla devam etmeliyiz.Ülkemizde emek,barış,özgürlük,eşitlik uğruna savaşmış,uğruna yaşamını yitirmiş emekçi abilerimizin kemiklerinin sızlamaması için bayrağı engelli bir işçi olarak hep havada tutacağıma söz veriyorum.Emekçi kardeşlerim; mücadeleye birlikte tek yumruk olarak devam etmeliyiz.

Nebi ÜSTÜNTAŞ

TÜPRAŞ – KOCAELİ ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

İşçinin emekçinin kazanılmış haklarına karşı sürekli bir saldırı mevcuttur. Bu saldırılar gün geçtikçe artmakta ve haklar birer birer kaybedilmektedir. Artık bu duruma bir dur demenin zamanı geldi de geçmekte. Artık zaman DUR! deme zamanıdır.

Yıllar önce uğruna emek şehitlerinin dahi verildiği bu haklar tekrar emek savaşı ile demoktarik yollardan geri alınmalıdır. Evet bu mümkün kendimize sormalıyız bu haklar zamanında nasıl alınmış ne fedakarlıklar yapılmış tarihi biraz incelediğimizde bunun aslında mümkün olduğunu işçinin emekçinin gücünün ne kadar büyük olduğunu, işveren ve hükümetlere karşı ne kadar başarılı olunduğunu görebiliriz. İşçinin en büyük gücü eylemdir, yapılabilecek eylemlerle herşey elde edilebilir. Avrupa'da yakın zamanda bunun örnekleri mevcut; Fransa'da öğrenci harçlarına yapılan zamlardan sonra öğrencilerin örgütlenip sokaklara dökülmesi ayaklanması ve ortalığı karıştırması ile hükümet yasayı geri çekmek zorunda kalmıştır. İtalya'da yapılan yüklü ma-

zot zamlarından sonra yaklaşık 7.000 tır otoyolları trafiğe kapatmış ve yine hükümet zamları geri çekmek zorunda kalmıştır. Yunanistan'da ekonominin kötüye gitmesini sebep gösteren hükümet ödeneklerde kısıtlamaya gitmek istemiş ve buna bağlı vergi artışı, emekli ve kamu işçilerinin maaşlarında indirim gitmiş fakat yapılan eylem ve gösterilere dayanamayıp yumuşamak zorunda kalmış ve sonucunda da istifa etmek zorunda kalmıştır.

İşte bu örneklerde de görmekteyiz ki işçinin gücü emekçinin gücü ortadadır.

EYLEM! en büyük güç budur, tepkisiz kalmamalı ve yapılan olumsuzluklara karşı eylem silahının kullanmalıyız. Tabiki eylem alanlarda sokaklarda olur, sendika ve sivil toplum kuruluşları halkı örgütlemeli bilinçlendirmeli bilgilendirmeli ve bu sayede talep edilen herşeyin alınabileceği anlatılmalıdır. İş işten geçmeden bir an önce harekete geçilmedir. Alanlara yüzbinder hatta milyonlarla tepkimizi ortaya koymalı ve hakkımız olanları tepkimizle geri al-

malı hatta insan gibi bir yaşam için gereken hakları da talep etmeliyiz. Fakat en önemli şey ise bu eylemlerde provasyona gelmeyip çevremize ve diğer insanlara zarar vermemeliyiz. Umutmamalıyız ki o insanlarda birer emekçi birer işçidir. Evlerine ekmek götürmeye çalışan aile bakmakla yükümlü olan birer insandır. Yapılacak tepkilerde onların da zarar görmesine engel olarak demokratik bir şekilde eylemlerimizi alanlarda göstererek işveren ve hükümetin bizleri ve gücümüzü görmesini sağlamalı ve geri adım atmaya zorlamalıyız.

Haydi zaman birlik beraberlik zamanı lütfen bilgilenelim bilgilendirelim ve demokratik hakkımız olan miting ve eylemlere maksimum katılımı haklarımızı alalım. Alalım ki bizler ve bizden sonra gelecek nesiller bu çıtayı daha da yukarıya çıkararak insanca yaşayalım.

ALANLAR BİZLERİ BEKLİYOR...

Necip ERCAN

TPAO - TRAKYA ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Günümüze kadar alınan bu kadar haklar önceki çalışan arkadaşlarımızdan büyük çabasıyla elde edilmiştir. Hiç kimse hakları kendiliğinden vermiyor. Tabii ki bu haklar alınırken birçok çalışanın büyük zorluklar çektiği belki de işinden oluşu aşıkardır.

Bizimde yapmamız gereken daha önceden elde edilen bu hakların daha da çoğaltılıp var olan hakları korumak gerekir. Ama maalesef günümüzde bunu yapmak gittikçe zorlaşır.

Neden peki siyasi görüşüne yakın olan parti veya işverenle kötü olmak istemeyen çalışan hakları alınırken ses çıkarmıyor eylem olurken katılmıyor. Ama bilinmelidir ki bu işçinin hakları kendisi ve çocukları içindir. Bu sadece çalışanlar için değil sendikalar dahi kendi aralarında birliktelik sağlayamayıp bölünmüşlerdir. Ama birliktelik olup tek güç olunursa alınamayacak hak yoktur. Atalarımızın dediği gibi bir elin nesi var iki elin sesi var diye boşa söylememişlerdir.

Onur İŞGÜZAR

TÜPRAŞ - KOCAELİ ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Kapitalist dünyada ve ülkemizde işçi sınıfının haklarını korumak ve kollamak için iş kollarına ve kitlelere göre çeşitli örgütler ve sendikalar kurulmuştur. Bu sendikalar ve örgütler işçilerin, emekçilerin, öğrencilerin bunlar gibi çeşitli kitlelerin kanun karşısındaki haklarını korumak ya da kanun da yer almayan haklarını yasal- laştırmak için çalışmışlardır.

Her seçimde her hükümet döneminde olduğu gibi işçi sınıfına hitap eden onların refahını yükseltecek vaatlerle projelerle oylarına talip olan hükümetler ve siyasi partiler meydanlara koşmuştur. Fakat seçim sonrasında çok geçmeden işçi, emekçi ve öğrenci vatandaşlarımız o meydanları bir bir doldurmuşlar kendilerine vaad edilen hak ve özgürlüklerinin peşine düşmüşlerdir.

İşçi sınıfı bu ülkenin ekonomik, sosyal, kültürel vb. her alanda devleti ve milleti ve hatta geçmişini ayakta tutan en önemli varlıktır. Ancak; geleceğe güvenle bakmakla ilgili sıkıntıları vardır. İktidara gelen her hükümetin döne-

minde olduğu gibi işçilerimiz ve emekçilerimiz sürekli bir siyasi baskı altında kalmışlardır.

Kanun karşısında her insanın hakkını arama özgürlüğü vardır. Ancak; bu siyasi otorite işçinin sesini duymamakta ve direnen halkın haykırılarına kulak vermemektedir. Bunun üzerine örgütlenmiş olan halk sesini duyurmak için haklarını, özgürlüklerini; eylemlerle ve mitinglerle meydanlarda dile getirmeye çalışmışlardır. Çünkü bu memleket bu topraklar çalışan işçilerin ve emekçilerindir.

Ülkenin büyük bir çoğunluğunu oluşturan geleceğe ayna tutacak olan nesilleri yetiştiren işçi ve emekçi halkımız haklarını ve özgürlüklerini aramak için tarihe sahne olan ve tarihe ışık tutacak birçok direnişte örgütlenmiştir.

Zaman zaman bu işçi direnişi devlet güçleri karşısında kayıplar vermiş ve bağlı bulundukları sendikalar tarafından yalnız bırakılmışlardır. Ancak; yinede direnişe elden bırakmamış yeni-

den örgütlenerek haklarının ve özgürlüklerinin peşine düşmüşlerdir.

İşçi ve emekçi sınıfı tarihten bugüne çok kez direniş göstermiş çok büyük engellerle karşılaşmış hak ve özgürlüklerini almak ve korumak için her zaman yüreğini ortaya koymuş gerektiği yerde seve seve canını vermiştir. Bizim bugün ki elimizde bulunan sendikal imkanların sosyal ve ekonomik hakla-

rın tamamını bu yolda direniş gösteren canını feda eden işçi kardeşlerimize borçluyuz. Ülkemizde bugün de dünden farklı olmayan bir gerçek vardır; “**HAK ALMAK İÇİN ALANLARA, EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!**”

Ömer HANSU

PETKİM - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Üstünde yaşadığımız bu vatan yani Türkiye Cumhuriyeti anayasamızda şöyle tanımlanmıştır.

Madde 1: Türkiye Devleti bir Cumhuriyettir.

Madde 2: Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devletidir.

Sonuçta Türkiye Cumhuriyeti; Demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir. Demokrasi ise ‘ Tüm üye veya vatandaşların, organizasyon veya devlet politikasını şekillendirmede eşit hakka sahip olduğu bir yönetim biçimi.’ olarak tanımlanabilir. Bir ülkede demokrasinin varlığı 2 temel prensip ile açıklanabilir:

1. İnsan haklarının belirlenmesi.

2. Bu hakların verilmesi, hayata geçirilmesi.

İnsan hakları; Evrensel ilkeler netice-

sinde belirlenmiş, ilan edilmiş haklardır. (Bkz. İnsan Hakları Evrensel Bildirisi) İnsan haklarının verilmesi ise rejimlere göre farklılıklar göstermektedir. Örneğin totaliter sistemde fertlere verilecek haklar iktidar sahipleri tarafından belirlenir, aksi veya daha fazlası talep dahi edilemez.

Demokratik sistemde ise haklar kanunlarla belirlenmiş ve korunmuştur. Bu haklar halkın iradesine dayanır ..? Ancak ne yazık ki durum böyle değildir. Bu kanunlar yapılırken halkın iradesinden çok siyasi iktidarın ve toplumu sömüren güç sahibi kişilerin, dış etkenlerin iradesi, istekleri önem arz etmektedir. Artık toplumun iradesi belirleyici unsur olmaktan çıkmış, demokrasi güçlülerin, gücü olanların haklarını aldığı bir kara düzen olmuştur. Bu durum toplumda eşitsizliği, haksızlığı öne çıkarmaktadır. Peki, bizim olanı nasıl alacağız?

Bir işyeri düşünelim. Burada işçiler sendikali örgütlü değil. Burada bütün yetki, söz hakkı işverenin elindedir. Aynı

totaliter sistemde olduğu gibi sadece onun sana verdiği haklarla yetinir, daha fazlasını isteyemezsin. Bir diğer işyerinde ise işçilerin birleştiğini, sendikalaştığını varsayalım. Burada ise durum tamamen değişmekte daha fazla gücü olanın istediği olmakta, gücü doğrultusunda diğer örgütsüz çalışanlara göre daha fazla haklara sahip olmaktadır. Buradan çıkarılan sonuç güçlü olanın, örgütlü olanın hakkını alabildiğidir.

Sadece işçi sınıfı olarak bile ailelerimiz ve etki ettiğimiz insanları da katarsak toplumun neredeyse yarısını oluşturuyoruz. Bu durumda işçi sınıfı olarak üretimden, çoğunluktan gelen gücümüzle hakkımızı alabiliyor olmalıyız. Ama alamıyoruz. O kadar çok ayrıştık, bölündük ki bir araya gelip gücümüzü gösterip hakkımızı isteyemiyor, hep başkalarından bekliyoruz.

Atalarımızın deyişiyle ‘ Ağlamayan bebeğe emzik verilmez’ misali hem ağlamadığımız gibi hem de hakkımızı istiyoruz. Toplumsal olarak o kadar yozlaştık ki gün geçtikçe kimliğimizi, benliğimizi, insanlığımızı bizi biz yapan en temel değerlerimizi kaybediyoruz, kaybetmeye maruz bırakıyoruz.

Eğer güçlü olduğumuzu gösterirsek, Türk Laz Çerkez demeden Alevi Sünni demeden Sağcı Solcu demeden ortak çıkarlarımız, hakkımız için birleşir bir bütün olduğumuzu siyasi iktidara ve gücü elinde bulunduranlara gösterirsek, hakkımızı almak için alanları doldurur sesimizi ta Edirne’ den Kars’ a kadar duyurabilirsek, ne kadar kararlı ve dik durabilirsek, zorluklar karşısında yılmadan durmadan gücümüzü (artık neye güç deniyor hangi güç isteklerini alıyorsa) ancak o zaman haklarımızı alabiliriz.

Tarihte bunun örneklerini gördük: 15-16 Haziran Büyük DİSK eylemi, 1990’ da büyük madenci yürüyüşü, 2009 Tekel İşçileri Eylemi, 2013 cam işçileri, BMC işçileri direnişi gibi. Biz işçiler, emekçiler birleştiğimiz, sesimizi yükselttiğimiz sorunlarımızı isteklerimizi duyurabildiğimiz ölçüde ancak haklarımızı alabiliriz...

Ömür ATALAY

POLİMER KAÜÇUK İST. 1.NOLU ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Dünya üzerinde bütün emek hareketleri üstün çabalarla bugüne gelmiştir.Bu çabaların karşılığının tamamını alamazlar bile büyük çoğunluğunu elde etmişlerdir.Bu durum bizim ülkemizde biraz daha değişkendir.80 darbesine kadar sendikalar ve diğer sivil toplum örgütlerini meydanlarda eylemler yaparak işçi sınıfının varlığını hissettirmek isteselerde 80 darbesi buna büyük bir çelme takmıştır. En büyük örneği üyesi olduğum sendikanın 80 darbesine kadar olan şube sayısı darbeden sonra yarı yarıya inmiştir.Bugün kazandığımız haklar o günlerin eseridir.Bugün bu haklarımızın kaybetmemek için bizler neler yapıyoruz?

ten sonra kıdem tazminatımızın üstüne yatmaya çalışanları bunun en büyük göstergesidir.O zaman diyorum ki

**HAYDİ MEYDANLAR BU ÜLKE-
NİN SAHİPLERİ HAKLARINI İS-
TİYOR...!**

Bence Hiç birşey.....

Olaylara bakışımıza davalara bakışımız malesef çok değişti.Özellikle mevcut ikdidarın işçi kesimine vurduğu darbeler unutulmaz fakat bu hak kayıplarına rağmen işçi sınıfının eylem yapması sessiz kalması bizi yönetenleri daha da cesaretlendiren ve elimizden alınan en büyük hakkımız egemenlik-

Sami YEŞİL

ETİMADEN - BANDIRMA ŞUBESİ

*KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,
EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!*

Hiç biyerde görülmemiştirki bir işveren durup dururken gel işçi arkadaş senin bu hakkın- da var bunu ödeyeyim, sende bunlardan faydalan desin.

Peki işveren bize bu cümleyi kurmayacağına göre ne yapmalıyız. Problem yaşadığımız ve işverenle diyoloğ yoluyla çözemediğimiz sorunlarımızı ve yararlanamadığımız haklarımızı alabilmek için alanları doldurur, eylemler yapar işverenin ve kamuoyunun dikkatini üzerimize çekerek yaptırabiliriz. Eylem yapılmadan alınmış kazanılmış hak yoktur. Şu an rutin haline gelmiş olarak kullandığımız ve öneminin farkında olmadığımız haklarımız daha önceki işçi babalarımız ve büyüklerimiz tarafından kazanılmış haklardır. Hiç bir hak kendiliğinden bize verilmedi. bu haklar alınabilmek için eylemler, grevler yapıldı ve bir sürü bedel ödendi. Bu sebeptendirki işçiler ne zaman haklarının gasp edildiğini düşünseler alanlara dolup haklarını ararlar.

ettiğimiz haklarımızı alabilmek ve ezilmemek için gerektiğinde alanları doldurup eylem yapmalı ve diğer haklarını arayan tüm işçi sınıfına destek olmalıyız. Şunu bilmeliyizki mücadele edilmeden hak alınmaz.

Bizde büyüklerimizin yaptığı gibi talep

Semih KÜÇÜKGÖKSEL

ZENTİVA İLAÇ SANAYİ - TRAKYA ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

İşçi emekçi sınıfı olarak yıllardan beridir süre gelen sorunlarımızı ve problemlerimizi işverene, hükümete ,dünyaya ve medyaya duyurmamız için çeşitli yollar denememize rağmen en etkili yol olarak meydanları ve alanları kullandığımız bir gerçek.

Bizlerin yaptığı eylemler,mitingler her birinin gayesi ve amacı pekala anlaşılabilir ve net olmasına rağmen ülkemizde bu durum hükümet tarafından medya yardımıyla kamuoyuna yanlış lanse ettirilmekte ve kamuoyunun ilgisini dağıtmak için amaç dışı yayınlar yaptırılmaktadır. Davamıza ve sorunlarımıza destek vermek isteyen bir dolu emekçiye bizleri yasadışı örgüt gibi gösterip destek alınmasını engellemektedir

Emekçi sınıfının bütünleşme dayanışma gösterdiğinde hükümet ve iş veren için ne kadar caydırıcı ve yaptırıcı olduğu tarih sayfalarında emekçi zaferi diye yerini almayı başarmıştır. Emekçilerin meydanları, alanları nekadarı iyi kullandığını gören güçler bir takım prava-katörler kullanmıştır ki buna en iyi ör-

nek 1 mayıs 1977 taksim katliamıdır.

1 Mayıs 1977'den sonra emekçilere kapanan meydanlar,alanlar birlik ve beraberliği arttırarak dayanışmanın ne kadar faydalı olduğunu tüm dünyaya ders niteliğinde göstermiştir. Bizlere kapanan meydanları direnişle kazandığımız gibi 1 Mayıs'ı resmi tatil yaptırmak başlı başına bir zaferdir. İşte bu yüzden olmalıdır ki 1 Mayıs sendikal bir zafer, aynı zamanda sendikal bir ders niteliğindedir.

Emekçi kesimi olarak istediğimizi vermeyen hükümet ve işverene karşı bütünleşmemizle verdiğimiz bir mesaj vardır ki işverende bunu çok net görüyor emekçiler meydan alan ve hak isterlerse alırlar.

Tayfun METİN

NOVARTİS - İSTANBUL 1 NOLU ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Hak diyince aklımıza ilk önce gelenler insan hakları,tüketici hakları,hayvan hakları,gibi binlerce hak geliyor. aslında biz işçilerin emekçilerin ilk aklına gelmesi gereken işçi hakları olması gerekir neden diyecek olursanız bizim haklarımızı biz işçiler ve işçi sendikaları haricinde kimse savunmaz ve aramaz.

Ben işçi hakları dendiğinde kısaca işçinin, emekçinin emeyinin karşılığı olarak anlıyorum.bu karşılık yalnızca işçi,emekçinin maddi olarak alacağı karşılık deyildir! bu karşılık işçi ve emekçinin çalıştığı işyerlerinde sosyal şartları,çalışma koşulları, çalışma saatleri, yöneticilerin davranış ,şekilleriyle daimi eleman olarak çalıştırılma gibi aklımıza gelebilecek, emeyimiz karşılığın da alabileceğimiz tüm haklardır.

Yani işçi ve emekçinin emegi karşılığında işverenden alabileceği maddi ve sosyal haklardır. Tabiki bu saydıklarımızı işverenler en düşük seviyelerde veriyorlar nedenide ceplerine girecek paranın azalacağından korkuyorlar. Buna

malesef meydanlarda boş vaatlerle vatandaşlarımızı kandıran devletimizde göz yumuyor, duyarsız kalıyor. Buda ister istemez insanların aklına şu soruyu getiriyor devlet işveren yanlısımı? keşke işveren yanlısı olsaydı malesef ta kendisi tbmm indeki millet vekillerinin %60 ı işveren buda yetmezmiş gibi birde bunların başındakilerde işveren durum boyle olunca yukarıda bassettiğim işçi ve emekçi hakları malesef içler acısı oluyor.

İşçi emekçinin hakkı emeginin karşılığı dedik peki bu kadar olumsuzluklar karşısında işçi emekçi haklarını nasıl alacak ve bu hakları nasıl koruyacak? bizim en büyük sloganımız neydi işçiyiz haklıyız kazanacağız evet birlik ve beraberlik içerisinde kazanırız hak verilmez alınır bizde bütün haklarımızı soke soke alacağız. Bunu nasıl yapabiliriz mitinglerin büyüklüğünü yerini, yakınlığını, uzaklığını.hava şartlarını,gidiş vasıtasını, yolu, tatili, izini kısacası hiçbirşeyi bahane etmeden bütün işçi emekçi çalışanlarımızı ilgilendiren mitingleri, eylemleri desteklemeli ve bunlara ka-

tılmalıyız. Birlik ve beraberliğimizi her fırsatta göstermeliyiz her zaman birbirimizi destekleyici ve yapıcı olmalıyız. İşçi ve emekçi için alınan karalllar hepimizi aynı ölçüde etkileyecektir. Hepimiz ekmeyimizin peşindeyiz, hepimiz çocuklarımızın geleceği için çalışmaktayız, hayatımız boyunca eşimiz ve çocuklarımızla daha iyi bir hayat yaşamak için çalışıyoruz biz emekçiler için alınacak kötü kararlar yarının çocuklarına yani bizim çocuklarımıza zarar verecektir kimse evladının zarar görmesini hayatını işveren kölesiolarak geçirmesini istemez bunun için alanlara eylemlere mitinklere verilmeyen hakkımızı almaya hepberaber daha ıyı geleceye yürümeliyiz.şimdi soruyorum sizlere alanlarda eylemlerde hak aramak için toplanmaya sesimiz kısılınca kadar bağırmaya heterli sebebimiz yokmu? Tum bunlar için haydi büyüün işçiler mitinge. Haydi bütün işçiler eylemlere.

İş verenler bizlere kolay kolay hiçbirşey vermek istemezler bizlerden bir den fazla iş beklerler nekadar çalışırsan çalış en ufak hatada seni silerler az maaş çok iş düşüncesiyle çalıştırırılar bu yüzden işçileri çok düşük ücretlerle çalıştırmaya uğraşırlar. Burda biz işçilerin yapması gereken bu zihniyetteki işverenden ve devletten hakkımızı soke soke almalıyız hak verilmez alınırsa haklıyız hakkımızı soke soke alırız. Bunu birlik beraberliğimiz sayesinde yapabiliriz iyi bir örgütlenme,ço iyi hazırlanmış

bir miting vebuna büyük oranda katılım sağlıyarak elde ederiz.kısacası haklarımızı almak için tekyumruk olacağız yeni üyeler edinip güçleneceğiz her eyleme canı gönülden katılacağız, geleceğimiz için ailemiz için haydi hepberaber mitink alanlarına.

Vahit ALAKUZU

NOVARTİS – İSTANBUL 1 NOLU ŞUBESİ

KONU : HAK ALMAK İÇİN ALANLARA,

EYLEMLERE! HAK VERİLMEZ, ALINIR!

İşsizliğe ve çalışma koşullarında yaşanan sorunlara karşı gerçekçi bir çözüm düşünülecek olursak, devletin ekonomiye doğrudan müdahale edebildiği, kamu yatırımlarının halkın ve ekonominin ihtiyaçlarına göre artırıldığı, işverenlerin piyasa güçlerinin ve kâr hırsının dizginlendiği, talebi büyütmeye dönük, sermayeden değil çalışan emekçilerden yana bir ekonomik model ile mümkündür.

Başta sendikalar olmak üzere emekten yana bütün güçler, böyle bir modeli ısrarla savunmalı, emeğin çıkarları yönünde siyasete müdahil olabilecek, siyaseti yönlendirebilecek ve şekillendirebilecek politikalar izlemelidirler. İşçi, emekçinin sadece maddi olarak alacağı karşılık değil, işçi ve emekçinin çalıştığı işyerlerindeki sosyal şartları, çalışma koşulları, çalışma saatleri, yöneticilerin çalışanlara davranışları gibi aklımıza gelebilecek, emeğimizin karşılığını alabileceğimiz tüm haklardır. Yani işçi ve emekçinin emeği karşılığında işverenden alabileceği tüm maddi, manevi ve sosyal haklardır. Ta-

biki bu saydıklarımızı işverenler en düşük seviyelerden veriyorlar, nedeni ise ceplerine girecek paranın azalacağından korkuyor olmalarıdır. Buna malesef meydanlarda boş vaatlerle vatandaşlarımızı kandıran devletimizde göz yumuyor, duyarsız kalıyor.

Örnek olarak; Kıdem tazminatı, işveren kesiminin savunduğu gibi işçilere verilen ek bir ödeme olarak görülmemeli, “ödenmesi sonraya bırakılmış ücret parçası” olarak değerlendirilmelidir. Bu açıdan işçinin yıllarca birikmiş emeğinin karşılığıdır ve ücret hakkından ayrı değerlendirilmemelidir. Dolayısıyla, kıdem tazminatı işverenler için yük değil temel ücret gibi ödenmesi zorunlu bir hak ve yine işçilerin ücret hakkının içerisindeki en temel kazanımlarından birisidir.

Bu kadar olumsuzluklar karşısında işçi ve emekçiler haklarını nasıl alacak ve bu hakları nasıl koruyacak.? Birlik ve beraberlik içerisinde olursak kazanırız. “HAK VERİLMEZ, ALINIR” bizde bütün haklarımızı söke söke alacağız

. Bunu nasıl yapabilir; sendikal mitinglere ve organizasyonlara hiçbir şeyi bahane göstermeden bütün işçi , emekçi çalışanlarımızın eylemleri desteklemeli ve bunlara katılmalıyız . Birlik ve beraberliğimizi her fırsatta göstermeliyiz . Her zaman birbirimizi destekleyici ve yapıcı olmalıyız . İşçi ve emekçi için alınan kurallar hepimizi aynı ölçüde etkileyecektir .

Hepimiz ekmeğimizin peşindeyiz , hepimiz çocuklarımızın geleceği için çalışmaktayız , hayatımız boyunca eşimiz ve çocuklarımızla daha iyi bir hayat yaşamak için çalışıyoruz . Biz emekçiler için alınacak kötü kararlar yarın bizim çocuklarımıza zarar verecektir kimse evladının zarar görmesini hayatını işveren kölesi olarak geçirmesini istemez . Bunun için alanlara , eylemlere , mitinglere verilmeye hakkımızı almaya hep beraber daha iyi geleceğe yürümeliyiz . Şimdi soruyoruz sizlere alanlarda eylemlerde hak aramak için toplanmaya sesimiz kısılincaya kadar bağırmaya yeterli sebebimiz yokmu.?

Yüksek işsiz nüfusa sahip ülkemizde, İşverenler bizlere kolay kolay hiçbir şey vermek istemezler işçilerin daha ağır koşullarda çalıştırılarak,grev hakkının kullanılmamasını ve toplu iş sözleşmesi kapsamını kısıtlayacağı için sendikal örgütlenmenin daha da zayıflamasını getirecektir. Üstelik AB'ye uyum ile gerekçelendirilen bu düzenleme, AB'nin konuyla ilgili direktifine birçok üye

ülke henüz uyum sağlamamışken dayatılmaktadır.Burda biz işçilerin ve emekçilerin yapması gereken bu zihniyetteki iş verenden ve devletten hakkımızı söke söke almalıyız ! Hak verilmez alınırsa “HAKLIYIZ VE HAKKIMIZI SÖKE SÖKE ALIRIZ” Bunu birlik ve beraberliğimiz sayesinde yapabiliriz . İyi bir örgütlenme , çok iyi hazırlanmış bir miting ve buna büyük oranda katılım sağlayarak elde ederiz . Kısaca haklarımızı almak için “TEK YUMRUK ” olacağız , yeni üyeler edinip güçleneceğiz her eyleme canı gönülünden katılacağız , geleceğimiz için ailemiz için.

***KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN
BİRLİĞİ, HALKLARIN
KARDEŞLİĞİ!***

Ahmet ARGUN

TPAO – BATMAN ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

Bugüne kadar hak ve özgürlüklerin hiçbirisi masalarda kazanılmadı. Türkiye'deki tüm işçi ve emekçilere yönelik ekonomik, sosyal, siyasal hak gaspları arttıkça artıyor. Son yıllarda yasal düzenlemelerle çalışma ve yaşam koşulları iyice ağırlaştırıldı. Çalışma saatleri uzatıldı, taşeronlaştırma ve esnek çalıştırma yaygınlaştırıldı. Özelleştirme açılımlarıyla eğitim, sağlık ve diğer kamusal hizmetlerin paralı hale getirilmesinin son vuruşları yapıldı. Keyfi gözaltı'ların, işkencelerin ve kitle gösterilerine vahşi saldırıların yolu sonuna dek açıldı.

Hükümet bir yandan işçilere, emekçilere karşı sinsi ve saldırgan politikalar yürütürken, diğer yandan başta kendi yandaşları olmak üzere, emekçinin alın terini peşkeş çekti. Ezen ile ezilen, sömüren ile sömürülen, zengin ile fakir arasındaki uçurum her geçen gün büyümektedir. Bir tarafta dünya üzerinde her şeyi yaratan işçi ve emekçilere dayatılan yoksulluk ve sefalet koşulları durmakta, diğer tarafta yaratılan zenginlikleri gasp ederek büyüyen şirketler

bulunmaktadır. Kısacası yaşamın tüm alanlarında eşitsizlik ve kölelik koşulları hüküm sürmektedir.

Örgütsüzlüğe mahkum edilen milyonlarca insan ekonomik ve sosyal saldırıları demokratik hak ve özgürlüklere dönük saldırılar tamamlamaktadır. Birçok hak gasp edilmekte, polis sayıları artırılmakta, insanlar fişlenmekte, yaşamın her alanı gözetlenmekte ve dinlenmekte, en küçük protestolara azgınca saldırılmakta, hak talep edenler tutuklanmakta, kısacası korku toplumu yaratılmaya çalışılmaktadır. Sermaye devleti işçi ve emekçilere dönük ekonomik, sosyal saldırılarını da yoğunlaştırmış durumdadır. Meclisten ardı ardına saldırı yasaları çıkarılmakta, ağır bedeller ödenerek kazanılan haklar gasp edilmektedir.

İşçilerin birliği halkların kardeşliği mücadelesi güçlendirilmelidir;

Her millettten işçilerin, emekçilerin, kapitalist sömürü ve baskıya, emperyalist saldırganlığa, her türlü ayrımcılığa

karşı kol kola, omuz omuza verip bugün alanlarda kararlılıkla, azimle hak ve kardeşlik mücadelesi sürdürmeye devam etmelidir.

İçinde bulunduğumuz sosyal ve siyasal koşullara baktığımızda, birliğe ve dayanışmaya her zamankinden daha çok ihtiyaç duyduğumuz günlerdir. Çünkü karşımızda, kazanılmış haklarımıza saldırılarda tam bir işbirliği yapan sermaye güçleri ve onlardan aldığı cesaretle her geçen gün daha da pervasızlaşan bir hükümet var. Ancak ne yaparlarsa yapsınlar, bizleri kendi çıkarları doğrultusunda bölmeye çalışanlar amaçlarına ulaşamayacaklar.

Çünkü tüm ülkede sesini dünyadaki sınıf kardeşleriyle birleştirmek için alanlarda olan, İşgale, savaşa, işsizliğe ve sömürüye karşı, barışı ve kardeşliği savunan, Açlığı, yoksulluğu, sömürüyü, savaşı, acı ve gözyaşlarını yenmek için mücadele eden milyonların birleşmiş gücü olacaktır.

Yoksulluğun, adaletsizliğin, hukuksuzluğun hâkim kılınmak istendiği bir ülkede, Emegın, emekçilerin haklarının tanınmadığı bir ülkede, Demokrasi-den de insan hak ve özgürlüklerinde de bahsedilemez.

Bizler, her şeye rağmen, emekten, eşitlikten, özgürlükten, barıştan ve adaletten yana insanın insanı sömürmediği, hiçbir halkın dil, din, kültür farkı olma-

yan bir ülke ve dünya kurmanın mümkün olduğunu biliyoruz.

Türkiye’de ve bütün dünyada emegın, barışın, dayanışmanın ve kardeşliğin hüküm sürdüğü bir gelecek yaratmak için mücadelemize kararlılıkla, azimle, inançla devam edeceğiz.

Abmet ÇALIK

TÜPRAŞ - KOCAELİ ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

İşçilerin birlik ve beraberlik içinde olmaları daha refah içinde ve talep ettikleri hakları almaları ancak ve ancak birbirlerine kenetlendiklerinde olur. Her işçi üzerine düşen görevi yapmalı sendikalı olmalı ve sendikayı destekleyici faaliyetlerde bulunmalıdır. Çünkü sendika işçilerin işverene karşı sesidir. İşçilerin hak ve taleplerini almaları için sendika işçilerden aldığı destekle mücadele eder. Çünkü hiçbir zafer tek başına kazanılmaz.

Zaferler önce inanılarak sonra sonra mücadele ile kazanılır. Hiçbir zafer yoktur ki mücadele edilmeden kazanılsın. Onun için sendikalı sayısı ne kadar artarsa işçinin gücünde o kadar büyük olur. Yapılan tüm baskılara rağmen işçilerin sendikalı olmaları konusunda paneller düzenlenmeli işçiler bilinçlendirilmelidir. Günümüzde işçilerin büyük bir bölümü İş Kanunu'ndaki haklarından bile habersiz durumdadır. İşçilerin tek sıkıntıları evlerine ekmek götürülebilmektir. Bu yüzdendir ki kendilerine verilen haklardan bile habersizken nasıl başka haklar talep edecekler. Her-

kes işime bakayım, işsiz kalırsam ne yaparım diye yapılan haksızlıklar ve sindirme politikalarına karşı tepkisiz kalmıştır. Ama şuda bir gerçektir ki "Sussa sustukça sıra sana gelecek". Çalışan emek veren her kesim için durum aynıdır. Her meslek grubu kendi meslek örgütünü desteklemelidir.

Bizi birbirimize bağlayan en önemli ortak noktamız ekmek ve aş peşinde olmamızdır. Sarışın olmamız esmer yada kumral olmamız bizim birliğimizi bozmamalı ortak paydamızın peşinden hep beraber birlik ve beraberlikle yürümeliyiz. Çünkü biz işçiler bu ülkenin emekçileriyiz. Emegimize herkesin saygı duyması için birliğimizi hiçbir zaman bozmamalıyız. Hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için mücadele edersek kazanılmayacak hiçbir hak yoktur. Ancak işçiler birlik olduğunda halklar kardeş olur...

Ayhan KARADAĞ

UNİLEVER - GEBZE ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

“Bizi biz eden bu amasız sevda” taa Adem den beri süregelir. İnsan varlığından beri köleleğe , krallığa ve son olarak sermayeye karşı amansız bir kavga halindedir. Bu kavga aç ile tok, üreten ile sermaye soylu ile köylü arasında ; adına ne dersek diyelim asırlar öteden gelir. Kısacası karnını doyurmak insanca yaşamak kavgasıdır. Aslında “insan” kelimesidir burada astolan. Yani zamanla yaşadığın topluluğun sana yüklediği kimlik,dil, inanış, senin bu mücadeledeki safını değiştirmez, tabi olan budur.

Gel gelelim durum böylemi ; taa köleci toplumlardan bu yana egemen olanın bu konuda izlediği siyaset aynıdır. Yine ilk çağlardan beri insanlığın egemene karşı düştüğü hatada aynıdır. Yaşadığın toplum, taşıdığın kimlik, inandığın din, yediğin yemek hep bir ayrışma konusu olmuştur ki , bu ayrım en çok egemen olanların işine gelmiştir. Çünkü biz yönetilen sömürülen üreten insanlar, emeğin gerçek sahipleri, ayrıştırdıkça karşı tarafa karşı gösterilen direnç de aynı oranda azalır. Tarihden de bildi-

ğimiz Spartaküs hareketi ; Sezara karşı Spartaküs ve kölelerin tek ortak noktası “köle” oluşlarıydı. Aralarında birbirinin dilini dahi bilmeyen binlerce insan vardı. Kimi Romalı kimi Galyalı kimi Suriyeli kimi Kartacalı, onları birleştiren tek payda köleci anlayışa karşı başkaldırılarıydı, ve tarih onların adına kahraman dedi.

Sanayi devrimi sonrası bu ayrımlar daha da netleşti, sınırlar kesinleşti, üreten insanların arasına duvarlar örüldü. Barış ve insan olma değerleri yok edil ki ; işçilerin gücü bölünebilsin. Din adamları desteklendi, böylece dinler arası hoşgörü dinler arası kardeşlik baltalandı. Bizi sömürenler dururken birbirimizin yaşama hakkına dahi tahammülümüz kalmadı. Bizi birleştiren öğelerden uzaklaşıp bizi ayıran öğelere daha da yaklaştık.Böylece sermaye köklerini derinlere saldı. Devlet yönetimlerine, din otoritelerine, hatta yetmedi uluslar arası alanlarda teşkilatlanmalara kadar gitti.

Ülkemize geldiğinde adı üzerinde me-

deniyetler beşiği Anadolu, onlarca farklı kültürün dilin insanın rengin yaşadığı pırıl pırıl bir mozaik. Binlerce yıl bir sürü büyük medeniyete ev sahipliği yapmış bir miraslar topluluğu. Türkler, Ermeniler, Çerkezler, Araplar, Kürtler, Lazlar, daha adını sayamadığın onlarca köken onlarca ayrı dil, ve bir sürü farklı kültür bir arada yaşıyorlar. Bu miras bizim ayrımımızın kökeni değil çok renkliliğimizin zenginliğidir.

Ama gelin görünki yanlış devlet politikalarıyla, bazen de bilerek körüklenen düşmanlıklar, birbirimizle olan diyalogumuzu kopardı. Oysaki Avrupadan çok daha sonra gelişen işçi sınıfı hareketimiz, köyden kente göçle beraber şehirleşen birlikdeliğimiz, gelişen teknolojiyle dahada pekişebilirdi. Ama şovenist siyasetler bizim emek paydasında buluşmamızı engelledi. Sonuç olarak bireyin bir toplumda yaşaması için temel gereksinimleri vardır, bunun ilki var olduğunun kabul edilmesi, dilini özgürce konuşup , özgürce kültürünü yaşamasıdır. Ama bizzat biz işçiler toplumda üreten güçlerin körüklenmesiyle, bu engellendi. Ülkenin bir kısmı kalkınmadan ulaşımdan mahrum bırakıldı. Sırf dilini konuştuğu için kültürünü yaşadığı için insanlar hapse atıldı işkenceler gördü, sonuçda büyük şehirlerde kendimizden olmayan insanlara yabancılaştık .

Oysaki üretim üzerinden gelen güçlü bir bağımız var. Biz bu ülkenin bu-

gününü ve yarını ören emekçileriz. Ana dillerimiz farklıda olsa etnik kimliklerimiz rengimiz farklıda olsa, açlığımız yoksulluğumuz kahkahamız ve göz yaşımız müşterek.

Tüm bunların ışığında biz işçiler emekçiler üretenler , kardeşliğe en çok ihtiyacı olanlarız. Her ne olursa olsun fabrikamızda, yan hatta çalışan işçi kardeşimizle dilimiz kültürümüz farklıda olsa bizi birbirimize bağlayan çok önemli bir kader birliğimiz var, biz işçiyiz var edenleriz..

Bekir KILIÇ

TÜPRAŞ - KIRIKKALE ŞUBESİ

***KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!***

Bu konuyla ilgili olarak 11.01.2013 tarihinde şuan görev yapmakta olduğum Tüpraş Kırıkkale rafinesinde petrol-iş sendikası Kırıkkale şubesi tarafından tertip edilen ve sayın hocamız İsmail Hakkı KURT'un konuşmacı olarak katıldığı sendika motivasyon eğitiminde verdiği bir örnek bu konuyu çok güzel özetliyor.

kardeşliği için yaşamış çok güzel bir örnektir. Bu örnekteki mücadele şekli tüm işçi birlik ve kardeşliğine emsal temsil etmelidir...

Hocamız verdiği örnekte yurt dışı Men-se ili bir lastik firmasının Türkiye'de üretim yapan fabrikasında işçi ve işveren arasında çıkan bir anlaşmazlıkla iş bırakma eylemine gidilmiştir. Bunun sonucunda işveren, işçi kardeşlerimizin iş akidlerini fesih etme aşamasına kadar gelmiştir...

Bu durumdan rahatsız olan lastik firmasının yurt dışındaki çalışanları, Türkiye'deki işçi kardeşlerine yardımcı olmak için grev haklarını kullanmışlar ve işverenin geri adım atmasını sağlamıştır.

Bu örnek işçilerin birliği ve hakların

Bekir VURAL

BOTAŞ - ADANA ŞUBESİ

**KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!**

Zengin ya da yoksul, güçlü ya da zayıf, siyah, beyaz, sarı ya da esmer olsun sosyal farklılıklar ve farklı beklentileri olan insanlar arasında birlikte yaşamak bir zorunluluk olarak karşımıza çıkar.

Bu farklılığa sahip olunması sebebiyle toplumun tüm kesimlerinden daha fazla anlayış ve hoş görünün gelişmesi yani demokratik unsurların kalıcılışması zorunlu olmaktadır.

Bu zorunluluk çerçevesinde insanların mutlu ve barış içinde yaşamaları, insanlar arası diyalog uzmanlaşma ve ortak bir anlayışla yaşamlarında kendilerini ifade edebilmeleri gerekmektedir.

İşte tam bu noktada karşımıza sendika kavramı çıkmaktadır. Sendika biz işçilerin ekonomik anlamda mücadelesinden çok bizlere demokratik hayat ve idare tarzını öğreten liderlik vasıf ve sorumlulukları elde etme yollarını öğreten bir kuruluştur.

rasi ve özgürlük dediğimiz kavramlar zenginleşir ve gelişir. Aslına bakarsak bizim gerçek demokrasi tarihimiz henüz çok genç.

Nitekim 1923 Cumhuriyet ve Cumhuriyet devrimleri ile başlayan, yeri geldiği zaman pig noktasına ulaşan (1961 anayasası=En özgürlükçü anayasa) yeri geldiğinde ise sekteye uğrayan (1980 darbesi ve 1982 darbe anayasası) demokrasi ve özgürlük tarihimizde önemli dönüm noktaları olmuştur.

Amacımız özgürlük ve demokrasi ışığı altında sendikal örgütlenme ile tüm işçi ve emekçilerin tek bir çatı altında toplanması Renk, Dil, Din, Irk, Cinsiyet fark etmeksizin dayanışma içerisinde bütünleşmesi olmalıdır.

Sendikal faaliyetler ile beraber demok-

Burhan KARTAL

TÜPRAŞ - BATMAN ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

Birlik ifadesi, bir olma ideali, bir amaç etrafında toplanabilme hep en az bir ortak yön,bir payda,bir hak gerektirir.İşçiler ne zaman ki farklılıkları engel olarak görmekten vazgeçip hakları için birleştiller, işte o zaman ağırlıklarından kurtulan bir balon gibi yükselip istediklerini elde ettiler,

açacak olanlar ise emekçi sınıfıdır. insanların anadili ,coğrafyası,mensubiyeti farklı olabilir.ancak terlerinin rengi aynıdır.biz işçiler alın terimizin rengine boyanmalı,farklılıklarımızı birer kültür zenginliği sayarak haklarımızı söke söke almalıyız,ALACAĞIZ.

Haklar farklılıkları uzaklaşmanın ötekileştirmenin bir sebebi olarak algıladılar uzun süre Türkiye’de. Böyle devam etti ve haklar gerçekten uzaklaşıp farklılaştılar birbirlerinden bir nebze. bu birçok olumsuzluğa yol açmakla kalmayıp işçilerin günü dağıttı. onları yek vücut olmaktan alıkoydu. ve bu Türkiye de bazı kesimlerin işlerini kolaylaştırdı. iktidar,patronlar bu durumdan hep nemalandı.işçiler ve emekçiler ise yapay düşmanlıkların kurbanı oldular.sosyal haklar,ücretler ve benzeri haklar olmasısı gereken seviye de ve hızda alınamamıştır.

Halklar Türk’üyle, Kürt’üyle, Laz. Çerkez ve Arap’ıyla bileşmeliler. bu yolu

Emrah MASATLI

TÜPRAŞ - ALİAĞA ŞUBESİ

**KONU : YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!**

Emperyalist ülkelerin yönetim sistemi olan kapitalizm, dünya üzerinde iki sınıf oluşmasına sebep olmuştur.

Bunlar emek ve sermaye olarak iki gruba ayrılır.

Emek : Kapitalist sistem ile günden güne geçim zorluğuna, yoksulluğa sürüklenen, bu sisteme hizmet eden yabancı ve özel sektörlerin baskısına boyun eğdirilmeye çalışılan, üreten, emeği gasp edilen ve sömürülen kesimdir emek.

Sermaye : Kapitalist sisteme hizmet eden, her zaman kar mantığını güden ve bu doğrultuda üretimin daha fazla ve daha ucuz olmasını destekleyen, emek hırsızlığını gözetken kesimdir.

1800 lü yıllardan bu yana işçi sınıfının sınıf olma özelliğini, örgütlü mücadelesini, sermayeye 'e karşı yapılan eylemleri kırmaya yönelik yasalar çıkartılıyor. Sisteme karşı durmak isteyen, hakkını ve özgürlüğünü kazanmak için savaşan emekçi kesim, yıllardır baskılara bo-

yun eğmemek için büyük bir mücadele içinde. Ve bu yasalar karşısında gittikçe gücünü yitiren işçi sınıfının, dünya üzerinde dini, dili, ırkı, siyasi görüşü ne olursa olsun emek kesiminin çıkarlarının doğru orantılı olduğunu unutması gerekir. Emeğinin gasp edilmesini istemeyen işçi sınıfı, her toplumda, bu uğurda örgütlenmeye ve sermaye ye karşı mücadele etme bilincini koruması gerekiyor. Gerek yerel, gerek ulusal, sisteme hizmet eden yandaş medyalarsa ne yazık ki işçi sınıfını her zaman faşist komunizm'i savunan kesim olarak göstermeye çalışmıştır. Buda sendikasız ve sigortasız çalışan, emeğinin sömürülmesine göz yuman işçi kesimin kendi içinde çelişkiye düşerek sendikal hareketlere, örgütlenmeye karşı bakış açısını olumsuz yönde etkilemektedir.

Böylesine baskın bir ideoloji izleyen kapitalist sisteme karşı yapılacak olan tek şey, işçi sınıfının , çıkarlarının, dünya üzerindeki bütün emekçiler ile aynı doğrultuda olduğunun farkına vararak daha fazla örgütlenmesini sağlamaktır.

Ercan ALKAN

TPAO – ANKARA ŞUBESİ

***KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!***

Dayanışma;

Dayanışma bir topluluğu oluşturanların duygu, düşünce ve ortak değerler altında hedeflerine ulaşmak için ihtiyaç duyulan birlikteliğidir.

Herhangi bir işin veya yaptırımın başarılı olabilmesi için aileden başlayarak toplumda, işyerlerinde, örgütlerde, yönetimlerde bireysel olarak başarılamayacağı bilinmektedir.

Bu bağlamda örgütlü olarak ilk önce kendi işyerlerimizde çalışan işçilerin birlik ve beraberliğini sağlamak gerekmektedir. İşyerlerimizde dayanışmanın sağlanabilmesi için sendikal eğitimlerin tüm işçileri kapsayacak şekilde verilmesi, üyeler arasında sosyal aktivitelerin artırılması, sendika odalarının çay ocağı gibi değil bilgi paylaşımı yapılabilen yerler haline getirilmelidir.

Bölgemizdeki dayanışmayı sağlamak için ise çeşitli iş kollarında çalışan işçiler ile diğer sivil toplum örgütlerinin halk ile dayanışma içerisinde olunması ve bu dayanışmayı sağlayacak alt yapı-

nın sağlanması, hem bölgemizde hem de ülkemiz genelinde yapılan haksızlıklara karşı konulacak tepkinin başarılı olması sağlanacaktır. Dayanışma organizasyonun başarılı olması bölgede bulunan iş kollarının ve sivil toplumların kendi içlerinde örgütlü ve dayanışma içerisinde olmaları şarttır. Kendi içlerinde organize olamayan topluluklar diğer topluluklarla dayanışma içerisinde olamazlar. Örgütlü çalışan işçiler ve sivil toplum örgütleri birbirlerinin sorunlarını daha iyi bileceklerinden ortak çıkarları doğrultusunda çok daha çabuk sonuca ulaşabileceklerdir.

Hepimizin bildiği gibi 1989 yılında yapılan bahar eylemlerinin ve 1990 da yapılan Maden işçilerinin yürüyüş ve haksızlığa dur eylemlerinin başarılı olması ve tüm yurttaki gündemi belirlemesi sendika ve sivil toplum örgütlerinin ve halkında desteğini almış olmasından kaynaklanmıştır. Unutmayalım ki vereceğimiz her mücadele “bir elin nesi var iki elin sesi var” atasözünden yola çıkarak istenilen beraberliği ve haklarımızı bireysel değil toplu hareketle elde edileceğidir.

Erkin UZUN

BOTAŞ – ANKARA ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

Bir elin nesi var iki elin sesi var diye başlayacak olursak. Bir işyerinde çalışan işçiler, aynı bölgede olan sendikal faaliyeti aynı olan işyerlerindeki işçiler ve aynı bölgede faaliyet gösteren sendikalı işçilerin her zaman her platformda söz birliği etmişçesine tek yumruk olup her türlü haksızlığa birlikte dik durmamız gerekir. Bunları yaparken dili, dini, ırkı, mezhebi, cinsiyeti ve cinsel kimliği farklı olan insanlarla aynı işyerinde veya aynı örgüt içinde olabiliriz.

Bu durumdan rahatsız olmamak gerekir, herkes insandır ve her insanın yüzündeki hakları eşittir. Bir mücadele içinde oluğumuz insanlarla her anlamda birlikteliği sağlamak için ayırım yapmamalıyız. Tüm insanları örgütlü tutmamız ya da örgüt içine dahil etmek için çaba göstermeliyiz. Bütün bu çabalar içinde koştururken insan ayırımını asla yapmamalıyız. İşçilerin birliğini sağladığımızda farklı kimliklerden olan insanlarımızı da kendimiz gibi görüp halkların kardeşliğini sağlamalıyız. Zaten halkların eşitliğini sağladığımız anda büyük bir yol almış olacağız.

1 Mayısı kutlamak herkesin ve her kesimin hakkıdır. Ama işçilerin en doğaal hakkıdır. Bu bayramı kutlarken işçilerin birliği ve bütünlüğü bakımından çok büyük bir önem kazanmaktadır. 1 Mayıs resmi tatil değilken bence katılım daha çok iken şimdi tüm işçilere tatil ama meydanlar eskisi kadar dolu değil. Bu tip olaylar işçiler arasında kırılmalar işveren lehine dönecektir zamanla. Belki de bu tatili kaldıracaklardır. Madem bu bizim bayramımız bizim günümüz o zaman herkes birlik ve beraberlik içinde meydanlarda olmalı ve olması da gerekir. Bir kişi her zaman bir kişidir ama her bir kişi, bu kişiler bir araya geldiğinde her türlü yaptırıma ve güce sahip olacaktır.

Bu sadece sendikal anlamda kalmamalı, ülkenin veya dünyanın neresinde olursa olsun hiçbir haksızlığa kayıtsız kalmamamız lazım. Her türlü haksız bir eylem, haksız bir yaptırım, haksız bir kazanç, haksız bir hareket duyulduğunda bunlara karşı bir tepkimizin olması lazım. Evet olması lazım ama günümüzde “bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın” zihniyeti mevcut olduğundan do-

layı maalesef hiçbir haksızlığa tepkimiz yoktur. Ancak kendimize bir şey olduğunda o zaman herkesin arkamızda olmasını isteriz. Peki başkalarına haksızlıklar yapıldığında sen nerdeydin demezler mi? Derler elbet o yüzden ne yaparsak yapalım kendimize yaparız.

Yukarıda yazdıklarımı gerçekleştirirken elbette ki ülkemiz üzerinde ve sermaye babaları bu birlikteliğin sağlanmaması için her türlü entrikaları yapacak ve birbirimizle kenetlenmemizi istemeyecektir. Çevremizde ki ülkelerde görüyoruz neler olup bittiğini ve de çok üzülürüz. Ama hiçbir şey yapmıyoruz. O iş savaşı yaşayan ülkeler üzerinde dış güçlerin etkisi yok mu? Elbette var. Dini dili önemli değil ama aynı dinin insanların birbirlerine kırdırıp oturmuş köşeden seyrediyorlar. Oysa ki herkes bir olsa kardeşçe yaşamak için dış güçlerin doldurmasına gelmeyip herkes bir olup kendi ülkesi için savaş içinde olsa emin olun o kardeşlik ömür boyu baki kalacaktır. Herkes düşmüş menfaat peşine ne kardeşlik kalmış ne arkadaşlık, menfaati uğruna ülkesini hiçe sayıp türlü enrikaların içinde bulunuyorlar.

Oysa ki; önce işçi kardeşlerimizle birlikteliği sağlasak, sonra sivil toplum örgütleri ile dayanışma içinde olup, ülkede herkesi örgütleyip birlikteliği sağlasak ve her ne milletten olursa olsun ülkemizde yaşayan insanlar birlik içinde işi için, eşi için, aşı için, aşkı için, ülkesi için birlik ve beraberlik içinde kardeşçe yaşamayı öğretebilirsek veya öğrenirsek

o sendikanın, sivil toplum örgütünün ve o ulusun sırtı yere gelmeyecektir. Gelecek nesile de birlik ve beraberlik ile tüm halkların kardeşliği aşılanmış olacaktır. Kısacası geleceğe daha umutlu bakacak, gelecekte tereddütleri olamayacaktır. Örneğin benim düşüncem ileride çocuklarımız ve torunlarımız bize çok kızacak ve sövecekler bu nasıl bir ülke bıraktınız bize diye. Oysa bu ülkenin nasıl kurulduğunu nerelerde nasıl savaşlar verdiğini atalarımızın ne yokluklar içinde büyük bir birlik ve beraberlik örneği göstererek savaşlar kazanarak bugünkü güzelim ülkemizi kurmuşlardır.

Ülkemizin çok farklı bir insan kültürüne sahip olduğumuz bilinmektedir. Bu insan kültürü işyerimizde de var sendikamızda da var apartmanımızda da da var. Bu kültürün her çeşidini benimsememiz lazım. Ben kürtü kötülersem, kürt lazı kötülerse, laz boşnağı kötülerse, boşnak göçmeni kötülerse bunun sonu nereye gider. Herkes birbirinden kopar ve her zaman sermaye babalarının eline bakmaya mahkûm kalır ve hiçbir yaptırımımız olamaz.

Kuşlar gibi uçmasını, balıklar gibi yüzmesini, aya bile çıkmasını öğrendik; ama çok basit bir sanatı unuttuk: birlik içinde kardeş olarak yaşamayı...

Sömürücülerin saltanatı son bulacak, dünya emeğe saygı duyarak dünya emeğin olacak!

Yaşasın işçilerin birliğı, halkların kardeşliğı!

Üç beş çapulcu kardeşliğimizi deldi dediler

Birlik beraberlik olma zamanımızı yediler

Nerde insan sevgisi hani nerde beyinler

Herşeyi anlamak için bize akıl bile verdiler

Geç kalmış sayılmayız. Hayat boyu sevgiler...

Ertuğrul DEMİRBAŞ

ZENTİVA - TRAKYA ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

İşçi birliği,mücadele,baskaldırış,koyun olmayış,sorgulayış bir milletin günü ve geleceği adına olmazsa olmaz ilkelerdir..

Bilmeliyizki evrende en büyük eksik,zarar ziyan sorgulama yeteneğini kaybetmiş beyindir..

Devlet işçi sınıfının haklı doğl ve yasal taleplerine kulak asmıyor,bununlada kal-mayıp baskı ve terör uygulayarak sindirme ve yıldırma yoluna başvuruyor..

Kazanılmış hakları geri almak isteyişiyile beraber hakkını savunan direnen işçiyi birde meydanlarda,alanlarda türlü işkencelerden geç,rerek sabrını sınıyor..

Hepimizin öğrenmesi gereken gerçek;sen ben yok biz varız,ancak birlik olabi-lirsek direnirsek,mücadele edersek kazanırız.Bu bozuk düzen,işçinin sindirilme-ye çalışıldığı bir ülkede birliğin önemi kesinlikle çok büyüktür.mesela sendikalar ortak hareket etmeli ortak fikirler ortak stratejiler geliştirerek büyümeli..tıpkı şu günlerde olduğu gibi meydanlara ortak çıkılmalı daha fazla bireyle daha kitlesel mitingler organize ederek ses tonumuzu yükseltmeliyiz....

!KAHROLSUN ABD İŞ BİRLİKÇİ AKP!

Tamamen para,maddi çıkar ve söz sahibi olmayı amaçlayarak ,fakat demokrası ve barış getirmek bahanesi ile dünya ülkelerine halklarına musallat olan emperyalist ve kapitalist abd olduğunu, ve hükümetlerin hatta şirketlerin bu oyunun içinde olduğunu bilmek için çok zeki olmaya gerek yok..

Demokrasi getirmek,barışı sağlamak mavallarının arkasında yatan gerçek şudur ki;bölgesel egemenliği sağlamak ve enerji kaynaklarını elde etmek..

Böylesine çirkin amaçlara ulaşmak için etnik,dinsel,ulusal farklılıkların provoke edilerek halkları karşı karşıya getirmek için gerçekten büyük çaba sarfediyorlar.. Ülkemizde TÜRK,KÜRT,ALEVİ,SÜNNİ tartışmaları halen devam etmekte olduğu gibi büyük çatışmalar kavgalar da yaşanmakta.. fakat artık farkına varılmalı kapitalist köleliğe karşı işçi ve emkçilerin dünyan hemen heryerinde yeniden ayaklanmaya başladığı bu dönemde..

Her türlü ulusal,dinsel,etnik,mezhepsel ayrımcılığı reddediyor,ulusların geleceğini kendisinin belirlemesi gerektiğine inanıyor,yalnız emperyalist saldırganlığa değil,bu politikaların ayrılmaz bir parçası olan etnik,mezhepsel ve ulusal ayrımcılığa karşı olduğumuzu belirterek,gerçek kurtuluşun her milletten emekçilerin sınıfsız,ezilmeksizin ve sömürsüz bir dünya uğruna ortak mücadeleden geçtiğini biliyoruz ve bu oyunlara gelmiyoruz!!

Fatih GÖDE

POLİMER - İSTANBUL-1 NOLU ŞUBESİ

*KONU : YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

İşçilerin birlik ve beraberiliği olmasaydı sendikanın örgütlenmenin bir anlamı olmazdı.

İşçilerin birlikteliği alacakları hakların karşılığı olacaktır.

Bu çalışma koşulları altında zor günler geçiren işçi sınıfı birlikteliğini koruyup haklarını savunmak zorundadır, eğerki başa çıkamıyorlarsa başlarına gelen hak-sızlıklarla, bir çatı altında toplanarak sendikalardan yardım almalılardır.

Sendikalar daima işçiden yana olarak haklarımızı kaybetmememizi bizleri ezdir-meyerek alın terimizin hesaplarını sorarak işçilere destek olmaktadır

Gelin taşaronluğa son verelim birlikte olup sendikanın çatısı altında toplanalım.

Ferit AKKUŞ

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

***KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!***

Sermaye devleti günümüzde içerde büyük bir sıkışmışlık yaşamaktadır. Öyle ki, bugüne dek en rahat olduğunu iddia ettiği ekonomi cephesinde de alarm zilleri çalmaya başlamıştır. İşçi ve emekçiler dönük yeni ve daha acımasız bir iktisadi ve sosyal yıkım saldırısı için hazırlık yapmaktadır. İşçi ve emekçilerin önümüzdeki dönemde canının yanacağı kesindir. Son günlerde peş peşe gündeme sokulan zamlar bunun sadece ilk habercisidir.

Öte yandan, sermaye devleti, gelinen yerde, Kürt sorununu çözme gücü ve iradesini yitirmiş bulunuyor. Kürt özgürlük mücadelesi karşısında tam bir aczi ve çaresizliği yaşamaktadır. “Sıfır sorun” parolası ile kodlandığı, Suriye politikası da dahil, dış politikası da iflasla sonuçlanmıştır.

Sermaye devleti emperyalist ağababalarına çok güvenmektedir. Tüm umudunu onlara bağlamıştır. Önüne atılacak kırıntılar karşılığında, onların kirli çıkarları için bölgede sürdüreceği kanlı bir savaş macerasını, içinde olduğu çıkmazdan kurtulmanın çaresi olarak gör-

mektedir. Onu çılgına çeviren ve kardeş halklara dönük dizginlemez bir saldırganlığa sürükleyen de budur.

Kapitalist sistemin krizi ile boğuşmak için içeride işçi ve emekçilerin kölelik zincirine yeni prangalar ekleyen devlet, dışarıda da komşu halklara ölüm kusakarak elde edeceği rant ile krizin etkilerini geciktirmenin hesabını yapmaktadır. Bunu yaparken de emperyalist efendilerinin sözünden çıkmayarak önüne atılan kemiği sıyırmaya şimdiden razı olmuştur.

Bu savaş ve saldırganlık politikalarının Türkiye’yi, özel olarak da işçi ve emekçileri yıkımın eşiğine getirdiği açıktır. Olası bir savaş ise yalnızca bu iki ülkenin emekçilerini değil, tüm bir Ortadoğu coğrafyasını etkileyebilecek denli kapsamlı sonuçlara gebe. Bu da Türkiye işçi sınıfına önemli bir görev yüklemektedir.

Bugün emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarına hayır demek ve militan mücadeleyi yükseltmek, tüm Ortadoğu halklarının içine çekileceği ba-

taklîğa karşı mücadele etmek demektir. Sermaye devletinin bu kirli politikalarına karşı yükseltilecek temel şiar ise “işçilerin birliğı, halkların kardeşliğı” şiarıdır.

Emperyalist savaş ve saldırganlığın önüne geçmenin tek yolu, işçi ve emekçilerin enternasyonal eylemini büyütme ve asalak burjuvazinin iktidarına karşı savaştır. İnsanlığı yıkıma sürükleyen emperyalist-kapitalist sisteme karşı sınıf savaşını yükseltmektir.

Bugüne kadar hak ve özgürlüklerin hiçbirisi masalarda kazanılmadı. Kürt halkının varlığının tanınması dahi devrimci mücadele sayesinde mümkün olabildi. Sermaye devletinin budayarak “açılım” diye yutturmaya kalktığı tüm öteki kazanımlar da devrimci mücadele döneminin ürünleridir.

Kürt halkının başta eşitlik ve özgürlük olmak üzere haklı ve meşru tüm taleplerini elde etmesinin yolu da, tasfiyeci pazarlık masalarından değil, devrimci militan mücadeleden geçmektedir. Egemenlerin ehlileştirme çabalarına rağmen özünde isyan ve özgürlük çağrısı olan Newroz, her bahar döne döne bu gerçeğı hatırlatmaya devam edecektir tüm işçi ve emekçileri Newroz’un devrimci çağrısını sahiplenmeye, 2013 Newroz’unda sermaye devletinin tasfiyeci aldatmacalarına gereken yanıtı vermeye, halklarımızın özgürlük ve eşitliğe dayalı kardeşliğinin biricik yolu

olan devrim ve sosyalizm mücadelesine omuz vermeye çağırıyor.

Newroza we pîroz be!

Yaşasın işçilerin birliğı halkların kardeşliğı!

Fikret KILINÇ

BASF TÜRK KİMYA A.Ş. - GEBZE ŞUBESİ

***KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!***

İşçiler işverene karşı birlik olmaz ise işverenin verdiği haklarla hatta vermediği haklarla yetinmek zorunda kalır. Bir tek kişinin sesi ile belirli bir amaç için bir araya gelen insanların, topluluğun sesi bir olmaz olamaz. Örgütlü bir şekilde işverene karşı hak talebinde bulunulduğunda işveren bu birlikteliğe karşı koyamaz, bilir ki bu birliktelik bir araya gelmiş bir topluluğun tek yumruğudur ve sesini en güçlü şekilde her ortamda yükseltip duyuracaktır. Sesini duyurmakla kalmayıp işverenin imajını ve sahip olduğu prestiji kaybetmesinde önemli rol oynayacaktır. İşverende bunu göze alamayacağından en azından pazarlık yapma ihtimalini değerlendirmeye ve düşünmeye hatta uygulamaya koyma olasılığı yüksek olacaktır. Hak elde etmek için birlikte olmanın önemi emekçi sınıfı için çok önemlidir bu birliktelik tartışılmaz bir güçtür.

İşçilerin dil, din, ırk ayrımı gözetmeden bir araya gelip hak arama mücadelesine başlamaları kardeşlik ve dostluk bağlarını güçlendirecektir. Buda toplumda bir birlikteliğe beraberliğe dayanışma-

ya ve toplumda insanların ve emekçi sınıfının direniş yolundaki kararlılığında yeni bir başlangıç olacaktır. Bu adımların çalışanların arasında ki ötekileştirmeyi ortadan kaldıracak çalışanların emekçi sınıfında buluşmasında önemli rol oynayacaktır.

Bu örneği en son TEKEL ve BERİCAP işçisinde görmüş ve uzun yıllar Yurttaşlarımız için unutulmayacak ASİL bir davranış sergilendiğine şahit olmuştuk. YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ HALKLARIN KARDEŞLİĞİ...

Göksel SERPEN

TÜPRAŞ - ALİAĞA ŞUBESİ

**KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!**

Hepimiz işçiyiz ve emekçiyiz. ezilen ve sömürülen halk olarak hepimiz birlikteliği ve beraberliği omuz omuza ve dayanışma içinde sağlamalıyız.

Bu vatan hepimizin. savaşları ve zorlukları hepimiz birlikte türk'ü, kürt'ü, laz'ı, çerkez'i, alevi'si, sünni'si, ermeni'si, beraber göğüsledik. zorluklar, acılar ve çaresizlikler sanki bizler, emekçiler için alın yazısı olmuştur. Mükemmel seviyede büyüyen şirketler, son model hayat yaşayanlar, ihtişamlar hep bizlere tepeden bakanlarındır. Bizler ise sefalet içinde çamura saplanan emekçileriz. bizlerde el ele verip birlik olalım, örgütlenelim ve bu ülkede kardeşçe barış içinde yaşayalım. Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği. Eşitlik, adalet istiyoruz ve zararı gören emekçi olup faturanın kesileni biz olmak istemiyoruz. Omuz omuza, birlikte örgütlü ve eğitimli halk için zincirlerimizi kırıyoruz ve dayanışma içinde yaşamak bizimde hakkımız diyoruz. Unutmayalım hiç bir zaman ben ci lerden olmayalım, çünkü biz varız ve güler yüzümüzü kimselerden eksik etmeyelim.

Hikmet TEMİZGÜZEL

BOTAŞ - ANKARA ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

Bir elin nesi var iki elin sesi var atasözüyle yola çıkarak bütün sendikaların birlik olması ve işçi haklarını gasp eden taşeron ve iş verenlerin karşısında haklarını aramak için dik durmaları lazımdır. İşçi kardeşliğimizin bu konuda hassasiyet göstererek her hangi bir sendikanın zor durumda olması halinde. ortak hareket ederek gücümüzü göstermemiz lazımdır. Bütün işçiler bir anda işi bırakırsa hayat durur. bu büyük bir güçtür. Bu gücü iyi kullanmak lazımdır bu ortak hareket noktasında din dil ırk cinsiyet ayırımı yapmadan amaçlarımıza ulaşmak için hep beraber yürümek lazımdır . Amaç birse hedefe birlikte yürümek lazımdır.

Hüseyin ÖZTÜRK

TÜPRAŞ - ALİAĞA ŞUBESİ

**KONU : YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!**

İşçilerin emperyalist ve burjuva kesiminin baskılarına saldırılarına ve haksızlıklarına boyun eğmemek için işlerine ve ekmeklerine sahip çıkabilmek için ,birlik ve beraberlik içerisinde hareket etmelidirler çünkü ne kadar güçlü ve inanmış bir birliktelilik o burjuvaziye ve emperyalist güçlere karşı çok büyük bir tehdit ve korku demektir ve haklarının da o doğrultuda başarısızlık korkusu olmadan, mücadele edebilmektir.

Malumdurki emperyalistler böylesini güçlü bir birlikteliği istememektedirler, bunun için böylebir birlikteliğin oluşmaması için ellerinden geleni yapacaklardır tabiki devleti de yanlarına alarak.İşçilerin birliğinin oluşmaması için onların etnik kiliklerini kullanarak onları birbirlerine düşürmek için ellerinden geleni yapacaklardır,bunlara ülkemizden örnek verecek olursak alevi-sunni,türk-kürt ayrımcılığı gibi. İşçilerin içlerindedede halkların kardeşliğine inanmayan işçiler var ise bu tuzığa çok çabuk düşeceklerdir ve kimlik ve mezhep kavgalarıyla ayrımcılık başlayacaktır ve bu doğrultudada bö-

lünmeler olacak ve ni tekim emperyalist güçler-devlet ortaklığı başarıya kavuşmuş olacaklardır, doğrultusunda baskılara ve zulümlere kalındığı yerden devam edeceklerdir.

İşçi kesimi,emekçi sınıfı kısacası emeğiyle geçinen her insan din,dil,ırk ve mezhep ayrımcılığı yapmadan birlik ve beraberlik içinde mücadele ettikleri sürece karşılarında hiçbir emperyalist ve burjuva kesimi duramayacaklardır ve işçilerin postalları altında ezileceklerdir...

YAŞASIN BİRLİK VE MÜCADELE!!!!

İlyas AKGÜL

ZENTİVA - TRAKYA ŞUBESİ

**KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!**

Yaşasın işçilerin birliği ve dayanışması” sloganının grev ve direnişlerde, işçi gösterilerinde en sık kullanılan sloganlardan biri olması tesadüf değildir.

İşçiler arasında birliğin ve dayanışmanın sağlanması veya sağlanamaması, emek ve sermaye arasında devam eden mücadelelerin zafer veya yenilgiyle sonuçlanıp sonuçlanmayacağını da belirler.

İşçi ve emekçilerin ortak çıkarları uğruna mücadeleye girişebilmelerinin de önkoşuludur birlik ve dayanışma!

Sermaye sınıfı da elindeki bütün olanakları değerlendirerek işçileri sürekli daha küçük parçalara bölmeye, birliğini sabote etmeye çalışır. Dayanışma sözcüğünün içini boşaltmak, dayanışma eğilimlerini ve eylemlerini boşa çıkarmak için elinden geleni yapar. Gerçek düşmanlarını (sermaye sınıfını) tanımasının önüne geçmek için değişik yol ve yöntemleri uygulamaktan geri durmaz. Diğer kapitalistlerle sürdürdüğü rekabete işçileri de katmak; “bizim

fabrika” demelerini sağlamak için elindeki bütün olanakları ortaya sürer. İşçileri birbirine kışkırtmak, bölmek için kapitalist rekabet anlayışını üretimin en ücra köşelerine kadar yansıtır. Çünkü ancak bu şekilde kapitalist artı değer üretiminin, sömürünün bir geleceği mümkündür.

**İŞÇİLERİN BÖLÜNÜŞLÜĞÜ,
KAPİTALİZMİN GELECEĞİDİR!**

Tersi durumdaysa kapitalizmin bir sistem olarak sonu gündeme gelecektir. Bunu bilen kapitalistler, işçilerin bölünmüş halini korumak, sağlamlaştırmak için de büyük bir uğraş verirler.

Özellikle son yıllarda gündeme gelen üretim süreçlerini yeniden düzenleme, yeniden yapılandırma işçilerin daha fazla bölünmesi, sömürünün katmerleşmesini beraberinde getirdi. 30 yıl önce “rasyonelleşme” adı altında yeni teknolojilerin daha fazla kullanılması yoluyla işçilerin bir kısmı üretim dışı itilirken diğer kesimi üzerindeki baskı ve sömürü yoğunlaşıyordu. Şimdi ise rasyonel-

leşmeye ek olarak “esnek üretim modelleri”, “nefes alan fabrika modelleri”, “pazarın ihtiyacına göre üretim-çalışma modelleri” uygulamaya konulmakta.

HAREKETE GEÇMENİN ZAMANIDIR!

Normal çalışma koşullarının yerini güvencesiz çalışma koşullarının alması aynı zamanda toplumsal değişim ve dönüşümlere de neden olmakta. Giderek artan sayıda emekçi iş ve işsizlik arasında gidip geliyor. Geleceklerini planlamak bir yana, işçiler yarın ne olacağını dahi bilmeden; hangi şehirde hangi fabrikaya gidileceği belli olmadan; veya evde şefin telefon edip “gel iş var” demesi bekleme durumundalar...

Bütün bunlar bugün yüzbinlerce emekçinin yaşadığı somut gerçekleri ifade ediyor.

Bu durum aynı zamanda onbinlerce işletmede milyonlarca emekçinin bölünmüşlüğü anlamına gelmekte. Giderek daralan ana kadronun karşısında giderek büyüyen kiralık veya taşeron firmaların işçileri. Eğer tek bir fabrikada işçiler arasında dört değişik ücret sistemi geçerliyse ve sendika yönetimi artık “dört sınıfa bölünmüş işçilerden” söz ediyorsa o zaman bu gidişata dur deyip, ‘normal’ diye tabir edilen çalışma koşullarının yeniden uygulanması için harekete geçmenin zamanı çoktan gelmiştir!

IG Metall sendikasının bu TİS döneminde kiralık işçiliği gündeme getirmesi, eşit işe eşit ücret talebini ileri sürmesi işçi sınıfının birliğini yeniden sağlama için önemli bir fırsattır. 1 Mayıs’ta, işçi ve emekçilerin birlik, dayanışma ve mücadele gününde alanlara bu taleplerle çıkmak, verilen mücadeleyi bir adım ileri taşımanın da vesilesi olmalı.

İsmail ERYILMAZ

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

***KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!***

Ne güzel birlik beraberlik kardeşlikten bahsetmek vurgulamak birliğin güç gücün ise haksızlıklar karşısındaki zafere ulaşabileceğini kardeşliklerin ön plana çıkıpta pekişeceği ortak paydada hak almak için birlik ve beraberliğin öneminin bilinmesi

Eğitime geldiğimizde kimseyi tanımıyor fakat aynı amaç uğruna bir arada bulunduğumuzu biliyorduk farklı yörelerden kültürü farklı siyasi görüşü farklı hayata bakış açısı farklı işçi arkadaşlarımızla tanıştığımızda hak almak için ortak hareket etme, fikirlere saygı, düşünce ve görüşlere saygı duyup birlikte kardeşlik duygusunu pekiştirdik ve ortak aldığımız kararlar gurup olarak fasebook , ta birlikteliğin gücü sayfasını oluşturduk arkadaşlarımızla uyum saygı ve sevgi çerçevesinde ortak çalışma ve emekle konuyu oluşturup problemleri aştık dayanışma içinde yapılan çalışmada işçilerin birliği ve halkların kardeşliği duygularını yüreğimize serpiştirdik işçilerin birliği kardeşliği konusunda nereden nereye geldiğimizi anla-

dık birlik beraberlik ve kardeşlik ile yenilmez bir güç olduğumuzun farkına vardık birlikte alınan kararlarda çıkan ortak paydada birlik katkısının bireyleri ne ölçüde mutlu ettiği vede alınacak başka kararlardada birliğin beraberliğin kardeşliğin önemini kavradık

Kısa ve öz olarak işçilerin birliği ve halkların kardeşliği ile bütün haklar alınır ve birlik beraberlik kardeşlik ile bütün hakların alınacağı hangi yönetim biçimi olursa olsun mutlaka beyaz bayrak çekeceğinin farkına varıp ne mutluki işçilerin birliğine ve halkların kardeşliğine birey olarak değilde birlik olarak hareket ettiğimizde aklın yolu bir mantığıyla hep kazanacağız

İsmet KILIÇ

TÜRPRAŞ-ALİAĞA ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

Bizler sendikanın tanımını yaparken hep neden bahsettik, sendika ırk, din,dil,mezhep,cinsiyet ayrımı yapmayan bağımsız örgütlerdir. Hepimizin çalıştığı iş yerlerimizde değişik memleketlerden,değişik toplumlardan insanlar mevcuttur ama ne yaparız hiçbir ayrım yapmaksızın birlik beraberlik

içinde çalışırız.Eşimizden, çocuğumuzdan çok işyerlerimizde iş arkadaşlarımızla beraberizdir. Başımıza iş yerinde en küçük bi olay gelse ilk koşacak olan iş arkadaşımızdır. İş yerlerinde bir grev olduğunda ekmek davamız için bütün işçiler birlikte hareket ediyolar,çünkü birlikten kuvvet doğacağını hepimiz biliyoruz. Eğer iş yerinde bi problem varsa sorun hepimizin sorunu diyerek hareket ediyoruz.Tabiki bu işçi dayanışmasını istemeyen,onların arasına nifak sokup parçalamak isteyenlerde olacaktır. O tip insanlarda en güzel cevabımızı birbirimize daha da kenetlenerek

göstericez. Aslında birlikteliğin,dayanışmanın,hiçbir ayrım yapılmaksızın türküler, marşlar, şarlıkar söyleyip, el ele kol

kola girip oyunlar oynadığımız meydanlara sığmadığımız 1 mayıs emekçinin ve işçinin bayramı bunun en güzel bi örneğidir. Bunun yanı sıra 8 mart dünya kadınlar günü ise kadınlar arasındaki özellikle dayanışmanın birlikteliğin çok güzel bi örneğidir.Atalarımız bu ülkeyi kazanırken kürt,türk,çerkez,alevi ayrımı yapmadan sırt sırta verip ülkeyi kazanmışlardır.Çanakkale boşuna geçilmez denmedi.Ama maalesef yıllardan beri gelen bu dayanışma örneğine hiç mantıklı olmayan hangi akla hizmetse açılım palavrası altında ülkeyi bölmek için elinden geleni yapmaya çalışan bir takım insanlarla karşı karşıyayız. Eğer biz bir birlik olurda tabiri caizse gaza toza gelmez isek nasıl bizim halkımız bu zihniyeti getirdiyse bu zihniyeti götürmesinide bilir.Yeterki bizler dayanışma,birlik,beraberlik ve zincir halkası gibi kenetlenmiş bi şekilde duralım.Hep bir ağızdan diyelim ki

OMUZ OMUZA GARDAŞ
OMUZ OMUZA YOLDAŞ, BEK-
TAŞI ZEYBEK DADAŞ DAĞLAR
OMUZ

Kadriye ÖZDEMİR

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

**KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!**

“Sendika yoksa üretim de yok”
İşçi sınıfı, bencil değildir.

İşçi sınıfını, bütün halkla birlikte iktidara taşıyacak olan elseverliğidir, yurtseverliğidir.

İşçi sınıfı, kendisini kurtarmak için, bütün halkı kurtarmaya mecbur olan sınıftır.

işçi birliği anlamı İşçilerin, türlü ortak çıkarlarını gerçekleştirmek ve korumak amacıyla oluşturdukları dernek
İşçilerin birleşmesi yetmez

İşçiler elbette birleşecektir. Ama bu başarı için yetmez.

İşçiler, ülke çapındaki iktidar mücadelesinde, köylülükle, esnafla, zanaatkârla yani küçük sermaye sahipleriyle ve milli sermayedarla birleşerek başarıya ilerler ve ilerleyecektir.

Hele bugün Sıcak Para Diktası altında olan ve Ortaçağın tarikat-cemaat ağlarında çırpınan Türkiye’de, genel sermaye düşmanlığı, işçi düşmanlığından ve

devrim düşmanlığından başka bir sonuç vermez. Biz işçi emekçileri günde 12- 14 saat çalıştırıp 550 liraya muhtaç edenlerdir. İşsizlik belasıyla bizleri ölüm, açlığa terk edenler Ve bu sömürçüler istiyorlar ki biz işçi emekçiler bir-bimize düşmanlaşalım ve gerçek düşmanımızın bizi sömürdüğünü dahi fark etmeyelim. Gelin din, dil, ırk ayrımı gözetmeksizin bir araya gelip, tek vücut olup bu katliamcı, bu sömürücü sistemi alaşağı edelim

“Yaşasın sınıf dayanışması”, “Genel grev genel direniş”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz”, “Zafer direnen emekçinin olacak”

“Sendikasızlaştırmaya hayır”

Safları sıklaştırmak ve mücadeleyi büyütmek için işçilerin birliği halkların kardeşliği etkinliğinde bir araya gelelim.

Biz işçilere düşen görev de bu eşsiz tarihimize sahip çıkmak, onun ışığıyla aydınlanmak ve bir kez daha patronların karşısına dikilmek olmalıdır.

Kerem Kamil UYSAL

BAYER - GEBZE ŞUBESİ

**KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!**

Her toplum, her cemiyet birlik olunmak hatta kardeş gibi birbirlerine bağlı olunmasını ister. Bölünmek birkaç parçaya ayrılmak istemez. Halkın içinde; hangi partiden, hangi mezhepten hatta erkek ya da bayan olmaları gözetilmeden birlikte mücadele etmeleri en doğru ve başarıya ulaştıran bir yol olduğu bilinir.

İşçiler; Türkiye Cumhuriyeti'nin bütünlüğünü, bağımsızlığını, laik ve demokratik yapısını korumalı, koruyanın yanında olmalı ve halkları bölücülük illeti ile yok etmeye çalışanların yanına bırakmamalıdır. Bunu da halkların birlik olması ile başarabilirler. Hani bu bağlamda "bir elin nesi var iki elin sesi var" atasözü bize çok şeyi anlatmaktadır.

1 Mayısın ilk başladığı 1886 yılında, 12 saat olan çalışma saatlerinin 8 saat alınması için yapılan yürüyüşe yarım milyona yakın katılım olmuş ve bunda başarılı olmuşlardır. Bu başarının altında gözden kaçırılmaması gereken bir noktaya değinmek istiyorum. Siyahî işçilerinde buna destek olup bir-

likte olmaları o dönemlerde zor görülen bir durumdu. Bunun gibi durumları düşünerek hareket etmeli hiçbir ayırım yapmadan el ele yürümeliyiz. Etnik ve mezhepsel farklılıklar kullanılarak iç ve bölgesel savaşların içine sürüklenilmemelidir.

İşçileri bir arada tutan sendikal örgütlenmedir ve her daim destek görmelidir ki yıkılmasın. Hiçbir iş kolay değildir. Bu yüzden ne gibi zorlukları olduğunu iyi analiz etmeli onlara destek olmalıyız. Sendika diyince aklımıza yüksek maaşlar, zam oranları gelmemesi gerekir. Tabi ki ücretli çalışanlar ve bizim için önemsiz bir kavram değildir. Ama bir bunlar kadar önem teşkil eden ve beklide bu oranları büyük ölçüde etkileyen demokratik düzendir.

Hırsızlık, yolsuzluk, israf, rüşvet, haksız kazanç, enflasyon ve işsizlikle mücadele belli başlı akla gelen önemli kıstastır. Sosyal devlet anlayışı benimsenmemiş bir yapıda yüksek ücret ya da zam oranları köpük baloncuğu gibidir. Patlatılması an meselesidir. Sendikal örgütlenme bu konuları da her zaman incelemiş

ve yol gösterici olmuştur. Bizlere sadece zam alan değil insanca yaşamamızı öncü hedef belirlemiştir. Kaldı ki bunların sonunda ücretlerde istenilen düzene getirilecektir.

Yakın zamandan bir örnek vermek gerekirse; Düzce’de ki standart profilin örgütlü olması bizi birlik ve beraberlik olduğu zaman nelerin başarılabileceğini gösteren yegane örnektir. IndustriALL genel sekreter yardımcısı Sayın Kemal Özkan Bey; en büyük başarı sizlerde, sendikanızın arkasında durmasaydınız bu iş olmazdı. Sizlere helal olsun diyerek, birlik olunmanın nedenli önemli olduğunu bizlere iletmeği istemiştir. Petrol iş sendikasının gerek ulusal gerekse uluslar arası alanda tüm imkânlarını seferber ettiğine de değinmiş, birlik olunmanın sendikalar aracılığı ile olunabileceğini ve onlarında farklı alanlarda farklı konuları en iyi şekilde işleyerek bizleri anlaşılır ve güçlü kılmayı hedef edindiğini anlatmıştır.

“Birlikten kuvvet doğar” atasözü bizi biraz olsun uyandırmaya çalışır umarım. Her engelin önünde kuvvetli du-

rursak neler yapabileceğimizi bilmeli bunu da kayıtsız şartsız işçi birliği ve halklarımızın kardeşliği sayesinde yapılabileceğini unutmamamız gerekir. Sözlerime şubemizin diğer bir sloganı olan “BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN, BUNDAN SONRA HERŞEY BİZİZ! Diyip, Allah işçi kardeşlerimin ve diğer ezilen insanların yar ve yardımcısı olması temennisi ile noktalamak istiyorum.

Murat ERTEM

TÜPRAŞ - ALİAĞA ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

Bizlerin beraberliği toplu olarak hareket etmemiz, ayırım yapmamamız iyi haklara sahip olmamızı sağlar. İşçiler olarak kendi aramızda birleşerek kenetlenmeliyiz bu birleşimi sivil toplum örgütleriyle yani sendikalarla gerçekleştirmeliyiz.

Sendika kavramını her işçiye anlatılmalı ve yaralarının neler olduğunu sendika üzerinden iyi bir şekilde ifade edilmelidir. Her işçi bilmelidir ki birlikte işçi hareketi hakların kazanılmasında daha fazla etkin olmaktadır. Birey olarak hiçbir zaman söz sahibi olunmadığı her işçi çok iyi bilmektedir.

İşçiler olarak her zaman toplu hareket edilmeli ve daima örgütlü olarak hareket edilmelidir. Beraberlikte hareket her zaman en iyi hakların alınması demektir. Hakların alımında kardeşlik hiçbir zaman unutulmamalı ve daima benimsenmeli.

Ben çalışma hayatımda kendimi şanslı bir işçi olarak görmekteyim bütün çalıştığım işyerlerinde sendika (örgüt) mevcuttu. Onun için olabilir örgütlen-

menin ne kadar etkili olduğunu daima inanmışımdır ve bundan sonrada daima inanacağım. Bütün işçi arkadaşlarıma da buna inanması ve tek yürek olarak birlikte hareket etmek her zaman bizlerin kuvvetli olduğumuzun her zaman kazanmada üstünlükte olduğumuzu iyi bilmekteyim ve bileceğiz. İşçiler olarak daima beraber hareket etmeliyiz. Bunla ilgili olarak herkesin iyi bildiği bir ata sözü "BİR ELİN NESİ VAR İKİ ELİN SESİ VAR" sözünü hiçbir zaman unutmamalıyız.

Beraberlik daima kazanmak olduğunu unutmamalıyız ve daima birlik içinde yaşamalıyız. Birliksiz, örgütsüz çalışma hayatında her zaman boyun eğme görmezlikten gelme ezilme, ezdirilme mevcuttur daima' da bu şekilde devam edecektir. İşçiler olarak her zaman birlikte olmayız' ki haklarımızı kardeşçe alabilmeliyiz Parçalanmamak için işçiler daima birbirimize her zaman güvenmeliyiz devamlı diyalog içinde olmalıyız birbirimizin ihtiyaçlarını daima bilmeliyiz.

İşçiler olarak hiçbir zaman ben deme-

meli her zaman BİZ demeliyiz. Beraber hareket her zaman kazanmak demektir bizlerde beraber hareket edip her zaman kazanacağız. Kazanan işçiler olarak da daima örgütlenmeden geçtiğini bilmeliyiz. Sonuç olarak beraber

hareket eden işçi arkadaşlarla diyebiliriz ki;

“YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ
„HAKLARIN KARDEŞLİĞİ!”

Murat YILDIRICI

TÜPRAŞ-KOCAELİ ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

Öncelikle şunu belirtmeliyim ki; yaşamın içerisinde bir çok karşıt kavramlar vardır. Bunları örneklendirecek olursak; uzun-kısa, artı-eksi, zengin-fakir, daha keskin örneklendirecek olursak Türk-Kürt, Alevi-Sünni, Müslim-Gayrı Müslim gibi. Bu karşıt kavramlar daha sayfalarca yazabileceğimiz kavramlardan sadece birkaç tanesi.

Lakin bu kavramlardan insanlığı ve işçi sınıfını ilgilendiren en çok üzerinde durulması gereken bir diğer kavram olan ezen-ezilen kavramı.

Yine toplum tarihini incelediğimizde tarih ezilen toplumlar, ezilen sınıflar ve ezilen uluslarla doludur. Bu gibi sorunların çıkış sebebi; bitmek tükenmek bilmeyen insanlığın hırslarının sonucu. Daha basite indirgeyip örneklendirecek olursak, köyde ki ağanın daha fazla toprak ve nam salma hırslarında dolayı gariban marabayı köle gibi kullanması, patronun daha fazla kar etme hırsıyla işçiyi olumsuz çalışma şartlarında çalıştırarak ezmesi, kapitalist ülkelerin daha fazla pazar alanına sahip ola-

bilmek için güçsüz ülkeleri sömürge altına alması gibi.

Bu sorunları asıl konumuz olan işçi sınıfı açısından ele alacak olursak bir önceki makalemde de belirttiğim gibi ezen işverene veya patrona karşı direnebilmenin, mücadele etmenin ve sonucunda kazanabilmenin yegâne yolu örgütlü bir şekilde mücadele etmekten geçer. Günümüzde işçi sınıfının birlik sorununu kadın sorunun dan, öğrenci sorunundan ve etnik olarak düşünürsek bir Kürt sorunundan ayrı olarak düşünülemez.

Kapitalist emperyalist ülkeler kendi çıkarları uğruna biz işçi sınıfını etnik sınıfsal yapılara bölmüş ve işçi sınıfını sınıf çıkarlarından uzaklaştırmış, sömürge alanlarını gün geçtikçe genişletmeye devam etmiştir.

Yazımızın başından beri anlattığımız bu karşıtlıklar ve ayrımlar yapay ayrımlardır. İktidar sahibi egemen güçlerin bu gibi yapay ayrım ve sorunları asıl sorun olan Emek-Sermaye çelişkisi sorununun üzerini örtme çabasından doğ-

duğu aşıkârdır. Biz işçi sınıfına iktidar sahibi egemen güçler ve patronlar tarafından bazı sınırlar çizilmiştir. Bizlerin yani işçi sınıfının bu sınırlar dışında göz rengimizin, ten rengimizin, dilimizin,etnik yapımızın, kimliğimizin hiçbir önemi yoktur.

Bugün güneydoğuda bir Kürt işçiyle, Güney Kore’de çekik gözlü bir işçiyle, Almanya da, Fransa’da dünyanın dört bir yanında yerin yüzlerce metre altında çalışan bir işçiyle aramızda hiçbir fark yoktur. Biz işçi sınıfının kültürel zenginlik olarak algıladığımız bu farklılıklar, bizlere birer ayrılıkçı özellik olarak dayatılmaktadır. Siz bir akvaryumda tek tip birlikte yüzen balık gördünüz mü? Şahsen ben görmedim. O akvaryumun içinde ki balıkların farklılığı değil zenginliğidir.

Kendi coğrafyamızda bile iktidar sınıfı egemen güçlerle aramıza 90 yıldır süren bir husumet var. Bu husumette olan biz işçi emekçi sınıfına oluyor. Bizleri kendi çıkarları uğruna savaşımlara yollayan, vergilere bağlayan, insan olmanın verdiği haklardan bizleri yoksun bırakan ve bu hakları almak için uğruna bedeller ödeyerek verdiğimiz mücadelemizi burjuva ve iktidar yanlısı medya basının organlarıyla topluma farklı lanse ettirerek vermiş olduğumuz mücadelelenin haklılığını, haksız, yasal olmayan ,izinsiz gösteri ve eylem olarak göstermektedir. Egemen güçlerin haksız çıkarlarından doğan bu olayların faturaları hep biz işçi emekçi çocuklarına ke-

siliyor. Verdiğimiz vergiler biz emekçilere mermi olarak geri dönüyor. Bu yaşanan olaylar bile sömürüye, zulme boyun eğmemenin onuruyla bu haksız ve yersiz kısımlara yeter artık YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ dememiz gerekmez mi

SAN FRANCISCO SOKAK-
LARINDA BİR EŞCİN-
SEL, GÜNEY AFRİKA’DA
BİR SİYAH,AVRUPADA BİR
ASYALI,GECEYARISI MET-
RODA YALNIZ BİR KA-
DİN, İSRAİL’DE BİR FİLİS-
TİNLİ, HİNDİSTAN’DA BİR
MAYA,BOSNADA BİR PA-
SİFİST, İSPANYA’DA BİR
ANARŞİST,ALMANYA’DA BİR
YAHUDİ, TOPRAKSIZ BİR
KÖYLÜ, MUTSUZ BİR ÖĞ-
RENCİ, İŞ BULAMAYAN BİR
İNSAN,TÜRKİYE’DE BİR
KÜRT, AMA HER ŞEYDEN
ÖNCE
“BEN BİR İŞÇİYİM”

Oytun ERDEN

PETKİM -ALİAĞA ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

Seçtiğim ikinci slogan kanımca çok önemlidir. heleki günümüz koşulları düşünüldüğünde önemi gittikçe artmaktadır.

Nedeni ise ayrılıkçı düşüncenin bu denli öne çıktığı toplumumuzda insanların tek bir çatı altında toplanamamasının ayrımcılığın ve ayrılıkçı söylemlerin devlet eliyle gerçekleştirildiği ülkemizin dış güçlere peşkeş çekildiği bu dönemde ne kadar anlamlı gelmekte **yaşasın işçilerin birliği** kast edilen sınıf bilinci ne kadar ön planda ve arkasından gelen **halkların kardeşliği** ne kadar güzel hangi ırk tan yada siyasal düşünceden yada dini inançtan olursan ol işçi birliği çatısı altında toplanabilmek ne mutlu ki böyle demokrat bir sendikada aklımdan geçenleri bu denli rahatlıkla ifade edebilmek bu gerçekten önemli ve güzel bizlere bu fırsatın tanınması kendi adıma sade bir üye olmaktan çok daha farklı hissettiriyor.

Sanki yıllardır bitmemiş bir mücadelenin içinde ölüp ölüp dirilerek ve hep bir daha işçi olarak bu dünyaya gelmiş gibi hissediyorum ve hep aynı mücadelenin

içinde kavruluyor gibiyim. ama artık gerçek anlamda kazanımlarımız olmalı ve gidişatı, beyenmediğimiz her şeyi aslında bizim olupta burjuvanın elinde olan her şeyi geri almak istiyorum. Çünkü bizler sahipleriz bizim alın terimiz ve bizim kanımız var. emeğin gücünün ön planda olduğu bir toplumu hayal etmek değil istediğim.

Artık o toplumda yaşamak istiyorum. kölelik zihniyetinden arındırılmış beyinlerle dolu bir ülkede yaşamak istemeyiz. birinin diğerine öteki diye bakmadığı bir toplum istemeyiz. İsteklerimizin gerçekleşebilmesi sadece nitelikli bir işçi sınıfı ile olabileceğine inanıyorum.

Hakkımız olanı alıncaya kadar mücadeleye devam yaşasın işçi sınıfı.

Özgür Deniz ÇAĞLAYAN

UNİLEVER - GEBZE ŞUBESİ

**KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!**

Ortadoğuya baktığımızda arap baharı adı altında şii Sünni, laik antilaik, demokrasi dikta-törlük ve buna benzer fitne fesatla aynı ülkede yaşayan halklar birbirine düşürülmüş ve heryer kan gölüne çevril-mektedir.

Acaba bunun sebebi nedir?

Bunun tek bir sebebi vardır biz ve bi-zim gibi geri kalmış ülkeler emperyalist güçlerin sömürgesi oluyor maale-sef. Ülkelerimiz sanayi çöplüğüne çev-riliyor biz çalışıyoruz onlar kazanıyor-lar.Emperyalist güçler uzun yıllardır böl,parçala ve yönet tekniğiyle ken-dilerince gayet başarılı bir şekildebi-zim bölgemizdede köpeksiz köy bul-muş değneksiz gezeriz diye düşünüyor-lar ama yanılıyorlar.

Haklların kardeşliğinin önündeki en büyük engelde onlardır.

Burada en büyük görev emekçilere dü-şüyor .

Peki ne yapabiliriz?

Tek bir çözümü var oda birlik olmak-tır .

Ters giden bir şeyler var ve siz bunu dü-zeltmek istiyorsunuz size düşen görev ölnce kendi bahçenizi temizlemektir. Biz işçilerinde süpürmesi gereken yer işyerlerimiz ve örgütlenmemizdir

Herkezin çalıştığı yerde Alevisi sünni-si kürdü lazı hatta hristiyanı yahudisi vardır eminim.Bunlar bizim bahçemi-zin farklı renkteki çiçekleridir her biri-nin kendine has güzel rengi ve kokusu vardır.Öncelikle bizler bu çiçekleri se-vebilmeliyiz.

Aslında hepimizin tek bir amacı var emeğimizi satıp para kazanmak ve in-sanca çalışıp insanca yaşamak.Bunu ne kadar tek yumruk olursak o kadarkolay başarabiliriz.Tabiki bizim bu birliğimi-zi istemeyen iç ve dış güçlerde boş dur-muyor .Mesela diyorki bize işyerinizde 2. Bir sendikaya üye olabilirsiniz!!!!!!

Bunun tek bir amacı var işçileri ken-di aralarında ayırtırmak ve güçleri-ni azaltmak. İşçiler bu ve buna benzer

pembe gözüken uygulamalara kanmamalı uyanık olmalı .Hepimiz aynı geminin yolcularıyız ya gemiyi karaya ulaştırırız yada hep beraber okyanusta kaybolur gideriz.

Eğer biz işçiler olarak işyerimizde birliği sağlayabilirsek bunu bir çığ gibi büyüterek mahallemizde , şehrimizde ,ülkemizde hatta bölgemizde barışı sağlayabiliriz.

Bir gazetecimiz şöyle yazmış
İşçi sınıfı kendini kurtarmak için bütün halkı kurtarmaya mecburdur.....

Kardeşini anneni babanı çocuğunu nasıl seviyorsan iş arkadaşınıda öyle sevmelisin ve kollamalısın başka çaren yok.

Selma CANPOLAT

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

**KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!**

Sermaye iktidarı bilinçli bir tarzda kardeş halkları birbirine kışkırtıyor. Halklar birbirine düşman ilan edilerek milliyetçilik aşılanıyor bundan rant elde edenler ise her zaman olduğu gibi egemenler, sömürücü asalaklar ve onlar adına ülkeyi yönetenlerdir. Uzun yıllardır emperyalizmin savaşlarında işçileri ve onların çocuklarını kullandılar kendi çıkarları doğrultusunda birer robot haline getirmeye çalıştılar. Maalesef ki bu zihniyet günümüzde bütün gaddarlığıyla devam etmektedir ülke kaynakları dış ülkelere peşkeş çekilip işçi hakları gün geçtikçe azaltılmaya çalışılmaktadır.

Öte yandan işçiler ve emekçiler milliyetçilik söylemleriyle zehirlenerek hem işçi kardeşlerine düşmanlık besliyor hem de kölelik koşullarında çalıştırılarak sömürü sistemine mahkum edilmek isteniyor. Üstelik bu sermaye düzeni, yetmiyormuş gibi kalan hak kırıntılarını da işçilerin ellerinden almaya çalışıyor.

Yüzyıllardır ezilen, hakları verilmeyen köle gibi çalıştırılan işçilerin bir-

liği engellenemez. Onlar sadece kendileri için değil diğer tüm emekçi kardeşleri, hor görülenler, ezilenler yok sayılanlar dürüst olmaya çalışıp başkaldıranlar, özgürlük ve eşitlik isteyen herkes için direniyorlar. Emegin ve mücadelenin haklı davasıyla toplumun nabzı her zaman onlarla birlikte attı ve atmaya devam edecektir.

Türküyle, Kürdüyle, Lazıyla, Çerkeziyle, Ermenisiyle, her milliyetten işçi ve emekçiler kardeşlerdir. Çünkü bizleri birbirine bağlayan sınıfsal çıkarlarımız ortak. Çünkü emperyalizm uşağı sermaye iktidarı altında tüm ezilen halklar, işçi ve emekçiler aynı saldırılara maruz kalıyorlar.

Onlar sömürü, sefalet ve kâr üzerine kurulu saltanatlarının sürmesi için bizleri birbirimize düşürmeye, birbirimize karşı düşmanlaştırmaya çalışıyorlar. Çünkü tüm halkların özgürlüğü ve eşitliği için, barış ortamında kardeşçe yaşaması için, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için bizlerin birleşmesinden ve öfkemizin sömürücülerin planlarını bozmasından ve saltanatlarının yıkıl-

masından korkuyorlar. Onların korkularını gerçeğe çevirelim! Bizleri insanlık dışı koşullarda yaşamaya ve çalışmaya mahkum edenlere kirli pazarlıklarına ortak olmayarak gücümüzü gösterelim Tüm milletlerden işçi ve emekçiler olarak “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!” için birleşip kenetlenelim.Tıpkı Haziran 1970 büyük direnişte ve 2010’da Tekel işçilerinin mücadelesinde sayamayacağımız birçok örnekte olduğu gibi haksızlık karşısında tek yürek tek yumruk olmalıyız.Bütün bu söylediklerimi aslında saygı değer merhum Kazım Koyuncu en iyi şekilde dile getirmiştir.” Birbirimizi anlamamız için, aynı dili konuşmamıza gerek yok, ezildikten sonra, hepimiz aynı şarabız.”

Bu ülkede insanlar bir gün kendinden farklı olana ekmek kadar ihtiyacı olduğunu ve saygı duyması gerektiğini öğrenecek.Montaigne’in dediği

gibi “Alışkanlıklar köleliğin farklı biçimidir.” Bizi bağlayan alışkanlıklarımızdan kurtulmalıyız doğru bildiğimiz değerler uğrunda yapayalnız da kalsak savunmaya devam etmeliyiz.

Ezberleri bozup ruhumuzu zihnimizi ve karşımızdaki insanları özgürleştirebilmeliyiz.Benim hayal kırıklığımdan çıkardığım ders bu.Bugün var yarın yoksun önemli geride kalıcı eserler bırakabilmek bazen çocuğuna bazen anne babana bazen bir arkadaşına bazen de koca bir ülkeye.Umarım birgün bunu başarabilecek bir lider çıkacak ve işte o gün işçinin birliği ve kuruluşu konuşacak her şey susacaktır.

Serhat GÜMGÜM

T.P.A.O - ANKARA ŞUBESİ

KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ, HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

G ünümüzde haktan emekten eşitlikten bahs etmek sosyal toplum içinde direk terörist damgası yemeye dönüşmüş bir hal aldığı insanlara aslında bunun siyasal bir hareket değil işçi sınıfının hareketliliği ve temel hak ve özgürlükler üzerinden kendi emeği ve hakkını alabilmek için yapılan bir eylemsellik olduğunu kavratmakla başlamalı her şey kendi çalıştığımız iş yerlerinde bile bir hak elimizden alındığında veya bir arkadaşımız haksızlığa maruz kaldığında iş arkadaşlarımıza bunun karşısında durmalıyız buna boyun eğmemeliyiz denildiğinde aldığımız tepki ya bi dur yoksa aynı şey bizim başımıza gelir oluyor peki aynı şey bizim başımıza gelirse ve destek istediğimizde karşımızdaki insanın tavrı da bizimki gibi olursa ne olur yalnız kalırsak eziliriz hiç bir haksızlığa baş kaldıramayız eziliriz bu bağlamda işçilerin birliğini sağlayabilmek için öncelikle birliğin bize neler kazandırdığını anlamak gerekiyor dışardan bakıldığında yanlış görünen olayları açıklamak onları bu konuda aydınlatmak gerekiyor ki bunun eksikliğini yoğun bir şekilde yaşı-

yoruz insanlar dil din ırk ayrımı bile yapabiliyorlar ve son süreçte kapitalizmin işçi sınıfı üzerinde oynadığı en büyük oyun bu ayrımcılıktır böl parçala yönet fikrini ele alarak insanları bu anlamda böldükten sonra isteklerini kabul ettirme yoluna gidiyorlar ve bunu çok iyi başarıyorlar bunu görebilmek ve karşı çözüm oluşturmak tamamen bizim elimizdedir bizi ayıran hiç bir şey yok aslında ayrı olsa bile öncelikle hepimiz işçiyiz bu sınıf bilincinde hareket edebilmeliyiz ve bu bilinçle aynı çatı altında birleşip güçlene bilmeliyiz unutmayalım ki birlikte hareket ettiğimiz sürece varlığımızı haklarımızı koruya biliriz yoksa durum böl parçala yönet şeklinde devam eder ve hep kaybeden biz oluruz bu gün haklının yanında yer almaz isek sıra bize geldiğinde yalnız kalan biz olacağız

Seyfettin DELİGÖZ

PETKİM - ALİAGA ŞUBESİ

***KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!***

Bu slogan diğer yazmış olduğum sloganın devamı diye düşünüyorum. İşçi sınıfının kurtuluşu kendi ellerindedir' i başarıyla uygular ise devamı bu olur yaşınsın işçilerin birliği, halkların kardeşliği. Bu slogan bence sendikayı bir bütünü anlatıyor.

YAŞASIN: Bu kelime yaşamak kelimesinden geliyor. 1.İşçiyi sorunsuz yaşatmak. 2 İşyerini sorunsuz yaşatmak. 3.Sendikayı yaşatmak. Bu 3 maddenin birini çıkarırsak geri kalanda sorun olur.

İŞÇİLERİN: İşçi demek üretim, güç, birlik, beraberlik demek işçisiz işyerinin ne önemi var veya işçinin sağlık sorunu varsa geçimini zor sağlıyorsa işyerinde huzur yok ise o işçi o işçi işyerine ne derecede katkı koyabilir. İşçi gücü çalışma arkadaşından alır birlik gücü güç ise devamlılığı getirir.

BİRLİĞİ: Birlik demek güç demek eğer birlik yoksa huzur ve sendikada olmaz. Birlik beraberlik hayatın her anlamında başarı getirir. Sadece işyerinde değil her alanda mesela Aile birliği ve arkadaşlık birliği eğer başarı varsa birliğin eseridir.

HALKLARIN: Ayrımcılığa bölücülüğe sebep vermemeliyiz her insan inançları doğrultusunda yaşar ve karşısındaki nede saygı duymak zorundadır. Hepimizin ortak bir tarafı vardır işçi ve emekçi olmamız.

KARDEŞLİĞİ: Çok anlamlı ve toparlayıcı bir kelimedir **KARDEŞLİK!** Güven verici sıcaklık ve birliği bütünlüğü sağlayan kelimedir. Halkların kardeşliği sözünü bu dünyada Türkiye de kaç kişinin kalbinden çıkıyor % 100 desek yalan olur % 50 desek kendimizi kandırırız %10 desek tartışılır. Bugünkü hükümet ve anayasalar sendikaları kapatmak için ellerinden geleni yapıyorlar peki bugün petrol-iş ve diğer sendika şubelerine sorarsak halkların kardeşliğini % kaç çıkar? % 100 çıkar çünkü biz insanlara insan oldukları için değer verimiz biz zulme haksızlığa dur demek için tek yürek olmuşuz. Toparlayacak olursak DİN, DİL, IRK, CİNSİYET, SİYASAL ve İNSAN Ayrımı yapmadan bu yola çıktık. Ayrımcılık yaparak değil güç birliği içinde tek yumruk şeklinde haksızlığa zulme son.

Songül ÖZDEMİR

BETASAN-GEBZE ŞUBESİ

**KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!**

“Gelin birlik olalım, yarın çok geç olmadan. Gelin dirlik bulalım vazgeçin öc almadan.” diye ne güzel söylemiş Cemal Safi. Birlik ve beraberliğin önemi göz ardı edilmeyecek kadar önemlidir. Toplumumuzun önünde duran ve gerilemesi gerekirken ilerleyen sorunların başında gelmektedir birlik, beraberlik ve dayanışma.. Gün geçtikçe sorunları artan dünyamızda, birlik olmadan dirlik, kardeşlik ve huzur da olmaz.

Geçmişimize baktığımızda birlik içinde hareket eden toplumumuz, istedikleri başarıları ulaşımlardır. Bunun en güzel örneği Kurtuluş Savaşı’mızdır. “Yalnız taş duvar olmaz.” Diyen atalarımız birlik ve beraberliğin önemini ne güzel vurgulamışlar. Birlik ve dayanışma içinde hareket eden topluluklar büyüyerek daha geniş kesimlere ulaşmayı başarmışlardır. Halkın gücü tam da bu nokta da ortaya çıkıyor. Kardeşlik bağıyla birbirine destek çıkan, birlik ve beraberliğe önem veren topluluk başarı yolunda büyük adımlar atmış demektir.

Çekirdek birey kendini geliştirme yo-

lunda eğitimde sınır tanımamalıdır. Dernekler, vakıflar, sendikalar dda topluma faydalı hizmet kuruluşlarıdır. Bu kuruluşlar işbirliğini, yardımlaşmayı, sosyal düşünceleri güçlendirmeye yardımcı olmaktadır. Aynı amaç için çalışan bu kuruluşlar ve derneklerin bir araya gelip, birlikte hareket etmeleriyle daha da güçlenirler. Derneklerin üye sayısı arttıkça hem derneğin hem de üyenin çalışma ortamındaki refah ve huzuru artar.

Türkiye’nin her yerinde farklı görüşler inanıyor, farklı siyasal partileri destekliyoruz. Hepimizin ister özel sektör çalışanı, isterse kamu çalışanı olsun tek amacımız; yaşamak için çalışmak ve emek gücümüzü ücret karşılığı satarak para kazanmaktır. Para kazanırken yine dertlerimiz ve sorunlarımız ortak noktada buluşuyor: İş garantisi, ücret zammı, çalışma koşullarının iyileştirilmesi, çalışma sürelerinin kısaltılması, sosyal haklarımız... Biz bu isteklerimizi, haklarımızı alabiliyor muyuz ? Hayır. Tek başına hareket ederek bunu başaramayız. İşverenlerimiz karşısında güçlü olmak için birlik olup örgütlenmeliyiz

ve en az işverenlerimiz kadar haklarımızı bilip onlar kadar örgütlü olmalıyız. Örgütlenmek ortak çıkarlar temelinde, ortak hedeflerde birleşmektir.

İstediğimiz sosyal haklara, çalışma arkadaşlarımızla birlik içinde hareket edersek kazanmasını biliriz. Sendikalarda bu noktada devreye giriyor. Çalışan emekçiye sahip çıkıyor, sosyal haklarımızı elde etmekte bizlere yardımcı olarak işçiyi destekliyor. Sendika işçi-

ye, işçi de sendikaya güvenerek birlik ve beraberlik içinde hareket etmelidir.

Birlik ve beraberliğin özetide bu sözler olsa gerek:

“İnsanın en büyük buluşu ateş, tekerlek, motor ya da maddi dünyayla ilgili herhangi bir şey değildir. İnsanın en büyük buluşu anlaşarak ekip halinde çalışmaktır.” (B. Jennings)

Süleyman ÖZENİR

TPAO - TRAKYA ŞUBESİ

**KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!**

Yaşadığımız bu güncü dünyayı kapitalist sömürge sınıfları ve onların uşakları yönetmektedir ve bu yüzden ezilen işçi sınıfı,emekçiler ve dolayısıyla insanlıktır.Tüm dünyada yoksulluk,işsizlik,kölelik,soykırım,ırkçılık,terör ve katliamların ellerinde can çekişmektedir.Şayet acımasız sermaye sınıfı ve onları temsil eden uşakları,insanlığa tüm bu belaları yaşatmayı beceriyorlarsa.Dünya üzerindeki tüm ülkelerde işçilerin ve emekçilerin sendikal ve örgütlü birliğinin sağlanamamasıdır.İnsanların dil,din,ırk ve sınıf olarak bölünmesi ve bütünlüğün sağlanamamasıdır.

Dünya üzerindeki durum bundan ibaretse eğer.Biz işçiler ve emekçiler olarak işçilerin birliğine ve halkların kardeşliğine ve elbette ki bunun gerçekleştirmenin güvencesi olan sendikalarımız ve sosyal örgütlerimize her zamankinden daha sıkı,sıkı sarılmalıyız. Biz işçiler,emekçiler sendikalarımızı sosyal örgütlerimizi birlik ve beraberliğimizi önemsemez isek halkların özgürlüğü ve eşitliğine dayalı kardeşliği de sağlanamaz

Kapitalizm;insanlık aleml için gerçekten büyük bir sorundur.Bu gün sadece işçi sınıfı ve emekçilerin değil bütün insanlık ve dünyamız kapitalist sistemin acımasız tehdidine mağruz kalmaktadır.kapitalist sistem savaşlar ,sosyal yıkımlar,ırkçılık,kültürel kirlenme vb. oyunlarla İnsanlık aleml için büyük sorunlar,yıkımların ve acıların kaynağı olmaya devam ediyor.

En canlı örnek : orta doğunda yaşanan Filistinli halkının yıllardır yaşadığı baskılar ve katliamlar şuan Suriye de yaşanan kaos gösterilebilir.Kısacası kapitalist sistem tüm dünyaya felaket getirmektedir , bu nedenden dolayı dünyanın dört bir tarafında işçi sınıfı, emekçiler ve ezilen halklar yeniden ve yeni bir anlayış ruhuyla daha güzel yaşanabilir ve daha huzurlu bir dünyada yaşamak için mücadele etmelidir.Kapitalist sistemin acımasızlığının sonuçları karşısında milyonlarca insan mücadele yolunu seçmelidir.

Bu mücadele için grevler,büyük kitle gösterileri ve direnişlerle hep birlikte ele kapitalist sisteme gücümüzü işçi-

lerin birliğini ve halkların kardeşliğini göstermeliyiz.

Kapitalist sistem karşısında kesinlikle sermayenin oyunlarına ve kandırmalarına kanmamalıyız,sağ-sol,türk-kürt,alevi-sünni,vb şekillerde bölünmemeliyiz kapitalizmin böl yönet şeklindeki oyuna kanmamalıyız .tarihimize baktığımız zaman ülkemizde yıllarca hep bölündük sen sağcısın,sen solcusun ve sen Kürtsün sen Türksün şeklinde hep karşı karşıya geldik kardeş kardeşle çatıştı işte bu şekilde kapitalist sistemin oyunları ile bölündük birlik ve bütünlüğümüz koruyamadık.

Günümüz dünyasın da yaşananlar işçilerin birliğini ve halkların kardeşli-

ği olarak haklılığımızın ve yaşama hakkımızın doğruluğunu net olarak ortaya koymalıyız.Mücadelemize bıkmadan usanmadan bütünlüğümüz bozmadan sürdürmeliyiz.İşte biz işçi sınıfı ve emekçiler bunun için bir bütünü ve bunun için varız.Bu nedenle özgürlük,eşitlik ve hak ettiğimiz huzuru,güzellikleri ve mutluluğu istiyoruz.Bunun için birlik ve beraberliği hedefliyoruz.

Kapitalist sistemin acımasızlığından kurtulmak için başka bir çıkıl yolu yoktur YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,HALKLARIN KARDEŞLİĞİ diyoruz.

Ümit ERGÜN

ETİ MADEN - BANDIRMA ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

Bugün de işçi sınıfı ve ezilen halk toplulukları için köklü bir değişiklik yok. Dünyada sömürücülerin hâkimiyeti hegemonyası hüküm sürmektedir. Bu sömürücü timleri her yerde işçi sınıfı, emekçiler ve ezilen halklar üzerinde baskı, sömürü, talan düzenini sürdürmeye devam etmektedir.

Bugün de bütün ülkelerde egemen olan sömürücü sınıflar her gün zenginliklerine daha fazla zenginlik katarken, daha fazla ezilen toplulukların kanını asalak bir biçimde emerek palazlanırken, diğer yanda ezilen geniş emekçi topluluklarının büyük bölümü işsizlik tehlikesi ve kötü çalışma koşulları, yetersiz beslenme, sağlık, eğitim ile karşı karşıya. Milyonlar işsiz, evsiz, aç ve ölümle karşı karşıya.

İşçi sınıfı ve geniş emekçi toplulukları demokratik ve ekonomik haklardan mahrum bırakılmakta, onlar için yaşam koşulları her gün giderek iyileşmeden çok, daha fazla kötüye gitmektedir. Sömürücü sınıfların iktidarda olduğu tüm ülkelerde, hâkimiyetini sürdü-

ren egemen sistem kendi zenginliklerine daha fazla zenginlik katmakta, daha fazla katmaya çalışmakta.

Daha fazla zenginleşmesi, zenginliklerine zenginlik katmasının temel yolu ise işçi sınıfının ve ezilen geniş halk topluluklarının, emekçilerin, daha fazla sömürülmesidir. İşçi sınıfının daha yoğun çalışması ile üretim ve toplumsal zenginlik artarken, işçi sınıfının ekonomik ve çalışma koşullarının daha fazla düzelmesi, iyileşmesi gerekirken, tersine işçi sınıfının çalışma koşulları iyileşmemekte, tersine daha da kötüleşmektedir.

Sömürücü sınıflar baskı ve sömürüye dayalı iktidarlarını sürdürmek için yoğun bir biçimde örgütlenmiş durumdadır. Onlar kendi sömürü sisteminin devamını sağlamaları için iktidarı ellerinde bulundurmakta, ordu, polis, bürokrasi vb. çeşitli alanlarda örgütlenerek, örgütler yaratarak düzenlerinin devamını sağlamaktalar.

İşçi sınıfı ve emekçilerin de sömürücülerin tahtını yıkmak için, kendi sı-

nıfın demokratik, ekonomik haklarını elde etmek ve sömürü sistemini yıkarak, kendi iktidarlarını kurmak için sınıf bilinci ile donanması, örgütlenmesi ve mücadele etmesi gerekir.

Ülkenin her yerinde ve her alanda barbarlık hüküm sürmektedir. Bu yüzden işçi sınıfı, emekçiler yoğun bir şekilde

sömürülmekte, baskı altında tutulmaktadır.

Bunun için baskı altında tutulmamak ve sömürülmemek için;

**YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!**

Ünsal KAPLAN

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

***KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!***

Emperyalistler arası rekabetin arttığı kapitalist krizin derinleştiği bu dönemde yeni emperyalist savaş ve işgaller bir tehdit olarak karşımıza çıkmaktadır. Bunun sonucunda etnik ve dini çatışmalar kışkırtılmakta kardeş halklar arasında düşmanlık tohumları ekilmektedir. Son zamanlarda düşünürlere, yazarlara, gençlere ve halkın seçilmişlerine karşı yapılan yıkım süreci bunun sonucudur.

Yaşanan halklar arası linç girişimleri kapitalist emperyalist düzenin bir parçasıdır.

Eroin esrar kullan, cinayet işle, tecavüz et yani her türlü yüz kızartıcı suç işle ama “düşünme özgürlüğünü” kullanmayacaksın zihniyeti empoze edilmek istenmektedir. Emperyalist kapitalist-zihniyetinin en büyük yıkıcı unsurudur düşünme. Bilinçli insan bilinçli toplum bir tehdit unsuru olarak görülmektedir. Kapitalistler ülkemizde emekçiler ve halkı karşı karşıya getirmek istemektedir. Özelleştirme yapılmadan önce emekçilere karşı karalama politikası uygulanmaktadır. Yani özleştirmeden önce emekçiler için bunlar yan ge-

lip yatıyor ve maaş alıyor veya yetimin hakkını işçiye yedirmem diyor. Zaten ekonomik ve sosyal olarak bir çöküntü yaşıyan halka bunların sorumlularının emekçi olarak göstermekte.

Bunun sonucunda hak arayışına giren emekçinin karşısına bilinçsiz halk çıkarılmakta veya bu süreç içinde halk kayıtsız kalmakta. Emekçiler yapılan özleştirmeler ve taşeronlaştırmalarla sindirilmeye ve bağımlılaştırılmak istenmektedir. Kazanılmış haklar gün geçtikçe ellerimizden alınmakta binlerce işçi emekçi açlığa yoksulluğa ve geleceksizliğe mahkum edilmek istenmektedir. Bununla birlikte etnik çatışmalar körüklenmekte, böl parçala yönet politikası uygulanmaktadır.

Kapitalistler emekçileri özelleştirmelerle ve taşeronlaştırmayla, pasif halkı ise bir paket makarna ve on torba kömür ile kendine bağımlı hale getirip bir sadaka kültürü ile büyük bir köle ordusu yaratmak istenmektedir. Yani yarı aç yarı tok hiçbir sosyal hakkı olmayan ben ne verirsem onunla yetinmek zordur denmektedir.

Kapitalist sistemin işçi ve emekçilere dayattığı ekonomik, sosyal, siyasal, ve kültürel saldırılar her geçen gün artarken, baskı ve zorbalık koşulları yaygınlaşırken, yoksulluk ve sefalet derinleşirken, yaşam işçi ve emekçiler için her anlamıyla çekilmez hale gelirken, gerici kültürel kuşatmayla insanlar uyuşturulurken işçi sınıfının birliği ve devrimci sınıf mücadelesi tek çıkış yoludur. İşçi ve emekçinin sömürsünü artırmaya, kölelik prangalarını sağlamlaştırmaya, baskılarla teslim almaya, gerici ve yoz kültürü ile kötümleştirmeye, etnik ve dini çatışmaları körükleyerek bölmeye çalışan sömürü düzene verilecek en güçlü yanıt” yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği ”unsurudur.

Sendikaların sınıf hareketini genelletecek, toplumsallaştıracak bir mücadele kültürünü geliştirmelidir. Sendikal örgütlenme iş yeri ile sınırlı tutulmamalı, iş yerinden kaynaklanmayan, ama işçi sınıfının işyeri dışındaki yaşamını ilgilendiren; beslenme, barınma, ulaşım, eğitim, eşitlik, sağlık ve sağlıklı çevre gibi aslında bütün toplumu ilgilendiren sorunlarında sendikal mücadelenin gündemine alarak halklarla birlikte örgütlü bir biçimde hareket etmelidir.

Öte yandan Kürt sorununu sendikal mücadele programına dahil ederek, halkların kardeşliği ve eşitliği temelindeki bir toplumsal barış talebinin işçi

sınıfı tarafından temel bir mücadele talebi olarak benimsenmelidir. Şovenizmin emekçiler üzerindeki etkisi, sendikal hareketin gerek genel gerekse gündelik mücadele düzleminde ulusal eşitsizliğin ve savaşın yarattığı yıkıcı sonuçlar karşısında aktif bir tutum içinde olmasıyla sağlanabilir.

Bütün bunlara karşı yeni bir sendikal mücadele ile sömürüyü sınırlama anlamında, özelleştirme, taşeronlaştırma, sigortasız çalıştırma biçimleri emek karşıtı sosyal ve ekonomik politikalar gibi uygulamalara karşı çıkma; sermaye iktidarını geriletme anlamında, ülkedeki demokrasi mücadelesinin temel taleplerini savunma; emekçi halk iktidarına yönelme anlamında, işçi sınıfının ve emekçi halkın yöneten olmasını ön gören bir demokrasi anlayışının temeli yaratmalıdır.

Bu nedenle her yıl dünya çapında 1 MAYIS işçi bayramı kutlanmakta. Birlik dayanışma ve haksızlıklara karşı beraber mücadele edilmektedir. Hep bir ağızdan yaşasın halklarının kardeşliği! Yaşasın işçiler! Kahrolsun Emperyalizm! Evet bu düşünceler dünyada emekçiler var olduğu sürece yaşamaya devam edecek.

Vahit ALAKUZU

NOVARTİS İLAÇ FABRİKASI – İSTANBUL 1 NOLU ŞUBE

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

-Bildiğimiz gibi Türk sermaye devleti dünden bugüne iç ve dış politikasını aslında genel anlamıyla değiştirmiş değil, sadece bugün saldırının boyutunu daha da şiddetlendirmiş ve değiştirmiş durumda. Artık çok daha açık bir şekilde, akıllarda hiçbir soru işaretine yer bırakmaksızın kardeş halkların kanı ve emeği üzerinden çıkar sağlamaya çalışmaktadır.

Deyim yerindeyse, kraldan çok kralcılık yapıyor.İçeride sosyal yıkım saldırılarını hayata geçirirken, açlık ve sefaleti daha da derinleştiren bir dizi yasayı tek seferde geçirirken, işçi ve emekçilerin temel ihtiyaçlarını karşılayabilecekleri son kuruşu da almak için türlü türlü politikalar uygularken, aynı şekilde dışarıda da ABD'nin taşeronluğunu yaparak pastadan aldığı payı daha da büyütmeğe çalışıyor.

Üstelik bunu yaparken büyük bir pişkinlikle işçileri, ezilen halkları yok saydığını gösteriyor. Ancak medyanın biz işçilere empoze etmeye çalıştığı düşünceye de kanmamak, savaş kışkırtıcılığı yapanların oyununa karşı uyanık olmak

ve dik durmak da gerekir. En önemlisi de onların planlarını altüst etmek, tüm oyunlarını bozmak için sömürü ve savaş politikalarına karşı haykırılacak en iyi slogan “YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ, HALKLARIN KARDEŞLİĞİ” sloganımızı özellikle fabrikalara, bütün sanayi havzalarına ve çalışan emekçi halkımıza taşımak gerekir.

- Bu sloganı tüm işçilere ve ezilen halklara anlatabilmek sermaye devletine atılmış bir tokat olacaktır. Fakat, politik içeriğini kavrayabilmek ve sonrasında uygulamaya dönük sonuçlar çıkarabilmek bence çok daha önemli.

Dünyada işçi sınıfı ve ezilen halklar, kapitalist krize ve sömürüye, artan yıkım politikalarına karşı, diktatörlüklere ve baskıcı rejimlere karşı hak ve özgürlük arayışı içerisinde başkaldırmaya devam ediyorlar, edeceklerdirde.

İşçilerle, emekçilerle, üretici köylülerle, kadınlarla, gençlerle, kısacası tüm ezilen sınıf, halk, inanç ve cinsiyetten emekçiler olarak bütün meydanları dolduracağız. İş, ekmek, özgürlük

için, emperyalizme, savaşa ve sömürüye karşı, iş, barış, özgürlük, işçilerin birliği, halkların kardeşliği için başta işçi sınıfımız olmak üzere, ezilen ve sömürülen tüm halklarımızı birleşmeye, ortak mücadeleye çağırıyoruz.

- Bu birlikteliğimizle başaramayacağımız şey yoktur ve tüm işçi arkadaşlarımı, emekten yana tüm halkları özgürce ve barış içinde yaşa-

mak için “YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ, HALKLARIN KARDEŞLİĞİ” demek için “1 MAYIS” işçi bayramına katılmaya çağırıyorum.

Yakup AKSÜT

KIBRIS TÜRK PETROLLERİ – DEV-İŞ / KIBRIS

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

Yaşamakta olduğumuz dünyanın acımasızlığı ve ülkeler arası çıkar poletikalarının en ağır dablesini maruz kalan insan oğlunun en ağır şartlara karşı ekmek kavgası verdiği açık ve netdir . Ama ne yazıktır ki ülkeler arası çıkarlar arasında ezilen her zaman için emekçi kesim olmaktadır.

1 Mayısın işçi bayramı ilan idildiği tarihten günümüze gelene kadar işçiler arasındaki birlik beraberliğin büyüye rek devam ettiği gözle görülmektedir . Tüm dünyaya örnek olan 1 Mayısın işçi ve emekçilerin aynı çatıda toplanmasını sağlayarak birliğin beraberliğin önemini yansıtmaktadır . Son dönemlerde Kıbrıs 'da yaşanan işçi haklarına saldırılar tavan yapmış durumdadır .

Ne yazıktır ki sendikaların direnmelerine karşı işçilerin eylemlerine karşı özelleştirmeler ve maaş ücretlerin geriye çekilmesi önlenemediği gibi bazı yasalarda geri çekilmek zorunda bıraktı . Kendi iş yerimden örnek verecek olursam yılda 18 milyon tı gibi kar yapan bir şirketin % 100 satılmasını planlayan hükümet yapmış olduğumuz

grev ve eylemler sonunda % 10 kamu işiraklı kalması sağlanmış oldu . Sonuç olarak işçiler olarak eylem yapmamış olsaydık sendikalı olmasydık ve ön önemlisi birlik olmamaş olsaydık belkide şu an işlememiş olacaktık . Anladığım diğer bir nokta ise dünyanın her ülkesinde hükümetler işveren kesimi lehine yasa ve düzenleme yapmaktan hiç çekinmemektedir .

Biz işçiler olarak bu olguyu yılmadan değiştirmek zorundayız , eger boyun eğip katlanmaya kalkarşak çocuklarımızın geleceğini endişe içerisinde bekleriz. . Ekmek parası öyle bir olgudur ki! Hiçbir zaman işçiler sağcı solcu ayrımı yapmadan ortak bir noktada buluşarak eylem yapabilmektedir.

Bu güzel oluşumu sendikasız işçilere örnek olması ve birlik olunması halinde aşılmayacak engel kalmayacağıının anlatılması gerekmektedir .

Dünyanın sözcüsü dürümunda bulunan ABD kendi çıkarı ve para hırsı uğruna ülkeleri savaşa sokmasının zararını hiç şüphe yoktur ki insanlar çekmek-

tedir . Keşke ülkeler arası çıkar savaşları olmasaydı. Zayıf ülkelerin sömürülmesi insanların köle zihniyetinde altınada çalıştırılmasına karşı işçi örgütleri olarak dünyayı sömürene ayaklanılsa bu kadar rahat davaranabilirmiydi .

sinde olması sömürü ve kölelik sistemine dur diyebileceklerini ümit etmekteyim .

Bu yüzden ülkelerin iyi ilişkiler içeri-

Yasin MAYTAP

MECAPLAST - GEBZE ŞUBESİ

*KONU: YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ,
HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!*

Üreten, emeği ve alın teri ile geçinen her kez işçidir. İşçilerin dili,dini,rengi farklı olsa da ezilen ve sömürülen işçi sınıfının birer ögesidirler.Dolayısıyla bütün dünyanın işçileri bir ve halkları kardeşir.

Üretimden gelen gücünü iyiye kullanarak. Unutmayalım ki biz işçiler olmasak dünya durur yeter ki birlik ve beraberliğimiz hep daim turalım.

Sermayeyi elinde tutan bütün ülkelerin yöneticileri ve iktidar sahipleri kendi ülkelerinde sömürdükleri yetmiyormuş gibi, Dünya da yaşayan diğer mazlum halkları bir biri ile çatıştırarak yer altı ve yer üstü zenginliklerini talan ederler. Bir halkı diğerine rahatlıkla düşmanlaştırıp bir birine kırdırabiliyor. Yine kendi ülkesi içerisinde farklı mezhep ve etnik yapıdaki insanları bir biri ile çatıştırıp birlik olmasını engeller.

Bu tür anlamsız çatışma ve savaşlarda ise zarar gören hep işçi insanlar olur. Bu tür savaşı başlatan ve yürütenler tarih boyunca zarar görmemişlerdir, hep bir şekilde olaylardan sıyrılmışlardır. Oysa farklılıklarımızı zenginliğimiz olarak görüp dayanışma içerisinde olmamız gerekiyor. İşçiler isterse bütün savaşları sonlandırır.

***KONU: HAFTADA 30 SAAT
ÇALIŞMA YETER! ÜCRETLİ
KÖLELİĞE SON!***

Erhan AYDIN

Faurecia - BURSA ŞUBESİ

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

KÖLE DEĞİL, EMEKÇİYİZ

Haftada kırk beş saat çalışan bir işçinin sosyal hayatı; Günün ilk yedi saati uykuda bir saati yollarda sekiz saati iş yerinde kalan sekiz saati de evinde. Peki bu sekiz saatlik mesai dışı saat yeterlimi işçi için? Bunun cevabı kesinlikle hayır. Evli ve çocuğu – çocukları olan bir kimse için sekiz saat çok kısıtlı bir süre. Yoğun bir tempoda çalışmış eve geliyorsun yorgunsun şöyle uzanıp dinleneyim diyorsun, bir ses baba kalk oyun oynayalım, mecbur kalkıyorsun çünkü hayatta en değer verdiğin şeylerden birisi olan çocuğun senden bir şey istiyor, kıramıyor kalkıyorsun. Onun gönlünü yapıyorsun bu kez başka bir ses hadi yemek vakti!

Kalkıp yemeğini yedikten sonra çıkıp bir hava alayım, eş dost arkadaş göreyim diyorsun ama çıkıp çıkmamakta kararsızsın. Çünkü çıkarsam eşim çocuklarım bensiz sıkılabilir, ama çıkmam lazım benimde bir sosyal hayatım arkadaş çevrem var diyorsun. Çelişki içinde tercihini yapıyorsun iki yoldan birini seçiyorsun ama için rahat değil. Evde

kalsan belki canın sıkılıyor, tv izleyip çocuklarla oynamaktan. Belki de bunalıyorsun çıkıp dolaşamamaktan. Yada ikinci yolu seçtin bu kez de evi düşünüyorsun acaba kırıldılar mı onları yalnız bıraktım diye, yada canları sıkıldı mı hep aynı dizileri seyretmekten diye. İnsan hayatını sürdürmek için çalışmak zorunda ama yine mutlu bir hayat içinde ailesine zaman ayırmak zorunda.

Bu zaman ayırma evde birlikte aile sadeti yapmakla, mısır patlatıp tv izlemekle olmuyor. Çıkıp gezmek gezdirmekte lazım. İşte oraya gelince zaten zaman kısıtlı, şimdi çıksam bir parka gitsek bir alışveriş merkezi gezsek, bir sürü yorgunluk zaman kaybı diyorsun. Bir insanın sosyal aktivitesi ne olabilir? Sinema, futbol maçı, vs. kaç işçi buna zaman ayırabilir? Eğer yaptığı işten hiç yorulmuyorsa belki o zaman bazı insanlar zaman ayırabilir.

Hele birde bunun yaz dönemi var. Düşünlerimizin yoğun olduğu dönem. Çevren çoksa eşin dostun akrabaları çoksa her hafta sonu en az bir düğüne katılım gösteriyorsan ne zaman pikniğe gi-

deceksin? Ne zaman çocuklarını hayvanat bahçesine götüreceksin? Ya da tuttuğun takımın futbol maçı varsa ne zaman izleyeceksin? Düğüne denk gelmese bile ya Ailenden fedakarlık edeceksin yada maçıtan.

İşçinin sosyal hayatı ya da evli bir işçinin sosyal hayatı bu şekilde. Birde günlük işleri var işçilerin, Pazar alışverişi, market alışverişi, banka işlemleri, fatura yatırma vs.vs.vs

Tabii ki işçinin mesaisi fabrikada bitmiyor, işte yukarıda saydığım birkaç örnek gibi bir çok etken işçinin hayatını sürdürmesi için yapması gereken şeyler. Birde sürpriz, hesapta olmayan ekstra etkenler var işçinin zaman ayırması gereken. Mesela hastası varsa doktora götürme yada hasta ziyareti, ev gezmesi, arabası varsa arabasının bakımı, traş ve bunu gibi kişisel bakımı, sendika toplantısı, arkadaş toplantısı ve saymakla bitmeyecek bir çok şey. Bunları yapması ailesine zaman ayırması istirahatini yapması için maalesef mesai saati dışında kalan süre yeterli değil.

İşçinin zamanının büyük bir bölümünü iş verene ayırıp emek vermesi alın teri akıtması ve karşılığında para alması emeğini satmaktır. Ama aynı işçinin kendisi istemeden sınırlarını zorlayarak ve sermayenin yada kanunların zorlamasıyla emek harcayıp para kazanması ise ücretli köleliktir.

Buna dur diyebilecek tabiri caiz ise bu oyunu bozabilecek olanda bizler, emekçiler, emeğini satarak hayatını devam ettirenlerdir. Peki işçi olarak ne yapabiliriz ne yapmalıyız? Öncelikle bilinçlenmeli ve bilinçlendirmeliyiz. İşçi konfederasyonları, sendikalar vasıtasıyla örgütlenmeli, seminer ve konferanslarla emekçiler bilgilendirilmeli, sosyal medya kullanılarak tüm emekçilere ulaşılmalı, gerekirse broşür vs ile reklam kampanyaları düzenlenmeli, isyan şeklinde değil ama gerekirse meydanlarda mücadele verilerek, istediğimiz olan haftalık çalışma saatinin otuz saate düşürülmesi konusunu meclis gündemine getirmeliyiz.

Dediğim gibi bunu yapacak olan bizleriz, ağlamayan meme verilmez sözünü atalarımız boşuna söylememiş. Biz sesimizi çıkaracağız ki bizi yönetenler sadece yönetici olmadıklarını aynı zamanda bizim temsilcimiz olduklarını hatırlamalı ve buna göre hareket edip düğmeye basmalıdır. Yada bizler tarafında düğmeye basmaları için zorlanmalıdır. Unutulmamalıdır ki toplumun temelini oluşturan emekçiler ve ülkenin en büyük sivil toplum örgütlerinden sendikalar gücünün farkında olduklarında, istediklerinde neler yapabildiklerinin bilincinde olduklarında ve geçmişte örgütlenip meydanlara aktıklarında bizleri yönetenlere seslerini duyurduklarında, ne gibi haklar kazanılıp, ne gibi haklar korunduğunu hatırladıklarında her şey kendiliğinden ge-

lişecektir zaten. Önemli olan tek yürek tek vücut olabilmemizdir.

Ayrıca bu konuda önemli bir detayda kafaları kurcalamaktadır. Varsayalım başarılı olduk amacımıza ulaştık. Peki bunun bize bir zararı olacak mı? Hak kaybedecek miyiz? Maddi yada manevi zarar görecektir miyiz? Peki saat ücreti ile maaşını alan emekçiler için aylık çalışma saati düşeceği için kazanç da düşecek mi? Yani para kazansa bile kendisine ailesine vakit ayıramayan birisi çalışma saati düştükten sonra, bu kez de zamandan kazansa bile, o zamanda harca-yabileceği parayı kazanabilecek mi? Kazanabilir, kazanmalı daha doğrusu bu hakkı kazanmalı. Nedir bu hak? Ya saat ücretinde iyileştirme yada sabit maaş. Yani saat bazında ücret değil gün bazında yada aylık standart ücret. Bu konuda mutlaka hukukçularımız uzmanlarımız saat ücretinden sabit maaşa geçişin bir zararı var mı? Bir şey kaybettirir mi? Araştırıp bizleri bilgilendireceklerdir.

Bu yazımda sizi sıkmadan aklımdan ve gönlümden geçenleri sizlere aktarmaya çalıştım. Bu yazıyı en az bir kişinin bile okuduğunu varsayıp bir kişiye bile ücretli köleliğimiz konusunda faydalı bir makale sunabildiysem ne mutlu bana. Makalede anlatmaya çalıştıklarımı tek bir cümle ile bağlamak gerekirse; biz istersek ve birlik olursak ‘ücretli köle’ olmadığımızı ispatlayabiliriz. Ailenize daha çok vakit ayırabileceğiniz çocuklarınızı hiç bir şeyden mah-

rum bırakmadan büyütebileceğiniz, işçiliğiniz ile gurur duyduğunuz sağlıklı, huzurlu, bol kazançlı ve örgütlü günler dilerim.

Felemez ÇİFTÇİ

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

Bir işçi, işçi olduğu kadar insandır da, işçinin işi yorucu ve ağırdır. bedenen yorulan işçinin beyni de düşük fonksiyonda çalışır. Agresif olur, dikkati dağınık, sosyalliğini geliştiremez.

gerekir ki topluma faydalı insanlar yetiştiresin. Çok çalışmak değil, faydalı ve yararlı çalışmak daha doğru olur.

Dolayısı ile işçinin çalışması gerekir ancak bu onun bünyesine, bedenine ve psikolojik yönüne zarar vermeyecek iyi bir ruh haline sahip olmasının zedelemeyecek düzeyde olması gerekir. Bu yüzden haftalık çalışma saatinin uygun bir saate olması gerekmektedir.

Bir işçiyi bayan veya erkek olarak düşünün; bir erkeği örnek vermek istersek, Babadır aynı zamanda bir eş tir, bir evlattır, bir komşudur, bir dosttur vb.. bunları işverenin düşünüp ona göre çalışma saatlerini ayarlaması gerekir. İşçinin eşine, annesine, çocuğuna, dostlarına, akrabalarına, çevresine zaman ayırması gerekir. Bir hayvan gibi her gün işe, işten eve o işçinin psikolojisi bozulur, vücut yıpranır dolayısı ile topluma zararlı olur. Yararlı olacağına robotlaşır. Bunun içindir ki çalışan ancak sosyal, psikolojik ve bedenen de sağlıklı olması

Harun DİLEKÇİ

TÜPRAŞ - KIRIKKALE ŞUBESİ

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

Ülkemizde haftada en fazla 45 saat çalışılıyor dünya standartlarının çok üzerinde bir rakam.

Bu teoride olan pratikteki durum işler acısı çok kötü bir durumda ama insanlar bunu normalmiş gibi duysız karşılıyorlar. Ben kendimden kısaca örnek vermem gerekirse; sendikalı bir iş yerinde çalışmaya başlamadan önce 10 yıla yakın farklı firmalarda mermer sektöründe çalıştım üretimin göbeğinde maden oçaklarında iş makinası kullandım. haftada ortalama 70 saat çalışıyorduk fazla mesai ek üçrek hak getire, na mümkün tam bir ücretli kölelik işden çıkarılmak sıradan bir ustabaşının iki dudacı arasında.hangi hak hangi adalet. bu sadece benim sorunun değil etrafınıza bakın çalışanlara bakın bir cogu günde 10 saat in üzerinde haftada 1 gün izin yaparak çalışıyor ortalama 60 saat yapar. ülkemizdeki bir çok yasa maalesef böyle teoride fena değil ama pratikte 3. dünya ülkeleri diye adlandırılan az gelişmiş ülkelerin seviyesinde.

ben kendi izlenimlerimden yola çıkarak söylüyorum çalışanlarımızın büyük bir

cogunlu haftalık en fazla çalışma süresinin ne olduğunu ne kadar olduğunu bile bilmiyor

Evet hafta da 30 saat yeter. Haftada 30 saat çalışan bir işçi evine ailesine sosyal yaşantısına daha fazla vakit ayırabilecek. spor yapmaya kitap okumaya sinemaya gitmeye sosyalleşmeye vakti olacaktır.haftada 30 saat çalışsak ne olur patronlar batar iş yerleri kapanır insanlar işsiz mi kalır hayır aslında hiç biri olmaz patronlar birazcık az kazanır. işyeri giderlerini kalem kalem sıralandığında aslında işçi giderleri enerji ve hammadde giderlerinin yanında çok küçük rakamlar.

dünyadaki haftalık en fazla çalışma saatlerine bakıldığında da çok ilginç bir istatistik ortaya çıkıyor.Çalışma saatleri en düşük ülkeler ekonomisi en güçlü kişi başına milli hasılanın en yüksek olduğu ülkeler.Burdanda şunu anlıyoruzki çalışma saatleri az olgudu zaman ekonomi batmıyor insanlar işsiz kalmıyor. eğitim kültür seviyesi daha yüksek bir toplum oluşmasın önündeki en büyük engellerden biride haftalık çalışma

saatleridir.Dünyadan bazı örnekler vereyim Fransa 35 saat, Almanya 38 saat, italya 40 saat ,japonya 40 saat ,amerika birleşik devletleri 40 saat. özellikle gelişmiş ülkelerden örnekler verdim ülkemizde 45 saat örneklerde bahsettiğimiz ülkelerde de çalışma saati fazladır 30 saatten fazlası ücretli kölelikdir.

Kapitalizmiz en büyük dayatmalarıdır çok çalış geç emekli ol erken öl. İtaat et harca öl .kapitalizmin dayatmalarına boyun eğmeyeceğiz .yaşasın işçilerin dayanışması; kahrolsun kapitalizm

İdris KARABULUT

TOROS TARIM - MERSİN ŞUBESİ

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

Avrupa birliği uyum yasaları adı altında belki gerekli olan Ya da yaşadığımız toplum geleneklerine tamamen zıt olan yasaların Mec-listen geçmesi ,haftalık çalışma saatlerininde, ülkemizdeki iş gücü, çalışma ortamı, iş güvenliği ve çalışılan saat karşılığında alınan ücrete bakılmaksızın haftada 45 saate çıkarılması sebep-sonuç ilişkisi oturmamış anlamsız bir makaleden farksızdır.

Bütün bu keşmekeşliğin içerisinde ülkemizdeki çalışanların; zorla dayatılan çalışma süresinden de daha uzun çalış-tıkları bilinmektedir.

Ancak insanların makinelerdeki gibi, veya market raflarındaki gıdalar gibi bir dayanma gücü olduğu unutulma-malıdır.

Bu yoğun tempo daki çalışma süreleri-nin, karşılığı olan ücretlerinde maalisef çalışanlarımıza ödenmediği gerğiyle yı-kılan işçilerin yani bizlerin içerisinde ki hayal kırıklığı ve içerisine düştüğümüz ekonomik sıkıntı İŞ KAZALA-RI'nı da beraberinde getirmektedir.Bu-

nun sorumluluğunu taşıyan yasa yapı-cıların da vicdan yoksunu olması, bizle-rin harekete geçmemizi MEŞRULAŞ-TIRMIŞTIR.

Fakat kendilerine “Allahın Köleleri” an-lamına gelen “Abd”ekini(örnek:Abdül Mecit vb.)kendi isimlerine yakıştırmış bir imparatorluğun devamı niteliğinde-ki ülkemizde, çalışanların; emekçi top-lumuna adeta zorla giydilirmiş KÖ-LELİK GÖMLEĞİni çıkarması ol-dukça zor olacaktır.

Sosyalizmin halka mülkün kimin ol-ması gerektiği açıklamasına, halkın; Devlet olmadan ne yapayım malı-mülkü cevabını vererek,bu kölelik dü-zenine meyilli olmasıda bir başka so-rundur.

Esas problemse bize yani işçi sıfı-na bulatırıldığını sandığım bir hasta-lık olan RİSKSİZ VE SORUNSUZ YAŞAMA İSTEĞİ nedeni ile bizdeki ONUR-KİŞİLİK gibi özelliklerin yok olmasıdır.

Unutulmamalıdır ki işçilerin yani üc-

retli kölelerin de bilmesi gereken tarihte örneğine rastladığımız şu gerçek vardır. Köleler istedikleri zaman özgürleşebilirler. Hatta “köleler devleti” adıyla anılan MEMLÜKLER gibi kendi devletini kurup iktidarıyla kendilerini yönetebilirler. İşte bu nedenle “GELECEK ONU İNŞAA EDEN-

LERİNDİR.” sözünü hatırlatıp sizlere söyle seslenmek istiyorum.

HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA
YETER! ÜCRETLİ KÖLELİĞE
SON!

Kadriye ÖZDEMİR

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

Filler Tepişirken Örgütsüzler Ezilir!

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni! Birleşe birleşe kazanacağız”

Emek gücünden başka satacak bir şeyi olmayana, ya da geçimini ancak emek gücünü satarak sağlayabilen kişiye işçi denir. Onun kendinden önceki köle ya da serften farkı, emek gücünü satacağı kişiyi seçme özgürlüğüne sahip olması, dolayısıyla kendi emek gücünü bir meta olarak kullanabilmesiydi. Ama bu aslında köleliğin bir başka biçimiydi. Çünkü işçi emek gücünü satışa çıkarmadığı takdirde çocuklarının geçimini sağlayamaması bir yana kendisi açlıktan ölürdü. Emek gücünü kime satacağını seçmekte özgürdü ama ücretli olmaya mecburdu. Bu nedenle ona ücretli köle dendi.

Bu ücretli kölelik sistemi devam ettiği sürece, işçi sınıfının bir parçası olarak bizler de sömürülmeye devam edeceğiz. Kapitalist sistemi yıkmak için örgütlenmedikçe, eğitim sorunu da dahil hiçbir sorunun çözülemeyeceğine inanmalı ve örgütlenerek, patronların birliğine karşı, işçilerin uluslararası birliğini inşa etmeliyiz. Örgütlenirsek, patronlardan daha güçlü olduğumuzun farkına varacağız. Bilmeliyiz ki, onların birlikleri savaşlar, yoksulluk ve açlık üretir; bizim birliğimiz ise sınıfsız, sömürsüz, bolluk dolu bir dünya!

“insanın insan tarafından sömürülmesi suçtur; ücretli kölelik sistemi kapitalizm yıkılmalıdır”

Ömer HANSU

PETKİM - ALİAĞA ŞUBESİ

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

Neden haftada 30 saat çalışmanın yeterli olduğunu, yaşamımızdan, gelişmiş Avrupa devletlerindeki örneklerinden yola çıkarak açıklamaya çalışacağım. Öncelikle ülkemizdeki çalışma hayatını düzenleyen yasayı ele alarak başlayalım.

Ülkemizde haftalık çalışma saatini düzenleyen 4857 sayılı İş Kanununun 63. Maddesi der ki : ‘ Genel bakımdan çalışma süresi haftada en çok kırkbeş (45) saattir. Aksi kararlaştırılmamışsa bu süre, işyerlerinde haftanın çalışılan günlerine eşit ölçüde bölünerek uygulanır.’ Burada altı çizili olan iki nokta üzerinde önemle durmak gerekiyor. ‘En çok 45 saat’ ve ‘Aksi kararlaştırılmamışsa’. Bu iki önemli nokta 63. Maddeyi esnekleştirmeyi mümkün hale getirmiştir. Nasıl mı?

Haftalık çalışma saati yasada en çok 45 saat olarak belirtilmesine karşın ülkemizde genel olarak uygulanabilirliği yoktur. Özellikle sendikalaşmamış, örgütsüz, güvencesiz çalışan imalat sanayi işçilerinde, turizm ve hizmet sektörlerinde haftalık saati çalışma saati 72 yi

bulabilmektedir. Haftada 6 gün günde 12 saat çalışan işçinin nasıl bir sosyal hayatı olabilir? Günde en az 2 saatini de işe geliş gidiş ve hazırlanma olarak ele alırsak, geriye kalan 10 saatlik sürede neler yapılabilir? Kendine ve ailesine zaman ayırabilir mi? Hayır. Sadece işiyle yatağı arasında mekik dokuyan bir robota, köleye dönüşebilir. Haftalık 45 saatin sözde uygulandığı kamu da ise durum görünenden oldukça vahimdir. Özellikle bankacılık, sağlık ve hukuk dairelerinde çalışan memurlar esnek çalışma (fazla mesai, nöbet vb.) saatleri ve yoğun iş yükünden dolayı hem fazla çalıştırılmakta hem de emeklerinin karşılığını alamamaktadırlar.

Avrupa Birliği ülkelerinde durum nasıl?

Avrupa Birliği ülkelerinde haftalık çalışma saati fazla mesaide dahil olmak üzere haftada 48 saati aşmamaktadır. Fransa 35 saat ile en alt sınırdaki ülke olmuştur. Danimarka 37, Almanya İrlanda Norveç İtalya 38, Hollanda ve Finlandiya 39, İsviçre ve Avusturya 41 ve İngiltere 42 saat şeklinde sı-

ralanmışlardır. Bu durumda aynı işi yapan Türk işçisi Avrupalı işçiye nazaran yılda 1152 saat daha fazla çalışmaktadır. Olaya bir de parasal açıdan bakalım; Avrupa Birliği ülkelerinde en yüksek asgari ücret Lüksemburg'da 1800 € dur. Türkiye ise 21 Avrupa Birliği ülkesi arasında kendisine 322€ ile ancak 16. Sırada yer bulmaktadır.

Peki haftada 30 saat çalışarak neler kazanabiliriz?

- En önemli etkisi işsizliğin düşmesi hatta ortadan kalkması olacaktır. Şöyle ki; Haftalık çalışma saati düşeceğinden aynı işi yapmak için daha fazla çalışan daha fazla işçi daha fazla istihdam gerecektir. Bu durum da işsizliği ortadan kaldıracaktır.

- Daha fazla boş zaman daha iyi bir anne, baba demektir. Çocuklar ebeveynlerini sadece yatma veya uyanma saatlerinde görmeyecek, daha çok vakit geçirebilecek daha mutlu çocuklar demektir.

- Kendine daha çok zaman ayırabilen daha sosyal bireyler olacaktır.

- Daha az çalışan, daha çok vakti olan insan kendini topluma faydalı olmaya, araştırmaya yönelebilir. Daha fazla boş zaman, daha iyi yaşam şartları daha fazla bilim, daha fazla araştırma, daha fazla buluş, daha uygar daha gelişmiş bir toplum demektir.

Osman ŞAHİN

TÜPRAŞ - KIRIKKALE ŞUBESİ

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

“HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER! ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON”

re ekonomi ve sosyal alanlara ilişkin istatistiği ile açık bir şekilde görülmektedir .

Ekonomi bizim sayemizden ve insanlığımızdan aldığı şeylerin yerine bize para verir. Bize dayatılan bu sistem hayatımızdan çok şey alıyor, bizi kendisine benzetiyor bencilleştiriyor, kendi çıkarından başka hiçbir şey düşünmeyen çıkarıcı bir kimliğe büründürüyor. İnsanların kendilerine ve ailelerine zaman ayırabilme ölçütleri göz ardı ediliyor, rekabetçi bir kimlik ile çalışıp yarışan insanlığını kaybeden yaratıklar haline dönüşüyoruz.

Dayanışmacı , yardımlaşmacı insani olan doğamız vahşi ve saldırgan hale dönüşüyor. Bunun karşısına emek eksenli dayanışmacı bir düşünce ile durabilme şansına sahibiz. Hayatın her alanını ticarileştiren ve kendi yapısal konumuna uydurmaya çalışan bu ekonomik sistem elbet bir gün kendi yarattığı mağdurları tarafından cezalandırılacaktır. Ülkemizde çalışma saatlerinin fazla olduğu gerçeğini iktisadi ve idari kalkınma örgütü (OECD)'nün Çev-

Yıllık Çalışma Saati:	Yıllık Gelir:
Türkiye : 1877	10997 \$
Almanya : 1401	
Fransa : 1476	
Japonya : 1728	23458 \$
İtalya : 1774	
A.B.D : 1787	30708 \$

Çok çalışan çok kazanacaktı ya böyle olmadığı çok açık, Amerika ve Kanada işçi sendikaları konfederasyonu 1884 yılında günlük 12 saat çalışma süresinin 8 saate indirilme kararını aldı. Mayıs 1886 yılında grev kararı alındı. Sermaye tahammül edemediği için müdahale geldi 18 işçi ve yüzlerce yaralı ile birlikte 6 polis hayatını kaybetti. Birçok kişi ezilerek yaşamını yitirdi ve 8 işçi önderi asılarak idam edildi.

Bugün görüyoruz ki Hiçbir hak mücadelesi etmeden kazanılmadı, geline nokta da iş ile boş zaman arasındaki fark teknoloji çağı ile birlikte daraldı. Bununla birlikte çağın yeni hastalığı-

ğı başladı BURNOUT (psikolojik rahatsızlık) esnek çalışma ya da çalışma mekanının ortadan kalkması az çalışan insandan daha iyisi daha fazlasını bekleme 24 saat patronun hizmetine hazır olma . Bu psikolojik ve fiziksel hastalığa neden oluyor. Bunun için sosyal haklar garanti altına alınmalı iş güvenliği geçim garantisi anayasal hak haline gelmelidir.

Daha az çalışarak sosyal yaşama zaman ayırmalı, bu şekilde işsizlik azaltılmalı toplumsal barış inşa edilerek gelecek nesiller barışçıl , insancıl , paylaşımcı ,

katılımcı bireyler olmalı yoksa bu gemi batarsa bundan bütün bireylerin zarar görmesi kaçınılmaz olur. Bunları yaşama geçirebilmek için suskunluğumuzun bugün sesimizi boğan güçten çok daha kuvvetli olduğu zaman geldiğinde koyun sığır sürüsü olmadığımızı hatırladığımızda insana yakışır bir dünya kurulacağı kaçınılmazdır.

Rasim KORKMAZ

PETLAS - KIRIKKALE ŞUBESİ

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

Günümüz Türkiye de çalışma saatler 45 saat üzerinden dir. Mevcut iş kanunu yasası 45 saat uygulamasını 1 haftada 4 ila 6 gün üzerinden uygulayabilir diye belirtilmiştir. İşveren 6 gün üzerinden uygulamaktadır ve işine gelmektedir. Buda işçinin 6 gün çalışıp 1 gün tatil kullanmasına sebebiyet veriyor. İş gücünün yoğun olduğu işyerlerinde haftada 1 gün hafta tatili yetmediği gibi yorgun olan ve dinlenemeyen işçiler iş kazasına sebebiyet vermektedir.

la mevsimlik orman işçiler yaklaşık 500 bin kişi. Senenin 8 ayı yatar maaş almaz 4 ayı çalışır işsiz sayılmaz. Bu ülkede hem işsizliğin artmaması için hemde sağlıklı yaşam için 30 saat çalışma yeterlidir.

Günümüz Türkiye de resmen bu haftalık 45 saat çalışma uygulaması ücretli köleliği andırmaktadır. Aynı zaman da 45 saat uygulaması ile işsizliğin artmasına istishamın daralmasına sebebiyet vermektedir. Avrupa da 37 saat çalışan ülkeler mevcut. İşyerlerinin teknolojiye ağırlık verildiğinde işçi fazlalığı ortaya çıkıyor. Bu işsizliği önlemek için çalışma saatleri düşürülüyor. Ama ülkemizde işsiz sayısı arttıkça çalışma saatleri de arttırılıyor. Az istisham çok iş. Devlet araştırma enstitüsü nin işsizlik oranı %11 lerde ama alakası yok. Sivil toplum örgütlerine göre de %25 lerde. Mese-

Şükür SARI

TPAO - TRAKYA ŞUBESİ

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

Dün kölelik; ayağında prangazincir, elinde kelepçe, sırtında kırbaç ile gemi kürekçisi olmaktı. Bu köleler hayatını idame edecek kadar su ve yiyecek haklarına sahipti, kendi hayatları üzerinde bile hiçbir hakları bulunmamaktaydı.

Yakın geçmişte; sermaye bu kölelere özgürlük verdi! Kölelerin ayağındaki prangası; günde 18 saate varan kaddın, çocuk demeden zor koşullarda yer altında ve yer üstünde çalışmaya. Elindeki kelepçesi; yaşaması için temel ihtiyaçlar oldu. Sırtındaki kırbaç ise; kendilerini sınıflara ayırarak 2. Sınıf insan diye tarif edildiği, birçok haktan mahrum koşullarda çalıştırılması oldu.

Günümüzde, modern çağ olarak isimlendirdiğimiz yüzyılımızda prangalar; 8-12 saat emek sömürsüne, kelepçeler; başkasına muhtaç olmadan yaşamak zorunluluğuna, kırbaçlar ise; işsizlik, aç kalma, aile geçimi ve gelecek korkusuna dönüştürüldü.

Yalnız bu dönüşümler bilinmelidir ki, sermaye sınıfının etkisi ve oluruyla olmakla beraber, tarihte birçok işçi müca-

delesisi olup, nice işçi kardeşlerimiz bedelini yaşam hakları ile karşıladıkları, bir haklar sistemine dönmüştür. Bu sistemin insan onuruna yakışan bir sisteme dönüşmesi ancak ve ancak işçi dayanışması ile mümkün olacaktır, aksi takdirde sermaye tarafından, emek sömürsünün yeni modellerinin çalışma hayatına sokulması kaçınılmaz sonuç olarak karşımıza çıkacaktır.

Ünlü psikolog Abraham Maslow ihtiyaçlar teorisinde* derki; bireyin kişilik gelişimi için, hayatta insan olmanın vermiş olduğu ihtiyaçlar ve gereksinimler vardır. Maslow bu gereksinimleri analiz ederek 5 ana kategoriye ayırmış ve bir üst düzeydeki ihtiyaç kategorisine yükselemeyen bireyin, kişilik gelişmişlik düzeyini tamamlayamadığını belirtmiştir. Her bir İşçinin birer birey olması hasebiyle söz konusu gereksinimleri karşılamakta uzun çalışma saatleriyle mümkün olmamakta, işçinin kendine, ailesine, çevresine vakit ayırması ve onlarla vakit geçirmesi için zaman gereksinimi bulunmaktadır. İşçinin uzun çalışma süresinde varlığına değil, niteliğine ücret ödenmesi, in-

san onuruna yakışan bir ücret tabii olarak haftada 30 saat çalışma karşılığında hak kazanılmış olmalıdır.

Hiç kimse, şirketinin ömrünün uzun olmasını ve piyasada kalıcı olmasını isteyen işverene, işçinin uzun çalışma sürelerinin gerçek anlamda fayda sağladığını iddia edemez. Ülkenin refah seviyesi artarken, işçilerin aynı şartlar altında çalıştırılması hatta daha da kötüleşen hakları kısıtlanırken işçi emek veriminin yüksek olması beklentisi düşündürücüdür. Günümüzde yüksek iş saatleri sonrası, işçi işyerinde edindiği mutsuzluk ve ruhsal problemleri iş dışına da taşımakta, iş sonrası kalan zamanda kendini yeteri kadar dinlendirememekte ve yorgun bir beden ve kafa ile ertesi gün işbaşı yapmaktadır. Burada herkesin kaybetmesinden ise, en uygun çalış-

ma saatleri, iyi bir yaşam kalitesi ile beraber değerlendirilmeli ve uzmanlar tarafından tarafsız olarak belirlenmelidir.

Sonuç olarak işçinin; önce insan, sonra birey daha sonra işçi olduğu göz önünde bulundurulmalı, işçinin alternatifinin makina olmadığı bilinmelidir. En doğal hak olarak işçiye sosyal yaşamı, hobileri için yeterince zaman kalabilmeli, çalışma hayatında özgün fikirlerin ortaya çıkması için onada söz hakkı tanınmalıdır.

Yazımı bitirirken son söz olarak diyorum ki: Hayatın bizlere sunmuş olduğu güzellikleri yaşayıp, yaşatabilmek adına işçiyi köle gibi gören zihniyete hayır!

Süleyman OCAK

BOTAŞ - ADANA ŞUBESİ

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

İnsanlar sosyal yanları gelişmiş çok yönlü yaşayabilen. Algılayabilen .Tartışan, hislenen, sevinen, üzülen canlılardır. İnsanoğlu canlılar arasında fiziksel olarak güçlü değildir ama zekasını kullanarak birçok güçlüğü aşmasını bilir. Sömürü düzeni ne bakarsanız çalışan kesimin sosyal bir aktivesi olmasın . Aile düzeni olmasın . Hastalanmasın. Eğlenmesin , sürekli çalışsın ister. Onlara kalsa en az parayla en çok işi nasıl yaptırırım da bunları nasıl kullanırım diye hesap yaparlar.

Fabrikada çalışıyor spor yapmasına gerek yok. İşçi servisinde dedikodu yapıyorlar işte sana magazin aktivite. Televizyonda her yeri görüyorlar gitmeye gerek yok derler (ama kendileri dünyanın her tarafına seyahat ederler). İsterlerki çalışan kesim 16 saat çalışsın. 8 saat dirlensin yeter.

**HİZMETTE SINIR YOKTUR! (KÖLELİKTEDE SINIR YOKTUR)
SLOGANINI BENİMSEMİŞLERDİR.**

Tuba CANPOLAT

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

Ülkemizin bugünkü şartlarda çözümlmesi gereken birçok problemi var. Bazı problemlerin çözümleri yıllarca ertelenmiş bazıları'nın ise görmezden gelinmiştir. İşçilerin problemleri de yıllarca ertelenmiştir.

"İşçi!" dendiğinde akla sürekli işle ilgilenen iş iş diye çırpınan, her anı iş olan, işten başka bir şey düşünmeyen insanlar mı geliyor aklınıza.

Lütfen gelmesin. Çünkü sanırım böyle düşünülmesi sonucu işçiler günümüzde 40 saat çalışır durumdadır. Ama bilinmelidir ki bir insanın vücut direnci günde durmaksızın 8 saat çalışmaya uygun değildir. Birçok sömürgeci devletler bile kölelerini çalıştırırken 2 saatte bir mola veriyorlar. Gelişmekte olan bir devlet konumunda olan ülkemizde işçiler günde 8 saat çalışmakta, 4 saatte bir mola vermektedirler. Ne kadar adil olduğuna siz karar verin isterseniz.

İşçiler köle değil de nedir? Günde 6 saatlik çalışma neden yetmemektedir. Marjinalliğe özentimiz varken neden hala birkaç devir önceden gelmekteyiz?

Neden teknoloji bu kadar çok gelişmekteyken biz insan gücünden faydalanmaktayız. Az işçiyle, az ücretle, fazla çalışmayla mı çağ atlayıp önde gideceğiz? Tabi ki hayır!

Her şey bir hayal. İnsanı köle gibi çalıştırıp verimi düşürmekten başka bir şey değil bu. Bir işi bir işçi günde 8 saat çalışarak bitireceğine; 2 işçi günde 4 saat çalışarak bitirirse ne kaybederiz? Hiçbir şey aslında, az maddi zararla çok verim alırız. Ama bunları göremeyecek kadar kör olan bu sistem ne yapmaya çalışıyor anlamış değilim, anlamakta da zorlanmıyor değilim.

Haftada 30 saatlik çalışma yeter de artar bile işçiler köle değil emektardır. İnsanları sömürmenin hiçbir yararı olmadı olmayacak da. İşçileri performanslarının üzerinde çalıştırmak işi uzatmadan başka işe yaramayacaktır.

Çünkü isteksiz yapılan iş verimliliğini düşürdüğü gibi süreyi de uzatır. Öte yandan sistemin kanunlarla değiştirilmesi gerekiyor ki, bu da işçilerin birliği dayanışması sayesinde olacaktır. Aksi

takdirde sistem mutsuz insanlar yaratmaya devam edecektir. Eğer birileri bunu başaramazsa mutsuz, hayatından memnun olmayan bireyler yetiştirilecektir geleceğe.

Ve biliyoruz ki ücretli köleliğe boyun eğmeyenler ; bir gün işçileri hiçe sayanlar ve sömürenlerden her şeyin hesabı-

nı soracaktır.İşte o gün işçinin kararlılığı, haklılığı karşısında hiçbir şey duramayacaktır.

Vedat ÇELEBİ

TPAO - BATMAN ŞUBESİ

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

Bu yazımızda ele alacağımız temel argümanlar “insanın bilimsel açıdan biyolojik olarak çalışabilme kapasitesi, fiziki yeterliliği ve bu kavramlar dâhilinde hak ve hüviyetleri” ele alınacaktır. Bilindiği üzere yapılan bilimsel çalışmalarda insanoğlunun 24 saatlik gün dilimi içerisinde maksimum $4 + 4 = 8$ saatlik dilimini kapsayacak şekilde çalışabileceği bu dilimi aşan sürelerde insan sağlığını tehdit edebilecek durumların geliştiği deneylerce gözlemlenmiştir. İnsan sağlığı için günlük maksimum çalışma sekiz saat iken minimum çalışmayla ilgili kesin bir zaman diliminin tespiti yapılmamıştır.

Fakat son yapılan değerlendirmeler ve dünya standartları göz önüne alındığında günlük $3 + 3 = 6$, toplamda haftalık 30 saatlik çalışmanın yeterli bir düzey olduğu ve bu düzeyin insan sağlığını olumsuz etkilemediği görüşü yaygınlaşmıştır. Bu noktada bir istatistiki veriyi buraya taşımakta fayda vardır. Dünya Çalışma Örgütü (ILO)’nun 60’tan fazla ülkede yaptığı çalışmalar sonucu kanunlar çerçevesinde ve sözleşmelerle

belirlenen iş süreçleri için referans kaynak durumundaki Evrensel Yan Hak ve İstihdam ilkeleri (Worldwide Benefit & Employment Guidelines) raporuna dayandırılan analize göre ülkeler ve çalışma saatleri şöyle:

Avusturya: 36-46 saat

Brezilya: 44 saat

Kanada: 40-44-48 saat (Eyaletlere göre)

Çin: 40 saat

Çek Cumhuriyeti: 40 saat

Fransa: 35 saat

Almanya: 38 saat

Hindistan: 48 saat

İtalya: 40 saat

Japonya: 40 saat

Meksika: 40 saat

Güney Afrika: 45 saat

Birleşik Arap Emirlikleri: 48 saat

İngiltere: 48 saat

A.B.D.: 40 saat

Türkiye: 45 saat

Görüleceği üzere dünya çalışma saatleri standardı oldukça yüksek ve bu standartlar yapılan bilimsel çalışmalarda emekçilerin sağlığını ciddi derecede

olumsuz etkilemektedir. Kapitalist dünya sisteminde devletler özellikle büyük sermayedarlar karlarına kar katılabilmek için işçiyi yasal olmayan yollarla Dünya Çalışma Örgütü'nün standartlarının çok fazla üstünde çalıştırdıkları bilinmektedir.

Türkiye'de hükümetler ve büyük sermayedarlar işçiyi standartların çok fazla üstünde veya istedikler gibi çalıştırmak için işçiyi sendikasızlaştırmaya çalışmaktadırlar. İşçinin sosyal-siyasal haklarını gasp etmekte yalnızca verdikleri cüzi miktar ücretlerde işçiyi köleleştirmeye çalışmaktadırlar.

Tüm bu veriler ışığında şöyle bir sonuca varmak mümkün olacaktır. İşçiler, emekçiler ücretli köleliğe son verebilmek için bilinçli bir şekilde sendikalı olmalıdır. Sendikalar ile hükümet ve

işverenlerle yapılan sözleşmelerde sürece en güçlü şekilde dâhil olmalıdır. Sağlıklı bir çalışma hayatı için hakları sadece ekonomik olarak değil sosyal ve siyasal yönden de ele almaya çalışmalıdırlar. Unutulmamalıdır ki her işçinin hem ailesi hem de bir sosyal çevresi vardır. Bütün zamanımızı işyerinde geçirerek ailemizle ve sosyal çevremizle ilişkilerimizi zayıflatmamız gerekmektedir. Unutulmamalıdır ki sağlıklı bir toplum sadece çok üreten toplum değildir. Sağlıklı toplum kendine, ailesine ve çevresine zaman ayırabilen toplumdur...

Yakup AKSÜT

KIBRIS TÜRK PETROLLERİ – DEV-İŞ / KIBRIS

KONU: HAFTADA 30 SAAT ÇALIŞMA YETER!

ÜCRETLİ KÖLELİĞE SON!

Haftada 30 saat çalışma yeterli olmasına karşın ve ücretli köleliği sistemi işverenleri tatmin etmemektedir . Patron zihniyeti çok parakazanma az işçi çalıştırma zihniyetinin temelini oluşturmaktadır .

Dünyanın her yerinde olduğu gibi Kıbrıs içinde işçiler açısından farklı bir durum yoktur . Özel sektör çalışanları devlet çalışanlarına göre çok daha fazla saat çalıştırılarak sosyal haklardan da yararlanamıyorlar .Esasında özel sektör çalışanlarının çalışma saatlerinden tutalım sosyal haklarına kadar devlet yasa zorunluluğu getirerek düzeltme şansına sahip olmasına rağmen vurdumduymaz bir tavır sergileyerek insanların köle zihniyeti altında çalışmasına çanak tutmaktadır .Dünya gerçekleri arasında işçi dendiğinde patron kesiminin aklına her zaman için az maaş ve fazla çalışma gelmektedir .

Ancak bilinmelidir ki! İşçinin olmadığı yerde ne üretim nede kazanç vardır . Ülke ekonomilerinde yapı toplumun refah seviyesindeki yapısına bağlı olduğu kesindir. Eger bir ülkede yaşayan insanlar sömürü altında ve açlığa teredil-

mişse o ülke her zaman için küçülmeye ve iç huzursuzluğa mahkûm olacaktır .

Kıbrıs küçük bir ülke olmasına rağmen İngiliz sömürsünün ve diğer devletlerin baskılarını biz yaşayanlar halen daha çekmekteyiz. Küresel ekonomik krız den faydalanan iş sahipleri olmayan krızı yaratarak işçi haklarına saldırıların yanı sıra fazla çalışma ve taşeron işçi adı altında işçi olarak hem işyerlerindeki düzeni hemde insanların refah seviyesini düşürmektedirler. Unutmuş oldukları bir nokta ise, ekonominin en önemli çarkını oluşturan işler kazanmaları durumunda patronlarda bu döner sermayeden pay alacaklarıdır .Dünyada taşeron çalıştıran firmalar hiçbir zaman kurumsal bir yapıya kavuşamamıştır .

Ageri ücret diye adlandırılan maaş aslında bana göre ücret köleliğidir .En fazla çalışma saatlerine ve hiçbir haklardan faydalanamama bence 2000'li yıllarda yaşanan bir insanlık ayıbı olarak nitelendiriyorum .

Tüm bu haksızlıklara karşı savaşmak yine biz işçilere düşmektedir .

***KONU: HEM FABRİKALAR
HEM DE TOPRAK HER ŞEY
EMEKÇİNİN MALI!
ASALAKLARA TANIMAYIZ HAK,
HER ŞEY EMEĞİN OLMALI!***

Ahmet AYDOĞDU

BOTAŞ - ADANA ŞUBE

KONU: HEM FABRİKALAR HEMDE TOPRAK HERŞEY

*EMEĞİNİN MALI ! ASALAKLARA TANIMAYIZ HAK, HERŞEY
EMEĞİN OLMALI !*

Bu ülkede yaşayan insanların büyük bir çoğunluğu(%95 ler civarında)kendi emeğiyle çalışıp geçimini sağlayan insanlardan oluşmaktadır.

Toprağı işleyen , gecesini gündüzüne katan çiftçimiz ve köylümüzdür .

O metanetli ve özverili çalışmanın sonucunda karnını doyurabiliyorsa ona ne mutlu. Son on yıla baktığımızda çiftçimizin kaybı çoktur. Devlet Avrupalı ağbilerinin tavsiyesi veya zorlamasıyla çiftçiye tam bir üvey evlat yapmıştır. Son olarak sözde Avrupa uyum kriterleri gereği diyerek toprağın emekçileri olan çiftçilerimizi mağdur etme yolunu dolaylı yollardan seçmiştir.Gübre , Tohum ,Mazot ve İlaçlama gibi temel harcamalardaki devlet desteğini tamamen kaldırarak tarım sektörünü feda etmiştir.

Fabrikaları özelleştirerek. Özelleştirdiği fabrikaları ve işletmeleri bilinçli olarak unutarak Denetlemeden ve gör-

mezden gelerek emekçilerin her türlü haklarının kaybına göz yummuştur.

Fabrikalar zarar ediyor diye özelleştirildi. Fabrikayı alanlar nasıl oluyorda zarar ettirmiyorlar fabrikayı? O zaman şunu soracağız sizlere ey devlet büyükleri : Sizler o fabrikaları çiftlik gibi kullanmasanız . İşi ehline yani emekçiye verseydiniz bakın nasıl kar ederdi o fabrika.

Çünkü emekçi koltuk sevdasına kapılmaz. Çoluğunun çocuğunun bu fabrikadan doyduğunu unutmaz. Yarın çocuklarının o fabrikada çalışacağını hayal ederek o tezgahlara ekmek kapılarına sahip çıkar. EMEKÇİ ASLA NANKÖR DEĞİLDİR. YEDİĞİ KABI KIRLETMEZ . SAHİP ÇIKAR.... ÇİFTÇİMİZ VE KÖYLÜMÜZ MİLLETİNİN VE TOPRAĞIN DOSTUDUR. ONLARA HİZMET EDER..... GÖZÜNÜ PARA HIRSI BÜRÜMÜŞ TÛCCA-RA DEĞİL.....